

H.P. Blavatskyn
opetukset sisäiselle ryhmälle

eli hänen henkilökohtaisille oppilailleen
(1890-1891)

**H. P. Blavatskyn
opetukset sisäiselle ryhmälle
eli hänen henkilökohtaisille oppilailleen
(1890–1891)**

Toinen, tarkastettu ja laajennettu painos
Koonnut ja toimittanut Henk J. Spierenburg

Historiallinen johdanto
Daniel H. Caldwell ja Henk J. Spierenburg

Kääntänyt © Pirkko Carpelan

1. painos kustantanut Lahden Minerva ry., 1999

2. painos, e-kirja pdf

3. painos, e-kirja pdf

Kustantanut Pirkko Carpelan 2018

ISBN 978-952-69117-4-8

Sisällys

kirjan s. e-kirjan s.

H. P. B. sisäisestä ryhmästä		[7]	7
Julkaisijan huomautus, suomentajan huomautus		[8]	8
Historiallinen johdanto		[9]	9
Kuinka käyttää kirjaa ja sen alahuomautuksia		[30]	34
Omistettu Annie Besantille ja William Q. Judgelle		[34]	38

Sisäisen ryhmän pöytäkirjat

Kokous I	keskiviikko	20.8.1890	[37]	39
Kokous II	keskiviikko	10.9.1890	[39]	42
Kokous III	keskiviikko	17.9.1890	[46]	49
Kokous IV	keskiviikko	24.9.1890	[53]	58
Kokous (ei numeroitu)	keskiviikko	12.11.1890	[58]	64
Kokous V	keskiviikko	26.11.1890	[59]	59
Kokous VI	keskiviikko	3.12.1890	[63]	69
Kokous VII	keskiviikko	17.12.1890	[69]	75
Kokous VIII	keskiviikko	24.12.1890	[71]	78
Kokous IX	keskiviikko	31.12.1890	[72]	80
Kokous X	keskiviikko	7.1.1891	[74]	81
Kokous (ei numeroitu)	torstai	8.1.1891	[79]	87
Selitykset (kokoukseen X)	sunnuntai	11.1.1891	[80]	87
Kokous XI	keskiviikko	14.1.1891	[85]	93
Kokous XII	keskiviikko	21.1.1891	[87]	95
Kokous XIII	keskiviikko	28.1.1891	[90]	99
Kokous XIV	keskiviikko	4.2.1891	[95]	105
Kokous XV	keskiviikko	11.2.1891	[99]	110
Kirjeet edellisen kokouksen jälkeen			[101]	112
Kokous XVI	keskiviikko	11.3.1891	[103]	114
Kokous XVII	keskiviikko	25.3.1891	[107]	118
Kokous XVIII	keskiviikko	1.4.1891	[109]	120
Kokous XIX	keskiviikko	15.4.1891	[113]	124
Kokous XX	keskiviikko	22.4.1891	[117]	128

<i>Ohjeet</i>			[149]	131
Ohje IV			[151]	131
Ohjeen IV ensimmäinen täydentävä kirje			[175]	156
Ohje V			[187]	169
Ohje VI			[217]	198

<i>Kirjeitä H. P. B:ltä</i>			[235]	215
-----------------------------	--	--	-------	-----

C. Jinarâjadâsan selostus okkulttisesta huoneesta	[237]	215
Kaksi okkulttista huonetta käsittelevää kirjettä		
H. P. B:ltä Annie Besantille	[237]	216
Kirje H. P. B:ltä Annie Besantille ja Isabel		
Cooper-Oakleylle	[240]	219
<i>H. P. B:n meditaatiokaava</i>	[241]	220

Kuvat ja taulukot

Taulukko läsnäoloista	[17]	18
Taulukko pidetyistä kokouksista	[32]	36
Kuvio I, Kosmos	[63]	69
Kuvio II, Kosmoksen taso	[64]	70
Kuvio III, tietoisuuden seitsemäisyydestä	[65]	71
Taulukko, 7 lokaa	[80]	87
Taulukko	[82–83]	90–91
Kuvio tietoisuuden tiloista	[84]	92
Vuodatusasteet	[116]	127
Kuvio IV, tietoisuuden tilat	[154]	134
Taulukko V	[158–159]	139–
Lokat	[168]	149

Lyhennykset

H. P. B.	Helena Petrovna Blavatsky
E. O.	Esoteerinen Osasto (Esoteric Section)
T. I. K.	Teosofian Itämainen Koulu (The Eastern School of Theosophy)
T. S.	Teosofinen Seura

BCW *H. P. Blavatsky Collected Writings*

A. B.	Annie Besant	H.A.W.C.	H.A.W. Coryn
A. K.	Archibald Keightley	I. C.-O.	Isabel Cooper-Oakley
A. L. C.	Alice L. Cleather	L. M. C.	Laura M. Cooper
C. F. W.	Claude F. Wright	R.B.K.L.	Rai B.K. Laheri
C. W.	Constance Wachtmeister	W. Q J.	William Quan Judge
E. K.	Emily Kislingbury	W. R. O.	Walter R. Old
E. T. S.	E. T. Sturdy	W. W. W.	William Wynn Westcott
G.R.S.M.	George R. S. Mead		

H. P. B. sisäisestä ryhmästä

H. P. B. sanoi, että sisäinen ryhmä oli

Teosofisen Seuran manas.

Esoteerinen koulu oli alempi manas;

Teosofinen Seura oli nelinäisyys.

[59] s. 65

[Huom.! *H. P. Blavatskyn opetukset sisäiselle ryhmälle* -kirjan sivunumerot on merkitty tekstin lomaan hakasulkeisiin.]

[8]

Julkaisijan huomautus

Tänä vuonna julkaisemme toisen tarkastetun ja laajennetun painoksen kirjasta *The Inner Group Teachings of H. P. Blavatsky* [H. P. Blavatskyn opetukset sisäiselle ryhmälle].

Kuten ensimmäisen painoksen (1985) julkaisijan huomautuksessa sanottiin, tämä kirja on ”uudelleen järjestetty laitos hänen (H. P. Blavatsky eli H. P. B.) opetuksistaan sisäiselle ryhmälle hänen elämänsä viimeisinä kuukausina Lontoossa vuonna 1890 ja 1891. . .” ja sen vuoksi niissä on ”jotakin, mitä voisi kutsua hänen viimeiseksi kynänjäljekseen, sillä opetusta oli tuolloin annettu vain harvoille”.

Tämä toinen painos sisältää tärkeää uutta aineistoa, jota koskevasta laajasta tutkimustuloksesta olemme hyvin kiitollisia Henk J. Spierenburgille ja Daniel J. Caldwellille.

Tämän julkaiseminen on todella *merkkitaupaus*, joka on tarkoitettu suuren teosofisen liikkeen kaikkien osastojen, ryhmien ja jäsenten huomioon kaikkialla maailmassa.

San Diegossa Kaliforniassa kesäkuun 1. päivänä 1995

Suomentajan huomautus

H. P. Blavatskyn opetukset sisäiselle ryhmälle ilmestyi suomeksi 270-sivuisena kirjana vuonna 1999 Lahden Minervan kustantamana. Blavatskyn *Esoteeriset ohjeet* samoin kuin osa tämän teoksen aineistosta kuuluu Blavatskyn *Salaisen opin* III osaan. Näiden opetusten aineistoa on myös teoksen *H. P. Blavatsky Collected Writings*, osa XII, sivuilla 653–713, eli kyseessä on ohjeet IV–V.

Kirjan alkuosassa on muistiinpanot Blavatskyn perustaman Esoteerisen osaston kokousten opetuksista. **Jätin pois tästä e-kirjasta alkuteoksen poikkeavat kohdat, s. 119–148**, koska niiden teksti poikkeaa lähinnä joidenkin liitesanojen osalta kirjan alkuosan teksteistä. Tästä versiosta puuttuu näin ollen myös poikkeavien kohtien 12 kuvaa. Kirjaa poikkeavine kohtineen myydään Teosofisen Seuran kirjakaupassa ja kirjakauppa Aatmassa.

Sisällysluettelossa mainittuun kohtaan pääset helpoiten etsimällä hakasulkeissa olevan sivunumeron. (Esim. Kokous 1 → [37])

Sanskritin sanojen viivallisten vokaalien (esim. ā) tilalla on käytetty teknisistä syistä hatullisia vokaaleja (esim. â); sanskritin ś on tekstissä sh.

Keravalla 2018
Pirkko Carpelan

HISTORIALLINEN JOHDANTO

Kirjoittaneet Daniel H. Caldwell ja Henk J. Spierenburg

Esoteerisen osaston muodostaminen

H. P. Blavatsky, esoteerisen osaston johtaja

Lokakuun 1888 *Lucifer*issa oli seuraava ilmoitus:

Virallinen ilmoitus¹

Sen vuoksi, että suuri määrä Seuran jäseniä on pitänyt tarpeellisena esoteeristen opiskelijoiden ryhmän muodostamista T. S:n **todellisten** perustajien suunnitteleminen ALKUPERÄISTEN PERIAATTEIDEN mukaisesti perustaja-puheenjohtaja on julkaissut seuraavan toimeksiannon:

I Edistämään Teosofisen Seuran esoteerista puolta esoteerisen filosofian syvemmällä tutkimisella muodostetaan täten ryhmä, jonka nimi on ”Teosofisen Seuran esoteerinen osasto”.

II Ryhmän muodostaminen ja johtaminen on uskottu yksinomaan madame H. P. Blavatskylle sen johtajana; hän on yksin vastuussa jäsenille tuloksista; eikä osastolla ole mitään virallista tai yhteistyöhön liittyvää yhteyttä eksoteeriseen seuraan lukuun ottamatta perustaja-puheenjohtajan henkilöä.

III Niiden henkilöiden, jotka tahtovat liittyä osastoon ja ovat halukkaita sitoutumaan sen sääntöihin, pitäisi ottaa yhteys suoraan Mme H. P. Blavatskyyn, 17 Landsdowne Road, Holland Park, London W.

(Allekirjoittanut) H.S. OLCOTT
neuvoston puheenjohtaja

Todistaa: H. P. BLAVATSKY

¹ *Lucifer*, lokakuu 1888, viimeinen sivu; *H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. X, s. 154–5; vol. XII, s. 481.

E. O:n todellinen johtaja

Valmistavassa muistiossa (päivätty 14.12.1888) H. P. B. kirjoitti:¹
[10] Esoteerisen osaston todellisena johtajana on Mestari, jonka puhe-
torvena H. P. Blavatsky on tässä osastossa. Tuo Mestari on yksi niistä
adepteista, joihin on viitattu teosofisessa kirjallisuudessa ja jotka ovat
osallistuneet Teosofisen Seuran perustamiseen. H. P. Blavatskyn väli-
tyksellä jokainen tämän osaston jäsen pääsee entistä läheisemmin Hä-
nen vaikutuksensa ja huolenpitonsa alaisuuteen, jos hänet todetaan sen
arvoiseksi. Kuitenkaan ei kenenkään oppilaan tarvitse udella, *kumpi*
mestareista on kyseessä, koska sillä ei todellisuudessa ole merkitystä,
eikä ole tarpeen saada aikaan tahdittomuutta.

William Quan Judgen nimitys

14.12.1888 H. P. B. nimitti William Quan Judgen esoteerisen osaston
edustajakseen yhteen osaan maailmaa: Amerikkaan:²

TIETO

ROHKEUS

[SINETTI]

TAHTO

VAITIOLO

Esoteerinen [TS:n] osasto

Teosofisen Seuran esoteerisen osaston johtajana ilmoitan täten, että
William Quan Judge New Yorkista, U.S., luonteensa perusteella che-
lana kolmentoista vuoden aikana ja ansaitsemansa luottamuksen nojal-
la on ainoa edustajani mainitun osaston piirissä Amerikassa ja hän on

¹ *Valmistavan muistion* ensimmäisessä painoksessa oleva teksti on julkaistu H. P. Blavatskyn *Esoteerisissa ohjeissa*, s. 9–10 [*Collected Writings*, vol. XII, 488–489]. *Valmistavan muistion* toisessa painoksessa, jonka uudeksi nimeksi annettiin *Book of Rules* ja joka julkaistiin syys-lokakuussa 1890, teksti on sivuilla 4–5.

² Tarkka teksti on julkaistu useaan otteeseen, mm. *Teosophical Forumissa*, vol. XXV, nro 12 (joulukuu 1947), s. 705 vastap.; *H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. X, s. 194–5; vol. XII, s. 482–3.

ainoa kanava, jonka kautta lähetetään ja vastaanotetaan kaikki tiedonannot mainitun osaston jäsenten ja minun itseni välillä, ja häneen uskotaan ja luotetaan täysin tässä mielessä. .: Tehty Lontoossa tänä neljäntenätoista päivänä joulukuuta 1888 ja Teosofisen Seuran neljäntenätoista vuotena. .:

[Sinetti]

H. P. Blavatsky.:

[11]

H.S. Olcottin nimitys

25.12.1889 H. P. B. nimitti Teosofisen Seuran perustaja-puheenjohtajan esoteerisen osaston edustajakseen toiseen osaan maailmaa: Aasian maihin:¹

Teosofinen Seura, esoteerinen osasto
Lontoo joulukuun 25. päivänä 1889

Nimitän täten eversti H.S. Olcottin esoteerisen osaston uskotuksi asiamiehekseni ja ainoaksi viralliseksi edustajakseni Aasian maihin.

Kaikki kirjeenvaihto, joka koskee osastoon pääsyä ja siitä eroamista, tulee osoittaa hänelle, ja kaikki hänen edelleen toimittamansa **Ohjeet** sekä hänen päätöksensä on otettava ja hyväksyttävä minun puolestani annettuina. Tällaisten kirjeiden päällykseen tulee poikkeuksetta merkitä ”yksityinen”.

(Allekirjoittanut) H. P. BLAVATSKY

¹ Julkaistu tammikuun *Luciferissa*, s. 437; *The Theosophist*, maaliskuu 1890, lisäsv; *H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. XII, s. 89 ja 484.

Muiden E. O:n virkailijoiden nimitys

Muut H. P. B:n tekemät nimitykset on lueteltu kirjassa *Book of Rules*, s. 21–22:

Tällä hetkellä on olemassa kaksi E. O:n neuvostoa eli toimeenpanevaa ryhmää, kummankin muodostuessa seitsemästä osaston johtajan nimitämästä jäsenestä, toisen osaston toimiessa Euroopassa, Intiassa ja siirtokunnissa ja toisen Amerikassa.

Edellä mainitut neuvostot käsittelevät kaikki organisointiin, hallintoon ja järjestykseen liittyvät asiat, ja niiden yksimielinen päätös on lopullinen, jos osaston johtaja on sen hyväksynyt. . .

Osaston johtajan sihteeri ja asiamiehet ovat:

Bertram Keightley ja G. R. S. Mead osaston yleistöitä varten Lontoon päämajassa...

Osaston rahastonhoitaja on kreivitär Wachtmeister Lontoon päämajassa.

[12]

T. S:n ja E. O:n suhde

Helmikuun 1891 *Lucifer*issa¹ H. P. B. kirjoitti kommentaarin H.T. Pattersonin artikkeliin:

Jo aivan alusta alkaen sen toisessa säännössä² sanottiin, että ”esoteerisella osastolla ei ole mitään virallista tai yhteistyöhön liittyvää yhteyttä eksoteeriseen seuraan”. Ja tästä syystä sitä kutsutaan ”teosofian esoteeriseksi kouluksi”.

¹ Sivu 451.

² Olcottin *Virallisen ilmoituksen* kohta II, katsokaa edellä s. 9.

Sisäisen ryhmän muodostaminen

H. P. B:n tiedotus

H. P. B. tiedotti sisäisen ryhmän muodostamisesta esoteerisen osaston jäsenille uudessa *Sääntöjen kirjassa*, s. 34-5:

Jäsenten erilaisesta edistymisnopeudesta johtuen on tullut välttämättömäksi muodostaa sisäinen piiri esoteristeille, joiden katsotaan edistyneen riittävästi saadakseen korkeampaa opetusta kuin ulomman piirin jäsenet ja jotka ovat siis lupautuneet vaitioloon myös E. O:n muihin jäseniin nähden samoin kuin mukautumaan ankarampaan elämäntapaan.

Sisäisen piirin jäsenten nimet jäävät ulomman piirin jäsenille tuntemattomiksi, niin ettei tule olemaan mitään tilaisuutta henkilökohtaiseen kateuteen. Jos sellaista kuitenkin esiintyy jonkin esoteristin mielessä, se on ainoastaan hänen vahingokseen.

Ulomman piirin jäsenten on aina mahdollista tulla sisäpiirin jäseneksi, mutta tämä riippuu kokonaan heidän edistymisestään ja ansioistaan.

Kukaan ei saa pyytää sisäänpääsyä, sillä tällaista pyyntöä pidetään ehdottomana esteenä.

Osaston johtajan ohjeiden alaisena sisäisen ryhmän jäsenet voidaan valtuuttaa kirjeenvaihtoon ulomman piirin jäsenten kanssa näiden lisäopetusta varten.

Marraskuun 3. päivänä 1894 päivätyssä kiertokirjeessä E. O:n jäsenille William Q. Judge kirjoitti:¹

[13] H. P. B.: muodosti Lontoossa sisäisen ryhmän, niin että hän voisi antaa opetuksia, jotka jäsenet merkitsevät muistiin, ja jos mahdollista opettaa heille käytännön okkultismia. Tähän Mrs. Besant, George Mead apunaan, tehtiin sihteeriksi.

¹ *By Master's Direction*, s. 3; ks. myös *The Theosophical Forum*, huhtikuu 1940, s. 277.

Sisäiseen ryhmään liittymistä koskeva kutsukirje

H. P. B:n valvonnassa Annie Besant ja G. R. S. Mead kirjoittivat valikoiduille E. O:n jäsenille 19.8.1890 päivätyn kirjeen, jossa heitä pyydettiin liittymään juuri perustettuun sisäiseen ryhmään:¹

Hyvä opiskelijatoveri

Jos olet valmis noudattamaan seuraavia ehtoja, H. P. B. on valmis hyväksymään sinut E. O:n ”sisäisen ryhmän” oppilaaksi.

- 1) Jos noudatat ehdottomasti E. O:n sääntöjä.
- 2) Jos vaikenet ehdottomasti annetusta opetuksesta ja ”S. R:n” jäsenyydestäsi.
- 3) Jos kieltäydyt lihansyönnistä ja noudatat ehdotonta siveyttä.²
- 4) Jos suostut jättämään ryhmän välittömästi, jos jostakin syystä läsnäolosi häiritsee sen täydellistä harmoniaa.
- 5) Jos osallistut säännöllisesti ryhmän kokouksiin sovittuna päivänä ja tuntina.
- 6) Jos olet valmis antamaan seuraavan lupauksen:

Lupaus, joka on annettava ennen ensimmäistä kokousta:

Vakuutan vielä kerran, avuksi kutsumani Korkeamman Itseni edessä, että tahtoni on saada opetusta ainoastaan sopiakseni muiden palvelukseen; että luovun kaikista maallisista ajatuksistani ja henkilökohtaisista pyrkimyksistäni; että olen vapaa kaikesta vihasta ja epäystävällisistä tunteista muita kohtaan; että olen kuuliainen, nöyrä ja tottelevainen Gupta-Vidyan opiskelija.

¹ Tämä kirje julkaistiin, ilman lupautumistekstiä, kesäkuun 1940 *The Theosophical Forum*issa, s. 437–8. Tässä julkaistu täydellinen teksti lupauksineen on löydettävissä Mrs. Cleatherin käsialalla tehdyistä *Pöytäkirjoista*, s. 1 (mutta katsokaa seuraavaa alahuomautusta).

² Tri J.H. Fussell sanoo *The Theosophical Forum*in, kesäkuu 1940, s. 438, huomautuksessa: ”Näiden ’ehtojen’ kolmatta kohtaa ei anneta [Mrs. Cleatherin tekemissä *Pöytäkirjoissa*]... S. R:n... huomautuksissa, joista osa on Claude Falls Wrightin ja osa jonkun toisen tunnistamatonta käsialaa, tämä pois jätetty ’ehto’ on kohdassa 2)... Muut ’ehdot’ on numeroitu ja esitetty yhtäpitävästi...”

[14]

Aum!

Kaava jota käytetään edellä olevan sijasta ennen jokaista kokousta:

”Vakuutan olevani valmis
Niin auttakoon minua Korkeampi Itseni.”

Säännöt:

Jokaisen jäsenen toivotaan hankkivan itselleen muistikirjan; ja valmistautuvan kirjoittamaan yhdestä kolmeen kysymystä, jotka annetaan sihteereille.

Jos siis voit suostua edellä oleviin ehtoihin, pyydämme sinua olemaan läsnä täällä keskiviikkona elokuun 20. päivänä klo 8 illalla.

Vilpittömästi ja veljellisesti
Annie Besant
G. R. S. Mead
sihteerit

Sisäisen ryhmän jäsenet

Vain muutamia lähteitä on olemassa sisäisen ryhmän historiaa varten ja useimmat näistä lähteistä on kirjoitettu monta vuotta H. P. B:n kuoleman jälkeen. Kolme kirjaa on kirjoittanut yksi sisäisen ryhmän jäsen, Alice L. Cleather, joka lupautui 17.9.1890 jäseneksi ryhmän kolmannessa kokouksessa. Jokaisessa näistä kirjoista on tietoa sisäisestä ryhmästä.

Hän [H. P. B.] valitsi kuusi miestä ja naista (ensimmäinen kerta kun puolet perinteellisistä ”kahdestatoista oppilaasta” on ollut naisia) luotettavimpien työntekijöittensä joukosta ja muodosti heistä sisäisen ryhmän, jota sitoi vakavampi lupaus.¹

¹ Alice Leighton Cleather, *H. P. Blavatsky, Her Life and Work for Humanity*, Calcutta 1922, s. 68.

Sisäinen ryhmä muodostettiin ja se piti viikoittaiset kokouksensa 19, Avenue Roadilla, erityisesti sitä varten rakennetussa, H. P. B:n makuuhuoneen vieressä sijaitsevassa huoneessa; siihen eivät ketkään muut kuin hän ja hänen kaksitoista oppilastaan koskaan astuneet. Meillä jokaisella oli oma paikkamme ja oma tuolimme; ja H. P. B. istui opetus-temme aikana kuusi miesoppilastaan oikealla puolellaan ja kuusi [15] naisoppilasta vasemmalla puolellaan, kaikkien muodostaessa puoliympyrän.¹

Sisäisen ryhmän jäsenet olivat seuraavat kuusi naista ja miestä; kumpikin ryhmä on nimikirjainten mukaisessa aakkosjärjestyksessä:

A. B.	Annie Besant (1847–1933)
A. L. C.	Alice L. Cleather (1856–1939)
I. C.-O.	Isabel Cooper-Oakley (1854–1914)
L. M. C.	Laura M. Cooper (?–1924)
E. K.	Emily Kislingbury (?–?)
C. W.	Constance G.L. Wachtmeister (1838–1910)
H. A. W. C.	H.A.W. Coryn (1863–1927)
A. K.	Archibald Keightley (1859–1930)
G. R. S. M.	George R.S. Mead (1863–1933)
W. R. O.	Walter R. Old (1864–1927)
E. T. S.	E. T. Sturdy (1860–1957)
C. F. W.	Claude Falls Wright (1867–1923)

Sisäisessä ryhmässä oli kolme ”ulkopuolista” jäsentä:

R. B. K. L.	Rai B. K. Laheri (?-?)
W. W. W.	William Wynn Westcott (1848–1925)
W. Q. J.	William Quan Judge (1851–1896) ²

¹ Alice Leighton Cleather, *H. P. Blavatsky as I Knew Her*, Calcutta 1923, s. 24.

² Katsokaa tämän *Johdannon* alaviite 37, s. 28.

Sisäisen ryhmän kokoukset

Sisäisellä ryhmällä, jolle H. P. B. antoi esoteerista opetusta, oli kaksitoista ”säännöllistä” kokousta. Oli myös kaksi ”erityistä” kokousta (12.11.1890 ja 8.1.1891), joissa H. P. B. ei antanut mitään opetuksia. Kaikki nämä kokoukset pidettiin keskiviikkoiltaisina, paitsi kokous 8.1.1891. Sivulla 17 olevasta taulukosta näkee yhdellä silmäyksellä sisäisen ryhmän kokousten päivämäärät ja merkinnän kokoukseen osallistuneista jäsenistä.

Ensimmäisessä kokouksessa 20.8.1890 läsnä olleet Constance Wachtmeister, Annie Besant, G. R. S. Mead ja Claude Falls Wright antoivat sisäisen ryhmän lupauksen, ja H. P. B. kertoi heille ”annettujen ohjeiden äärimmäisestä vakavuudesta”. Toinen kokous pidettiin kolme viikkoa [16] myöhemmin 10.9. S. R:n kolmas kokous oli 17.9.; Alice Cleather ja Laura Cooper hyväksyttiin ja he antoivat lupauksen. Kymmenen jäsenen läsnäollessa neljännessä kokouksessa, joka pidettiin 24.9., H. P. B. vastasi kahdeksaan hänelle esitettyyn kysymykseen.

Pian 24.9. pidetyn kokouksen jälkeen ”sisäinen ryhmä... keskeytettiin... ajaksi *Mestarin määräyksestä*, ...sen kahden jäsenen sopimattoman riitelyn vuoksi”. Melkein seitsemän viikkoa myöhemmin 12.11. kokoontui seuraava kokous; ”pitkäksi venyneen keskustelun jälkeen ryhmä päätti sitoutua yhteen erityisellä lupauksella”. H. P. B. jatkoi suullisia esoteerisia opetuksiaan kokouksessa 26.11. Säännölliset kokoukset jatkuivat viikoittain (paitsi mitään kokousta ei pidetty 10.12.) aina helmikuun 11. päivän 1891 kokoukseen asti.

8.1.1891 (päivä säännöllisen viikoittaisen kokouksen jälkeen) pidettiin erityinen sisäisen ryhmän kokoontuminen. Tässä kokouksessa Rai B.K. Laheri (yksi ”ulkopuolisista” jäsenistä, joka vieraili Englannissa) antoi sisäisen ryhmän lupauksen H. P. B:n, Isabel Cooper-Oakleyn, Laura Cooperin, Walter Oldin, Claude Falls Wrightin ja G. R. S. Meadin läsnäollessa. Koska Laheri ei voinut osallistua säännöllisiin kokouksiin, H. P. B. pyysi Alice Cleatheria ”kopioimaan ja lähettämään opetukset jokaisen kokouksen jälkeen” Laherille Intiaan.

Helmikuun 11. päivän kokouksen jälkeen sisäisen ryhmän kokoukset pidettiin 11.3., 25.3., 1.4., 15.4. ja 22.4.1891. Pian viimeksi mainitun kokouksen jälkeen H. P. B. sairastui vakavasti ja kuoli toukokuun 8. päivänä.

Läsnäolotaulukosta on mielenkiintoista todeta, että yhdessäkään sisäisen ryhmän kokouksessa eivät olleet samalla kertaa läsnä kaikki

kaksitoista jäsentä. Archibald Keightley oli läsnä ainoastaan kolmessa S. R:n istunnossa syyskuussa 1890, sillä hänen oli lähdettävä Englannista pitkälle Uuden Seelannin ja Amerikan matkalle. Annie Besant oli poissa S. R:n kolmesta viimeisestä kokouksesta huhtikuussa 1891; hän lähti Lontoosta aamulla 1.4. matkalle Yhdysvaltoihin, missä hän luennoi Teosofisen Seuran puolesta ja osallistui T. S:n Amerikan vuosikokoukseen. Sisäisen ryhmän kahdestatoista jäsenestä Claude Falls Wright oli ainoa jäsen, joka oli läsnä jokaisessa kokouksessa. G. R. S. Mead oli poissa yhdestä S. R:n kokouksesta.

[17]

Kk	08	09	09	09	11	11	12	12	12	12	01	01	01	01	01	02	02	03	03	04	04	04	
Pv	20	10	17	24	12	26	03	17	24	31	07	08	14	21	28	04	11	11	25	01	15	22	
V	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	91	91	91	91	91	91	91	91	91	91	91	91	91
AB	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X				
AK			X	X	X																		
ALC			X	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X				
CFW	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CW	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X
EK					X	X	X	X		X	X		X	X	X	X			X				X
ETS					X	X		X		X			X	X	X	X				X	X	X	X
GRSM	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X
HAWC		X	X	X	X	X	X	X		X	X			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
IC-O		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
LMC			X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
WRO					X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Annie Besantin nimitys

Kuukausi ennen kuolemaansa, 1.4.1891, H. P. B. nimitti Annie Besantin sisäisessä ryhmässä viralliseen asemaan. H. P. B:n Amerikan E. O:n edustaja näki nimitystekstin, kuten asiakirjan lopusta voi todeta:

[Sinetti] E. O:n päätös

Nimitän täten *Mestarin* nimissä Annie Besantin esoteerisen osaston sisäisen ryhmän pääsihteeriksi ja opetusten kirjaajaksi.

H. P. B.:

Annie Besantille, S. R:n P. S. ja O:n K.

Huhtikuun 1. päivänä 1891

Lukenut ja muistiin merkinnyt huhtikuun 11. päivänä 1891 William Q. Judge, Yhdysv:jen siht.¹

¹ *The Theosophist*, kesäkuu 1932, s. 230–1 (tarkka jäljennös); *H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. XII, s. 484–5.

H. P. B:n kuolema

Toukokuun 8. p:nä 1891 H. P. B. kuoli aivan odottamatta pitkäaikaisen sairauden jälkeen. Laura M. Cooperin lausunnon mukaan kuolinvuoteen ääressä oli kolme sisäisen ryhmän jäsentä:¹

Kun kaikki toivo oli ohi, hoitaja lähti huoneesta jättäen C.F. Wrightin, W.R. Oldin ja minut rakastetun H. P. B:n kanssa; kaksi edellä mainittua olivat polvistuneena edessä kummankin pitäessä hänen kättään ja minä hänen vierellään käsivarteni hänen ympärillään tukien hänen päätänsä; siten jäimme liikkumatta moneksi minuutiksi, ja H. P. B. siirtyi niin hiljaa pois, että tuskin tiesimme hetkeä, jolloin hän lakkasi hengittämästä; suuri rauhan tunne täytti huoneen, ja me olimme hiljaa polvistuneina, kunnes ensin sisareni [Isabel Cooper-Oakley], sitten kreivitär [Constance Wachtmeister] saapuivat.

Sisäinen ryhmä puolustaa H. P. B:tä

Pian H. P. B:n kuoleman jälkeen sisäisen ryhmän jäsenet julkaisivat ilmoituksen H. P. B:n puolustukseksi:

Ilmoitus²

Me, allekirjoittaneet Teosofisen Seuran jäsenet (ja E. O:n sisäisen ryhmän jäsenet), henkilökohtaisen kunniamme ja maineemme kautta vaakuutamme täten:

Että olemme perehtyneet tarkoin kaikkiin syytöksiin ja hyökkäyksiin, jotka on tehty H. P. Blavatskyn henkilökohtaista luonnetta ja

¹ *In Memory of Helena Petrovna Blavatsky, by Some of Her Pupils*, London, New York, Madras, 1891, s. 6–7, sanatarikka uusintapainos, London 1991.

² *Lucifer*, toukokuu 1891, s. 247; *H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. XIII, s. 203–4.

vilpittömyyttä vastaan, ja olemme todenneet ne hyvin suurelta osin täysin vääriksi ja muutamien jäljelle jäävien tapausten osalta suurimmiksi mahdollisiksi selvien tosiasioiden vääristelyiksi.

Tietäen lisäksi, että plagiointia, menetelmien puutetta ja epätarkkuutta koskevia syytöksiä tehdään nyt ja vastaisuudessa tullaan vielä esittämään hänen kirjallista työtään vastaan, esitämme seuraavan lausunnon kaikkien Teosofisen Seuran jäsenten hyväksi ja muiden tiedoksi:

[19] H. P. Blavatskyn kirjoituksia ovat hänen läheisimmät käytettävissä olleet ”ystävänä” (joista jotkut ovat silloin tällöin hankkineet hänelle viitteitä ja lainauksia ja antaneet neuvoja) hänen epätäydellisen englannin kielen taitonsa ja vaillinaisten kirjallisten taitojensa vuoksi säännöllisesti korjanneet, uudelleen kopioineet tai järjestäneet käsikirjoituksia ja oikaisseet korjausvedoksia. Monia virheitä, poistoja, epätarkkuuksia jne. on niin muodoin pujahtanut niihin.

Nämä teokset on kuitenkin esitetty tiettyjen aatteiden saattamiseksi läntisen maailman tietoon ja vaatimatta hänen puoleltaan oppineisuutta tai kirjallisen loppusilauksen taitoa.

Näiden näkemysten tueksi oli tehtävä lukemattomia lainauksia ja viitteitä (monissa tapauksissa ilman, että hän saattoi vahvistaa ne), joille hän ei ole koskaan vaatinut mitään alkuperäisyyttä tai muuta perusteellista tutkimusta.

Tunnettuamme H. P. Blavatskyn pitkään ja läheisesti olemme aina todenneet hänen työskennelleen Teosofisen Seuran ja muiden hyväksi ja opetuksiksi eikä itseään varten, ollen ensimmäisenä väheksymässä sitä, mitä muut pitävät hänen ”oppineisuutenaan”. Saamastamme lisäopetuksesta tiedämme kuitenkin sen, että H. P. Blavatsky on paljon syvemmän ”tiedon” haltija kuin mitä hän on voinut esittää julkisissa kirjoituksissaan.

Näistä kaikista seikoista seuraa loogisesti, että mitkään syytökset eivät voi horjuttaa luottamustamme H. P. Blavatskyn henkilökohtaista luonnetta ja vilpittömyyttä kohtaan opettajana. Me emme sen vuoksi aio tulevaisuudessa tuhlata aikaamme hyödyttömiin väitteiden kumoamiseen tai sallia minkäänlaisten hyökkäysten häiritsevän työtämme tätä nykyistä tiedotusta enempää.

Varaamme itsellemme kuitenkin oikeuden vedota lakiin, kun se on välttämätöntä.

G. R. S. MEAD
W.R. OLD
LAURA M. COOPER
EMILY KISLINGBURY
E.T. STURDY
H. A. W. CORYN

CONSTANCE WACHTMEISTER
ALICE LEIGHTON CLEATHER
CLAUDE F. WRIGHT
ARCHIBALD KEIGHTLEY
ISABEL COOPER-OAKLEY
ANNIE BESANT

E. O:n uudelleen järjestäminen

Toukokuun 27. pnä 1891 Englannin E. O:n neuvosto (joka koostui sisäisen ryhmän kahdestatoista jäsenestä sekä W. Wynn Westcottista ja [20] William Kingslandista) ja William Q. Judge (joka edusti Amerikan E. O:n neuvostoa) kokoontuivat Lontoossa keskustelemaan E. O:n tulevaisuudesta H. P. B:n kuoleman jälkeen. Kokouksen yksityiskohdat ovat seuraavat:¹

Teosofian Itämainen Koulu

KAIKILLE T. I. K:N JÄSENILLE

Neuvoston täysimääräinen kokous pidettiin, kuten H. P. B. määräsi, Euroopan Teosofisen Seuran päämajassa Englannissa, Lontoossa, 19, Avenue Road, toukokuun 27. pnä 1891. Veli William Q. Judge edusti Amerikan neuvoston jäseniä valtuutettuna ja veli Judge oli läsnä H. P. B:n edustajana seuraavin yleisvaltuuksin:

[seuraa asiakirja, joka on esitetty s. [10]]

Neuvosto laati seuraavan muistion:

H. P. B:n sopiman tapaamisen nojalla ilmoitamme:

¹ Täydellinen teksti tämän kokouksen yksityiskohdista julkaistiin ensimmäisen kerran Dara Eklundin kokoamassa teoksessa *Echoes of Orient*, vol. III, San Diego 1987, s. 350–353.

Että täysin H. P. B:n, koulun näkyvän johtajan, tunnettujen toivomusten mukaisesti me olemme päättäneet ja ilmoitamme, että koulun työn tulee ja pitää jatkua hänen laatimiensa linjojen mukaisesti ja häneltä ennen hänen poistumistaan jääneen kirjallisen tai suullisen materiaalin mukaan.

Että merkittiin muistiin, että oli olemassa todistajien, tämän koulun jäsenten, antama täysin riittävä todiste, että hänen viimeiset koulua ja sen toimintaa koskevat sanansa olivat: ”PITÄKÄÄ YHTEYS JATKUVA-NA! ÄLKÄÄ ANTAKO VIIMEISEN INKARNAATIONI EPÄONNISTUA.”

Että hänen viimeiset sanansa veli Judgelle hiljattain kirjoitetussa kirjeessä luettiin, ja siinä ilmoitettiin, että tämä osasto (nyt koulu) on ”Teosofisen Seuran sykkivä sydän”.

Että päätettiin ja merkittiin pöytäkirjaan, että koulun korkeimmat virkamiehet tällä erää ovat Annie Besant ja William Q. Judge edellä lainatun, William Q. Judgelle joulukuussa 1888 osoitetun määräyksen sekä Annie Besantille osoitetun, 1.4.1891 päivätyyn määräyksen mukaisesti ja niin kuin H. P. B. ilmoitti kirjallisesti William Q. Judgelle osoitetussa kirjeessä 27.3.1891,¹ jonka nyt olemme lukeneet, ja jossa hän [21] kirjoitti, että Annie Besant pitäisi siten ottaa huomioon. Huhtikuun 1. päivän 1891 määräys on seuraava:

[seuraa asiakirja, joka on esitetty sivulla [17]]

Että päätettiin ja merkittiin pöytäkirjaan, että ulomman koeasteen pitäisi jatkaa olemassaoloon ja työtään käytettävissä olevin aineistoin ja että lupauksen toinen ja seitsemäs pykälä muutettakoon seuraavasti:

2) Lupaen tukea maailman edessä teosofista liikettä ja totella erityisesti, ilman arvostelua tai viivyttelyä, kaikkia tämän koulun johtajien kautta annettuja määräyksiä kaikessa, mikä koskee teosofisia velvollisuuksiani ja esoteerista työtäni, sikäli kuin voin tehdä niin rikkomatta varsinaisia velvollisuuksiani siiveylain ja maan lakien sitomana; ja suostun nimenomaan, että minut voidaan erottaa koulusta ja että sellaisen erottamisen saa tehdä tiettäväksi sen jäsenille, jos rikon tämän tottelevaisuus- ja vaitiololupaukseni.

7) Lupaen säilyttää salassa koulun merkit ja salasanat ja kaikki luottamukselliset asiakirjat; ja palauttaa viime mainitut jollekulle koulun

¹ Viime mainittu teksti on sivulla 34.

ulommista johtajista tai heidän edustajilleen siinä tapauksessa että eroan tai minua pyydetään tekemään niin.

Että päätettiin, että sanotut Annie Besant ja William Q. Judge lähettävät tiedotuksen kaikille koulun jäsenille pyytäen heiltä uskollisuusilmoituksen koululle ja että he siinä uudelleen vakuuttavat uudessa muodossa edellä esitetyn.

Että ennen kuin vastaukset sanottuun tiedotukseen vastaanotetaan, ei yhtään enempää ennen H. P. B:n poismenoa tarkistettuja opetuksia eikä mitään *Ohjeesta* IV¹ pitäisi lähettää tai toimittaa.

Että kaikkien kieltävästi sanottuun tiedotukseen vastanneiden jäsenten ja kaikkien vastaamatta jättäneiden nimet pyyhitään pois luettelosta ja heidän kaikki paperinsa ja asiakirjansa vaaditaan palautettavaksi sanotuille Annie Besantille ja William Q. Judgeille.

Että kun kaikki jäsenet ovat vastanneet sanottuun tiedotukseen, ne, joiden vastaukset ovat myöntäviä, saavat *Ohjeet* I, II ja III, niin kuin ne on korjattu ja uudelleen painettu, ellei niitä ole jo lähetetty.

Että mitä *Ohjeeseen* IV tulee, se lähetetään sen säännön perusteella, jonka H. P. B. laati ennen poismenoaan niille, joiden vastaukset koepaperiin I edellyttävät niiden saamista; ja että tulevaisuudessa, harkinnan mukaan, uusi painos sanotusta koepaperista lähetetään niille, joiden vastaukset eivät olleet aluksi vaatimusten mukaiset, samoin kuin myöhemmille jäsenille, jotka eivät ehkä ole koskaan saaneet sanottua paperia, ja milloin tahansa sanotun koepaperin uuden painoksen – tai minkä tahansa muun sitä koskevan lähetyksen – pohjalta jonkun jäsenen [22] vastaukset kysymyksiin saavuttavat tarvittavan vaatimustason, silloin kaikissa sellaisissa tapauksissa jäsenelle myönnetään toinen aste ja hänelle lähetetään ohje IV, niin kuin H. P. B. lupasi ennen poistumistaan.

Että kouluun hakijoiden täytyy osoittaa siihen asti jaettujen eksoteeristen opetusten tuntemusta vastaamalla heille lähetettäviin kysymyksiin.

Että Annie Besant ja William Q. Judge allekirjoittavat pyrkijöille lähetettävät kysymykset.

Että alustava lupaus muutettakoon niin, että kysymykset sisältyvät asiakirjoihin, joita ei saa näyttää kenellekään, ja että ”kysymykset pyrkijöille” on palautettava vastauksineen.

¹ Katsokaa kohtaa *Ohjeesta* IV, s. 23–24.

Että luettuamme Annie Besantin ja William Q. Judgen laatiman julkilausuman me merkitsemme pöytäkirjaan hyväksyvämmä sen.

Että tämä neuvosto kirjaa päätöksensä, että se on kokoontunut yksinomaan tarkoituksenaan avustaa H. P. B:tä neuvoa antavalla tavalla ja että koska hänellä oli täysi valta ja valtuutus vapauttaa meidät velvollisuudestamme milloin tahansa, meidän jokaisen virkamme päättyy edellä mainitulla voimaan saatetulla päätöksellä, mikäli meille on mahdollista järjestää koulun tuleva johto hänen aikomaltaan ja määräämältään pohjalta; sen vuoksi me yhteisesti ja kukin erikseen vakuutamme, että meidän virkamme neuvoston jäsenenä lakkaa tällä päivämäärällä ja että tästä eteenpäin Annie Besantille ja William Q. Judgelle kuuluu koko tämän koulun valvonta ja johto.

(Allekirjoittaneet)

ANNIE BESANT	T. I. K:n	neuvoston	jäsen
ALICE LEIGHTON CLEATHER	”	”	”
ISABEL COOPER-OAKLEY	”	”	”
LAURA M. COOPER	”	”	”
H.A.W. CORYN	”	”	”
ARCHIBALD KEIGHTLEY	”	”	”
WILLIAM KINGSLAND	”	”	”
EMILY KISLINGBURY	”	”	”
G. R. S. MEAD	”	”	”
W.R. OLD	”	”	”
E. T. STURDY	”	”	”
CONSTANCE WACHTMEISTER	”	”	”
W. WYNN WESTCOTT	”	”	”
CLAUDE F. WRIGHT	”	”	”

WILLIAM Q. JUDGE koko T. I. K:n Amerikan neuvoston ja omasta puolestaan.

Asiakirjat

E. O:n ohjeet (I, II ja III) ja muita E. O:n papereita H. P. B:ltä

H. P. B. kirjoitti kolme esoteerista ohjetta E. O:n jäsenille. Nämä kolme asiakirjaa julkaistiin seuraavasti: ohje I: tammi-helmikuu 1889; ohje II: maaliskuu-huhtikuu 1889; ja ohje III: joulukuu 1889-tammikuu 1890.¹

Muut tärkeät H. P. B:n kirjoittamat E. O:n ilmoitukset sisältyvät seuraaviin kirjoituksiin: *Preliminary Memorandum* [*Valmistava muistio*]² (päivätty 14.12.1888); *Preliminary Explanations to No. III of the Instructions* [*Alustavat selitykset ohjeeseen*]³ (lokakuussa 1889 julkaistu 12-sivuinen kirjoitelma); ja *Preliminary Memorandum*in toinen laajennettu painos, jolle on muutettu nimeksi *Book of Rules*⁴ (julkaistu syys- tai lokakuussa 1890). Muut kirjeet ja paperit E. O:n jäsenille on julkaistu monissa eri lähteissä.⁵ H. P. B:ltä on monia muita E. O:n tiedotuksia, joita ei valitettavasti ole koskaan julkaistu.

¹ Julkaistu kirjassa *H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. XII, 513–538, 542–570 ja 599–641; H. P. Blavatsky, *Esoteeriset ohjeet*, s. 27–77 ja 97–138. Kuvat 1, 2 ja 3 ovat vm. kirjan lopussa.

² Julkaistu kirjassa *Esoteeriset ohjeet*, s. 9–19 [*H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. XII, s. 488–498].

³ Julkaistu kirjassa *Esoteeriset ohjeet*, s. 78–96 [*H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. XII, s. 581–599].

⁴ Ilmestynyt syys-lokakuussa 1890, 35 sivua, ei julkaistu Boris de Zirkoffin *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksessa.

⁵ *H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. X, s. 154–155, s. 194–195; vol. XI, s. 295, s. 306–311, s. 341–342, s. 378–384, s. 558–559; vol. XII, s. 89, 479–485, 499–511; vol. XIII, s. 203–204; Dara Eklund, *Echoes of the Orient*, vol. III, San Diego 1987, s. 285–478.

Ohje IV

Ohjeen IV alussa *Huomautuksessa*¹ Annie Besant teki seuraavat huomautukset:

H. P. B. antoi tämän ohjeen aineiston suullisesti kolmannen asteen jäsenten ryhmäopetuksessaan...

[24] Hänen valvonnassaan aineisto järjestettiin uudestaan seuraavassa esitettyjen otsikkojen alle...

Besantin ilmoitusta, että itse H. P. B. valvoi *Ohjeen IV* toimittamisen, vahvistaa kaksi muuta E. O:n asiakirjaa. T. I. K:n neuvoston kokouksen Pöytäkirjoissa (päiväty 27.5.1891) kaksi viittausta *Ohjeeseen IV* tukee Besantin ilmoitusta.² Myös E. O:n asiakirjassa, jonka otsikkona on *Reprint of Instructions I, II ja III* (päiväty huhtikuu 1891) osoitetaan selvästi, että *Ohje IV* ladottiin ja painettiin H. P. B.-painossa huhtikuussa 1891. Tuo asiakirjan kohta kuuluu:³

Ohjeita on painettu tuhat kappaletta ja ohje IV on nyt painettavana.

Uutta ohjetta ei kuitenkaan lähetetä kaikille E. O:n jäsenille, vaan ainoastaan niille, joita pidetään riittävän edistyneinä vaatiakseen sen.

E. O:n neuvoston puolesta

G. R. S. Mead

E. O:n sihteeri

Hyväksynyt:

H. P. Blavatsky

E. O:n johtaja

Huhtikuu 1891

Tutkimus osoittaa *Ohjeen IV* olevan H. P. B:n uudelleen järjestettyä aineistoa, jonka hän antoi sisäisen ryhmän kokouksissa V-XIII (26.11.1890–28.1.1891). Tuo aineisto on kirjamme sivuilla 59–95.

Yksi painos *Ohjeesta IV* julkaistiin *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksessa, vol. XII, s. 654–673. Kirjassamme esitetty teksti s. 151–174 on kopioitu alkuperäisestä ohjeesta, jonka sekä Annie Besant että William Q. Judge ovat allekirjoittaneet.

¹ *H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. XII, s. 655 ja tämän kirjan sivulla 151.

² Katsokaa edellä *Historiallinen johdanto*, s. 20.

³ Sivulla 4; asiakirja on allekirjoitettuna ja painettuna s. 7.

Ohjeen IV ensimmäinen täydentävä kirje

Ohjeen IV ensimmäistä täydentävää kirjettä ei ole laadittu mistään sisäisen ryhmän *Pöytäkirjojen* aineistosta, vaan se muodostuu sarjasta selityksiä, jotka Annie Besant ja William Q. Judge kirjoittivat *Ohjeen IV* erilaisten selvitysten pohjalta. Yksi painos *Ohjeen IV ensimmäisestä [25] täydentävästä kirjeestä* julkaistiin *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksessa, vol. XII, s. 675–687. Teksti on esitetty kirjamme s. 176–186.¹

Ohje V

Ohje V on järjestetty uudelleen sen aineiston pohjalta, jonka H. P. B. esitti sisäisen ryhmän kokouksissa I–XX (20.8.1890–22.4.1891). Yksi painos *Ohjeesta V* on julkaistu *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksessa, vol. XII, s. 689–712. Kirjassamme s. 189–215 esitetty teksti on sanatarkka kopio alkuperäisestä sekä Besantin että Judgen allekirjoittamasta ohjeesta.²

On myös mainittava, että *Ohje V* (samoin kuin *Ohje IV*) julkaistiin H. P. B:n kuoleman jälkeen.

Ohje V (ks. tämän kirjan s. 195) sisältää lainauksen julkaisemattomasta (v. 1882?) kirjeestä Mestari K.H:lta A. O. Humelle. Kaksi kolmesta Mestarin kirjeestä lainatusta otteesta on myös esitetty *The Pathin* sivuilla 102–103, vol. IV, heinäkuu 1889, Jasper Niemandin (Julia Ver Planckin, sittemmin Mrs. Archibald Keightleyn salanimi) artikkelissa ”Judge the Act: Not the Person”. Jasper Niemand kirjoitti artikkelin alussa seuraavaa: ”...lukekaamme muutama eräältä itämaiselta adeptilta monta kuukautta sitten saamamme huomautus.”

¹ Tekstin *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksessa, vol. XII, on allekirjoittanut ainoastaan W. Q. Judge. Mutta katsokaa, mitä Boris de Zirkoff sanoo tuon kirjan sivulla 653.

² Katsokaa edellistä alaviitettä.

Ohje VI

Vuonna 1901 Teosofian Itämainen Koulu,¹ P.O. Box 1584, New York, N.Y., antoi esoteerisille jäsenilleen kirjan, jonka nimi oli *E.S.T. Instructions: Nos. IV, V and VI*. Kirjassa on uudelleen painettuna *Ohje IV*, *Täydentävä kirje ohjeeseen IV* ja *Ohje V*. Kirja sisälsi myös uuden aikaisemmin julkaisemattoman *Ohjeen VI*, joka muodostui osittain (katsokaa vuoden 1901 painoksesta s. 191–206) H. P. B:n suullisista opetuksista [26] sisäisen ryhmän kokouksissa VII, VIII, XIII, XIV, XVII ja XVIII; näitä osia ei ollut aikaisemmin julkaistu *Ohjeessa IV* eikä *Ohjeessa V*. Tämä sisäisen ryhmän aineisto, sellaisena kuin se on esitetty *Ohjeessa VI*, julkaistaan kirjamme s. 220–234.

Ohje VI sisälsi myös otteita joistakin H. P. B:n julkaisemattomista kirjeistä sekä ”tähän asti julkaisemattomista Mestari K.H:n kirjeistä” (katsokaa vuoden 1901 kirjan s. 206–237). Lisätietojen saamiseksi *Ohjeesta VI* katsokaa s. 219.

Sisäisen ryhmän opetusten julkaistut versiot

Kaikki edellä mainitut I. K:n ohjeet (joihin sisältyy sisäisen ryhmän opetukset) annettiin ”ehdottoman yksityisesti ja luottamuksellisesti” ainoastaan I. K:n jäsenille. Mutta vuodesta 1897 lähtien erilaisia versioita (joko uudelleen toimitettuja, lyhennettyjä tai epätäydellisiä) sisäisen ryhmän opetusten teksteistä on julkaistu (ts. yleisöä varten):

Sisäisen ryhmän *Pöytäkirjat* julkaistiin (*ilman* läsnäololuetteloa, päivämääriä ja kokousten numeroita, kysymysten numeroita ja yksityisiä viittauksia) vuoden 1897 *Salaisen Opin* kolmannessa osassa.² Suunnilleen 95 % *Pöytäkirjojen* tekstistä on painettuna.

¹ Tämä erityinen T. I. K. yhdistettiin Amerikan Teosofiseen Seuraan, New York, N.Y., jonka johtajana oli Ernest T. Hargrove. Hargroven T. S./T. I. K:ta (1895–1935) ei pidä sekoittaa Katherine Tingleyn T. S./T. I. K:hon (Point Loma, California). Hargroven T. S./T. I. K:n historiallisen yleiskatsauksen johdosta katsokaa John Cooperin artikkeleita *The Esoteric School Within the Hargrove Theosophical Society in Theosophical History*, vol. IV, April-July, s. 178–186.

² *The Secret Doctrine*, vol. III, London-Chicago-Benares 1897, monet uusintapainokset, s. 537–594; uusi painos eri sivuin 6-osaisena painoksena, vol. V, Madras (Adyar) 1938, monet uusintapainokset s. 510–567.

The Theosophistissa (vol. XLVI, August 1925, s. 632–634; painettu uudelleen *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksessa, vol. XIII, s. 288–289) C. Jinarâjadâsa julkaisi osia H. P. Blavatskyn käsialalla tehdyistä kokouksen XIII *Pöytäkirjoista*.

The Theosophistissa (vol. LII–LIII, January 1931–July 1932) oli C. Jinarâjadâsan julkaisema, Mrs. Isabel Cooper-Oakleyn tekemä sisäisen ryhmän *Muistikirja* ilman osanottajaluetteloa. Kolmannen, neljännen ja kahdennenkymmenennen kokouksen *Pöytäkirjat* eivät ole tässä *Muistikirjassa*.

The Theosophical Forumissa (vol. XVI–XVIII, April 1940–April 1941) tri J.H. Fussell julkaisi osia Mrs. Alice Leighton Cleatherin tekemistä virallisista *Pöytäkirjoista*.

Samassa lehdessä tri J.H. Fussell julkaisi myös poikkeavat kohdat Claude Falls Wrightin *Muistikirjasta*.¹

[27] Vuonna 1985 Point Loma Publications, Inc. julkaisi ensimmäisen painoksen H.J. Spierenburgin kokoamasta ja toimittamasta teoksesta *The Inner Group Teachings of H. P. Blavatsky to Her Personal Pupils (1890-1891): A Reconstruction of the Teachings*. Käyttäen erilaisia edellä lueteltuja lähteitä Henk J. Spierenburg yritti koota uudelleen melko ”täydellisen” tekstin sisäisen ryhmän *Pöytäkirjoista*. Katsokaa tämän kirjan sivuja 30–33 ensimmäistä painosta koskevien yksityiskohtien johdosta.

Mikään edellä mainituista lähteistä ei sisällä täydellistä tekstiä sisäisen ryhmän opetuksista.

Täydelliset Viralliset *Pöytäkirjat* Sisäisen ryhmän kokouksista

Sisäiseen ryhmään liittymistä koskevassa kutsukirjeessä (ks. s. 13–14 edellä) tuleville jäsenille kerrottiin:

Jokaisen [sisäisen ryhmän] jäsenen odotetaan hankkivan itselleen muistikirjan...

¹ Tri Fussell sanoo *The Theosophical Forumissa*, vol. XVI, s. 278: ”Muistiinpanot... ovat epätäydelliset käsittäen ainoastaan 20 pidetystä kokouksesta ensimmäiset kymmenen. Muistiinpanojen ensimmäiset ja viimeiset osat... ovat Claude Falls Wrightin käsialaa, keskiosat toisen, tuntemattoman kirjoitusta.”

I. K:n *Ohjeen IV* alussa olevassa *Huomautuksessa* Annie Besant kertoo, kuinka H. P. B:n suulliset opetukset sisäisen ryhmän jäsenille merkittiin muistiin:¹

...H. P. B. esitti tämän ohjeen aineiston suullisesti kolmannen asteen jäsenten ryhmäopetuksissa. Se annettiin siinä tarkoituksessa, että se lähetetään toisen asteen jäsenille, ja oppilaat kirjoittivat sen ylös huolellisesti tuolloin yhden heistä tehdessä pikakirjoitusmuistiinpanoja. Kaikkia silloin tehtyjä muistiinpanoja verrattiin, ja kaksi sihteeriä, Annie Besant ja George R.S. Mead, teki niistä puhtaaksi kirjoitetun kopion. Tämä kopio tarkastettiin jälleen kysymällä H. P. B:ltä, jos jokin kohta näytti epäselvältä...

Annie Besant
sisäisen ryhmän pääsihteeri ja opetusten kirjaaja

Saman sanoo W. Q. Judge kiertokirjeessä T. I. K:n jäsenille:²
[28]

H. P. B.:. muodosti sisäisen ryhmän... Lontoossa niin, että hän voisi antaa opetuksia merkittäväksi muistiin jäsenille ja, jos mahdollista, opettaa heille käytännön okkultismia. Tässä Besant apunaan George Mead tehtiin sihteeriksi...

H. P. B:n.: keskustelut sisäisen ryhmän kanssa merkittiin ylös enemmän tai vähemmän hajanaisessa muodossa eri jäsenten muistiinpanoihin, ja myöhemmin Besant ja George Mead kirjoittivat ne puhtaaksi sihteereinä...

Jotakuinkin samanlaisen selostuksen esittää Alice Leighton Cleather eräässä kirjassaan.³

H. P. B. antoi sisäisen ryhmän opetukset suullisesti ryhmän kokouksissa vuosina 1890–1891. Kahden sihteerin, Besantin ja Meadin, tehtävänä oli kirjoittaa nämä opetukset ylös muistiinpanoista, jotka *me kaikki* lähetimme jokaisen kokouksen jälkeen, ja tallentaa ne kirjaksi. Tämä

¹ Julkaistu *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksessa, vol. XII, s. 655 ja tämän kirjan sivulla 151.

² *By Master's Direction*, 3.11.1894, s. 3; ks. myös *The Theosophical Forum*, vol. XVI, huhtikuu 1940, s. 277.

³ Alice Leighton Cleather, *H. P. Blavatsky, A Great Betrayal*, Calcutta 1922, s. 83.

pöytäkirja jaettiin jokaisessa seuraavassa kokouksessa H. P. B:n suorittamin korjauksin ja usein hänen tekemin lisäyksin.

Että H. P. B. todella itse omakätisesti korjasi *Pöytäkirjat*, selviää *The Theosophistissa* ilmestyneestä julkaisusta,¹ josta voimme löytää osan kokouksen XIII *Pöytäkirjasta* (s. 90–95 ja 141–146 tässä kirjassa).

Judgen mukaan jokaisella sisäisen ryhmän jäsenellä oli hallussaan *Pöytäkirjojen* täydellinen kopio:²

Minulla on täydellinen kopio näistä ja samoin on jokaisella sisäisen ryhmän jäsenellä...³

Yksi kopio sisäisen ryhmän opetuksista lähetettiin Rai B.K. Laherille, kuten Alice Leighton Cleather osoittaa seuraavassa:⁴

[29] H. P. B. määräsi minut kopioimaan ja lähettämään Rai B. K. Laherille opetukset jokaisen kokouksen jälkeen...⁵

Edellä lainatuista esityksistä voimme päätellä, että (1) Besant ja Mead kopioivat ”sanatarakan kopion” H. P. B:n opetuksista sisäiselle ryhmälle; että (2) H. P. B. korjasi ja lopulta hyväksyi tämän kopion ”virallisina” sisäisen ryhmän *Pöytäkirjoina*; ja että (3) ”täydellinen” kopio näistä *Pöytäkirjoista* tehtiin jokaiselle sisäisen ryhmän jäsenelle.

Lisäksi, kun Judge meni Lontooseen H. P. B:n kuoleman jälkeen, hänestä tuli sisäisen ryhmän jäsen. Myös E. O. järjestettiin uudelleen ja Besantista ja Judgesta tuli T. I. K:n johtajakumppanit. Noissa olosuhteissa oli

¹ Elokuu 1925, s. 632–634; painettu uudelleen *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksessa, vol. XIII, s. 288–289. C. Jinarâjadâsa sanoo johdannossa, että teksti on täsmälleen niin kuin H. P. B. sen kirjoitti.

² Ks. W. Q. Judge, *Circular By Master's Direction*, 3.11.1894, s. 3.

³ W. Q. Judgesta tuli sisäisen ryhmän jäsen v. 1891. T. I. K:n kiertokirjeessään *By Master's Direction*, 3.11.1894 (s. 3) Judge kirjoitti: ”Olen sisäisen ryhmän jäsen ja olen ollut vuodesta 1891.” Besant vahvisti Judgen ilmoituksen kiertokirjeessään (päiväty 19.12.1894) T. I. K:n jäsenille: ”Meistä kaikista tuntui luonnolliselta ja oikealta, että hän [W. Q. Judge] tuli ryhmään ja toivotimme hänet iloisesti tervetulleeksi.” Katsokaa myös *The Theosophical Forum*, vol. XVI, huhtikuu 1940, s. 277–278.

⁴ Kirjeessä *The Canadian Theosophistille*, joulukuu 1937, s. 302.

⁵ Rai B.K. Laherista, katsokaa tämän kirjan s. 15 ja 79.

vain luonnollista ja loogista, että Judgelle annettiin myös ”täydellinen” kopio sisäisen ryhmän virallisista *Pöytäkirjoista*.

Judgen virallinen *Pöytäkirjoja* koskeva kopio on Teosofisen Seuran (Pasadena, California) arkistossa säilytettävänä. Tämä kopio on Alice Leighton Cleatherin käsialaa. Ensimmäistä tekstisivua vastapäätä on myös Cleatherin tekemä seuraava merkintä.

(Kopioitu – heinäkuussa 1891 – W. Q.J:lle) A. L. C.¹

Koneella kirjoitettu (sanatarkka) versio sisäisen ryhmän *Pöytäkirjojen* Judgen kopiosta on nyt säilytettävänä Daniel H. Caldwellin (Tucson, Arizona) kirjastossa. Lähes vuosikymmen sitten edesmennyt Walter A. Carrithers Jr. (Blavatsky-säätiön perustaja/sihtööri) antoi tämän koneella kirjoitetun kopion Daniel H. Caldwellille tallessa pidettäväksi. Juuri tästä sisäisen ryhmän *Pöytäkirjojen* kopiosta on painettu pääosa tämän kirjan tekstistä (s. 37–118). *Mitään ei* ole muutettu tähän tekstiin eikä ulkoasuun, *paitsi* sanskritin transkriptio.

The Inner Group Teachings of H. P. Blavatsky [*H. P. Blavatskyn opetukset sisäiselle ryhmälle*] -kirjan toisen painoksen julkaisemisen myötä on H. P. B:n sisäiselle ryhmälle antamien opetusten viralliset *Pöytäkirjat* nyt ensimmäisen kerran julkaistu täydellisesti.

¹ *The Theosophical Forum*, vol. XVI, huhtikuu 1940, s. 278.

KUINKA KÄYTTÄÄ KIRJAA JA SEN ALAHUOMAUTUKSIA

Kirjoittanut Henk J. Spierenburg

Kirjan ensimmäinen painos

Ensimmäisen painoksen luvussa *Kuinka käyttää kirjaa ja sen alahuomautuksia* oli lauseet:¹

”S. R:n” Pöytäkirjat on, eri muodoissa ja aina epätäydellisinä, julkaistu seuraavissa kirjoissa ja aikakauslehdissä:

(tässä seuraa lähestulkoon sama luettelo kuin tämän painoksen sivuilla 26–27, otsikkona ”Sisäisen ryhmän opetusten julkaistut versiot”)

Kaikki edellä mainitut julkaisut on koottu *Pöytäkirjoihin* niin täydellisinä kuin mahdollista.

Tämä viime mainittu toimenpide oli välttämätön, koska täydellinen kopio *Pöytäkirjoista* puuttui.

Tri J. H. Dubbinkin *Short Historical Introduction* [Lyhyt historiallinen johdanto] sisälsi sisäisen ryhmän jäsenten lyhyet elämäkerrat. Yhtä ainutta poikkeusta lukuun ottamatta nämä elämäkerrat olivat peräisin teoksesta *H. P. Blavatsky Collected Writings* ja siis Boris de Zirkoffin kirjoittamat. Tuollaisten elämäkertojen kokoaminen *Collected Writings* -kirjoista oli tuolloin hyvin työläs tehtävä. Kun nyt kuitenkin täydellinen hakemisto on saatavilla (osa XV), niiden ottaminen mukaan uuteen painokseen ei ole enää tarpeen.

Sama *Historiallinen johdanto* käsitteli laajasti niin kutsuttua okkulttista huonetta. H. P. B:n kirjeet Annie Besantille tästä aiheesta ovat nyt löydetävissä *Ohjeen VI* jälkeen kirjan lopussa (s. 237–239).

¹ S. xxii.

Viralliset *Pöytäkirjat*

Melkein välittömästi, kun ensimmäinen painos oli painettu, silloinen Point Loma Publishersin toimitusjohtaja W. Emmet Small sai koneella kirjoitetun kopion Alice Leighton Cleatherin kirjoittamista *Pöytäkirjoista*.¹ [31] Daniel H. Caldwell lähetti tämän kopion hänelle. Heti kun Daniel H. Caldwell sai tietää osoitteeni, hän lähetti minulle myös kopion.

Eri versioiden vertailu

Luonnollisesti ensimmäisen painoksen uudelleen koottuja *Pöytäkirjoja* ja Alice Leighton Cleatherin kirjoittamien *Pöytäkirjojen* koneella kirjoitetun kopioita verrattiin toisiinsa rivi riviltä. Ottaen molemmat *Pöytäkirjat kokonaisuudessaan* voidaan päätellä, että ensimmäisen painoksen *Pöytäkirjojen* uudelleen kokoamisessa on onnistuttu melko hyvin. Jos kuitenkin vertaamme *Pöytäkirjoja yksityiskohdittain*, paljastuu muutama poikkeavuus.

Oletettiin kyllä, että koko joukko aineistoa puuttuisi uudelleen kootusta *Pöytäkirjoista*, jotka olivat Alice Leighton Cleatherin tekemissä *Pöytäkirjoissa*. Näin todella on asianlaita, mutta on myös paljon aineistoa, joka on löydettävissä versioista, joita on käytetty uudelleen koonnissa, mutta ei Alice Leighton Cleatherin kirjoittamissa *Pöytäkirjoissa*.

Jotta lukijat voisivat tarkistaa heti, miten teksti kuuluu eri versioissa, esitetään (s. 121–148) *Poikkeavat kohdat* [puuttuvat e-kirjasta], jotka on saatu sivuilla 26–27 ”Sisäisen ryhmän opetusten julkaistut versiot” -otsikon alla olevassa luettelossa mainituista lähteistä.

Tulisi käsittää, että *Poikkeavat kohdat* ovat ainoastaan kokoajan tekemä valinta. Siten ei ole mainittu mitään tekstejä, jotka ovat Alice Leighton Cleatherin tekemissä *Pöytäkirjoissa*, mutta eivät löydy muista lähteistä. Kuitenkin tekstit, jotka ovat muissa versioissa mutta eivät C:n *Pöytäkirjoissa*, on otettu mukaan.

Muutamia pieniä eroja, jotka ovat mielestäni merkityksettömiä, on jätetty pois. Muut voivat ajatella toisin.

¹ Katsokaa *Historiallinen johdanto*, s. 27–29.

Jotta lukijat voisivat itse helposti vakuuttua eroista, esitämme seuraavassa - poikkeavien kohtien lisäksi - sisäisen ryhmän jokaisen kokouksen muut lähteet:

Kokous nro ja päivämäärä	<i>The Secret Doctrine III</i>	<i>The Secret Doctrine V</i>	<i>The Theosophist</i>	<i>The Theosoph. Forum</i>	Collected Wr. XIII
I 200890	537	510	tammik31, 172-174	kesäk 40, 438-440	
II 100990	537-541	510-514	helmik-31, 297-8	heinäk 40 53-57	
III 170990	541-546	514-519		elok 40, 133-137	
IV 240990	547-551	520-524		elok. 40, 137-138	
ei nroa 121190			helmik 31, 298-299	elok. 40, 138	
V 261190	551-555	524-528	maal.k. 31, 423-6 huhtik. 31, 130-1 toukok.31, 187-8	syysk. 40, 199-200 syysk. 40, 203	
VI 031290	555-560	528-533	toukok. 31, 188-190 kesäk. 31, 301-303	syysk. 40, 201-204	
VII 171290	560-1, 551	533-5, 524	heinäk.31, 435-438	lokak. 40, 289-292	
VIII 241290	562-563	535-6	syysk. 31, 726-8	lokak. 40, 292-3	
IX 311290	563	536-7	lokak. 31, 27	marrask.40, 360-1	
X 070191	564-568	537-541	lokak. 31, 28-9 marr.k. 31, 157-160	marrask. 40, 362-3	
ei nroa 08110191				marrask. 40, 363	
huom. 110191	568-569	541-543		marrask. 40, 364	
XI 140191	569-570	543-544	jouluk.31, 299-300	marrask.40, 364-5	
XII 210191	570-573	544-546	jouluk. 31, 300-3	jouluk. 40, 423-5	
XIII 280191	573-578	546-551	tammik. 32, 409-12 helmik. 32, 506-8	jouluk. 40, 425-8	288-9
XIV 040291	578-581	551-554	maalisk. 32, 635-8	jouluk. 32, 635-8	
XV 110291	581-582	554-555	huhtik. 32, 13-14	helmik. 41, 135	
XVI 110391	582-585	555-558	huhtik. 32, 14-18	helmik. 41, 135-7	
XVII 250391	585-587	558-560	touko. 32, 121-3	helmik. 41, 137-8	
XVIII 010491	587-590	560-563	toukok. 32, 123-4 kesäk. 32, 227-9	maalisk. 41, 216-8	
XIX 150491	590-593	563-565	heinäk. 32, 355-7	maalisk. 41, 218-20	
XX 220491	593-594	565-567		maalisk. 41, 220-1	

Ohjeet

Kaikissa ohjeissa on *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksen, osa XII, tekstin sivunumero hakasulkeissa, paitsi Ohjeessa VI, jossa mainitaan sen kirjan sivunumerot, missä ohje on painettuna.¹ Ohjeiden alahuomautusten numero viittaa käytettyjen *Pöytäkirjojen* sekä *Poikkeavien kohtien* [puutuvat e-kirjasta] vastaaviin teksteihin.

Kiitokset

Suuret kiitokset osoitetaan ennen kaikkea Daniel H. Cladwellille. Hän ei ole ainoastaan löytänyt Alice Leighton Cleatherin käsialalla tehtyjä *Pöytäkirjoja*, vaan myös antanut ne käyttööni. Lisäksi hän juuri löysi useimmat muut asiakirjat ja lehtiartikkelit, jotka käsittelevät *Pöytäkirjoja* ja sisäistä ryhmää. Samoin on ainoastaan hänen ansiotaan sen osoittaminen, että H. P. B. itse tutki *Ohjeen IV*.

Täydellinen painos kaikkine *Pöytäkirjoja* koskevine tosiasioineen, niin kuin ne nyt ovat käytössämme, olisi ollut mahdotonta ilman hänen tutkimuksiaan.

Ensimmäisen painoksen sivulla 76 mainitaan John Cooperin keksineen, että *The Theosophistissa* ja kirjan *H. P. Blavatsky Collected Writings* osassa XIII julkaistu, H. P. B:n käsialaa oleva teksti (ks. tämän kirjan s. 26) koskee kokousta nro XIII. Tätä mainintaa ei sen vuoksi voitaisi millään jättää pois tästä.

Ensimmäisen painoksen kokoamisessa tri H. Dubbink esitti erittäin tärkeää osaa. Paitsi että hän on kirjoittanut *Historiallisen johdannon*, hän myös yhdessä W. Emmett Smallin kanssa vertasi kaikkia tämän kirjoittajan kokoamia sivuja alkuperäisiin lähteisiin.

Lopulta lausun kiitokseni kaikille, jotka ovat olleet auttamassa tämän painoksen kokoamisessa, mainiten erityisesti seuraavat henkilöt (aakkosjärjestyksessä): Daniel van Egmond, Ronald Engelse, Jan Molijn, Aisso Raven, W. Emmett Small ja Wim van Vledder.

Haagissa toukokuun 8. päivänä 1995

Henk J. Spierenburg

¹ Katsokaa s. 25 edellä.

Omistettu

Annie Besantille ja William Quan Judgelle

”...W. Q. J[udge], joka on ollut osa häntä [H. P. B:tä] useiden aionien ajan. Ne joilla on korvat kuulevat...

”Esoteerinen osasto ja sen elämä U.S.A:ssa riippuu W. Q. J:stä, sen asiamiehestä, ja siitä mitä hän nyt on. Sinä päivänä kun W. Q. J. eroaa, H. P. B:tä tulee itse asiassa kuollut amerikkalaisille.

”W. Q. J. on *Antahkarana* kahden *manaksen*, amerikkalaisen ajattelun ja intialaisen – tai paremminkin Himalajan takaisen – esoteerisen tiedon, välillä.¹

”EPÄITSEKKYYS JA ALTRUISMI ovat Annie Besantin nimi, mutta minun kansani ja minulle hän on Heliodore, hänen Mestarinsa hänelle antama ja hänestä käyttämä nimi, jolla on *syvä merkitys*. Hän opiskeli okkultismia kansani vain muutaman kuukauden E. O:n *sisimmässä* ryhmässä ja kuitenkin hän on edennyt paljon pidemmälle kuin muut. Hän ei ole psyykinen eikä henkinen ollenkaan – täysin älyllinen, mutta kuitenkin hän kuulee Mestarin äänen yksin ollessaan, näkee Hänen valonsa ja tunnistaa hänen äänensä P—n, äänestä, Judge, *hän on mitä ihmeellisin nainen*, oikea käteni, seuraajani, kun minun on pakko jättää teidät, ainoa toivoni Englannissa, niin kuin te olette ainoa toivoni Amerikassa.”²

¹ H. P. B:n kirje W. Q. J:lle Lontoossa 23.10.1889. Lähde: Sven Eekin ja Boris de Zirkoffin kirjoittama *William Quan Judge, 1851–1896*, Wheaton-Madras-London, 1969, s. 20–1; Dara Eklund, *Echoes of the Orient*, vol. I, San Diego 1975, s. xxxviii–xxxix.

² H. P. B:n kirje W. Q. J:lle Lontoossa 27.3.1891. Lähde: *Theosophy* (Journal of the U.L.T.) helmikuu 1929, s. 151; *The O.E. Library Critic*, Washington, elo-syyskuu 1935 (lehdessä ei ole sivunumeroita).

[35]

SISÄISEN RYHMÄN PÖYTÄKIRJAT

(Kopioitu – heinäkuussa 1891 – W[illiam] Q[uan] J[udge]:tä varten)

A[lice] L[eighton] C[leather]

[37]

Kokous I, 20.8.1890

Läsnä A. B., G. R. S. M., C. W. ja C. F. W.

Varoitus

H. P. B. selitti sisäisen ryhmän jäsenten antaman lupauksen äärettömän suuren vakavuuden. Okkultismin on oltava kaikki tai ei mitään. Annetusta lupauksesta luopuminen ei hyödytä yhtään; sen rikkominen merkitsee mitä hirveimpiä seurauksia nykyisessä elämässä ja tulevilla ruumiillistumisissa. Se oli vakavampi lupaus kuin chelan Mestarille antama vapaaehtoinen alkulupaus; sillä Mestari voi tehdä myönnytyksen ja antaa anteeksi. Mutta tämä annettiin kaikkien korkeampaa itseä ympäröivien ilmennysten, vuodatusten, läsnä ollessa ja kaikki nämä olisivat lupauksen rikkojaa vastaan.

[K.] C. W. kysyi, oliko joku rikkonut (E. O:n) lupauksen.

[V.] Kyllä, mutta H. P. B. ei tahdo sanoa, kuka. Jotkut olivat pitäneet sen, jotkut eivät; rikkomiset olivat olleet tahdosta riippumattomia. Tämä uusi lupaus värittäisi koko elämän tässä ja tämän jälkeen tulevissa ruumiissa. Niitä, jotka pysyisivät oikealla tiellä, autettaisiin; heidän ei tarvitse pelätä. Jos he olisivat uskollisia, mitkään ulkonaiset asiat eivät voisi vahingoittaa heitä. Mutta jokaisen on oltava varma itsestään ennen kuin antaa sen, koska paluuta ei ole. Vastuu on kauhea eikä sitä voi välttää. Kerran annettuna lupausta ei voi koskaan peruuttaa.

Lupauksen antaminen

Jokainen vuorollaan antoi sitten lupauksen. H. P. B.: ”Mestarin läsnä ollessa olette antaneet sen, (taun jälkeen) nyt olen palvelijanne ja minun on vastattava kysymyksiinne.”

H. P. B. huomautti sitten, että me emme aluksi tajuaisi annetun opetuksen äärimmäisen suurta vakavuutta, mutta vähitellen huomaisimme tärkeiden. Meidän täytyy tutkia, työskennellä kovaa, olla menettämättä yhtään kohtaa.

Kundalinin herääminen

Yö oli huono käytännön työskentelyyn, sillä me olimme väsyneitä, fyysisesti, mentaalisesti ja moraalisesti. Aamu oli paras, auringonnousun aikaan tai parittomina tunteina auringonnousun jälkeen. [38] Älkää koskaan toimiko tasatunteina auringonnousun jälkeen: aina parittomina, ”jumalien tunteina” (3. tai 5. tunti auringonnousun jälkeen).

Seitsemän fyysistä nâdîa ulottuu selkärankaa pitkin alemmasta lannenikamasta kannattajanikamaan; sitten alkaa ylifyysinen, jonka neljäs on aivolisäke. Kolme korkeampaa ovat aivolisäkkeen ja käpyrauhanen välillä. Kun neljäs värähtelee, se heiluu suuremman ja suuremman pituisina kaarina, kunnes käpyrauhanen alkaa värähdellä, piiri sulkeutuu ja kundalini herää. Nousee seitsemän nâdîn kautta aukkoon; jos tätä ennen tuntuu mitään fyysisiä vaikutuksia, pysähtykää; ajatelkaa vaiheita väreissä:

Sininen	Aurinen muna (sthûla shariraa varten). Voidaan ottaa 1:senä tai 7:ntenä
Violetti	Linga-sharira
Oranssi	Prâna
Punainen	Kâma
Vihreä	Kâma-manas
Indigo	Korkeampi manas
Keltainen	Buddhi

Noustaessa päähän kuljetaan fyysisistä psykohenkisille tasoille. Jälleen seitsemän vaihetta, ja värit otetaan samassa järjestyksessä aina neljänteen asti, mutta niitä ei tule ajatella niin paljon fyysisinä väreinä, vaan värin

olemuksena, taivaalla nähtyinä puhtaina kirkkaina värisävyinä. Värivivahde riippuu psyykkisen tai henkisen vallitsevuudesta. Neljännellä, aivolisäke, pysähdys: ylifyysisen seitsemäisyyden kolme korkeampaa väriä ei kuvata; vain värin sulautuneen olemuksen sykkimistä olisi ajateltava. Fyysisen jälkeen tulevat psyykkiset, henkiset ja jumalaiset tasot. Se, mikä taso saavutetaan, riippuu ajatuksen voimakkuudesta, pyrkimyksen puhtaudesta ja ylevyydestä. Ryhdy kokeeseen vasta suljettuasi pois kaikki maailmalliset ajatukset, huolet ja murheet.

Kolme elämäntuulta

Puhdas âkâsha liikkuu sushumnaa pitkin ylöspäin; sen kaksi aspektia idässä ja pingalâssa. Nämä ovat kolme elämäntuulta, ja brahmalainen lanka symboloi niitä. Tahto hallitsee niitä. Tahto ja halu ovat saman asian korkeampi ja alempi puoli. Tästä johtuu kanavien puhtauden tärkeys, sillä jos ne likaavat tahdon voimistamat elämäntuulet, seurauksena on musta magia. Tästä syystä kaikki sukupuoliyhteys on kielletty käytännön okkultismissa.

Sushumnasta, idâsta ja pingalâsta alkaa kiertokulku, joka siirtyy keskuskanavasta koko ruumiiseen. (Ihminen on puu; hänessä on makrokosmos ja [39] mikrokosmos. Tästä johtuu symbolina käytetty puu; dhyanchohaninen ruumis kuvataan siten.)

Aurinen muna muodostuu kaarista. Sitä voidaan kuvailla metallilevyillä värähtelevän hiekan muodostamina kaarina. Jokaisella atomilla, kuten jokaisella ruumiillakin, on aurinen munansa kunkin keskuksen muodostaessa omansa. Tämä aurinen muna siihen kuuluvine aineksineen on suojaruuvastus; mikään villi eläin, olipa se kuinka saaliinhimoinen tahansa, ei lähesty siten suojautunutta joogia. Se sinkauttaa pois pinnaltaan kaikki vahingolliset vaikutukset.

Mikään tahdonvoima ei ilmene aurisen munan kautta.

Koe

Hanki villalankaa seitsemän väriä. Kierrä vasemman kätesi nimettömän ympärille meditaation ajaksi pätkä lankaa, joka vastaa kyseisen viikonpäivän väriä, ja merkitse muistiin tulokset. Näin voit keksiä säteen, jonka alle kuulut.

Kokous II, 10.9.1890

Läsnä A. B., C. W., C. F. W., G. R. S. M., I. C.-O., A. K. ja H. A. W. C.

Kolme viimeksi mainittua antoivat lupauksen. (H. P. B. käski kokelasta lupauksen antamisen ajan kääntymään Mestarin muotokuvaan päin.)

Aurinen verho

[K. 1.] Mikä yhteys on elämäntuulien kierrolla ja joogin voimalla, joka tekee hänen aurisesta verhostaan suojavarustuksen hyökkäyksiä vastaan?

[V.] Tähän kysymykseen on mahdotonta vastata, koska se on magian viimeinen sana. Se liittyy kundaliniin, joka voi yhtä helposti tuhota kuin suojella. Tietämätön vasta-alkaja voisi tappaa itsensä.

[K. 2.] Onko lapsen aurinen verho âkâshan erilaistuma, johon adepti voi punota aineksia, joita hän tarvitsee tiettyihin tarkoituksiin, esim. mâyâvirûpaa varten?

[V.] Kysymys oli hiukan epäselvästi muotoiltu. Ilmeisesti kysyjä tahtoi tietää, oliko aurinen verho âkâshan erilaistuma, johon lapsi tultuaan [40] täysikasvuiseksi, jos hän on adepti, voisi liittää aineksia joita tarvitaan tiettyihin tarkoituksiin jne.

Jos kysymyksessä tarkoitetaan, voiko adepti antaa jotakin lapsen auriseen verhoon tai vaikuttaa siihen, niin tällaista ei voi tehdä, koska A.V. on karmallinen eikä edes adepti saa puuttua sellaiseen karmalliseen rekisteriin. Jos adepti panisi toisen A.V:hen jotakin, mistä tämä henkilö ei ole vastuussa tai mikä ei tule tuon persoonallisuuden korkeammalta itseltä (egolta), kuinka karmallinen oikeudenmukaisuus voisi vallita?

Adepti, A.V., maapallo, universumi, lapsen A.V.

Adepti voi ottaa omasta A.V:stään tai jopa maapallon tai universumin A.V:stä asteensa mukaan. Tämä verho on kaikkien karmallisten syiden säilyttäjä ja se kuvaa kaiken kuin herkkä levy.

Lapsella on hyvin pieni A.V., joka on väriltään lähes puhtaan valkoinen. Syntymässä A.V. koostuu puhtaasta âkâshasta plus tanhoista, jotka seitsemänten ikävuoteen asti pysyvät mahdollisuuksina eli piilevinä.

A.V. välittäjä

A.V. on välittäjä toimien yksilöllisistä elämistä ikuiseen, aikakautisista elämistä (prânasta) ikuiseen elämään (jîvaan).

Idiootti

Idiootin A.V:n ei voida sanoa olevan inhimillinen, ts. se ei ole manaksen sävyttämä. Hänen auransa olisi samanlainen kuin eläinten aura.

Kirkon rippi

R[oomalais]K[atolisen]:n ja kreikkalaiskatolisen kirkon rippi on niin suuri synti siksi, että rippi-isä puuttuu tahdonvoimansa avulla lapsen tai aikuisen katuvan A.V:hen juurruttamalla keinotekoisesti vuodatuksia omasta A.V:stään ja heittämällä siemeniä versomaan kohteensa A.V:hen. Se on yksinkertaisesti samoilla linjoilla kuin hypnoottinen suggestio.

Suggestio

Edellä olevat huomautukset sopivat samalla tavoin hypnotismiin, vaikka viime mainittu on psykofyysinen voima ja juuri tästä johtuu eräs sen monista vakavista vaaroista. Samalla ”hyvä asia voisi kulkea likaista kanaavaa pitkin”, kuten tapauksessa, jossa alkoholista tai oopiumista [41] saadaan luopumaan suggestion avulla. Okkultisti voi käyttää mesmerismiä

huonojen tottumusten poistamiseksi, jos tarkoitus on täysin puhdas, koska korkeammalla tasolla motiivi merkitsee kaikkea ja hyvillä aikomuksilla on oltava hyvä vaikutus.

A.V. ja manas

[K. 3.] Onko A.V. ”valopylvään”, manasisen periaatteen, laajentuma eikä niin ollen ympäröi lasta ennen hänen seitsemättä ikävuottaan?

[V.] A.V. on täysin puhdas syntymässä. Riippuu kuitenkin siitä, kumpi manas tulee värittämään sen seitsemän vuoden iässä. Manasinen laajentuma on puhdasta âkâsha. Manaksen säde laskeutuu alempien periaatteiden pyörteeseen ja värittömänä ja kâmallisten tanhojen ja fyysisen elimistön puutteiden rajoittamana muodostaa persoonallisuuden. Periytyvä karma voi saavuttaa lapsen ennen seitsemättä ikävuotta, mutta yksilöllinen karma ei voi alkaa vaikuttaa ennen manaksen laskeutumista.

A.V. on ihmiselle sama
kuin astraalivalo on maalle,
” eetteri ” astraalivalolle,
” âkâsha ” eetterille.

Kriittiset tilat on jätetty pois luettelosta. Niitä ovat laya-keskukset eli tietoisuutemme puuttuvat renkaat, jotka erottavat nämä neljä tasoa toinen toisistaan.

Vartija

”Kynnyksen vartija” tavataan kahdessa tapauksessa: a) kolmio eroaa nelinäisyydestä; tai b) kun kâmalliset halut ja intohimot ovat niin voimakkaat, että kâma-rûpa säilyy kâmalokassa egon devachanisen jakson jälkeen ja siten ollen jäljellä devachanisen entiteetin jälleensyntyessä (esim. tapauksessa, jolloin jälleensyntyminen tapahtuu kahdessa tai kolmessa sadassa vuodessa) tulee täksi ”vartijaksi” vahvistaen uuden persoonallisuuden kâmallista periaatetta. Jotkut tulevat hulluiksi tästä syystä.

Äly

Valkoinen adepti ei aina ole aluksi valtavan älykäs. Itse asiassa H. P. B. on tuntenut adepteja, joiden älylliset kyvyt olivat alun perin [42] keskitason alapuolella. Adeptin puhtaus, hänen yhtäläinen rakkautensa kaikkia kohtaan, hänen työskentelynsä luonnon, karman ja ”sisäisen jumalansa” hyväksi, antavat hänelle tämän kyvyn. Pelkkä äly tekee mustaksi maagikoksi. Sillä pelkkää älyä seuraa ylpeys ja itsekkyyys; äly ynnä henkinen kohottaa ihmistä. Sillä henkisyys estää ylpeyden ja turhamaisuuden.

Metafysiikka

Metafysiikka on puhtaan manaksen piiri, kun taas fysiikka kuuluu aineelliselle alueelle eli kâma-manakselle, joka on, kuten jokainen prinssiippi, seitseenasteinen. Matemaatikko ilman henkisyyttä, olkoonpa hän kuinka suuri tahansa, ei saavuta metafysiikkaa; mutta metafysiikko hallitsee matemaatiikan korkeimpia käsitteitä ja käyttää niitä, vaikkei olisi opiskellut tätä ainetta. Synnynnäiselle metafysiikolle psyykinen taso on melko merkityksetön, koska hän näkee sen virheet – mikäli hän ei sitä etsi – heti psyykkiselle tasolle astuttuaan.

Musiikki

Mitä musiikkiin ja muihin taiteisiin tulee, ne ovat joko manasisen tai kâma-manasisen prinssiipin lapsia sen mukaan, onko sielu vai taituruus vallitsevana.

Karma

Jokaisen ruumiillistuman jälkeen, kun manasinen säde palaa isänsä, egon, luo, jotkut sen atomeista jäävät jäljelle ja hajaantuvat. Näitä manasisia atomeita, tanhisia ja muita ”syitä”, jotka ovat samanluonteisia kuin manas, vetävät siihen suuret vetovoimasiteet, ja egon jälleensyntyessä ne vetäytyvät erehtymättömästi siihen ja muodostavat sen karman. Vasta kun ne kaikki ovat koossa, yksilöllisyys on jälleensyntymästä vapaa.

(vrt. Filippuksen evankeliumin seuraavaa kohtaa, niin kuin Epifanus on lainannut: ”Olen tuntenut itseni ja koonnut itseni kaikista neljänneksistä, enkä ole kylvänyt arkontille mitään lapsia, vaan olen hävittänyt hänen juurensa ja koonnut levinneet jäsenet yhteen ja tiedän kuka sinä olet.” Ks. *Dict. Christ. Biog.* N, 414.)¹

[43] Korkeampi manas on vastuussa lähettämästään säteestä. Ellei säde ole likaantunut, mitään pahaa karmaa ei synny.

Turîya-tila

(Joogit eivät voi saavuttaa tätä tilaa, ennen kuin \triangle on eronnut \square :stä.)

Hyvä ja paha karma

Meidän olisi pidettävä mielessämme karmattomaksi tulemisesta, että hyvästä yhtä hyvin kuin pahastakin karmasta on päästävä eroon ja että *hyvän* karman aiheuttamat nidânat ovat yhtä sitovia kuin ne, jotka on saatu toisella suunnalla. Sillä *kummatkin* ovat karmaa.

Mahat

Mahat on ilmennyt, universaalinen parabrahminen mieli (yhtä mahâmanvantaraa varten) kolmannella tasolla. Se on laki, jonka mukaan valo laskeutuu tasolta tasolle ja erilaistuu. Mânasaputrat ovat sen vuodatuksia.

Ihminen yksin kykenee käsittämään maailmankaikkeuden tällä olemassaolon tasolla.

¹ William Smith & Henry Wace, *Dictionary of Christian Biography*, 4 osaa, Boston 1877–87, vol. IV, s. 414, otsikko: *Pistis Sophia*.

Lainaus Filippuksen evankeliumista on löydettävissä teoksesta *The Panarion of St. Epiphanius*, XXVI, xvii, 2; käännettynä Ph. R. Amidonin teoksessa *The Panarion of St. Epiphanius, Bishop of Salamis*, New York ja Oxford, 1990, s. 81: ”Herra paljasti minulle, mitä sielun pitäisi sanoa, kun se menee ylös taivaaseen, ja kuinka sen pitäisi vastata jokaiselle yläpuolella olevista voimista. Sen pitäisi sanoa: Olen tunnistanut itseni ja olen koonnut itseni kaikkialta, enkä ole kylvänyt lapsia arkontille, vaan olen kitkenyt sen juurineen ja koonnut hajonneet jäsenet, ja tiedän kuka sinä olet. Sillä minä olen noista ylhäältä.”

Olemassaolo

Olemassaolo *on*; mutta kun olento ei tunne sitä, tälle olennolle sitä ei ole. Leikkauksen kipu on olemassa, vaikkei potilas tunnekaan sitä; eikä sitä ole potilaalle.

Ylemmät värit

[K. 4.] Harjoittaessamme keskittymistä meitä kehoitetaan pysähtymään aivolisäkkeen kohdalla ja lopettamaan värien sarja *punaiseen*. Tuntuu oudolta kruunata sarja *kâman* värillä. Mikä on selitys tähän?

[V.] Meitä kehoitettiin pysähtymään *punaisessa* ts. pysähtymään *ennen* punaista. Ylempi punainen on paremminkin kullannivahteinen *prâna*. On olemassa kolme astetta, keltainen, keltaoranssi ja punaoranssi. [44] Kun valovirta ilmenee, se on saatava muuttumattomaksi, muuten visio on mahdoton.

Metallit

Kun oppilas on keksinyt värinsä, tuon värin päivä olisi valittava päiväksi erityisyriytyksiä varten, ja tuon päivän metallista tehtyä sormusta olisi pidettävä vasemman käden neljännessä sormessa. Kun hallitseva väri on löytynyt, ainoastaan sitä pitäisi käyttää ja seitsemästä väristä luovuttava.

[K. 5.] Kuinka Aum lausutaan oikein?

[V.] Sitä pitää ensin harjoitella fyysisesti, aina samalla sävelkorkeudella, joka on keksittävä samoin kuin opiskelijan on löydettävä oma värinsä, sillä jokaisella on oma erityinen äänensä.

Kenen tahansa henkilön aurassa voi olla hallitseva väri. Mutta ellei tämän värin levittämä auran alue vastaa kaulan takaosaa, se ei ole heidän värinsä.

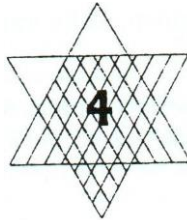
Koe

(Äänirautaa – seitsemäistä – pitäisi käyttää sävelkorkeuden löytämiseksi.) AUM muodostuu kahdesta vokaalista ja yhdestä puolivokaalista, jota viime mainittua on pidennettävä. Aivan niin kuin luonnolla on fa:nsa, niin on jokaisella ihmiselläkin omansa, sillä ihminen on erilaistunut luonnosta.

Ruumista voidaan verrata soittimeen ja egoa soittajaan. Opetelkaa ensin soittamaan tattvoja ja perusteita niin kuin soitetaan pianoa. Opetelkaa ensin nuotit, sitten soinnut ja sitten melodia. Kun oppilas hallitsee jokaisen soinnun, hän voi alkaa luonnon työtoverina olemisen ja muiden auttamisen. Hän voi sitten omasta luonnostaan saamallaan kokemuksella ja ”sointujen” tunteuksensa avulla helähdyttää sävelen, joka on hyvää tekevä toiselle ja joka palvelee suotuisten seurausten ”perussävelenä”.

△ (Yrittäkää muodostaa selvä kuva geometrisestä △:sta jokaisella tasolla ymmärryksen vähitellen kasvaessa metafysisemmäksi ja päättyessä subjektiiviseen △:on, âtma-buddhi-manakseen. Voitte onnistua vain tuntemalla tämän △:n kaikissa muissa muodoissa, esim. yhdistämällä menneen ja tulevan nykyiseen.

Muistakaa, että teidän on suljettava, niin sanotusti, □ △:on; toisin sanoen, teidän on niin puhdistettava alempi nelinäisyys, että se värähtelee sopusoinnussa ylemmän kolminaisuuden kanssa.)

[45]

Kundalinin valo

[K. 6.] Niin pian kuin valoallot alkavat, pitäisikö mielen keskittyä silmään vai valoaltoihiin?

[V.] Valoon.

[K. 7.] Kun tuntee värin, näkeekö värähtelyjen eri nopeuden?

[V.] Ei; yksi aisti sulautuu toiseen: kaikki aistit ovat vain aistitietoisuuden erilaistumia. Tästä syystä me voimme tuntea värejä ja nähdä ääniä.

[K. 8.] Aumia toistettaessa pitäisikö uppoutua ympäröivään valoon vai olisiko mieli pidettävä kiinteästi korkeammassa itsessä?

[V.] Korkeammassa itsessä.

Lupauksen vaikutus

Lupauksen vaikutus tuleviin ruumiillistumiin, jos se pidetään, on se, että se on piilevänä seuraavassa elämässä ja oppilaan tietämättä ohjaa häntä.

Seitsemän syntymää

On oltava seitsemän todellista inkarnaatiota, mutta oppilas voi olla niin puhdas ja voimakas, että ruumiillistumat voivat olla lyhyemmän luonteisia, esim. melkein vastasyntynyt, joka elää vain tunnin tai kaksi.

Devachan

Okkultismissa voi edistyä jopa devachanissa, jos mieli ja sielu ovat sen parissa elämän aikana; mutta se on ainoastaan ikään kuin uni, ja tieto häipyä, kuten muisto unesta heikkenee, ellei sitä pidä elossa tietoisien opiskelun avulla.

Pelko

Pelko ja viha ovat pohjimmiltaan yksi ja sama asia. Se joka ei pelkää mitään, ei koskaan vihaa, ja se joka ei vihaa mitään, ei ole koskaan peloisaan.

[46]

Kokous III, 17.9.1890

Läsnä C. W., I. C.-O., A. B., C. F. W., G. R. S. M., A. K.,
H. A. W. C., A. L. C., L. [M.] C.

Kaksi viimeksi mainittua antoivat lupauksen.

Kuva Δ :sta

[K. 9.] Mitä tarkoittaa sanonta: ”muodostakaa selvä kuva Δ :sta jokaisella tasolla”? Mitä pitää ajatella esim. astraalitasolla Δ :na?

[V.] H. P. B. kysyi, tarkoittiko kysymys Δ :n merkitystä vai tapaa, miten Δ esitetään ”valoverholla”? Kysyjän selittäessä, että hän tarkoitti viime mainittua, H. P. B. sanoi, että vain turîya-tilassa seitsenasteisen râja-joogan korkeimmalla asteella, joogi voi kuvitella mielessään sen, mikä on abstraktia. Tämän tilan alapuolella havaintokyvyllä, ollen ehdollistunut, on oltava jokin muoto jota mietiskellä; se ei voi esittää itselleen arûpaa. Turîya-tilassa Δ on itsessänne ja te tunnette sen. Turîya-tilan alapuolella on oltava symboli, joka esittää âtma-buddhi-manasta. Ei pelkkä geometrinen kolmio vaan ajatuskuva kolminaisuudesta mahdollistaa ajatuksen. Tästä kolminaisuudesta me voimme tehdä jonkinlaisen manaksen esittäjän, vaikkakin epätarkan; buddhia on seuraavaksi mahdottominta kuvitella, kun sitä vastoin âtmasta ei voi muodostaa mitään ajatuskuvaa. Meidän on yrittävä kuvitella mielessämme Δ korkeammilla tasoilla.

(Turîya on neljäs tila.)

Augoeides

Meidän on kuviteltava manas buddhin varjostamana ja âtmaan uponneena. Vain manas, korkeampi ego, voidaan esittää. Voimme ajatella sitä augoeideksenä, *Zanonin*¹ säteilevänä hahmona. Erittäin hyvä psyykkikko voi nähdä sen.

Psyykkisyys

Psyykkinen näkö ei kuitenkaan ole toivottavaa, koska psyyke on maallinen ja paha. Sitä mukaa kuin tiede edistyy, päästään yhä enemmän perille psyykkisyydestä ja ymmärretään sitä. Psyykkisyydessä ei ole mitään henkistä. Tiede on oikeassa omalla tasollaan, omasta näkökulmastaan. [47] Energian häviämättömyyden laki merkitsee, että liikunto aiheuttaa psyykkisen liikunnan. Psyykkisen toiminnan ollessa vain liikuntoa astraalitasolla, aineen tasolla, psykologi on oikeassa, kun hän ei näe siinä mitään

¹ Edward George E.L. Bulwer-Lyttonin teos vuodelta 1842.

enempää kuin ainetta. Eläimillä ei ole henkeä, mutta niillä on psyykinen näkö ja ne ovat herkkiä psyykkisille olosuhteille. Huomatkaa, kuinka ne vaikuttavat niiden terveyteen ja ruumiilliseen tilaan.

Liikunto

Liikunto on abstraktinen jumaluus; korkeimmalla tasolla se on arûpa; mutta alimmalla se on puhtaasti mekaaninen. Psyykinen toiminta tapahtuu psyykkisen liikuntopiirin sisällä. Ennen kuin psyykinen toiminta voi kehittyä aivoissa ja hermoissa, on oltava vastaava vaikutus, joka synnyttää sen fyysisellä tasolla. Lamaantunut elävä olio, joka ei voi aikaansaada toimintaa fyysisessä ruumiissa, ei voi ajatella. Psyykkikot näkevät tasolle, jonka aineellinen tiheys on vain erilainen; henkiset välähdykset, joita he joskus saavat, tulevat sen takana olevalta tasolta. Psyykkikon näkö on tavallaan kuin ihmisen, joka tulee valaistuun huoneeseen ja näkee siellä kaiken keinoitekoisen valon avulla. Kun valo sammuu, näky on kadonnut. Henkinen näkö näkee sisäisen valon avulla, ruumiin ”vakan alle kätkeytyn valon” avulla; sen avulla voimme nähdä selvästi ja itsenäisesti kaikkea ulkopuolella. Koska psyykkikko näkee ulkonaisen valon avulla, näkemistä värittää tuon valon luonne.

Astraalivalon seitsemän tasoa

Kun C.W. sanoi, että hänestä tuntui, että hän näkisi kolmella tasolla. H. P. B. vastasi, että jokainen taso on seitsemäinen, astraalitaso, kuten muutkin. Esimerkkinä fyysiseltä tasolta hän mainitsi pöydän näkemisen näköaistin avulla. Se nähdään vielä silmät suljettuinkin sen verkkokalvolle tekemän vaikutuksen johdosta; kuva siitä säilyy aivoissa; se voidaan muistaa muistin avulla; se voidaan nähdä unessa; tai atomien koostumana tai alkuosiin hajotettuna; kaikki nämä ovat fyysisellä tasolla. Sitten voimme alkaa uudelleen astraalitasolla ja saada uuden seitsenjaotuksen. Tätä vihjettä olisi seurattava ja kehitettävä.

Opiskelijat voivat puhua tästä toisille esoteristeille, koska siinä ei ollut mitään salaista. Salassa olisi pidettävä se, millä tavoin tällaiset opetukset pannaan käytäntöön, vastaavuudet. Sen vuoksi olisi vaarallista puhua tästä totuudesta julkisesti, koska se aiheuttaisi todennäköisesti

materialismia; aina olisi muistettava, että aineen toisella puolella on henki.

[48]

[K. 10.] Miksi violetti, linga-shariran väri on asetettu \triangle :n kärkeen, kun makrokosmosta kuvataan \square :na, jolloin keltainen, buddhi, on heitetty alempaan nelinäisyyteen?

[V.] Makrokosmoksen yhteydessä on väärin puhua ”alemmasta nelinäisyydestä”. Kyseessä on tetraktys, korkein ja pyhin kaikista symboleista. Korkeimmassa mietiskelyssä tulee hetki, jolloin alempi manas vetäytyy kolminaisuuteen, josta tulee siten nelinäisyys, Pythagoraan tetraktys. Se jättää sen mikä oli nelinäisyys alempana kolminaisuutena, joka sitten kääntyy. Kolminaisuus heijastuu alempaan manakseen. Korkeampi manas ei voi itse heijastua, mutta kun vihreä kohoo ylöspäin, siitä tulee peili korkeammalle; se ei ole silloin enää vihreä, kun se on eronnut yhteyksistään. Psyukestä tulee siten henkinen, kolminainen heijastuu neljännessä, ja tetraktys on muodostunut. Niin kauan kuin ette ole kuolleita, on oltava jotakin, mikä heijastaa korkeampaa kolminaisuutta; sillä täytyy olla jotakin, mikä tuo tiedon valvetajunnalle korkeammalla tasolla läpikäydyistä kokemuksista. Alempi manas on kuin taulu, jolle tallentuu transsin aikana nähty.

Turīya-tila saavutetaan ”neljännellä polulla”; sitä kuvataan *Ohjeessa II*.¹

\triangle :n ulkopuolella

[K. 11.] Mikä merkitys on valolinjaan muodostuneella \triangle :lla, jonka keskellä ilmenee voimakkaan väreilevää sinistä?

[V.] \triangle :n näkeminen ulkopuolella ei ole mitään. Se on vain kolminaisuuden heijastuma aurisessa verhossa ja osoittaa, että näkijä on \triangle :n ulkopuolella. Se olisi nähtävä kokonaan toisella tavalla. Teidän on yritettävä yhtyä siihen ja sulautua siihen. Te näette vain astraalitason kohteita. ”Kun kolmas silmä avautuu jossakussa teistä, teillä on jotakin aivan muuta kerrottavaa minulle.”

¹ Kuvio *Esoteeriset ohjeet* -kirjassa, s. 70.

”Älä mene yli”

[K. 12.] Kysymyksessä 3¹ esiintyneen ”valopylvään” johdosta, onko aurinen verho korkeampi ego ja vastaako se Älä mene yli -kehää?

[V.] Tähän kysymykseen ei vastattu, koska se meni liian pitkälle. Älä mene yli -kehä on ilmenneen maailmankaikkeuden takana.

[49]

Nidânat

[K. 13.] Nidânoitten juuri on avidya. Miten tämä eroaa mâyâsta? Kuinka monta nidânaa on esoteerisesti?

[V.] Jälleen kysytään liian paljon. Nidânat, syiden ja seurausten ketju (ei orientalistien tarkoittamassa merkityksessä) eivät ole kaikki tietämättömyyden aiheuttamia. Ne ovat devojen ja dhyan chohanien aikaansaamia, joiden ei tosiaankaan voida sanoa toimivan tietämättömyydessä. Me aikaansaamme nidânoita tietämättömyydessä. Jokainen fyysisellä tasolla aiheutettu syy saa aikaan vaikutuksen jokaisella tasolla ikuisesti. Ne ovat ikuisia vaikutuksia, jotka heijastuvat tasolta tasolle ”ikuisuuden verholla”.

Manas ja sen jakaminen

[K. 14.] Mikä on manaksen seitsemäinen luokitus? Alempaan manakseen kuuluu seitsemän astetta ja luultavasti korkeammassakin on seitsemän astetta. Onko manaksessa siis neljätoista astetta vai onko manas kokonaisuutena otettuna jaettavissa neljäänkymmeneenyhdeksään manasiseen tuleen?

[V.] Varmasti niitä on 14, mutta te haluatte juosta ennen kuin osaatte kävellä. Oppikaa ensin kolme ja jatkakaa sitten neljäänkymmeneenyhdeksään. On olemassa kolme agnin poikaa; ne tulevat seitsemäksi, ja niiden poikia on 49. Mutta opiskelijat eivät vielä tiedä, miten aikaansaada kolme. Oppikaa ensin, miten *Puranoissa*² mainittu ”pyhä tuli” aikaansaadaan. 49

¹ S. 41.

² *Vishnu-Purâna*, I, x; *Vâyû-Purâna*, I, 29; *Matsya-Purâna*, 51.

tulta ovat kaikki kundalinin tiloja, jotka on saatava meissä itsessämme esiin kolminaisuuden hankauksen avulla. Oppikaa ensin ruumiin seitsenjako ja sitten sama jokaisesta periaatteesta. Mutta oppikaa kaikkein ensimmäiseksi ensimmäinen kolminaisuus (kolme elämäntuulta), kuten neuvottu tunnilta 1 ja 2.

Värit ja selkäydin

[K. 15.] Nâdît ulottuvat alimmasta lannenikamasta kannattajanikamaan. Onko näillä mitään fyysistä vastaavuutta selkäytimessä, joka ulottuu vain ensimmäisestä lannenikamasta kannattajanikamaan, ja vastaako alue, jonka kautta värien on kohottava, aivokanavan koko pituutta, joka aikuisella päättyy häntäluuhun?

[50] [V.] Häntäluu on suuri rajalinja eläimen ja ihmisen välillä. Se on kohta, jossa ihminen loppuu ja eläin alkaa. Jos siis menette sen toiselle puolelle, siirrytte eläimelliseen ja mustaan magiaan. Sen vuoksi kymmenikön alempi Δ on lannenikaman alapuolella, ja keskittyminen on aloitettava nikamasta, jossa selkäydin alkaa eikä koskaan sen alapuolelta. H. P. B. kertoi nähneensä cheloja, jotka kiipeävät seitsemän askelta selkärangasta, sulkevat korvat, sieraimet, silmät ja lopulta suun, pidättäen lyhyen aikaa hengitystä. Hän itse ei käyttänyt kannattajanikaman yläpuolella olevia värejä; saavuttuaan sinne, hän ”meni kotiin”, niin kuin hän ilmaisi sen. Aukkoon palatessa virta jatkuu itsestään. Oli välttämätöntä tarkkailla värejä, jotka muuttuivat sateenkaaren tavoin, mutta aina mentaalisesti ajateltava omaa väriään. Jos yritys ylöspäin olisi tulokseton, voisimme johtaa tulta alaspäin jälleen – ja meidän on oltava hyvin varovaisia ettemme mene sen kohdan alapuolelle, missä selkäydin loppuu, koska toisella puolella on eläimellinen – ja sitten olisi tehtävä uusi yritys. Jos yritämme pakottaa virran aukon toiselle puolelle, vaara piilee siinä, että voisimme vahingoittaa aivokeskusta, jos lähtisimme pois oikealta suunnalta. Värit ovat psyykkisiä. Mutta äänet ovat henkisiä, ja kun ne saavutetaan, värit jätetään taakse. Meidän olisi yritettävä saada värilliset äänet.

Sympaattinen hermosto

[K. 16.] Mikä on sympaattinen hermosto ja sen tehtävä okkultismin mukaan? Se tavataan vasta eläimellisen kehityksen tietyssä vaiheessa ja se näyttäisi olevan yhteydessä toisen selkäytimen kehittymisen kanssa.

[V.] Seuraavan kierroksen lopussa ihmiskunnasta tulee jälleen miehis-naisellinen ja silloin tulee olemaan kaksi selkäydintä. Seitsemännessä rodussa nuo kaksi sulautuvat yhdeksi. Kehitys vastaa Rotuja ja rotujen kehityksen rinnalla sympaattinen hermosto kehittyy todelliseksi selkäytimeksi. Me olemme palaamassa kaarta ylöspäin vain itsetietoisuus lisänämme. Kuudes Rotu vastaa ”vanukaspusseja”, mutta sillä tulee olemaan muodon täydellisyys yhtyneenä korkeimpaan ymmärrykseen ja henkisyYTEEN.

Anatomia ja okkultismi

Anatomit alkavat löytää uusia haarautumia ja uusia muunnoksia ihmisruumiista. He ovat väärässä monessa asiassa, esim. pernan suhteen. He sanovat sitä valkoisten verisolujen valmistajaksi, mutta todellisuudessa se on linga-shariran käyttöväline. Okkultistit tuntevat jokaisen pikkuruisen osankin sydäimestä ja ovat antaneet kullekin nimen. He kutsuvat niitä [51] jumalten nimien mukaan, kuten Brahmân sali, Vishnun sali jne. Ne vastaavat aivojen osia. Ruumiin pelkät atomit muodostavat jumalien 33 crorea.¹

Tantrikot käyttävät sympaattista hermostoa ja kutsuvat sitä Shivan vînäksi. [Kielisoitin. – Suom. toim.]

Prâna

[K. 17.] Mikä on ihmisen suhde prânaan, aikakautiseen elämään?

[V.] Jîva tulee prânaksi vasta kun lapsi on syntynyt ja alkaa hengittää. Se on elämän hengitys, nefesh. Astraalitasolla ei ole prânaa.

¹ 1 crore = 10 miljoonaa. – Suom. toim.

Antahkarana

[K. 18.] Antahkarana on yhdysside korkeamman ja alemman egon välillä; vastaako se siis astraalisen napanuoraa heijastuneena?

[V.] Ei. Napanuora, joka yhdistää astraalisen fyysiseen ruumiiseen, on tosiasia. Antahkarana on kuviteltu, kielikuva, ja on vain prosessi, jossa päästään korkeammasta alempaan manakseen. Antahkarana on olemassa vain, kun alatte ”suunnata ajatuksenne ylöspäin ja alaspäin”.

Mâyâvi-rûpalla eli manasisella ruumiilla ei ole mitään aineellista yhteyttä fyysiseen ruumiiseen, ei mitään ”napanuoraa”. Se on henkinen ja eeterinen ja liikkuu kaikkialla viivytyksettä ja esteettä. Se eroaa täysin astraaliruumiista, joka jos sitä vahingoitetaan vaikuttaa takaisin fyysiseen ruumiiseen.

Devachaninen olento voi tulla jopa ennen syntymää skandhojen vaikutuksen alaiseksi, mutta näillä ei ole mitään tekemistä antahkaranan kanssa. Esim. himot vaikuttavat siihen jälleensyntymän aikana.

[K. 19.] Meille kerrotaan *Hiljaisuuden äänessä*, että meidän on tultava ”itse poluksi”, ja toisessa kohdassa, että antahkarana on tuo polku.¹

Tarkoittaako tämä jotakin enemmän kuin että meidän on rakennettava silta korkeamman ja alemman egon välisen kuilun yli?

[V.] Tässä on kaikki.

[52]

[K. 20.] Meille on kerrottu, että polulla on seitsemän porttia;² onko antahkarana siis jaettavissa seitsemään osaan? Edelleen, onko antahkarana taistelutanner?

[V.] Se on taistelutanner. Antahkaranassa on seitsemän osaa: kun kuljette kustakin seuraavaan, lähestytte korkeampaa manasta. Kun olette saavuttaneet neljännen, voitte pitää itseänne onnekkaana.

¹ Mainittu kirja, s. 27 ja 66 sekä alahuomautus 103.

² Sama, s. 63–4.

Aum

[K. 21.] Meille on kerrottu, että ”Aumia olisi harjoiteltava fyysisesti”.¹ Tarkoittaako tämä, että värin ollessa erilaistuneempaa kuin äänen me voimme vain värien kautta päästä itse kunkin todelliseen ääneen ja että Aumilla voi olla henkinen ja okkulttinen merkityksensä vain kun se suunnataan kunkin henkilön âtma-buddhi-manakseen?

[V.] Aum merkitsee hyvää toimintaa, ei pelkästään huulten puhetta. Teidän on sanottava se teoissa.

Tasot

[K. 22.] Mitä tulee Kielisoitin. – Suom. toim.:on, onko âtma-buddhi-manas erilainen jokaisella olennolla sen tason mukaan, jolla hän on?

[V.] Jokainen prinssiippi on eri tasolla. Chelan on noustava toiselle toisensa jälkeen ja sulatettava jokainen, kunnes kolme on yksi. Tämä on kolminaisuuden tosi perusta.

Manas ja A.V.

[K. 23.] Meille kerrotaan *Salaisessa Opissa*, että âkâsha on pradhana.² Âkâsha on maan A.V. ja kumminkin âkâsha on mahat. Mikä on sitten manaksen suhde A.V:hen?

[V.] Mûlaprakriti on âkâsha (7 astetta). Mahat on âkâshan positiivinen aspekti ja kosmisen ruumiin manas. Mahat suhtautuu âkâshaan kuten manas buddhiin. Pradhana on vain mûlaprakritin toinen nimi.

[53] A[urinen] verho on âkâsha ja sillä on seitsemän astetta. Ollen puhdas abstraktista ainetta se heijastaa abstraktisia ideoita, mutta se heijastaa myös alempia konkreettisia asioita. Kolmas logos ja mahat ovat yksi ja ovat sama kuin universaalinen mieli, âlaya.

¹ Katsokaa kysymystä 7, s. 45.

² *Salainen Oppi*, osa I, s. 272.

Tetraktys

(Tetraktys on catur-vidya eli nelinkertainen tieto yhdessä, nelikasvoinen Brahmâ.)

Kokous IV, 24.9.1890

Läsnä C. W., A. B., I.C.-O., C. F. W., G. R. S. M., A. K., H. A. W. C.,
A. L. C., L. [M.] C., W. R. O.

(Viimeksi mainittu antoi lupauksen.)

Nâdît

[K. 25.] Onko nâdeilla jokin kiinteä yhteys selkänikamiin; voidaanko ne paikallistaa joidenkin nikamien kohdalle tai väleihin? Voidaanko ajatella, että niillä jokaisella on hallussaan jokin määrätty ja pysyvä selkäytimen alue? Vastaavatko ne anatomien tuntemia selkäytimen jaotuksia?

[V.] H. P. B. uskoi, että nâdît vastaavat anatomien tuntemia selkäytimen alueita. Pitkin selkäydintä on siten kuusi tai seitsemän nâdîa eli pleksusta. Ilmaisuu ei kuitenkaan ole tekninen vaan yleinen ja vastaa mitä tahansa solmua, keskusta tai gangliota. Pyhät nâdît kulkevat sushumnan vieressä tai päällä. Tiede tuntee kuusi, ja yksi (kannattajanikaman lähellä) on tuntematon. Târaka-râja-joogit puhuvat myös vain kuudesta eivätkä halua mainita pyhää seitsemättä.

Idâ ja pingalâ

Idâ ja pingalâ kulkevat pitkin selkäytimen kaarevaa reunaa, jonka sisällä on sushumna. Ne ovat puoliaineelliset, positiivinen ja negatiivinen, aurinko ja kuu, ja saavat sushumnan vapaan ja henkisen virran toimimaan. Niillä on omat tietyt tiensä, muuten ne säteilisivät yli koko ruumiin. Keskittymällä idâan ja pingalâan synnytetään ”pyhä tuli”.

Shivan vina; triveni

Toinen nimitys Shivan vînalle (sympaattiselle järjestelmälle) on Kâlin vînâ. Sympaattinen hermosto ja idâ ja pingalâ lähtevät pyhästä pisteestä selkäydinjatkeen yläpuolelta, nimeltään triveni. Tämä on yksi pyhistä keskuksista. Eräs toinen on brahmarandra, joka on – jos niin haluatte – harmaa aivoaines. Se on myös vastasyntyneen lapsen etummainen aukile.

Brahmadanda

Selkärankaa kutsutaan brahmadandaksi eli Brahmân sauvaksi. Tätä symboloi askeettien kantama bambukeppi. Himalajan takaiset joogit, jotka kokoontuvat säännöllisesti Mânasarovara-järven rannalla, pitävät kolmin-kertaista yhteen solmittua bambusauvaa; ja heitä kutsutaan tridandoiksi.

Brahmaani-vihkimys

Tämä merkitsee samaa kuin brahmalainen punos, jolla on monta muuta merkitystä kolmen elämäntuulen lisäksi; esim. se kuvaa brahmaanin kolmea vihkimystä, jotka tapahtuvat: a) syntymässä, jolloin hän saa salanimensä perheastrologilta, jonka oletetaan saaneen sen devoilta (hänen sanotaan siis myös olevan devojen vihkimä); hindu kuolee mieluummin kuin paljastaa tämän nimen; b) seitsenvuotiaana, jolloin hän saa punoksen; ja c) yksitoista- tai kaksitoistavuotiaana, kun hänet vihitään kastiinsa.

Ruumis ja astraaliruumis

[K. 26.] Jos fyysinen ruumis ei ole mikään inhimillisen seitsemäisyyden osa, onko fyysinen aineellinen maailma silloin yksi kosmisen seitsemäisyyden seitsemästä tasosta?

[V.] On. Ruumis ei ole mikään prinssiippi esoteerisessa kielenkäytössä, koska ruumis ja linga-sharira ovat molemmat samalla tasolla; silloin A.V. on seitsemäs. Ruumis on mieluummin upâdhi kuin prinssiippi.

Astraalivalo

Maa ja astraalivalo ovat yhtä läheisessä suhteessa toisiinsa kuin ruumis ja sen linga-sharira, maan ollessa upâdhi. Meidän tasomme alin osa on maa, korkein astraali. Maallista astraalivaloa ei tietenkään pidä sekoittaa univertsaaliseen astraalivaloon.

[55]

Luku 14

Luku 14 on ensimmäinen askel seitsemän ja neljäkymmenenyhdeksän välillä. Jokainen seitsemäisyys on todella 14, koska jokaisella seitsemällä on kaksi aspektia; siten 14 vuorostaan merkitsee kahden tason välisuhdetta. Seitsemäisyyttä on tutkittava selvästi kuun kierrossa, kuumeissa, raskauden tilassa jne. Siihen perustuu juutalaisten viikko ja sotajoukkojen Herran seitsemäiset hierarkiat.

Seitsemäs aste

[K. 27.] Fyysisestä esineestä puhuttiin – fyysisellä tasolla – seitsemäisyytenä, koska voimme (1) koskettaa sitä välittömästi; (2) uudistaa sen verkkokalvolle; (3) muistaa sen; (4) nähdä siitä unta; (5) tarkastella sitä anatomisesti; (6) tarkastella sitä osiinsa jaettuna;¹ mikä on seitsemäs?

[V.] Seitsemäs muodostaa sillan tasolta toiselle. Viimeinen on idea, ”aineen puuttuminen”, ja johtaa seuraavalle tasolle. Korkein jollakin tasolla koskettaa alinta seuraavalla tasolla. Seitsemän on tosiasia luonnossa, samoin kuin väreissä ja äänissä. Samassa puupalasessa on seitsemän astetta, joista jokainen on havaittavissa jollakin seitsemästä aistista. Puussa sen tuoksu on aineellisin aste, kun taas muissa aineissa se voi olla kuudes. Aineet ovat seitsemäisiä katselijan tajunnasta huolimatta.

¹ Katsokaa s. 47, 3. kappale.

Psykometria

Psykometrikko nähdessään palasen esim. tuhat vuotta vanhasta pöydästä näkisi koko pöydän, sillä jokainen atomi heijastaa koko esineen, johon se kuuluu, aivan niin kuin Leibnitzin monadit. Seitsemän aineellisen jaotuksen jälkeen on seitsemän astraalijaotusta, astraalisen ollessa sen toinen periaate. Alkuosiinsa hajotettu aine – korkein aineellisista alajaotuksista – on idean puuttuminen siitä – neljäs.

Ääni

[K. 28.] Ääni on âkâshan tunnusmerkki. Mutta emme voi havaita mitään astraalitasolla; millä tasolla siis tunnemme äänen? Millä tasolla ääni syntyy esineitten fyysisen kosketuksen avulla? Onko ääntä seitsemällä tasolla ja onko fyysinen taso yksi niistä?

[56]

[V.] Fyysinen taso on yksi niistä. Te ette voi nähdä âkâshaa, mutta voitte tuntea sen neljänneltä polulta alkaen. Te ette voi olla täysin tietoisia siitä ja kuitenkin voitte tuntea sen. Âkâshaan perustuu kaikkien äänien ilmentyminen. Ääni on ilmaisu ja ilmennys siitä, mikä on sen takana ja mikä on monien vastaavuussuhteiden synnyttäjä. Koko luonto on kaikupohja, tai mieluummin âkâsha on luonnon kaikupohja.

Se on jumaluus, ainoa elämä, ainoa olemassaolo.

Äänellä ei voi olla mitään loppua. Koputeltuaan lyijykynällä pöytään H. P. B. huomautti: ”Tällä hetkellä se on vaikuttanut koko maailmankaikkeuteen. Osanen, jota se kulutti, tuhoaa jotakin, mikä siirtyy johonkin muuhun. Se on ikuinen nidânoissa, joita se seuraa.” Ellei ääntä ole ensin saatu aikaan astraalitasolla ja sitä ennen âkâshassa, sitä ei voi aikaansaada lainkaan.

Âkâsha on hermosolujen ja mentaalisten voimien välinen silta.

Aistit ja rodut

[K. 29.] Värit ovat psyykkisiä ja äänet henkisiä. Olettaen, että ne ovat värähtelyjä, mikä on toisten aistien peräkkäinen järjestys (kun ne vastaavat näköä ja kuuloa)?

[V.] Tätä sanontaa ei tule ottaa pois yhteydestään muuten syntyy sekaan-nusta. Kaikki ovat kaikilla tasoilla. Ensimmäisellä rodulla oli tunto kaik-keen ikään kuin kaikupohjana; tämä tuntoaisti erilaistui toiseksi aisteiksi, jotka kehittyivät rotujen myötä. Ensimmäisen rodun (”vanukaspussien”) aisti oli tuntoaisti, mikä tarkoittaa heidän atomiensa kykyä värähdellä ul-kopuolisten atomien kanssa sopusoinnussa. Tämä ”tunto” olisi melkein sama kuin sympatia.

Jokaisen rodun aistit olivat eri tasoilla. Esim. neljännellä Rodulla oli paljon kehittyneemmät aistit kuin meillä, mutta toisella tasolla. Se oli myös erittäin aineellinen rotu. Kuudes ja seitsemäs aisti sulautuvat âkâshi-seen ääneen. Riippuu siitä, minkä asteiseen aineeseen tuntoaisti yhdistyy, miten me kutsumme sitä.

Vastaavuudet

[K. 30.] Jos on oikein tutkia ruumista ja sen elimiä vastaavuuksineen, voi-sitteko antaa niiden pääsuuntaviivat nâdiën suhteen ja aukkojen kuvion yhteydessä?¹

[57]

[V.]	Perna	vastaa	linga-shariraa
	Maksa	”	kâmaa
	Sydän	”	prânaa
	Nelikukkulat ²	”	kâma-manasta
	Aivolisäke	”	manas-antahkaranaa
	Käpyrauhanen	”	manasta, kunnes se tulee koske- tuksiin kundalinin värähtelevän valon kanssa, joka lähtee buddhista, jol- loin siitä tulee buddhi-manas.

Käpyrauhanen vastaa jumalaista ajatusta.

Psyykkinen näkö ja aivolisäke

Psyykkinen näkö aiheutuu aivolisäkkeen molekyyli liikunnosta. Tällä eli-mellä on suora yhteys näköhermoon ja se vaikuttaa siten näkemiseen ja

¹ Kuvio I *Ohjeessa I*, katsokaa *Esoteeriset ohjeet*, s. 140 [BCW, XII, 524].

² Neljä pientä kohoumaa keskiaivoissa.

aiheuttaa hallusinaatiot. Sen liikunto voi helposti aikaansaada valon leimahduksia, jollaisia voidaan saada aikaan painamalla silmämunia.

Juoppous ja kuumetauti

Nämä aiheuttavat näköaistissa ja aivoissa harhoja aivolisäkkeen vaikutuksesta. Juoppous vaikuttaa tähän elimeen joskus niin, että se lamaantuu. Jos vaikutus saadaan aikaan näköhermon kautta, ja virta kääntyy siten toiseen suuntaan, värit ovat todennäköisesti komplementtivärejä.

Koe

Saavutettuanne aivolisäkkeen, jos näkemänne väri on oma värinne, ylittää kää käpyrauhaseen; oma värinne suojelee teitä. Jos se ei ole, alkakaa silloin koe jälleen.

Tajutkaa Δ erillään väreistä.

Prâna

[K. 31.] Onko prâna ihmisruumiin lukemattomien ”elämien” ja sen vuoksi jossain määrin ruumiin solu- tai atomijoukkojen tuote?

[V.] Ei, prâna on ”elämien” vanhempi. Esimerkkinä, sieni voidaan upottaa valtamereen. Sienen sisällä olevaa vettä voidaan verrata prânaan, ulkopuolella jîvaan. Prâna on liikeprinsiippi elämässä. ”Elämät” jättävät prânan, prâna ei jätä niitä. Jos sienen ottaa pois vedestä, se kuivuu ja [58] kuvaa näin kuolemaa. Jokainen prinsiippi on jîvan erilaistuma, mutta elämänliikunto jokaisessa on prâna, ”elämänhengitys”. Kâma riippuu prânasta, jota ilman ei olisi mitään kâmaa. Prâna herättää kâmalliset idut elämään. Se tekee kaikki halut eläviksi ja elinvoimaisiksi.

Sympaattinen hermosto

[K. 32.] Viitaten kysymykseen 16,¹ mikä tulee kuudennessa Rodussa toiseksi selkäytimestä? Tuleeko idällä ja pingalällä olemaan erilliset fyysiset kanavat?

[V.] Sympaattiset hermosäikeet, jotka kasvavat yhteen ja muodostavat toisen selkäytimen. Idâ ja pingalâ yhdistyvät sushumnaan ja niistä tulee yksi. Idâ on vasemmalla puolella selkäydintä ja pingalâ oikealla puolella.

Syyskuu 1890. Opetus keskeytettiin käskystä.²

Kokous: 12.11.1890³

Pitkäksi venyneen keskustelun jälkeen ryhmä päätti sitoutua yhteen erityisen lupauksen avulla. Mielipiteen jakaantumista ilmeni siitä, kuinka pitkälle lupaus voisi ulottua, ja lopulta seuraava muoto hyväksyttiin ja sen allekirjoittivat kaikki läsnä olleet.

(E.T. Sturdy ja G. Kislingbury olivat antaneet erikseen sisäisen ryhmän lupauksen keskeytyksen aikana.)

”Me allekirjoittaneet lupaamme, jokainen jokaiselle, jäädä yhteen ja yhdessä työskennellä okkultismin parissa elämiemme loppuun.

Lupaudumme tekemään ryhmämme jäsenten enemmistön asuinpaikasta H. P. B:n kuoltua Seuran päämajan.

Lupaudumme jättämään ryhmämme päätettäväksi jokaisen yksityisasi-
an, joka voi suoraan tai epäsuorasti vaikuttaa yhteiseen etuumme – teoso-
fiaan.

¹ Katsokaa s. 50.

² Alice Leighton Cleather sanoo kirjassaan *H. P. Blavatsky, Her Life and Work for Humanity*, Calcutta 1922, s. 48: ”...sisäinen ryhmä... keskeytettiin lyhyeksi aikaa *Mestarin käskystä*, ei kauankaan sen muodostamisesta, sen kahden jäsenen sopimatoman riitelyn vuoksi.

³ Tätä kokousta ei numeroitu *Pöytäkirjoissa*.

[59] Lupaudumme olemaan valmiit antamaan suoran vastauksen ryhmällemme mistä tahansa asiasta, joka on noussut esiin, ja yleisesti viljellä avoimuutta toinen toistemme kanssa.”

”Niin auttakoon meitä Korkeampi Itsemme.”

L.M. Cooper	Annie Besant	I. Cooper-Oakley	C. Wright
H.A.W. Coryn	E.T. Sturdy	W.R. Old	C. Wachtmeister
E. Kislingbury	G. R. S. Mead		

H. P. B. sanoi, että S. R. oli T. S:n manas. E. O. oli alempi manas; T. S. nelinäisyys.

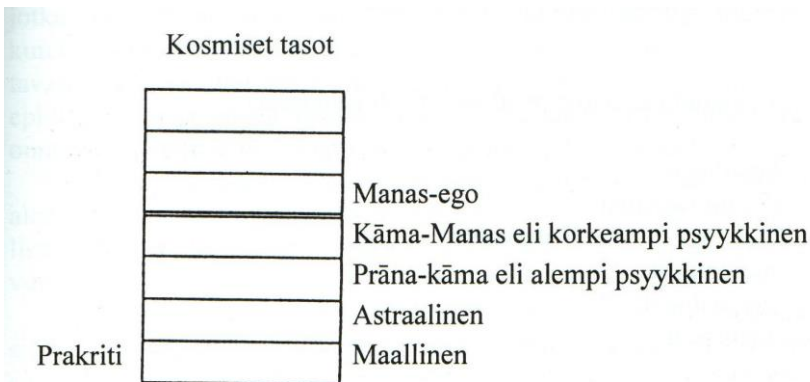
Kokous V, 26.11.1890

Läsnä L.[M.]C., I. C.-O., W. R. O., E. K., E. T. S., A. B., C. F. W.,
H. A. W. C., C. W., G. R. S. M., A. L. C.

(Viimeksi mainittu antoi erityislupauksen.)

Kosminen tietoisuus

H. P. B. ryhtyi selittämään kosmista tietoisuutta, joka on, kuten kaikki muukin, seitsemällä tasolla. Niistä kolme on käsittämätöntä, ja korkeimmat adeptit tuntevat neljä.

[60]

Prakritinen tietoisuus

H. P. B. otti sitten alimman ainoastaan, maallisen tason (jota myöhemmin päätettiin kutsua prakritiksi). Se voidaan jakaa seitsemään tasoon ja nämä jälleen seitsemään, mikä tekee 49.

Maallinen tietoisuus

H. P. B. otti sitten prakritin alimman eli todellisen maallisen tason ja jakoi sen seitsemään.

Todelliset
maalliset tasot
eli 7. Prakriti

7.	Para-ego muuttui atmiseksi
6.	Sisäinen ego muuttui buddhiseksi
5.	Manas-ego
4.	Kāma-manas l. alempi manas l. korkeampi psyykkinen
3.	Prāna-kāma eli alempi psyykkinen
2.	Astraalinen
1.	Objektiivinen

1. Tämä objektiivinen, aistimiin vaikuttava taso on se, mikä aistitaan viiden fyysisen aistin avulla.
2. Sen toisella tasolla kappaleet ovat päinvastaiset.
3. Sen kolmas taso on psyykkinen, täällä on vaisto, joka estää kissanpoikasta menemästä veteen ja hukkumasta.

Seuraava luettelo annettiin maallisesta tietoisuudesta:

1. Aistillinen
2. Vaistonvarainen
3. Fysiologisesti herkkätuntoinen
4. Intohimoille ”
5. Mentaalisesti ”
6. Henkisesti ”
7. X. ”

Nämä suhtautuvat välittömästi seuraavaan astraalitasoon.

[61]

7.	Astraalinen X.
6.	” Buddhinen
5.	” Manasinen
4.	” K[ama]-manasinen
3.	” Psykkinen eli prāninen <i>maallinen</i>
2.	” Astraalinen
1.	” Objekttiivinen

Astraalinen tietoisuus

Toisen tason ensimmäisen alatason johdosta H. P. B. huomautti meille, että kaikki sillä nähty on käännettävä päinvastaiseksi tulkittaessa sitä, esim. luvut näkyvät takaperin. Astraalinen objektiivinen vastaa maallista objektiivista.

Toinen alataso vastaa maallisen tason toista alatasoa, mutta kohteet ovat äärimmäisen hienoja, astralisoitunutta astraalia. Tämä taso on tavalliselle meediolle raja, jonka yli hän ei voi mennä. Jotta ei-mediumistinen henkilö voisi saavuttaa sen, hänen on oltava unessa tai transsissa tai ilokaasun vaikutuksen alaisena. Tavallisessa houreessa ihmiset tulevat tälle tasolle.

Kolmas, prāninen alataso on luonteeltaan intensiivisen eloisa. Äärimäinen hourailu vie potilaan tälle tasolle. Juoppohulluudesta kärsivä tulee

tälle tasolle ja tämän yläpuolella olevalle alatasolle. Mielisairaavat ovat usein tietoisia tällä tasolla, jolla he näkevät kauheita näkyjä. Se yhtyy –

Neljänteen alatasoon, astraalitasojen maailmaan, joka on kâmallinen ja kauhea. Täältä tulevat viekoittelevat kuvat; kuvat kâmalokan juopoista, jotka yllyttävät muita juomaan; kuvat kaikista paheista, kun ihmisiä houkutellaan rikosten tekoon. Heikot jäljittelevät näitä kuvia apinamaisella tavalla ja niin lankeavat niiden vaikutuksille. Se on myös pahe-epidemioiden ja onnettomuusaaltojen, kaikenlaatuisten ryhminä tulevien onnettomuuksien syynä. Äärimmäinen juoppohulluus on tällä tasolla.

Viidennen alatasoon kuuluvat ennalta varoittavat unet, heijastukset alemmasta mentaliteetista, vilaukset menneestä ja tulevasta, se on mentaalisten mutta ei henkisten asioiden taso. Mesmerinen selvänäkijä voi saavuttaa tämän tason ja voi – jos on hyvä – mennä korkeammalle.

Kuudennelta alatasolta tulevat kaikki kauniit taiteen, runouden ja musiikin inspiraatiot; korkeatyypiset unet, neronleimaukset. Täällä me näemme vilauksia menneistä ruumiillistumista ilman, että kykenemme paikallistamaan tai analysoimaan niitä. C.W. näki Mestarin täällä, kun hän [62] katsoi alas omaa kâmallista ruumistaan, ollen silloin kâmallisen tason yläpuolella.

Olemme seitsemännellä alatasolla kuoleman hetkellä tai poikkeuksellisis-
sissa näyissä. Hukkuva ihminen on täällä, kun hän muistaa menneen elämänsä. Muistot tämän tason tapahtumista on keskitettävä sydämeen, ”Buddhan istuimeen”; siellä ne säilyvät. Mutta fyysiset aivot eivät ota vastaan vaikutelmia tältä tasolta.

Yleistä

Kaksi edellä käsiteltyä tasoa ovat ainoat, joita käytetään hatha-joogassa. Pratyeka buddhat eivät ylitä kolmatta kosmista tasoa. He ovat voittaneet kaikki aineelliset halunsa, mutta eivät ole vielä vapautuneet mentaalisis-
tä eivätkä henkisistä.

Prâna ja aurinen verho ovat oleellisesti sama ja edelleen, jîvana, se on sama kuin kaikkiallinen jumaluus. Tämä on viidennessä prinsipiissään mahat, kuudennessa âlaya. (Universaalinen elämä on myös seitsenprinsipiinen.)

Mahat on korkein olemus kosmoksessa; tämän yläpuolella ei ole mitään jumalaisempaa olemusta; se on hienointa ainetta, sukshmaa. Meissä tämä

on manas ja itse logokset ovat vähemmän korkeita, koska eivät ole saavutaneet kokemusta. *Manasinen olemus* ei tuhoudu edes mahâ-manvantaran lopussa, jolloin kaikki jumalat sulautuvat yhteen, vaan sukeltaa jälleen esiin parabrahmisesta latenssitilasta.

Tietoisuus on superkosmisen kaikkitiedon kosminen siemen. Sillä on mahdollisuus puhjeta jumalaiseen tietoisuuteen.

Vankka ruumiillinen terveys on este näkökyvyille. Näin oli Swedenborgin laita.

[63]

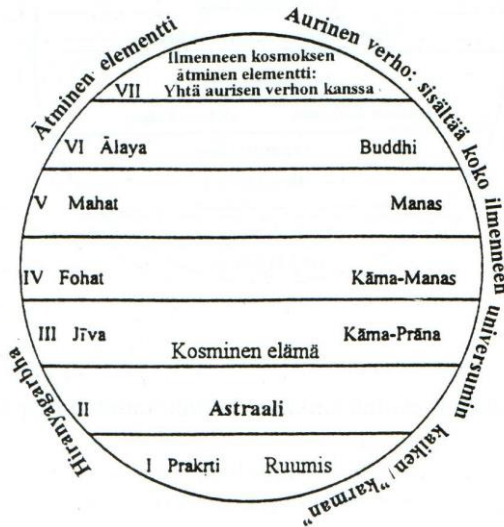
Kokous VI, 3.12.1890

Läsnä C. W., H. A. W. C., A. L. C., E. K., G. R. S. M., I. C.-O.,
L. M. C., W. R. O., A. B., C. F. W.

H. P. B. jatkoi tietoisuuden tasojen selittämistä

KOSMOS

KUVIO I

Kosmista seitsemäisyyttä koskevia selityksiä

Fohat

Fohat on kaikkialla; se juoksee kuin lanka kaiken lävitse ja se jakautuu myös seitsemään osaan.

Aurinen verho

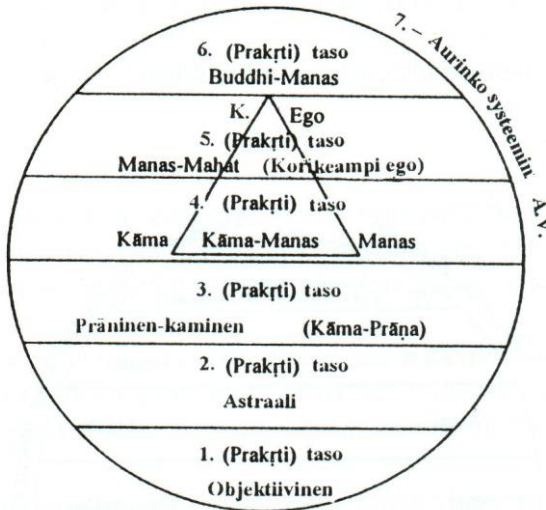
Kosmisessa aurisessa verhossa on ilmenneen maailmankaikkeuden koko karma; tämä on hiranyagarbha.

Jīva on kaikkialla: samoin muiden prinssiippien kanssa.

[64]

”PRAKRITI” (I) KOSMOKSEN TASO

KUVIO II

Kuvio II esittää kaikkien aurinkokuntien tyypin.

Selityksiä

Jos kuvio otetaan inhimillisten prinssiippien ja tietoisuuden tasojen esityksenä, silloin:

7, 6, 5 = Shiva, Vishnu, Brahmâ, jolloin Brahmâ on alin.

Shiva, Vishnu ja Brahmâ

Shiva on nelikasvoinen Brahmân, luoja, säilyttäjä, hävittäjä ja jälleensynnyttäjä.

5:n ja 4:n väliin tulee antahkarana.

△ edustaa Kristusta, uhria, joka on ristiinnaulittu kahden varkaan väliin; tämä on ”kaksikasvoinen” entiteetti.

Vedânta

Vedantalaiset tekevät tästä □:n silmänlumeeksi; nim. ahamkâra, cit, buddhi ja manas.

[65]

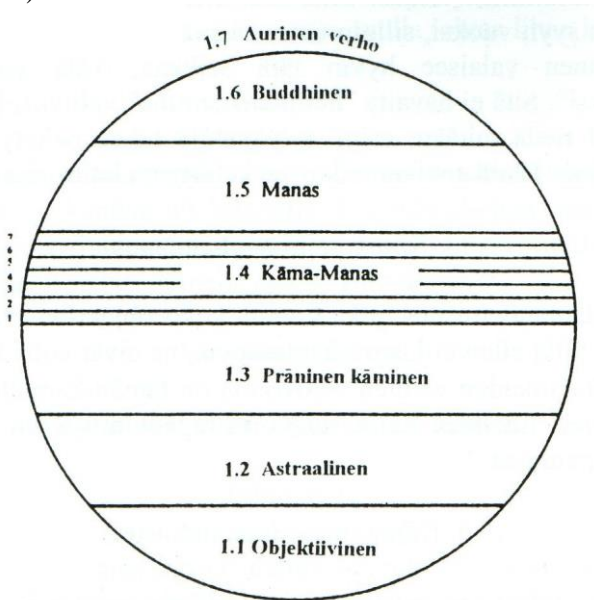
1. (PRAKRITI) TASO

alaosastoihin jaettu = meidän maamme

(*Näkyvä maailmankaikkeus*

on tällä tasolla.)

KUVIO III

Maallisen objektiivisen tason tietoisuuden seitsemäisyys

Selityksiä

Havaitseva elämä alkaa astraalisen mukana; meidän fyysiset atomimme eivät näe jne.

Varsinainen tajunta alkaa kâman ja manaksen väliltä. Âtma-buddhi vaikuttaa enemmän ruumiin atomeihin, basilleihin, mikrobeihin jne. kuin itse ihmiseen.

1. Aistillinen, objektiivinen tietoisuus

kaikki, mikä kuuluu viiteen fyysiseen aistiin ihmisessä, eläimissä, linnuissa, kaloissa ja *joissakin* hyönteisissä jne. Täällä ovat ”oliot”; niiden tietoisuus on âtma-buddhisessa; nämä ovat kokonaan ilman manasta.

2. Astraalinen tietoisuus

nim. kasvien (herkkätuntoisten), muurahaisten, hämähäkkien ja myös joidenkin (intialaisten) yöperhosten, mutta *ei* mehiläisten. Selkärankaiset eläimet ovat ilman tätä tajuntaa, mutta istukallisilla eläimillä on [66] inhimillisen tietoisuuden kaikki mahdollisuudet, vaikka ne nykyisin tietenkäin uinuvat. Idiootit ovat tällä tasolla; tavallinen ilmaisu; ”hän on kadottanut järkensä” on okkulttinen totuus. Sillä kun alempi äly lamaantuu pelon tai jonkin muun syyn vuoksi, silloin tietoisuus on astraalitasolla. Mielisairauden tutkiminen valaisee hyvin tätä seikkaa. Tätä voidaan kutsua ”hermotoksiksi”. Sitä ei havaita ”hermoaistiemme” välityksellä, mutta tästä fysiologia ei tiedä mitään; esim. selvänäkijä lukee peitetyin silmin, sydänalallaan jne. Tämä aisti on erikoisen kehittynyt kuuroissa ja mykissä.

3. Kâma-prânen tietoisuus

yleinen elämäntietoisuus, joka kuuluu koko objektiiviselle maailmalle, jopa kiville. Sillä elleivät kivet olisi tuntevia, ne eivät voisi kipinöidä. Kemiallisten alkuaineiden välinen vetovoima on tämän kâmallisen tietoisuuden ilmennystä. Edelleen siellä, missä on rapautumista, on oltava elämää jne. Kivet rapautuvat.

4. Kâma-manasinen tietoisuus

eläinten ja idioottien vaistonvarainen tietoisuus alimmissa asteissaan; aistimustasot; ihmisessä nämä ovat järkipästäyneet. Esim. huoneeseen suljetulla koiralla on vaisto päästä ulos, mutta se ei voi päästä, koska sen vaisto ei ole tullut kyllin järkipästäiseksi. Ihminen taas käsittää heti tilanteen ja vapauttaa itsensä. Tämän kâma-manasisen tietoisuuden korkein aste on psyykinen (esim. kun on ilokaasun alaisena). Siten on olemassa seitsemän astetta vaistonvaraisesta eläimellisestä järkipästäiseen vaistonvaraiseen eli psyykkiseen.

5. Manasinen tietoisuus

tältä tasolta manas suuntautuu ylöspäin mahatia kohti.

6. Buddhinen tietoisuus

buddhin taso ja aurinen verho; täältä se menee ”taivaallisen Isän” (âtman) luo ja heijastaa kaiken, mikä on aurisessa verhossa. Viisi ja kuusi sisältävät sen vuoksi tasot psyykkisestä jumalaiseen.

Selityksiä

Äly heilahtelee oikean ja väärän välillä; mutta järki (intuitio) on korkeampi, se on selvää näkemistä. Vapautuaksemme kâma-rûpasta meidän on [67] vapauduttava kaikista aineellisista vaistoistamme (”kukistettava aine”). ”Liha” on tottumusasia, se toistaa mekaanisesti hyvän yhtä hyvin kuin huononkin impulssin. Ei liha ole aina kiusaaja, yhdeksässä tapauksessa kymmenestä alempi manas mielikuviansa avulla johtaa lihan kiusaukseen.

Samâdhi

Korkein adepti *alkaa* samâdhinsa *neljänneltä* aurinkotasolta, mutta ei voi mennä aurinkokunnan ulkopuolelle; kun hän aloittaa samâdhinsa, hän on samanvertainen joidenkin dhyan chohanien kanssa, mutta hän ylittää heidät noustessaan seitsemännelle tasolle (nirvânaan).

Hiljainen vartija

Hiljainen vartija on *neljännellä* Kosmisella tasolla.

Tahto, halu

Korkeampi järki ohjaa tahtoa, alempi suuntaa sen itsekkäisiin haluihin.

Dhyan chohanit ovat intohimottomia, puhtaita ja *järjettömiä*, heillä ei ole mitään taistelua, mitään intohimoja joista vapautua.

Pitrit

Pitrit ovat âtma-buddhin varjostamia ”astraaliolentoja” jotka lankesivat aineeseen. ”Vanukaspusseilla”¹ oli elämä ja âtma-buddhi, mutta ei manasta. Sen vuoksi ne olivat ilman älyä.

Suuri ”Miksi”

Kaikki kehitys edellyttää kokemuksen saavuttamista. Dhyan chohanien on kuljettava läpi ”elämäkoulun”. ”Jumalat menevät kouluun.”

Astraaliruumis

Astraaliruumis on ensin kohdussa; sen jälkeen tulee siemen, joka hedelmöittää sen; sitten se puetaan aineeseen, aivan kuten pitrit.

[68]

Chhâyâ

Chhâyâ on todella alempi manas (korkeamman järjen) *varjo*; tämä chhâyâ muodostaa mâyâvi rûpan. Säte pukeutuu astraalitason korkeimpaan (7:nteen) asteeseen. Viidennessä kierroksessa me kaikki esitämme pitrien osaa; meidän on mentävä ja annettava chhâyâmme toiselle ihmiskunnalle ja jäätävä, kunnes tuo ihmiskunta täydellistyy.

¹ Katsokaa vastausta kysymykseen 29, s. 56.

Tässä kierroksessa pitrit ovat saattaneet tehtävänsä loppuun ja menneet nirvânaan, mutta palaavat suorittamaan samaa tehtävää aina seuraavan kierroksen keskivaiheille saakka. Pitrien neljännessä eli kâmallisesta hierarkiasta tulee lihan ihminen.

A.V.

A.V. vastaanottaa âtman valon ja muodostaa pään ympäri kiertävän kruunun.

Lisäselityksiä (A. B:n kirjasta)

”Parhaat meistä ovat tulevaisuudessa mânasaputroja ja alimmat ovat pitrejä. Me olemme seitsemän älyllistä hierarkiaa täällä. Tämä maa tulee seuraavan maapallon kuuksi.” (H. P. B.)

Tehtiin kysymys: ”Onko mâyâvi-rûpalla laya-keskuksensa sydämesä?”

H. P. B.: ”Mâyâvi-rûpa muodostuu astraaliruumiista upâdhina, ohjaava äly sydäimestä, ominaisuudet aurisesta verhosta.”¹

[69]

Kokous VII, 17.12.1890

Läsnä I. C.-O., E. K., W. R. O., C. F. W., E. T. S., A. L. C., G. R. S. M.,
H. A. W. C., L. M. C., C. W., A. B.

Aurinen fluidum

Aurinen fluidum on yhdistelmä elämä- ja tahtoprinsiipeistä, elämän ja tahdon ollessa yksi ja sama Kosmoksessa. Se virtaa silmistä ja käsistä, kun toimivan tahto ohjaa sitä.

¹ Tämä ja edellinen kappale ovat myös löydettävissä hiukan eri muodossa Isabel Cooper-Oakleyn *Muistiinpanoista*, julkaistu *The Theosophistissa*, vol. 52b, s. 303. *The Theosophistin* otsikko on: ”*Salaisen Opin* luokalla 4.12.1890.” Tuona päivänä oli tuollainen luokka, kuten ilmenee Claude Falls Wrightin *London Letteristä*, julkaistu *The Pathissa*, New York, marraskuu 1890, s. 263.

Aurinen valo

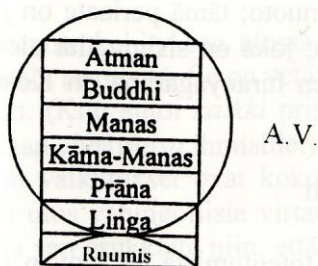
Aurinen valo ympäröi kaikkia aineellisia muotoja. Se on niistä virtaava ”aura”, ovatpa ne sitten eläimiä, kasveja tai mineraaleja. Se on valo, joka nähdään esim. magneetin ympärillä.

Kolme logosta

Âtma-buddhi-manas vastaa Kosmoksen kolmea logosta ihmisessä. Ne eivät ainoastaan vastaa, vaan kukin on sädehdys Kosmoksesta *mikrokosmukseen*. Kolmas logos, mahat, tulee manakseksi ihmisessä, manaksen ollessa vain yksilöitynyt mahat, kuten auringonsäteet yksilöityvät kohteissa, jotka imevät niitä. Auringonsäteet antavat elämää, ne tekevät hedelmälliseksi sen, mikä on jo siinä, ja yksilö muodostuu. Mahat tekee hedelmälliseksi, niin sanoaksemme, ja manas on seuraus.

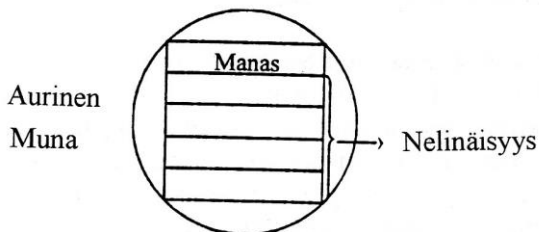
Buddhi-manas on ksetrajña.

Mahat on seitsentasoinen, kuten kaikki muukin.

H.P.B. piirsi kaksi kuviota, jotka kuvaavat eri tavoin inhimillisiä periaatteita. Ensimmäisessä: kaksi alemmalla on jätetty huomioon ottamatta, ne jäävät pois, hajoavat, ovat vailla merkitystä. Jäljelle jäävät viisi ovat ätman säteilyn alaisena.

[70]

Toisessa: Alemmalla nelinäisyyttä pidetään pelkkänä aineena, objektiivisena harhana; ja jäljelle jää manas ja A.V., korkeampien periaatteiden heijastuessa A.V:ssä.

Kaikissa näissä järjestelmissä muistettakoon pääperiaate: hengen laskeutuminen ja nouseminen jälleen ihmisessä samoin kuin Kosmoksessa. Henki vedetään alaspäin ikään kuin henkisen painovoiman avulla.

Oppilaita kiellettiin tutkimasta enempää syytä tähän, ja H. P. B. antoi vain vihjeen kolmesta logoksesta:

1. Järjen mahdollisuus (ehdoton ajatus)
2. Ajatus idulla
3. Aatteilu toiminnassa

Muuntelu

Suojelevan muuntelun, esimerkkinä hyönteisten värityksen yhtäläistymisen siihen, mitä ne syövät, selitettiin olevan luonnon elementtien työtä.

Muodot

Muotoja on eri tasoilla, ja jonkin tason muodot saattavat olla muodottomia toisen tason asukkaille. Kosmokraattorit rakentavat jumalaisen järjen tasolle, jotka ovat näkyviä heille mutta eivät meille. Rajoituksen peruste – *principium individuationis* – on muoto; tämä periaate on jumalainen laki ilmenneenä kosmisessa aineessa, joka on sisimmältä olemukseltaan rajoiton. A.V. on ihmisen raja, kuten hiranyagarbha on Kosmoksen raja.

Kriyashakti

Ensimmäinen askel kohti kriyashaktin toteutumista on luovan mielikuvituksen käyttö. Jonkin asian ”kuvittelemineen” on tarkan, yksityiskohtaisen mallin muodostamista siitä mitä haluaa täydellisenä kaikissa yksityiskohdissaan. Tahto otetaan sen jälkeen käyttöön, ja muoto siirtyy objektiiviseen maailmaan. Tämä on luomista kriyashaktin avulla.

Kokous VIII, 24.12.1890

Läsnä C. W., I. C.-O., G. R. S. M., C. F. W., A. L. C., A. B.

(Keskustelu syntyi H. P. B:n aiemmin viikolla tekemästä huomautuksesta, että aurinko oli paljon nuorempi kuin kuu; että aurinkomanvantaran lopussa aurinko hajoaisi lukemattomiksi palasiksi, joista kukin – lentäen pois avaruuteen – kokoaisi uutta ainetta ja muodostaisi lopulta planeetan uuteen aurinkosysteemiin. Seitsemäisyys luonnossa oli avain siihen, että kuu, joka oli lähettänyt prinssiippinsä laya-keskukseen, missä me muodostuimme, oli seitsemäinen. Muut maailmat rakentuvat numeroille: esim. aurinko rakentuu kymmenelle.

Keskustelu oli jokseenkin hajanaista.)

Aurinko ja planeetat

Jokin komeetta jäähtyy osittain ja asettuu paikoilleen aurinkona. Sitten se vähitellen vetää ympärilleen sellaisia planeettoja, jotka eivät vielä ole sidottu mihinkään keskukseen; ja näin miljoonien vuosien kuluessa muodostuu aurinkokunta. Loppuun kulunut planeetta tulee jonkin muun systeemin kuuksi.

Aurinko, jonka näemme, on todellisen auringon heijastus. Tämä heijastus, ollen ulospäin konkreettinen, on kâma-rûpa, kaikkien aurinkojen muodostaessa Kosmoksen kâma-rûpan. Omalle systeemilleen aurinko on buddhi, ollen todellisen auringon – joka on âtma ja tällä tasolla näkymätön – heijastus ja käyttöväline. Kaikki fohatiset voimat – sähkö jne. – ovat tässä heijastuksessa.

Kuu

Pallomme kehityksen alussa kuu oli paljon lähempänä maata ja suurempi kuin se on nyt. Se on vetäytynyt meistä pois päin ja kutistunut paljon kooltaan. (Kuu antoi *kaikki* prinssiippinsä maalle, kun taas pitrit antoivat ainoastaan *chhâyânsa* ihmisille.)

Kuun vaikutukset ovat kokonaan psykofysiologisia. Se on kuollut ja lähettää ulos vahingollisia virtauksia kuin kuollut ruumis. Se vampyrisoi

maata ja sen asukkaita niin, että jokainen, joka nukkuu sen valossa, kärsii ja menettää elinvoimaansa. Valkoinen kangas suojaa siltä, säteet eivät kulje sen lävitse, ja pään erityisesti pitäisi olla sillä suojattu. Sen vaikutus on voimakkaimmillaan täyden kuun aikana. Se lähettää hiukkasia, joita me imemme itseemme, ja se on asteittain hajoamassa. Siellä missä on lunta, kuu näyttää ruumiilta ja se on kykenemätön vampyrisoimaan tehokkaasti [72] valkean lumen läpi. Tästä syystä lumen peittämät vuoret ovat sen pahalta vaikutukselta vapaat. Kuu on fosforoiva.

Lankan raksasoiden ja atlantislaisten sanotaan saaneen kuun valtaansa. Thessalialaiset oppivat heiltä magiansa.

Esoteerisesti kuu on alemman manaksen symboli; se on myös astraalitaso-
n symboli.

Kasvit, jotka ovat hyvää tekeviä auringon säteilyssä, ovat vahingollisia kuun säteilyssä. Myrkyä sisältävät yrtit ovat voimakkaimmillaan, kun ne on kerätty kuun valossa.

Uusi kuu

Uusi kuu ilmestyy seitsemännen kierroksen aikana, ja meidän kuumme hajoaa ja katoaa lopullisesti. Kuun takana on nyt ”mysteeriplaneetta” ja se kuolee vähitellen. Lopulta tulee aika, jolloin se lähettää prinsiippinsä uuteen laya-keskukseen, ja siellä muodostuu uusi planeetta, joka kuuluu toiseen aurinkokuntaan. Nykyinen ”mysteeriplaneetta” tulee toimimaan tämän uuden pallon kuuna. Tällä kuulla ei ole mitään tekemistä meidän maamme kanssa, vaikka se tulee meidän näköpiiriimme.

Aurinkokunta

Kaikki näkyvät planeetat, jotka astronomit ovat sijoittaneet aurinkokuntaamme, kuuluvat siihen Neptunusta lukuun ottamatta. Siihen kuuluu myös joitakin muita, joita tiede ei tunne, ja lisäksi ovat ”kaikki kuut, jotka eivät vielä ole näkyvissä”.

Jalokivet

Kysyttäessä H. P. B. vastasi, että timantti ja rubiini ovat auringon alaisia ja safiiri kuun alainen, ”mutta mitä se teille kuuluu”.

Kokous IX, 31.12.1890

Läsnä A. B., C. W., E. K., L. M. C., H. A. W. C., A. L. C., G. R. S. M.,
I. C.-O., W. R. O., C. F. W.

Aika

Kun on ruumiinsa ulkopuolella eikä ole muiden omaksumassa tajunnanvirrassa, aikaa ei ole olemassa.

[73]

Kierrokset

On olemassa todellisia ja sopimukseen perustuvia aikakierroksia. Jokainen päivä tuo tietoisuuteemme tapahtumia, jotka ovat tapahtuneet menneisyydessä, koska sivuutamme saman alueen syklisellä matkallamme. Ihmiskunnan tajunta mittaa kierroksia, ei luonto. Nämä tapahtumat tulevat mieleemme, koska olemme samoja ihmisiä kuin edellisissä aikakausissa.

Planeettojen vaikutukset

Planeetat liikkuvat vain meidän tietoisuudessamme. Seitsemän salaisen planeetan hallitsijoilla ei ole mitään sellaista vaikutusta tähän maahan, kuin tällä maalla on muihin planeettoihin.

Aurinko

Auringon ja kuun vaikutus ei ole itse asiassa vain mentaalista vaan myös fyysistä. Auringon vaikutus ihmiskuntaan on yhteydessä kâma-prânaan, meissä oleviin kaikkein fyysisimpiin kâmallisiin elementteihin; se on elinvoima, joka edistää kasvua.

Kuu

Kuun vaikutus on pääasiallisesti kâma-manasinen eli psykofysiologinen; se vaikuttaa psykologiseen puoleen aivoissa.

Kuolema

Hindut pitävät kuolemaa epäpuhtaana ruumiin hajoamisen takia ja sen vuoksi, että on kuljettava tasolta toiselle.

Atomit

Atomit ovat molekyylien ”prinsippejä” (kuusi lukumäärältään). Atomi – tieteen oletettu atomi – on seitsemän kosmisen tason seitsemännellä alatasolla, aineellisella, näkyvällä tasolla.

[74]

Kokous X, 7.1.1891

Läsna A. B., C. W., I. C.-O., L. M. C., A. L. C., W. R. O., C. F. W.,
G. R. S. M., E. T. S., H. A. W. C., E. K.

(Ei dugpa eikä kukaan muukaan voi lukea ajatuksianne, elleivät ne ole hänen omalla tasollaan. Ajatusten kytkelmä johtuu harmonian laista.)

H. P. B. aloitti sanomalla, että meidän tulisi tietää okkultismissa käytettyjen sanskritin kielen sanojen oikea merkitys ja pitäisi opiskella okkulttisten symbolien tulkintaa. Aluksi meidän olisi parasta opetella eksoteerisissa teksteissä esiintyvien neljäntoista (seitsemän jne. jne.) ja seitsemän (sapta) lokan oikea esoteerinen luokittelu ja nimet. Nämä esitettiin erittäin epäselvästi ja olivat täynnä verhoja.

Lokat

Tämän kuvaamiseksi esitettiin kolme luokitusta:

- (1) Yleinen eksoteerinen, oikeaoppinen ja tântrinen luokittelu: ainoastaan verhojen luettelo:

Bhûr	loka	
Bhuvar	”	
Svar	”	(toiset seitsemän ovat heijastuneita)
Mahar	”	
Janar	”	
Tapar	”	
Satya	”	(korkein)

- (2) Sânkhya-luokittelu ja joidenkin vedantistien käyttämä luokittelu

Brahmâ	loka	
Pitri	”	
Soma	”	
Indra	”	
Gandharva	”	
Raksasa	”	
Yaksha	”	
Pisacha	”	(haamujen, kâma-loka)

- (3) Vedantalainen luokittelu, joka muistuttaa lähinnä esoteerista luokittelua:

[75]

1. A-tala
2. Vi-tala
3. Su-tala
4. Talâ-tala (Kara-tala)
5. Rasâ-tala
6. Mahâ-tala
7. Pâ-tala

Jokainen niistä ja kaikki yhdessä vastaavat esoteerisesti sekä kosmisia ja dhyan chohanisia hierarkioita että inhimillisiä tajunnantiloja ja niiden

alajaotuksia (49). Käsittääkseen tämän täytyy ensin ymmärtää vedantalaisessa jaottelussa käytettyjen termien merkitykset.

Tala merkitsee paikka jne.

1. Atala – ei paikka
2. Vitala – jokin muutos parempaan; se on, parempaa aineen suhteen siinä, että siihen tulee enemmän ainetta, eli toisin sanoen, se erilaisuu enemmän. Tämä on muinainen okkulttinen sana.
3. Sutala – hyvä, erinomainen paikka
4. Karatala – jotakin, mihin voi tarttua ja koskettaa (sanasta kara, käsi); se on, tila missä aineesta tulee kosketeltava.
5. Rasâtala – ”makuuainin paikka”; paikka, joka voidaan aistia jollakin aistinelimellä.
6. Mahâtala – eksoteerisesti ”suuri paikka”, mutta esoteerisesti paikka, joka sisältää kaiken muun subjektiivisesti ja mahdollisuutena ja joka sisältää kaiken sitä edeltävän.
7. Pâtala – jokin jalkojen alla (sanasta pâda – jalka); jonkin upâdhi tai perusta, antipodit, Amerikka jne.

Pañcha mahâ bhûtat, tattvat jne.¹

Kaikki nämä lokat, paikat, maailmat, tilat jne. vastaavat viittä (eksoteerisesti) ja seitsemää (esoteerisesti) tilaa eli tattvaa, joille ei ole mitään erikoista nimeä, ja muuttuvat niiksi. Nämä seuraavassa luetellut neljä pääjaotusta muodostavat 49 tulta.

5 ja 7 tanmâtraa, ulkoista ja sisäistä aistia

5 ja 7 bhûtaa eli elementtiä

5 ja 7 jñânendriyaa eli aistinelintä

5 ja 7 karmêndriyaa, toiminnanelintä

[76] Yleisesti nämä vastaavat tajunnantiloja, dhyan chohanien hierarkioita jne. Nämä viisi tattvaa muuttuvat harhan maailmaksi.

¹ Sulkeissa sanotaan: ”vrt. S.D. I, 572 alahuomautus [S.O., I, 621]; II, 102, 372 [S.O., II, 118, 404]; mutta S.D:ssä, osa II, s. 372 [S.O., II, 404] ei sanota mitään bhûtoista tai tattvoista. Pitäisi ehkä olla S.O., II, 598.

Lokat

Neljätoista lokaa muodostuvat seitsemästä seitsemän heijastuksin: ylhäällä, alhaalla; sisäpuolella, ulkopuolella; subjektiivinen, objektiivinen; puhdas, epäpuhdas; positiivinen, negatiivinen jne. jne.

Lokien vedantalaista jaotusta vastaavien tajunnantilojen selvitys

1. Atala

Âtminen eli aurinen eli paikallisuus; se virtaa suoraan absoluutista ja on maailmankaikkeuden ensimmäinen jokin. Sitä vastaa aineettomien alkuolentojen hierarkia; paikassa, joka ei ole mikään paikka (meille); ja tila, joka ei ole mikään tila (meille). Tämä hierarkia sisältää alkutason, kaiken mikä oli, on ja on oleva; alusta aina mahâmanvantaran loppuun asti, kaikki on siinä. Tätä selitystä ei kuitenkaan pidä ymmärtää väistämättömänä kohnalona; viime mainittu on kaikkien okkultismin opetusten vastainen.

Dhyâni-buddhat

Nämä ovat dhyâni-buddhojen hierarkiat. Heidän tilansa on parasamâdhin, dharmakâyan tila, jossa mikään edistys ei ole mahdollinen; siellä olevien olentojen voidaan sanoa kristalloituvan puhtaudessa, hyvyudessa ja homogeenisuudessa.

2. Vitala

Täällä ovat taivaallisten buddhojen eli bodhisattvojen hierarkiat; heidän sanotaan emanoituvan seitsemästä dhyâni-buddhasta.

Se on maan päällä suhteessa samâdhiin, buddhiseen tietoisuuteen ihmisessä. Ei kukaan S.W.¹ adepti voi mennä korkeammalle kuin tämä ja elää: paitsi jos hän menee âtmiseen eli dharmakâya-tilaan (âlayaan), hän ei voi enää palata maan päälle. Nämä kaksi tilaa ovat täysin ylimetafyysisiä.

¹ Näin on käsikirjoituksessa, mahdollisesti S.W. tarkoittaa Sixth World [kuudennen maailman].

3. Sutala

Eri-laistunut tila, joka vastaa maan päällä k. manasta ja sen vuoksi shabdaa (ääntä), logosta, k. egoamme; ja myös mânusi buddha -tilaa, kuten Gautaman tilaa maan päällä.

Tämä on samâdhin (joka on seitsemäinen) kolmas vaihe. Tähän kuuluvat kumârôjen, agnisvattojen jne. hierarkiat.

4. Karatala

Vastaa sparshaa (”tuntoa”) ja mânasa-manaksen astraaliluonnon eteeristen, puoliobjektiivisten dhyan chohanien hierarkioita eli manaksen puhdasta sädettä, joka on a. manas ennen sen sekoittumista kâmaan (kuten nuorena lapsessa). Niitä kutsutaan sparsha devoiksi, devoiksi, joilla on ”tuntoaisti”.

(Nämä devojen hierarkiat ovat progressiivisia: ensimmäisellä on yksi aisti, toisella kaksi ja niin edelleen seitsemänteen asti. Kullakin on kaikki aistit mahdollisuuksina, mutta ei vielä kehittyneinä. Sparshaa voidaan kuvata paremmin ”vetovoimalla”, ”yhteydellä”.

5. Rasâtala

Eli rûpatala, vastaa rûpa- eli ”näkö”-devojen hierarkioita. Niillä on kolme aistia (näkö, kuulo ja tunto). Nämä ovat kâma-manasisia olentoja ja korkeimpia elementaaleja. Rosenkreutzilaisten mukaan ne olivat sylfidejä ja undineja. Se vastaa maan päällä sellaista keinotekoista tajunnantilaa, joka on aikaansaatu hypnoosilla ja lääkkeillä (morfiinilla jne.).

6. Mahâtala

Vastaa rasa- eli ”maku”-devojen hierarkioita ja sisältää tajunnantilan, johon kuuluu alemmat viisi aistia ja elämän ja olemisen emanaatiot. Se vastaa kâmaa ja prânaa ihmisessä ja salamantereita ja maahisia luonnossa.

7. Pâtala

Vastaa gandha- eli ”haju”-devojen hierarkioita, manalaa tai antipodeja – myalbaa. Niiden järjettömien eläinten piiri, joilla ei ole muuta tunnetta kuin itsesäilytysvaisto ja aistien tyydyttäminen; ja myös erittäin itsekkäiden ihmisten piiri, valveilla tai unessa. Tästä syystä Naradan [78] sanotaan käyneen Pâtalassa¹ kun hänet oli kirottu jälleensyntymään; hän kertoi, että elämä siellä oli hyvin miellyttävää niille, ”jotka eivät olleet koskaan jättäneet synnyinseutuaan”, he olivat hyvin onnellisia. Se on maallinen tila ja vastaa hajuaistia. Täällä ovat myös eläimelliset dugpat, eläinten elementaalit ja luonnonhenget.

Lisäselityksiä samaan luokitteluun

1. Aurinen, âtminen, âlayinen taju eli tila, jossa ovat kaikki mahdollisuudet, muttei mitään aktiivisuutta.
2. Buddhinen, taju siitä, että on yhtä maailmankaikkeuden kanssa; mahdollisuus kuvitella olevansa siitä erossa.

(Kysyttiin, miksi käsite âlayinen yhdistettiin tässä âtmiseen eikä buddhiseen tilaan. Vast.: Nämä luokittelut eivät ole jyrkkiä tai kiinteitä jaotuksia. Termi voi vaihtaa paikkaa sen mukaan, onko luokittelu eksoteerinen, esoteerinen vai käytännöllinen. Sisäisen ryhmän olisi yritettävä jatkaa selostuksia tajuttavuuteen asti. Buddhi on todellisuudessa yksi ja jakamaton. Se on sisäinen tuntemus, täysin mahdoton kuvata sanoin. On hyödytöntä selittää sitä luettelon avulla.)

3. Sabdinen, kuuloaisti.
4. Sparshinen, tuntoaisti.
5. Rûpinen, tila jossa tuntee itsensä ruumiiksi ja havaitsee sen (rûpa – muoto).
6. Rasinen, makuaisti.
7. Gandhinen, hajuaisti.

Kaikki kosmiset ja inhimilliset tilat ja aistit vastaavat aistinelimiämme, jñanêndriyoita, kehittymättömiä elimiä, joiden avulla saadaan tietoa suoranaisen yhteyden kautta, näkönä jne. Nämä ovat shariran kykyjä netran, silmien, nenän. puheen jne. kautta ja myös toiminnanelimien, karmêndriyoiden, käsien, jalkojen jne. kautta.

¹ *Vishnu-Purana*, II, v; *Mahabharata*, V. 97.

Eksoteerisesti on viisi viiden sarjaa, yhteensä 25. Niistä on kaksikymmentä ehdollista [facultative] ja viisi buddhista. Eksoteerisesti buddhin sanotaan tajuavan; esoteerisesti se tajuaa vain k. manaksen välityksellä.

Jokainen näistä kahdestakymmenestä on sekä positiivinen että negatiivinen, mikä tekee siten kaikkiaan neljäkymmentä. Kukin neljästä viiden sarjasta vastaa kahta subjektiivista tilaa, joita on tästä syystä kaikkiaan kahdeksan. Koska ne ovat subjektiivisia, ne eivät voi kahdentua. Siten meillä on $40 + 8 = 48$ ”havaintoa buddhista”. Nämä m~y~n kanssa, joka sisältää ne kaikki, tekevät 49. (Heti kun on saavuttanut havainnon mâyâsta, on adepti.)

[79]

Kokous 8.1.1891¹

(Rai B.K. Laheri antoi lupauksen I.C.-O:n, L.M.C:n, W.R.O:n, C.F.W:n ja G.R.S.M:n läsnä ollessa.)

[80]

Selitykset 11.1.1891²

Bramiinit luettelevat 14 lokaa (maa mukaan luettuna), jotka ovat eksoteerisesti verhottuja. Niistä seitsemän on objektiivista, vaikkakaan ei näkyvää; ja seitsemän subjektiivista, ollen kuitenkin sisäiselle ihmiselle täysin todistettavissa.

¹ Tätä kokousta ei ole numeroitu *Pöytäkirjoissa*.

² Luultavasti nämä selitykset ovat lisänä kokouksen X, 7.1.1891, *Pöytäkirjoihin*.

Nämä ovat:

7 jumalallista lokaa

7 helvetillistä (maallista) lokaa

M a a l l i n e n	{	(1) Bhurloka (maa)	R ū p i n e n	{	(1) Pātala (maamme)
		(2) Bhuvarloka (maan ja auringon välillä – (munit)			(2) Mahātala
		(3) Svarloka (auringon ja pohjantähden välillä – joogit)			(3) Rasātala
		(4) Maharloka (maan ja aurinkokunnan äärimmäisen rajan välillä)*			(4) Talatala (myös karatala)
		(5) Janarloka (aurinkokunnan ulkopuolella tälle tasolle kuulumattomien kumäroitten asuinpaikka)			(5) Sutala
		(6) Taparloka (tila mahätmisen alueen ulkopuolella, vairāja-jumaluuksien asunto)			(6) Vitala
		(7) Satyaloka (nirvānien olinpaikka)			(7) Atala#

* Kaikki nämä tilat merkitsevät erityisiä magneettisia virtoja, aineen tasoja ja niitä lähestymisasteita, joiden kautta joogin tai chelan tajunta pyrkii yhtäläistymään lokien asukkaiden kanssa.

Bramiinit lukevat nämä alhaalta ylöspäin.

²³ Luultavasti nämä selitykset ovat lisänä kokouksen X, 7.1.1891, *Pöytäkirjoihin*.

[81]

Nyt kaikki nämä neljätoista ovat tasoja *ulkoa sisäänpäin* ja tajunnantiloja, joiden kautta ihminen voi kulkea ja hänen *täytyy* kulkea niin pian kuin hän on päättänyt läpäistä dhyânin *seitsemän polkua ja porttia*. Sitä varten ei tarvitse olla ruumiista vapautunut.

Tämä kaikki saavutetaan maan päällä ja yhdessä tai useammassa ruumiillistumassa.

Huomatkaa järjestys:

Neljä alemmaa (1, 2, 3 ja 4) ovat *rûpia*, ts. sisäinen ihminen kokee ne alemman manaksen jumalaisempien osien eli elementtien myötävaikutuksella ja *persoonallisen ihmisen* ollessa tietoinen. Viime mainittu ei voi saavuttaa eikä muistaa kolmea korkeampaa tilaa, paitsi jos hän on *täysin vihitty adepti*. Hatha-joogi ei pääse koskaan psyykkisesti maharlokaa eikä psykomentaalisesti talatalaa¹ (kaksinkertainen eli kahtalainen taso) edemmäksi. Tullakseen râja-joogiksi chelan on noustava seitsemännelle portille, satyalokaan. Mestarijoogit ovat kertoneet meille, että sellaisen saavutuksena on ”ijya” eli ”uhri”. Kun bhûr, bhugar ja svarga (tilat) on kerran ohitettu, se on tällöin viimeinen taso ja tila persoonallisuuden ja k. manaksen täydellisen yhtymisen välillä.

Yksi asia on muistettava: samalla kun ”helvetilliset” eli maalliset tilat ovat myös maan seitsemän jaotusta – tasoille ja tiloille – yhtä paljon kuin ne ovat Kosmisia jaotuksia, jumalaiset saptalokat ovat puhtaasti subjektiivisia ja alkavat psyykkiseltä, astraalivalon tasolta päättyen satya- eli jîvanmukta-tilaan.

Nämä 14 lokaa eli ”piiriä” muodostavat koko brahmândan (maailman) alueen. Neljä alemmaa kaikkine asukkaineen ovat ohimeneviä, ja kolme korkeampaa ikuisia; ts. edelliset tilat ja tasot kohteineen kestävät vain Brahmân *päivän* ja muuttuvat jokaisen kalpan myötä; jälkimmäiset kestävät Brahmân *kauden*.

Seuraavassa taulukossa esitetään vain ruumis, astraali, kâma, a. manas, buddhi ja aurinen-âtminen. Elämä on universaalinen Kosminen periaate eikä kuulu yksilöille enempää kuin âtmankaan.

(Huom.! Seuraava taulukko on kirjan sivuilla [82 – 83].)

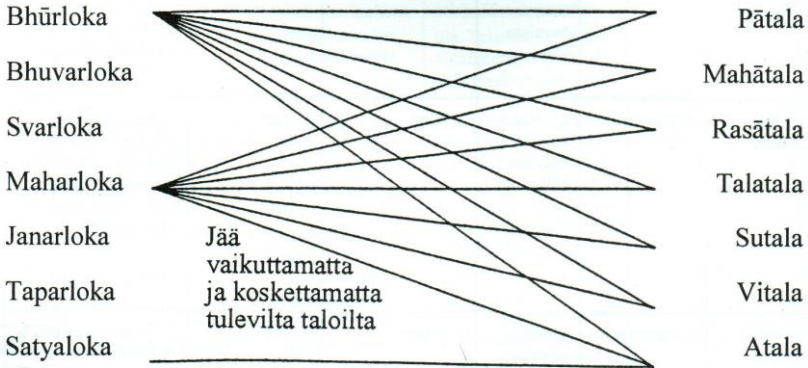
¹ *Pöytäkirjojen* tekstissä sanotaan: Tala-loka.

Elementit (Bhutat)	Jumalaiset lokat ja tilat	Helvetilliset (eli maalliset lokat ja tilat)	Vastaavat hierarkiatasot	Prinsiipit
1. Maa Bhumi Prithivi	1. Bhurloka. Ajattelevien ja hyvien ihmisten asuinpaikka. Psyykkinen tila	1. Patala. Ihmisen eläimellisen karkean ruumiin ja persoonallisuuden asunto	1. Ihmisten ja eläinten olinpaikka, lapsuudentila. Toisessa navassa viattomuus, toisessa vaistomainen itsekkyyys	1. Ruumis
2. Vesi Apat	2. Bhuvarloka. Tila jossa ihminen ajattelee enemmän sisäistä tilaansa kuin persoonallisuuttaan. Hänen astraalinsa menee tähän piiriin samoin kuin sen aines. Korkeampi psyykkinen tila	2. Mahatala. Ihmisen astraalin, karkean ruumiin varjon olinpaikka, joka varjo omaksuu tämän piirin ominaisuudet (->Manas = valo, mahā = suuri)	2. Astraalivalon ja kama lokan alue. Elementaalien, luonnonhenkien ja elementaarien olinpaikka. Toisessa päässä rupa devat, eläinmaailman vartijat. Vaiston taso	2. Astraalikuva
3. Ilma Vayu	1. Svarloka. Tila jossa joogi on kadottanut kaikki aistinsa ja lähtenyt jälleenyhtymistä kohti. Pyhä tila	3. Rasatala. Siinä kama kaipaa kaiken aistimista (rasa).	3. Devachani-tila. Autuuden ja järjettömän onnen, puhtaan pyrkimyksen ja täyttymyksen, <i>kama manasten</i> , korkeampien elementaalien olinpaikka eli taso	3. Kama
4. Tuli Agni Tejat	4. Maharloka. Tila jossa alempi manas on kadottanut kaiken kamallisen vetovoiman. Ylipyhä tila	4. Talatala. Siinä alempi manas taikertuu tuntevaan ja objektiiviseen elämään; on kamallinen.	4. Taso, jossa maya väistyy ja tulee heikoksi. Pyhimpien rupa devojen olinpaikka. Toisessa päässä säälin piiri ja toisessa intensiivisen itsekkyyden piiri	4. Alempi manas
5. Etteri	5. Janarloka. Tila jossa manas on kokonaan vapautunut kamasta ja tulee yhdeksi egon kanssa. Kumara-tila	5. Sutala. Manas tulee siinä kokonaan kaman orjaksi ja yhdistyy eläimelliseen ihmiseen.	5. Kumarojen, Mahatin eli Brahman poikien olinpaikka. Kaikkieto kaikkeen mikä kuuluu mayan valtakuntaan ja on sen vallan alla.	5. Korkeampi manas
6. Jumalain liekki	6. Taparloka. Tila jossa, vaikka olento jälleensyntyä, se on nyt tullut haavoittumattomaksi, häviämättömäksi. Synnynäinen Kristus-tila	6. Vitala. Kun tämä saavutetaan, korkeampi erkane kokonaan alemmasta. Nuora on katkaistu.	6. Ikuisen, häviämättömän aineen, jumalaisen tulen taso. Vairajien, auringon pitri devojen olinpaikka (SO II, 103, 104)	6. Buddhi
7. Akasa	7. Satyaloka. Tässä tilassa joogi saavuttaa korkeimman samadhin. Hän on suuren valinnan kynnyksellä.	7. Atala. Ihminen kuolee vain syntyäkseen heti uudelleen. Ei-paikka tarkoittaa ei-devachania. Henkinen kuolema, tyhjäksi tuleminen	7. <i>Consummatum est</i> (se on täytetty) -taso ilmenneissä maailmankaikkeudessa. Noumenaalinen	7. Atminen-aurinen

Aistit (Tanmatrat)	Värit	Tietoisuus	Aistimuseliimet (Jñanendriyat)	Toimintaeliimet (Karmendriyat)	Henkeä vastaavat eliimet ja aistimuspaikat
1. Haju (Gandha)	1. Sininen	1. Objekttiivinen havainto. Haju	1. Nenä	1. Upastha: Synnytyseliimet	1. Nenän juuri, kulmakarvojen välissä: erittäin hyvin kehittynyt eräillä eläimillä.
2. Maku (Rasa)	2. Violetti	2. Vaistomainen havainto: Maku	2. Kieli	2. Pani Kädet	2. Perna ja maksa. Edellinen enemmän henkinen; jälkimmäinen aineellisella tasolla: vastaa käsien pikkusormea.
3. Näkö (Rupa)	3. Punainen	3. Magneettinen havainto. Näkö	3. Silmät	3. Pada Jalat	3. Vatsa; vastaa selkärankaa ja kummankin jalan pikkuvarpaita
4. Tunto (Sparsa)	4. Vihreä	4. Psykofysiologinen havainto. Tunto, kosketus	4. Ruumis	4. Payu: ulostuseliimet	4. Napanuoran alue; vastaa payua vieraan magnetismin poistajana
5. Kuulo (Shabda)	5. Indigo	5. Puh- taasti mentaali- nen	5. Korvat	5. Vach: Puhe- elin	5. Sydän (henkinen) ja kurkku (fyysinen)
6. Henkinen ymmärrys (Jñana)	6. Keltainen	6. Sielullisesti havainto	6. Astraaliruumis ja sydän	6. Sielu	6. Käpyrauhanen
7. Korkeampi syn- teettinen aisti kä- sittäen kaikki seitsemän	7. Täydellinen prisman seitsemäisyys; sininen olles- saan aurinen	7. Henkinen, auri- sen sym- paattisen havainon kautta	7. Kundalinivalo	7. Henki	7. Akasa, joka täyttää pääkallon ja jolle kaikki sen sisältö, aivot, rauhaset jne. ovat olemattomat.

[84]

Kuvio esittää tietoisuuden tilojen keskinäistä yhdistymistä tasoilla (E. T. S:n Muistikirjasta)

[Joillakin viivoilla esitetään teksti. Koska ei ole mahdollista antaa näitä tekstejä piirroksen sisällä luettavassa muodossa, tekstit esitetään tässä:

Viiva Bhūrloka	- Pātala	Tavallinen ihmiskunta
Viiva Bhūrloka	- Mahātala	Älyllisyys ilman henkisyyttä ¹
Viiva Bhūrloka	- Talatala	Tulee demoniksi ihmismuodossa,
Viiva Bhūrloka	- Sutala	mutta runsain kyvyin
Viiva Maharloka	- Sutala	Ei mahdollinen ilman lankeemusta
Viiva Maharloka	- Vitala	” ” ” ”
Viiva Maharloka	- Atala	” ” ” ”]

¹ Ei ole selvää, onko tämä yksi virke vai kaksi erillistä virkettä.

Kokous XI, 14.1.1891

Läsnä A. B., C. W., I. C.-O., L. M. C., E. K., E. T. S., G. R. S. M.,
A. L. C., C. F. W., W. R. O.

H. P. B. vastasi taulukon johdosta tehtyyn kysymykseen, ettei tunnolla ja maulla ole mitään järjestystä. Elementeillä on säännöllinen järjestys, mutta tuli läpäisee ne kaikki. Jokainen aisti läpäisee jokaisen muun. Ei ole olemassa mitään yleistä järjestystä. Kullakin (oppilaalla) on se aisti ensimmäisenä, joka on eniten kehittynyt.

Tajunnantilat ja -elimet

Oppilaiden on opittava tuntemaan vastaavuudet; keskittykää sitten elimiin ja pääskää siten perille vastaavista tajunnantiloista. Käykää ne järjestyksessä alkaen alimmasta ja nousekaa vakaasti ylöspäin. Meedio voi epäsäännöllisesti nähdä vilaukselta korkeampaa, muttei kuitenkaan saavuttaisi mitään säännöllistä kehitystä.

Vastakohtat

Lokat ja talat ovat toisen heijastuksia toiseen. Samoin ovat myös hierarkiat vastakohtapareissa, piirin kahdessa navassa. Kaikkialla on sellaisia vastakohtia; hyvä ja paha, valo ja pimeys, miehinen ja naisellinen.

Sininen

H. P. B. ei voinut sanoa, miksi sininen on maan väri. Sininen on väri itsessään, perusväri. Indigo on väri, ei sinisen vivahtus, ja niin on myös violetti.

Vairâjat

Vairâjat kuuluvat toiseen manvantaraan ja ovat sen tuliegoja. Ne ovat jo puhdistuneet himojensa tulesa. Juuri ne kieltäytyivät luomasta. Ne ovat saavuttaneet seitsemännen portin ja ovat kieltäytyneet nirvânasta, pysyen jäljellä tulevia manvantaroja.

Pikkusormi

Huomattavimmat ilmiöt saadaan aikaan koskettamalla ja keskittämällä huomio pikkusormeen.

[86]

Antahkarana

Antahkaranan seitsemän askelta vastaavat lokia.

Samâdhi

Samâdhi on maan päällä korkein tila, jonka voi saavuttaa ruumiissa. Päästäkseen siitä edemmäs vihityn on täytynyt tulla nirmânakâyaksi.

Puhtaus

Mielen puhtaus on paljon tärkeämpää kuin ruumiin puhtaus. Ellei upâdhi ole täysin puhdas, se ei voi säilyttää korkeammalta tulevia muistoja. Jokin tehtävä, johon kohdistuu vähän tai ei mitään huomiota, voidaan suorittaa loppuun, ja se merkitsee suhteellisen vähän. Mutta jos sitä ajatellaan, jos sitä haudotaan mielessä, vaikutus on tuhat kertaa suurempi. Ajatukset on pidettävä puhtaina.

Pratyeka Buddha

Buddhalaiset kutsuvat Pratyeka Buddhaa sarvikuonoksi, yksinäiseksi eläimeksi.

Kâma

Muistakaa, että kâma pahojen intohimojen ja mielenliikutusten alkujuurena auttaa kehittymään antamalla myös kohoamiseen tarvittavan halun ja kiihokkeen.

Ruumis

Liha, ruumis, inhimillinen olento aineelliselta puoleltaan on – tällä tasolla – vaikeimmin alistettavissa. Korkeimmankin adeptin, joka on saanut uuden ruumiin, on taisteltava alistaakseen sen ja hän huomaa sen nujertamisen olevan vaikeaa.

Maksa ja perna

Maksa on kenraali, perna adjutantti. Kaiken minkä maksa jättää suorittamatta, perna ottaa vastaan ja suorittaa loppuun.

[87]

Kokous XII, 21.1.1891

Läsnä A. B., C. W., I. C.-O., G. R. S. M., H. A. W. C., A. L. C.,
E. T. S., E. K., W. R. O., C. F. W.

H. P. B:ltä kysyttiin, pitääkö jokaisen ihmisen kulkea neljäntoista tilan kautta. Hän vastasi, että lokat ja talat edustavat tasoja täällä maan päällä. Kaikkien on kuljettava joidenkin kautta, mutta oppilaan on läpäistävä ne kaikki matkallaan adeptiuteen. Jokainen läpikäy alemmat lokat, mutta ei välttämättä vastaavia taloja. Kaikissa on kaksi napaa, jokaisessa tilassa seitsemän tilaa.

Vitala

Vitala edustaa korkeaa samoin kuin helvetillistä tilaa. Se tila, joka kuolevaiselle on egon täydellinen ero persoonallisuudesta, on Buddhalle pelkkä lyhytaikainen ero. Buddhalle se on Kosminen tila.

Helvetit

Bramiinit ja buddhalaiset pitävät taloja helvetteinä, mutta todellisuudessa tuo ilmaisu on vertauskuvallinen. Olemme helvetissä aina kun olemme onnettomia, kärsimme jostakin jne. H. P. B. huomautti, että ryhmän olisi päästävä jonkinlaiseen yhteisymmärrykseen, johonkin sopimukseen. Hän oli halukas antamaan meille tosiasioita, jotka johtaisivat meidät käytännön tietoon, mutta ei voinut tehdä niin, ennen kuin me kaikki ymmärtäisimme jo annetut ohjeet samalla tavoin.

Astraalivalon muodot

Astraalivalon elementaalit ovat heijastuksia. Kaikki maan päällä heijastuu niihin. Juuri niistä saadaan joskus valokuvia meedioiden välityksellä. Tietämättään meediat tuottavat niitä kuin hahmoja. Adeptit synnyttävät niitä kriyashaktin avulla tuoden ne alas menetelmällä, jota voidaan verrata valonsäteiden keskittämiseen polttolasin avulla.

Tajunnantilat

Bhûrloka on valvetila, jossa yleensä elämme. Se on tila, jossa eläimet ovat myös aistiessaan ruokaa, vaaran jne. Svarlokassa oleminen on täydellistä abstrahointia tällä tasolla, jolloin vain vaisto jää toimimaan niin, että aineellisella tasolla voi käyttäytyä eläimen tavoin. On olemassa joogeja, [88] jotka ovat kristalloituneet tässä tilassa, ja muiden on ruokittava heitä silloin. Lähellä Allahabadia eräs joogi oli istunut 53 vuotta kivellä. Joka ilta hänen chelansa veivät hänet joelle ja toivat sitten takaisin kivelle. Päivisin hänen tietoisuutensa palasi bhûrlokaan, ja hän puhui ja opetti. Eräällä saarella lähellä Kalkuttaa oli joogi, jonka raajojen ympärille oli kasvanut puun juuria. Hänet irrotettiin niistä ja yrityksissä herättää hänet häntä vahingoitettiin niin pahoin, että hän kuoli.

Onko mahdollista olla useammassa kuin yhdessä tajunnantilassa samalla kertaa? Tajunta ei voi olla samalla kertaa kokonaan kahdella tajunnantilalla. Korkeammat ja alemmat tilat eivät ole täysin yhteen sopimattomat, mutta jos on korkeammalla, on hajamielinen alemmalla. Jotta muistaisi

korkeamman tilan kun palaa alemmalle, muisti on nostettava korkeammalle. Adepti voi ilmeisesti nauttia kaksinaisesta tajunnasta; kun hän ei halua nähdä, hän voi abstrahoida, hän voi olla korkeammassa tilassa ja kuitenkin palata aineelliselle tasolle kohoten jälleen korkeammalle tasolle. Tämä on ainoa pelastus vastakkaisissa tiloissa.

Äly ja henkisyys

Mitä alemmaksi menee taloihin, sitä älyllisemmäksi tulee ja vähemmän henkiseksi. Ihminen voi olla siveellisesti hyvä mutta ei henkinen. Äly voi jäädä läheiseen yhteyteen kâman kanssa. Ihminen voi olla jossakin lokassa ja mennä yhteen tai kaikkiin taloihin hänen tilansa riippuessa siitä lokasta, mihin hän kuuluu. Bhûrlokassa ihminen voi siis vain siirtyä taloihin ja mennä paholaiselle. Jos hän oleskelee bhuvarlokassa, hän ei voi tulla yhtä pahaksi. Jos hän on saavuttanut satya-tilan, hän voi vaaratta mennä mihin tahansa talaan, oman puhtautensa kohottamana hän ei tule koskaan vajomaan alas. Talat ovat aivojen älyllisiä tiloja, kun taas lokat – eli oikeammin kolme korkeampaa – ovat henkisiä (siten M. M. C.¹ oli luultavasti maharin ja janarin välissä henkisenä ja talatalan ja sutalan välissä älyllisessä.)

Kolme tulee yhdeksi

Manas imee buddhista valon; buddhi on arûpa eikä voi imeä mitään. Kun ego ottaa buddhilta kaiken valon, se ottaa âtmalta valon buddhin ollessa käyttöväline, ja siten kolme tulee yhdeksi.

Tämä suoritettuna täydellinen adepti on henkisesti yksi, mutta hänellä on myös ruumis; nelinkertainen polku on loppunut ja hän on yksi. Mestarien ruumiit ovat *näennäisiä* eivätkä tästä syystä tule vanhoiksi, ryppyisiksi jne.

¹ Mrs. Mabel Collins tai Mohini Mohun Chatterjee?

Oppilaan tehtävä

Oppilaan, joka ei ole luonnostaan psyykkinen, olisi kohdistettava nelinkertainen tajuntansa korkeammalle tasolle ja kiinnitettävä se sinne. Sitokoon hän yhteen neljä alempaa ja kiinnittäköön ne korkeampaan tilaan. Hänen olisi keskityttävä tähän korkeampaan ja yritettävä olla sallimatta ruumiin ja älyn vetää häntä alas ja viedä pois. Hän voi käyttää vapaasti ruumistaan, syödä, juoda ja nukkua, mutta eläen aina ihanteessa.

Äidinrakkaus

Äidinrakkaus on vaisto. Se on sama ihmisessä ja eläimessä, mutta viime mainituksessa usein voimakkaampi. Tämän rakkauden jatkuminen ihmisessä johtuu yhteydestä, veren magnetismista ja psyykkisestä yhteenkuuluvuudesta. Perheet muodostuvat joskus niistä, jotka ovat eläneet aikaisemmin yhdessä, mutta usein ei ole näin. Vaikuttavat syyt ovat hyvin monimutkaisia ja ne on saatettava tasapainoon. Joskus kun lapsen, jolla on erittäin paha karma, on määrä syntyä, hänelle valitaan paatuneet vanhemmat tai he voivat kuolla ennen kuin karmalliset seuraukset ilmenevät. Joskus taas lapsen kautta kärsiminen voi olla vanhempien omaa karmaa. Äidinrakkaus vaistona on rasâatalan ja talatalan välissä.

Lipikat

Lipikat pitävät ihmisen karmallisia kirjoja ja painavat ne astraalivaloon.

Epäröinti

Epäröivät ihmiset siirtyvät yhdestä tajunnantilasta toiseen.

Ajatus ja vaikutus

Ajatus syntyy ennen halua; ajatus vaikuttaa aivoihin, aivot elimeen, ja sitten halu herää. Ulkoinen ärsyke ei herätä elintä. Ajatus on sen vuoksi tapettava ennen kuin halun voi sammuttaa. Oppilaan on vartioitava ajatukseensa. Viiden minuutin ajatus voi pilata viiden vuoden työn, ja vaikka viiden vuoden työ kuluu nopeammin toisella kerralla, aika on kuitenkin menetetty.

[90]

Kokous XIII, 28.1.1891

Läsnä A. B., C. W., I. C.-O., L. M. C., H. A. W. C., A. L. C., W. R. O.,
C. F. W., G. R. S. M., E. K., E. T. S.

Tajunta

H. P. B. aloitti asettamalla lännen käsitykset tajunnasta kyseenalaisiksi ja huomautti määrittelyn vajavuudesta johtavissa filosofioissa. Tajunnan ja itsetietoisuuden välillä ei ole tehty mitään eroa, ja kuitenkin juuri tässä piilee ero ihmisen ja eläimen välillä. Eläin on vain tajuinen, ei itsetietoinen; eläin ei tunne egoa minuutena – subjektina – kuten ihminen tuntee. Sen vuoksi linnun, hyönteisen, kotieläimen ja ihmisen tajunnan välillä on valtava ero.

Itsetietoisuus

Mutta ihmisen täydellinen tajunta on itsetietoisuus, joka saa meidät sanomaan: ”minä teen sen”. Jos on olemassa mielihyvä, on löydettävä joku joka kokee sen. Ihmisen ja eläimen tajunnan välinen ero on siinä, että vaikka eläimellä on itse, se ei ole siitä tietoinen. Spencer¹ pohtii tajuntaa, mutta kun hän kohtaa kuilun, hän vain hyppää sen yli. Samoin Hume² sanoessaan, että itsehavainnossa hän näkee pelkästään tunteita eikä voi koskaan havaita mitään ”minää”, unohtaa, että ilman ”minää” mikään tunteiden havainnointi ei olisi mahdollista. Mikä sitten tutkii tunteita?

¹ Herbert Spencer (1820-1903).

² David Hume (1711-1776).

Eläin ei ole tietoinen tunteesta ”minä olen minä”. Sillä on vaisto, mutta vaisto ei ole itsetietoisuus. Itsetietoisuus on mielen ominaisuus, ei sielun, *animan*, josta seuraa sana *animal*, eläin. Ihmiskunnalla ei ollut itsetietoisuutta, ennen kuin *mānasaputrat* tulivat kolmannessa rodussa.

Tajunta, aivotajunta, on *egon*, aurisen munan, korkeamman manaksen, valokenttä. Jalkojen solut ovat tietoisia, ne eivät osaa luoda ajatusta, vaikka ne väsyneinä voivat välittää aivoille tukalan aistimuksen ja synnyttää siten ajatuksen väsymyksestä. Vaisto on alempi tajunnantila. Ihmisellä on tietoisuus, joka lävistää hänen seitsemäisen tajuntansa neljä alempaa avainta; hänen tajunnassaan on seitsemän tietoisuusasteikkoa, mutta tajunta on kuitenkin pohjimmiltaan yksi, yksikkö. Tajunnantiloja on miljoonittain, kuten on olemassa miljoonittain lehtiä; mutta kuten ei voi olla kahta samanlaista [91] lehteä, ei voi myöskään olla kahta samanlaista tajunnantilaa; *yksi tila ei koskaan toistu täsmällisesti*.

Muisti jne. ja mieli

Onko muisti meissä syntynyt asia siksi, että se voi synnyttää *egon*? Tieto, tunne ja tahto ovat mielen kollegoja, eivät siitä lähteviä kykyjä. Muisti on keinotekoinen asia, hyvämuistisuuden ominaisuus; sitä voidaan teroittaa tai se voidaan jättää huonoksi, ja se riippuu kaikki vaikutelmat varastoitujen aivosolujen tilasta. Tietoa, tunnetta ja tahtoa ei voi saattaa vastavuussuhteeseen, tekipä mitä tahansa. Niitä ei synnytetä toisistaan eikä mielestä, vaan ne ovat lähtökohtia, kollegoja. Teillä ei voi olla tietoa ilman muistia, sillä muisti varastoi kaikki asiat varustellen ja järjestellen. Ellei lapselle opeteta mitään, se ei tiedä mitään. Aivotajunta riippuu korkeamman manaksen levittämän valon voimakkuudesta alempaan ja aivojen sekä tämän valon välisen vetovoiman suuruudesta; se on manaksen tajunnan-alue. Eläimessä on *manas* ja *monadi* piilevänä, mutta sen aivot eivät voi vastata; kaikki mahdollisuudet ovat olemassa, mutta ne ovat uinuvia. Lännessä on tiettyjä tunnustettuja virheitä, jotka pilaavat kaikki sen teorit.

Samanaikaiset vaikutelmat

Kuinka monta vaikutelmaa ihminen voi vastaanottaa samanaikaisesti tajuntaansa ja muistiinsa? Länsimaalaiset sanovat: yhden. Okkultistit

sanovat: yleensä seitsemän ja poikkeuksellisesti 14, 17, 19, 21, aina 49:än vaikutelmaan asti voidaan vastaanottaa samanaikaisesti. Sen voi todistaa soittamalla yhtä aikaa sävelasteikon seitsemää säveltä: seitsemän säveltä saavuttaa tajunnan samanaikaisesti, mutta harjaantumaton korva voi tunnistaa ne vain yksi kerrallaan; ja jos haluaa, voi mitata intervallit. Harjaantunut korva kuulee seitsemän säveltä yhtä aikaa, samanaikaisesti. Ja kokemus on osoittanut, että kahdessa tai kolmessa viikossa ihminen voi harjaantua vastaanottamaan 17 tai 18 värivaikutelmaa, välierojen kavetessa harjoituksen myötä.

Muisti

Muisti opitaan tätä elämää varten ja sitä voidaan kehittää. Nerous on aivojen ja aivomuistin suurinta herkkyyttä korkeamman manaksen vaikutukselle. Kaikki aistivaikutelmat varastoituvat muistiin.

[92]

Mentaalinen ja fyysinen aisti

Ennen kuin fyysinen aisti kehittyy, on olemassa mentaalinen tunto, joka alkaa tulla fyysiseksi aistiksi. Jos sokeat kalat, jotka elävät syvässä meressä tai maanalaisissa vesissä, siirretään lammikkoon, ne kehittävät muutamassa sukupolvessa silmät. Niiden aikaisemmassa tilassa on olemassa näköaisti, vaikkei fyysistä näköä. Miten muuten ne voisivat löytää pimeydessä saaliinsa, välttää vaarat jne.? Mieli ottaa vastaan ja varastoi kaikenlaisia asioita mekaanisesti ja tiedostamatta ja lähettää ne muistiin ”tiedostamattomina havaintoina”. Jos huomio on johonkin hyvin kiinnittynyt, jostakin loukkaantumisesta aiheutuvaa aistihavaintoa ei tunneta sillä kertaa, vaan kärsimys tulee myöhemmin tietoisuuteen. Mutta palatkaamme esimerkkiin, jossa soitettiin samanaikaisesti seitsemää säveltä. Meillä on yksi vaikutelma, mutta korvaan vaikuttaa peräkkäin sävel sävelen jälkeen niin, että ne varastoituvat järjestyksessä aivotajuntaan, sillä harjaantumaton tajunta ei voi rekisteröidä niitä samanaikaisesti. Kaikki riippuu harjoituksesta ja tarkkaavuudesta. Siten jonkin elimen välittämän aistihavainnon siirtyminen tajuntaan on miltei samanaikainen, jos huomionne kiinnittyy siihen, mutta jos jokin melu kääntää huomionne pois, se ottaa hiukkasen enemmän toisesta äänestä ennen kuin se saavuttaa tajuntanne. Okkultistin olisi harjoiteltava

vastaanottamaan ja lähettämään tajuntansa seitsenasteikkaa pitkin jokainen vaikutelma – tai vaikutelmat – samanaikaisesti. Se joka pienentää fyysisen ajan tauot eniten, on edistynyt eniten.

Tajunta, sen seitsemän astetta

Tajuntaan kuuluu seitsemän astetta eli vivahdetta, esim. mielihyvän tai tuskan hetkellä, neljä alempaa ja kolme korkeampaa.

1. Fyysinen aistihavainto (Solun havainto; lamaannustapauksessa aisti on olemassa, vaikkei sitä tunne.)
2. Itsehavainto eli apperseptio (se on, solun itsehavainto).
3. Psyykkinen apperseptio (astralisesta kaksoispuolesta, doppelgängeristä), joka vie sen korkeammalle
4. Vitaaliseen havaintoon (fyysiseen tuntemukseen, mielihyvän ja tuskan – laadun – aistimukseen).

(Nämä ovat neljä alempaa astetta, jotka kuuluvat psykofysiologiselle ihmiselle.)

5. Manasinen huomiokyky; alemman manaksen. (Manasinen itsehavainto.)
6. Tahtohavainto (tahdon havainto, ajatuksen vapaaehtoinen vastaanottaminen, esim. fyysisestä tuskasta voi välittää tai olla välittämättä).

[93]

7. Henkinen, täysin tietoinen apperseptio: koska se saavuttaa korkeamman, itsetietoisen manaksen).

(Apperseptio merkitsee itsehavaintoa, tietoista vaikutusta; eikä kuten Leibnitz¹ on määritellyt sen, vaan huomion kiinnittymistä havaintoon.)

Voitte tarkastella näitä millä tasolla tahansa; esim. huono uutinen välittyy neljän alemman vaiheen kautta ennen kuin se tulee sydämeen. Tai otettakoon ääni:

1. Se kantautuu korviin.
2. Korvan itsehavainto.
3. Psyykkisellä tai mentaalisisällä, joka johtaa sen
4. Vitaaliseen (karkea, pehmeä, vahva, heikko jne.)

¹ Gottfried Wilhelm von Leibnitz (1646-1716).

Ego

Se mikä todistaa parhaiten egon, todellisen tajunnankentän olemassaolosta, on se jo aiemmin mainittu tosiasia, ettei tajunnantilaa voi koskaan täsmällisesti toistaa, vaikka eläisi sata vuotta ja kokisi miljardeja tiloja. Miten monta tilaa ja alitilaa onkaan aktiivisena päivänä; olisi mahdotonta omata riittävästi soluja kaikkea varten. Tämä auttaa teitä ymmärtämään, miksi mentaaliset tilat ja abstraktiset asiat seuraavat egoa devachaniin ja miksi toiset vain häviävät avaruuteen. Se mikä koskettaa olentoa, vetää puoleensa sitä – jalona toimintana –, on kuolematonta ja menee sen mukana devachaniin muodostaen hajoavan persoonallisuuden elämäkerrasta olennaisen osan. Korkea tunne läpäisee seitsemän vaihetta ja koskettaa egoa, ymmärrystä, joka soittaa sävelensä ajatussoluissa.

Bhûrloka

Bhûrloka alkaa alemmalla manaksella. Eläimet eivät tunne samoin kuin ihmiset. Koira ajattelee enemmän vihaisena olevaa isäntäänsä kuin piiskan aiheuttamaa todellista tuskaa. Eläin ei kärsi muistissaan eikä mielikuvituksessaan, koska se ei tunne mennyttä eikä tulevaa yhtä hyvin kuin todellista nykyistä tuskaa.

Käpyrauhanen

Aivot ovat erityinen fyysinen havaitsemiselin, ja havaitseminen on paikallistunut käpyrauhanen auraan. Tämä aura vastaa värähdellen kaikkiin vaihteluihin, mutta se voidaan vain aistia eikä havaita elävässä ihmisessä. Tajunnassa ilmenevän ajatusprosessin aikana tämän auran valossa ilmenee [94] jatkuvaa värähtelyä, ja selvänäkijä, joka katsoo elävän ihmisen aivoja, voi miltei laskea, nähdä henkisellä silmällä seitsemän astetta, seitsemän valonvivahtetta, jotka vaihtelevat sameimmasta kirkkaimpaan. Kosketatte kättänne; ennen kuin kosketatte sitä, värähtely on jo käpyrauhanen aurassa ja sillä on oma värivivahteensa. Juuri tämä aura aiheuttaa elimen kulumisen aikaansaamillaan värähtelyillä. Värähtelemään pannut aivot siirtävät värähtelyt selkäyttimeen ja sitten muuhun ruumiiseen. Onni yhtä hyvin kuin surukin aiheuttaa voimakkaat värähtelyt ja kuluttaa ruumiin loppuun. Voimakkaat ilon ja surun värähtelyt voivat siten tappa.

Voimme analysoida tajunnan toimintaa ja kuvaila sitä, mutta emme voi määrittellä tajuntaa ellemmme edellytä subjektia.

Sydän

Valon seitsemäinen liike ja häiriö käpyrauhasen ympärillä heijastuvat sydämeen tai mieluummin ”sydänalaan”, joka värähtelee ja valaisee sydämen seitsemiä aivoja, aivan kuten aura käpyrauhasen ympärillä. Tämä on – eksoteerisesti neljä-, mutta esoteerisesti – seitsenlehtinen lootus, saptaparna, Buddhan luola, seitsemine osastoineen.

Astraali ja ego

Egon ja astraaliruumiin luonteen ja olemuksen välillä on ero. Astraaliruumis on molekyylinen, kuinka eterisoitunut se sitten onkin; ego on atominen, henkinen. Atomit ovat henkisiä ja aina näkymättömiä tällä tasolla. Molekyylit muodostuvat niiden ympärille, niiden jäädessä molekyylien korkeimmiksi näkymättömiksi prinsiipeiksi. Silmät ovat aisteistamme okkulttisimmat. Sulkekaa ne, niin siirrytte mentaaliselle tasolle. Sulkekaa kaikki aistinne ja olette aivan toisella tasolla.

Yksilöllisyys

Jos kaksitoista ihmistä tupakoi yhdessä, heidän savukkeittensa savu voi sekoittua, mutta kunkin savukkeen savumolekyylit vetävät puoleensa toisiaan ja ne pysyvät erillään ikuisesti, ja on yhdentekevää, miten koko massa sekaantuu. Samoin on vesitipan laita, vaikka se putoaa valtamereen, sen yksilöllisyys säilyy. Siitä on tullut tippa omine elämineen, kuten ihminen, eikä se voi hävitä.

Oppilas kysyi, oliko ryhmä – ryhmänä – tippa? H. P. B. vastasi myöntävästi; jos olisimme kokoontuneet ostaaksemme viljaa, ilmestyisimme ryhmänä astraalivalossa, mutta emme olisi pysyviä; okkultismia opiskelemaan kokoontuva ryhmä pysyisi kuitenkin koossa, ja vaikutus olisi [95] pysyvämpi. Mitä korkeampi ja henkisempi vetovoima, sitä pysyvämpi yhteenkuuluvuus.

Kriyashaktin avulla luotu ruusu pysyy heijastuksena.

A[lempi] manas

Alempi manas on emanaatio korkeammasta manaksesta ja se on saman luonteinen kuin korkeampi. Tämä luonto (olemus) ei voi tehdä mitään vaikutusta tällä tasolla eikä vastaanottaa mitään; arkkienkeli, jolla ei ole mitään kokemusta, olisi aistiton tällä tasolla eikä voisi antaa eikä vastaanottaa vaikutuksia. Siten alempi manas pukeutuu astraalivalon olemukseen; tämä astraaliverho eristää sen vanhemmastaan, muttei antahkaranasta, joka on ainoa pelastus. Jos katkaisee tämän, tulee eläimeksi.

Kâma

Kâma on elämä, se on veren olemus. Kun se jättää veren, viime mainittu hyytyy. Prâna on universaalinen tällä tasolla; se on meissä elinvoima, *prânininen* mielummin kuin prâna.

Kokous XIV 4.2.1891

Läsnä A. B., C. W., G. R. S. M., W. R. O., I. C.-O., L. M. C., A. L. C.,
C. F. W., E. T. S., H. A. W. C., E. K.

Eläinten ”Itse” jne.

Laatuseikat määräävät ”minuuden” ominaisuudet. Jos esim. kaksi sutta sijoitetaan samoihin olosuhteisiin, ne luultavasti toimivat eri tavalla.

Korkeampi ja alempi manas; A.V. ja astraalitaso

Korkeamman egon tajunnanalue ei koskaan heijastu astraalivaloon. Aurinen verho vastaanottaa sekä korkeamman että alemman manaksen vaikutelmat, jotka viime mainitut heijastuvat myös astraalivaloon. Sitä vastoin henkisten asioiden ydin, kaikki se mikä saavuttaa k. egon eli mitä se ei torju, ei koskaan heijastu astraalivaloon, koska viime mainittu on liian alhaisella tasolla. Mutta ihmiselämän aikana tämä ydin painautuu

karmallisissa tarkoituksissa auriseen verhoon ja yhdistyy kuoleman ja perinoppien eron jälkeen universaaliseen mieleen (toisin sanoen niihin ”vaikutuksiin”, jotka ovat korkeammat kuin jopa devachaninen taso) [96] odottaakseen siellä – karmallisesti – siihen päivään asti, jolloin egon on määrä jälleensyntyä. (Siten on olemassa nämä kolme sarjaa vaikutuksia, joita voimme kutsua kâmallisiksi, devachanisiksi ja manasisiksi.) Olivatpa olennot kuinka korkeita tahansa, heillä on oltava karmalliset palkinnot ja rangaistukset maan päällä. Henkiset vaikutukset ovat enemmän tai vähemmän aivoissa, muuten alempi ego ei olisi vastuullinen. On kuitenkin joitakin aivojen kautta vastaanotettuja vaikutuksia, jotka eivät ole aikaisempia kokemuksiamme. Adeptin tapauksessa aivot harjaantuvat säilyttämään tällaiset vaikutelmat.

Vastuu

Jälleensyntyvä ”säde” voidaan sopivuussyistä erottaa kahdeksi aspektiksi: alempi kâmallinen ego hajoaa kâmalokassa; manasinen osa suorittaa kierroksensa ja palaa korkeamman egon luo. Todellisuudessa korkeampaa egoa rangaistaan, niin sanoaksemme, se kärsii. Tämä on Kristoksen todellinen ristiinnaulitseminen, vaikeatajuisin, mutta kuitenkin tärkein mysteeri okkultismissa; elämämme koko kierros riippuu siitä. Korkeampi ego on todella kärsijä. Sillä muistakaa, että korkeamman persoonallisen tajunnan abstrakti tietoisuus säilyy egoon painuneena, koska se muodostaa olennaisen osan sen ikuisuudesta.

Kaikki suurimmat innoituksemme painautuvat korkeampaan egoon, koska ne ovat saman luonteiset kuin se.

Isänmaallisuus jne.

Isänmaallisuus ja suuret teot *kansallisessa* palveluksessa eivät korkeimmasta näkökulmasta ole kokonaan hyvät. Ihmiskunnan osan hyödyttäminen on hyvä asia, mutta sen tekeminen muun osan kustannuksella on paha. Sen vuoksi isänmaallisuudessa jne. hyvään sisältyy myös paha. Sillä vaikka korkeamman egon sisin olemus on puhdas, ulkoinen puoli voi olla likainen. Siten tuollaisten ”aineettomien” innoitusten sisältämä hyvä ja paha painautuvat A.V:hen, ja k. ego ottaa pahan karman, vaikka se on täysin

syytön siihen. Niinpä kummatkin vaikutukset hajoavat kuoleman jälkeen universaaliseen mieleen, ja jälleensyntymässä ego lähettää uuteen persoonallisuuteen säteen, *joka on se itse*, ja kärsii siinä. Se kärsii itsetietoisuudessa, jonka se on luonut omien karttuneiden kokemustensa avulla.

Korkeampi ego

Jokaisella egollamme on menneitten manvantarojen karma takanaan. On olemassa seitsemän hierarkiaa egoja, joista joidenkin – esim. [97] alemmissa heimoissa – voidaan sanoa olevan vasta alussa nykyisellä kierroksella. Ego aloittaa jumalaisella tajunnalla; ei menneisyyttä, ei tulevaisuutta, ei eroa. Kestää kauan ennen kuin se tajuaa, että *se on itse*. Vasta monien syntymien jälkeen se alkaa huomata tuon kollektiivisen kokemuksen avulla, että se on yksilö. Jälleensyntymiskierroksensa lopussa se on yhä sama jumalainen tajunta, mutta siitä on nyt tullut yksilöitynyt itsetietoisuus.

Vastuu

K:n egon valon läsnäolo herättää tunteen vastuusta. Koska ego yksilöityy yhä enemmän jälleensyntymiskierroksessaan, se oppii kärsimyksen avulla yhä enemmän tiedostamaan oman vastuunsa, joten lopulta se saavuttaa itsetietoisuuden, koko universumin kaikkien egojen tajunnan. Omatakseen ajatuksen tai tuntemuksen kaikesta tästä absoluuttisen olennon on läpikäytävä kaikki kokemukset – yksilöllisesti eikä universaalisesti – niin, että kun se palaa, sen olisi oltava yhtä kaikkitietävä kuin universaalinen mieli – plus muisti kaikesta kokemastaan.

”Ole luonamme” -päivä

”Ole luonamme” -päivänä jokaisen egon on muistettava menneitten jälleensyntymiensä kaikki kierrokset manvantarojen ajan. Ego joutuu kosketuksiin tämän maan kanssa, kaikki seitsemän prinssiippiä tulevat yhdeksi, se näkee kaiken mitä se on tehnyt täällä. Se näkee menneitten jälleensyntymiensä virran tietyn jumalaisen valon avulla. Se näkee koko

ihmiskunnan samalla kertaa, mutta kuitenkin on olemassa ikään kuin virta, joka on aina ”minä”. Meidän olisi sen vuoksi aina pyrittävä korostamaan vastuutamme.

Korkeamman egon vastuu

Korkeampi ego on ikään kuin puhdas jumalainen valopallo, yksikkö korkeammalta tasolta, jolla ei ole mitään erilaistumista. Laskeutuessaan erilaistumisen tasolle se vuodattaa säteen, joka voi ilmetä vain jo erilaistuneen persoonallisuuden kautta. Osa tästä säteestä – a. manas – voi elämän aikana niin kristalloitua ja tulla yhdeksi kâman kanssa, että se pysyy sulautuneena aineeseen. Se osa, joka säilyttää puhtautensa, muodostaa antahkaranan.

[98]

Antahkarana

Yhden inkarnaation koko kohtalo riippuu siitä, kykeneekö antahkarana rajoittamaan kâma-manasta vai ei. Kuoleman jälkeen korkeampi valo (antahkarana), joka sisältää muistot ja vaikutukset kaikista hyvistä ja jaloista pyrkimyksistä, sulautuu korkeampaan egoon, paha eroaa avaruudessa ja tulee takaisin pahana karmana, joka odottaa persoonallisuutta (K. H.) – (katsokaa *Theosophist*, osa iii, ”Satan and spiritual death”¹).²

Vastuu

Vastuuntunne on viisauden alku, osoitus siitä että ahamkâra alkaa heiketä; alku erontunteen katoamiselle.

¹ ”Saatana ja henkinen kuolema”. Suom. toim.

² *The Theosophist*, vol. III, lokakuu 1881, s. 12–15; uudelleen painettuna, sivut 13–15, *The Letters of H. P. Blavatsky to A.P. Sinnett*, London 1925, s. 369–375; koko artikkeli uudelleen painettuna teoksessa *H. P. Blavatsky Collected Writings*, vol. III, s. 287–300.

Kâma-rûpa

Kâma-rûpa hajoaa lopulta ja menee eläimiin. Kaikki kuumaveriset eläimet ovat peräisin ihmisestä. Kylmäveriset tulevat menneisyyden aineesta. Veri on kâma-rûpa.

Valkoiset ja punaiset verisolut

Valkoiset verisolut ovat puhtaanapitäjiä, ”nielijöitä”. Ne valuvat astraalista pernan kautta ja ovat samaa *olemusta* kuin astraali. Ne ovat chhâyân ”hiestä syntyneitä”. Kâma on kaikkialla ruumiissa. Punasolut ovat sähköfluidumin pisaroita, kaikkien eläinten ”hikeä”, jota valuu joka solusta. Ne ovat peräisin fohatisesta periaatteesta.

Sydän

Sydämessä on seitsemät aivot, seitsemän hierarkian *upâdhit* ja symbolit.

Tulet

Tulet väreilevät käpyrauhan ympärillä; mutta kun kundalini valaisee niitä lyhyen hetken, koko maailmankaikkeus näkyy. Kolmas silmä avautuu [99] jopa syvässä unessa. Tämä on hyvä manakselle, joka hyötyy siitä, vaikka emme itse muista sitä.

Kokous XV, 11.2.1891

Läsnä A. B., L. M. C., C. W., W. R. O., G. R. S. M., A. L. C.,
E. T. S., C. F. W., H. A. W. C., I. C.-O.

(Tässä tilaisuudessa annettiin hyvin vähän opetusta.)

Havainto

Vastauksessaan edellisen illan kysymykseen havainnon seitsemästä vaiheesta H. P. B. sanoi, että ajatus olisi keskitettävä korkeimpaan, seitsemänteen, ja sitten tämän ylittämisyritys osoittaa, että on mahdotonta mennä siitä kauemmaksi tällä tasolla. Aivoissa ei ole mitään, mikä veisi ajattelijaa eteenpäin, ja jos ajatus on nouseva vielä kauemmaksi, sen on oltava ajatus ilman aivoja. Antakaa silmänne sulkeutua, tahdon estää aivojen työskentely, niin piste voidaan ylittää, ja oppilas siirtyy seuraavalle tasolle. Havainnon kaikki seitsemän vaihetta tulevat ennen antahkaranaa; jos voitte siirtyä niiden yli, olette manasisella tasolla.

Yrittäkää kuvitella jotakin, mikä ylittää ajatuskykynne, sanokaamme dhyan chohanien luonnetta. Tehkää sitten aivonne passiiviseksi ja siirtykää kauemmas. Näette valkoisen säteilevän valon kuin hopea, mutta opaalinhohtoinen kuin helmiäinen; sitten väriaallot siirtyvät sen yli alkaen pehmeimmällä violetilla ja vihreän pronssisten vivahteiden kautta siirtyen indigoon – metallinhohtein – ja tämä väri säilyy. Jos näette tämän, olette toisella tasolla. Teidän pitäisi siirtyä seitsemän vaiheen läpi.

Kun väri näkyy, vilkaiskaa sitä, ja ellei se ole hyvä, hylätkää se. Antakaa huomionne kiinnittyä ainoastaan vihreään, indigoon ja keltaiseen. Nämä ovat hyviä värejä. Silmien ollessa yhteydessä aivoihin se väri, jonka näette helpoimmin, on persoonallisuutenne väri. Jos näette punaista, se on ainoastaan fysiologinen ja on jätettävä huomioon ottamatta. Vihreä-pronssi on a. manas, keltapronssi antahkarana ja indigo-pronssi on manas. Nämä värit on huomattava, ja kun keltapronssi sulautuu indigoon, olette manasisella tasolla.

Noumenonit

Manasisella tasolla näette noumenonit, fenomeenien, ilmiöitten ytimen. Te ette näe ihmisiä tai muita tajuntoja, koska omanne säilyttämisessä on jo

[100] kyllyiksi. Harjaantunut näkijä voi aina nähdä noumenonit. Adepti näkee noumenonit tällä tasolla, asioiden todellisuuden, joten häntä ei voi pettää.

Eri tasoilla

Mietiskelyssä alkaja voi horjua eteenpäin ja taaksepäin kahden tason välillä. Kuulette kellon tikityksen tällä tasolla, sitten astraalisella – tikityksen sielun. Kun kellot pysähtyvät täällä, tikitys jatkuu korkeammilla tasoilla, astraalissa, sitten eetterissä, kunnes kellon viimeinen hitonen on mennyt. Asia on sama kuin kuolleen ruumiin tapauksessa. Se lähettää vuodatuksia, kunnes viimeinen molekyyli on hajonnut.

Aika

Mietiskelyssä ei ole aikaa, koska tällä tasolla ei ole mitään tajunnantilojen peräkkäisyyttä.

Violetti.

Violetti on astraalin väri. Alatte sillä, mutta teidän ei pitäisi jäädä siihen; yrittäkää siirtyä eteenpäin. Kun näette violetin pinnan alatte tietämättänne muodostaa mâyâvi-rûpaa. Kiinnittäkää huomionne, ja jos ”menette pois”, pitäkää tajuntanne kiinteästi mâyâvisessa ruumiissa; älkää kadottako sitä näkyvistä, pitäkää siitä kiinni ”kynsin hampain” (”tai ette tule muistamaan”).

[101]

Kirjeet edellisen kokouksen jälkeen

[*The Canadian Theosophist* -lehdessä, vol. 47. tammi-helmikuu 1967, s. 122–3, esitetään kaksi H. P. B:n kirjettä seuraavin huomautuksin:

”Seuraava oli kirjoitettu madame Blavatskyn henkilökohtaiselle kirje-paperille. Ensimmäinen vie neljännessivun arkista; lyhyempi, 11.2.1891 päivätty viesti on kahdeksasosa arkilla.”

Liitteenä hra W. Emmett Smallille osoitettuun kirjeeseen 21.2.1988 hra Tony Maddock Lontoosta lähetti hänelle valokopion pisimmästä kirjeestä. Teksti on otettu tästä valokopiosta.]

ESOTEERINEN OSASTO

[SINETTI]

H. P. BLAVATSKY

Esoteerinen määräys

Helmikuun 11. pnä Päiväkirjojen lukemisesta aiheutuneen epäteosofisen häirion vuoksi nuo kokoukset on sen vuoksi ehdottomasti kielletty.

[allekirjoittanut] H. P. Blavatsky

-----o-----

[SINETTI]

Sähkeosoite

”BLAVATSKY, LONDON”

Teosofinen päämaja

19, Avenue Road,

Regent's Park, N.Y.

E. O.

Sihteerille luettavaksi
ryhmälle

E. O:n S. R:n jäsenille

Ensimmäinen ja elintärkeä ehto okkultismissa opetusta saavan ryhmän menestymiselle on jatkuva sopusointu: muuten piirin sisälle patoutuneet näkymättömät voimat, jotka käyttävät vihan, kateuden ja kaunan aiheuttamia elementaaleja, tekisivät heistä liittolaisia ja kääntäisivät opetuksen tulokset *mustaksi magiaksi*. S. R:n harmonia on kahdesti rikkoutunut tällä

tavoin¹ ja samasta syystä, ja opetus on täytynyt lopettaa – monien kärsies-
sä viattomasti yhden virheestä.

[102] Jos sopusointu rikkoutuu kolmannen kerran, ryhmän opetus –
ryhmänä – lakkaa eikä tule enää jatkumaan. Yksittäisiä jäseniä, jotka sen
ansaitsevat, opetetaan, mutta kaikki luokkaopetus – missä vihaajat ja viha-
tut ovat epäyhtenäisesti kokoontuneet – tullaan lopettamaan heti. Kuulen
yhden oppilaan ryhmästä syyttävän muita, että he yrittävät kääntää pois
tuon jäsenen luotani, saada minut kääntymään tuota oppilastoveria vas-
taan. Tämä osoittaa, että viime mainitun ajatukset ja mielipide minusta
ovat erittäin sekavat. Sellainen, joka voi tulla jonkun oppilaansa vaikutuk-
sen alaiseksi, on epäsopeva opettamaan edes tavallista etiikkaa, saatikka
sitten okkulttisia ja teosofisia oppeja; sillä *se osoittaa hänet kykenemättö-
mäksi päättelemään itse*. Okkultismi ei salli henkilökohtaisia mieltymyk-
siä eikä se ota huomioon persoonallisuuksia.

Sen vuoksi, jos esoteerista opetusta ollenkaan jatketaan, jokaisen jäse-
nen on luvattava kieltäytyvänsä arvostelemasta tai edes löytämästä virheitä
oppilasveljestyksensä tai -sisarestaan ja panettelemasta ketään jäsentä tai jäse-
niä kenellekään henkilölle, joka on läsnä huoneessa tai poissa; ja ennen
kuin opetusta jatketaan, *ryhmän on päästävä selvään yhteisymmärrykseen
tästä ja annettava suullinen ja vakava vakuutus toinen toisilleen, kaikkien
läsnäollessa, yhteisestä hyvästä tahdostaan*. Sen, joka *valehtelee* tuona
hetkenä, katsotaan valehdelleen *Mestarin* edessä; enemmän – *valehdelleen
korkeammalle itselleen*.² Ehdottoman ulkoisen harmonian on säilyttävä:
kaikki paha tunne jokaisen jäsenen sydämessä vahingoittaa tästä lähtien
tuota jäsentä ainoastaan: se on oleva hänen karmaansa, eikä hän tule saa-
maan mitään hyötyä opetuksesta. Sellaiset ovat *sine qua non* –ehtoni.

[Allekirjoittanut] H. P. Blavatsky

¹ Ensimmäinen kerta oli syyskuussa 1890, katsokaa alahuomautus 15 s. 58.

² *The Canadian Theosophist* -lehdessä on ”to the Master’s face”; englanninkielisessä
alkuperäistekstissä on ”to the Masters face”. Sanoissa *Mestarin* ja *korkeammalle itsel-
leen* on kaksoisalluviivaus.

Kokous XVI, 11.3.1891

Läsnä A. B., I. C.-O., L. M. C., C. W., W. R. O., G. R. S. M.,
A. L. C., H. A. W. C., C. F. W.

Tajunta

Puhtaasti eläimellinen tajunta, koostuu ruumiin kaikkien muiden solujen paitsi sydänsolujen tajunnasta. Sydän on ihmiskehon kuningas, sen tärkein elin. Vaikka pää irtoaisi ruumiista, sydän löisi vielä puolisen tuntia. Se lyö vielä muutamia tunteja, jos se kääritään puuvillavanuun ja asetetaan lämpimään paikkaan. Sydämen kohta, joka kuolee kaikkein viimeisimmäksi, on elämän tyysija, kaiken keskus, Brahmâ, ensimmäinen kohta joka elää sikiössä ja viimeinen joka kuolee. Kun joogi haudataan transsitilassa, tämä kohta elää, vaikka muu ruumis näyttäisi kuolleelta, ja niin kauan kuin se on elossa, joogi voidaan herättää henkiin. Tämä kohta sisältää mahdollisuutena mielen, elämän, energian ja tahdon. Elämän aikana se säteilee prisman värein, liekehtivänä ja helmiäisenä. Sydän on henkisen tietoisuuden keskus, kuten aivot ovat älyn keskus. Mutta ihminen ei voi ohjata tätä tietoisuutta eikä suunnata sen energiaa, ennen kuin hän on yhtä buddhimanaksen kanssa; siihen asti se ohjaa häntä – jos voi. Tästä johtuvat oman tunnon tuskat ja tunnonvaivat. Ne tulevat sydäimestä, eivät päästä. Sydämessä on ainoa *ilmennyt* jumala, kaksi muuta ovat näkymättömiä, ja juuri tämä edustaa kolminaisuutta âtma-buddhi-manas.

Vastauksena kysymykseen, eikö tietoisuus voisi olla keskittynyt sydämeen ja siten hengen kuiskaukset tavoitettavissa, H. P. B. sanoi, että jokainen, joka voisi keskittyä siten, olisi yhtä manaksen kanssa, olisi yhdistänyt kâma-manaksen k. manakseen. K. manas ei voisi suoraan ohjata ihmistä, se voisi vain toimia alemman manaksen kautta.

Kolme keskusta

Ihmisessä on kolme pääkeskusta, pää, sydän ja napa. Mitkä tahansa kaksi näistä voivat olla + (positiivisia) tai – (negatiivisia) toistensa suhteen kesken keskinäisten valta-aseman mukaisesti.

Elimet, △ ja □

Sydän edustaa korkeampaa kolminaisuutta. Maksa ja perna edustavat nelinäisyyttä. Solar pleksus on vatsan aivot.

[104]

Kristos

H. P. B:ltä kysyttiin, voisivatko kolme edellä mainittua keskusta vastata Kristosta ristiinnaulittuna kahden varkaan väliin. Hän sanoi, että analogisesti voisi olla näin, mutta näitä hahmoja ei saa viedä liian pitkälle. Ei saa koskaan unohtaa, että a. manas on olemukseltaan sama kuin korkeampi manas ja voi tulla yhdeksi sen kanssa hylättyään kâmalliset impulssit. Kristoksen ristiinnaulitseminen vastaa k:n manaksen uhrautumista, isän, joka lähettää ”ainosyntyisen poikansa” maailmaan ottamaan kantaakseen meidän syntimme. Kristus-myytti on peräisin mysteereistä. Samoin on Apollonius Tyanalaisen elämä; kirkkoisät salasivat tämän, koska se muistutti hätkähdyttävällä tavalla Kristuksen elämää.

Pää ja sydän

Psykoälyllinen ihminen on kokonaan päässä, missä on seitsemän porttia. Henkinen ihminen on sydämessä. Ajatukset muodostavat aivoissa aivo-poimuja.

Aivojen seitsemän keskusta

Elämän aikana kolmas ontelo on täynnä valoa, eikä nestettä kuten kuoleman jälkeen.

Aivoissa on seitsemän ontelo, jotka ovat aivan tyhjästä elämän aikana, ja juuri niihin on näkyjen heijastuttava jäädäkseen muistiin. Okkultismissa näitä keskuksia kutsutaan seitsemäksi harmoniaksi, jumalaiseksi harmonia-asteikoksi. Ne ovat âkâshan täyttämät, kukin omavärisensä sen tajunnantilan mukaan, missä ihminen on. *Kuudes* on käpyrauhanen, joka on ontto ja tyhjä elämän aikana; *seitsemäs* on kokonaisuus; *viides* on kolmas ontelo; *neljäs* aivolisäke. Kun manas on yhtynyt âtma-buddhiin tai kun

âtma-buddhi on keskittynyt manakseen, se aktivoi kolme ylempää onteloa – säteilemään – työntämään esiin valokehän, jollainen on näkyvissä hyvin pyhän henkilön tapauksessa.

Pikkuaiivot jne.

Pikkuaiivot ovat kaikkien voimien keskus, varasto. Ne ovat pään kâma. Käpyrauhanen vastaa kohtua, sen varret munajohtimia. Aivolisäke on vain sen palvelija, sen soihdunkantaja, kuten palvelijat, jotka valoa kantaen juoksivat aikoinaan prinsessan edellä. Ihminen on siis androgyyni, *mitä hänen päähänsä tulee*. Ihmisessä on kaikki elementit, jotka ovat löydettävissä maailmankaikkeudesta. Makrokosmoksessa ei ole mitään, mikä ei [105] ole mikrokosmoksessa. Käpyrauhanen, kuten edellä sanottiin, on aivan tyhjä elämän aikana; aivolisäke sisältää erilaisia nesteitä. Käpyrauhassa olevat jyväsäet saostuvat kuoleman jälkeen ontelon sisällä.

Pikkuaiivot antavan aineiston aatteiden muodostamiseen. Isojen aivojen otsalohkot täydentävät ja viimeistelevät tämän materiaalin, mutta ne eivät voi luoda itse.

Selvänäköinen havainto on tuntoaistin tajuntaa; siten kirjeiden lukemista, esineiden psykometrisoimista jne. voidaan tehdä sydänelällä. Jokaisella aistilla on tajuntansa, ja ihminen voi tajuta jokaisen aistinsa välityksellä. Näkötasolla voi olla tajuntaa, vaikka aivot ovat halvaantuneet. Halvaantuneen ihmisen silmät voivat kuvata kauhua. Samoin on kuuloaistin laita. Ne jotka ovat fyysisesti sokeita, kuuroja tai mykkiä, omaavat kuitenkin näiden aistien psyykkiset vastineet.

Tahto ja halu

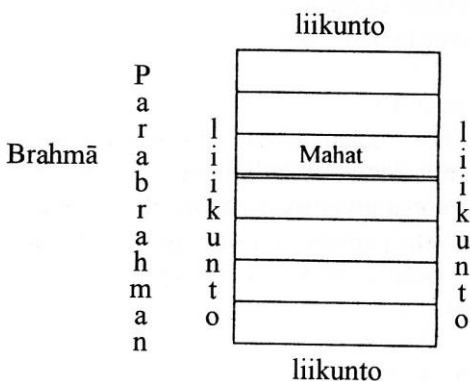
Eros ihmisessä on neron tahto, joka luo suuria maalauksia, suurta musiikkia, asioita, jotka elävät ja palvelevat ihmissukua. Sillä ei ole mitään yhteistä eläimellisen luomishalun kanssa. Tahto on k:sta manaksesta. Halu on seuraus erillisyydestä ja tähtää itsen tyydytykseen aineessa. K:n egon ja alemman välillä avautuva polku mahdollistaa egon vaikutuksen persoonalliseen itseensä.

”Muuttuminen”

Ei ole totta, että pahassa voimakas ihminen voisi äkkiä ”muuttua” ja tulla yhtä voimakkaaksi hyvässä. Hänen käyttövälineensä on liian tahriintunut, ja hän voi parhaassa tapauksessa vain neutraloida pahaa tasoittaen pahoja karmallisia syitä, jotka hän on pannut liikkeelle, ainakin tämän ruumiillistuman ajan. Emme voi ottaa tyhjää sillitynnäriä ja käyttää sitä ruusuöljyä varten; puuhun on imeytynyt sillivettä. Kun pahat impulssit ja pyrkimykset ovat painautuneet fyysiseen luontoon, niitä ei voi heti muuttaa päinvastaisiksi. Ruumiin molekyylit ovat kohdistuneet k~malliseen suuntaan, ja vaikka niillä on riittävästi ymmärrystä huomata ero oman tasonsa asioitten välillä, ts. välttää itselleen vahingollisia asioita, ne eivät voi ymmärtää suunnanmuutosta, johon impulssi tulee toiselta tasolta. Jos niitä pakotetaan liian rajusti, sairaus, mielenvikaisuus tai kuolema on seurauksena.

[106]

Alkuperät

Absoluuttinen, ikuinen liikunto - Parabraham - joka ei ole mitään ja on kaikki, uskomattoman nopea liikunto, tässä liikkeessä riisuu kalvon, joka on energiaa, Eros. Se muuttuu mūlapraktiksi, alkuaineeksi, joka on yhä energiaa. Tämä energia muuttuen yhä loputtomassa ja käsittämättömässä liikunnossaan tulee atomiksi – tai oikeammin atomin iduksi – ja sitten se on kolmannella tasolla.

Manaksemme on säde maailmansielusta ja se vetäytyy takaisin pralayaista; ”se on ehkä Parabrahamin a. manas”, toisin sanoen ilmenneen maailmankaikkeuden Parabrahamin.

Ensimmäinen kalvo on energia eli liikunto ilmenneellä tasolla; Âlaya on kolmas logos, mahâ-buddhi, mahat. Me aloitamme aina kolmannella tasolla, sen takana kaikki on käsittämätöntä.

Âtman polttopiste on buddhissa, mutta se saa ilmauksensa ainoastaan manaksessa, näiden ollessa maailmankaikkeuden henki, sielu ja ruumis.

[107]

Kokous XVII, 25.3.1891

Läsna C.F.W., L.[M.]C., I.C.-O., G.R.S.M., E.K.,
W. R. O., H. A. W. C., A. B.

Unet

Meillä on unissa monia huonoja samoin kuin hyviäkin kokemuksia. Meidän olisi sen vuoksi harjaannuttava siten, että heräämme heti kun suuntaudumme pahaan. A. manas nukkuu aistiunissa, ja kâma ohjaa silloin eläimellistä tajuntaa astraalivaloa kohti. Tuollaisen aistiunen suunta on aina kohti eläimellistä. Jos voisimme muistaa syvässä unessa näkemämme unet, voisimme myös muistaa kaikki menneet inkarnaatiomme.

Nidânat

Buddhalaisuuden perusopin mukaan on olemassa kaksitoista nidânaa, eksoteeriset ja esoteeriset. Niinpä myös buddhalaisuuden kahtatoista eksoteerista suttaa nimitetään nidânoiksi ja jokainen sisältää yhden nidânan.¹ Nidânoilla on kaksinainen merkitys. Ne ovat:

- (1) Tuntevan olemassaolon kaksitoista syytä subjektiivisen ja objektiivisen luonnon kahdentoista yhdysiteen välityksellä.
- (2) Syiden ja seurausten ketju. Jokainen syy aiheuttaa seurauksen, ja tästä seurauksesta tulee vuorostaan syy. Kullakin näistä on upâdhina jonkin nidânan jokin alataso ja myös seuraus.

¹ Kaksitoistaosainen jako on hyvin tunnettu ja tämä jako voidaan löytää buddhalaisuuden jokaisesta tekstikirjasta.

Sekä syyt että seuraukset kuuluvat johonkin nidânaan ja kullakin nidânalla on kolmesta seitsemääntoista, kahdeksaantoista tai kahteenkymmeneenyhteen alajakoa.

Kahdentoista nidânan nimet ovat

1. Jarâmarana	7. Sparsha
2. Jati	8. Sadâyatana
3. Bhâva	9. Namarûpa
4. Upâdâna	10 Vijñana
5. Trsna	11. Samskara
6. Vedanâ	12 Avidya

1) Jarâmarana, sananmukaisesti kuolema vanhuudenheikkouden johdosta. Huomatkaa, että ensimmäisenä nidânana on kuolema eikä elämä. [108] Tämä on buddhalaisen filosofian ensimmäinen pääperiaate; joka hetki syntymästään lähtien jokainen atomi alkaa kuolla.

Viisi skandhaa on löydettävissä siitä. Ne ovat sen seurauksia eli tuote. Lisäksi se perustuu vuorostaan viiteen skandhaan. Ne ovat vastavuoroisia, toinen aiheuttaa toisen.

2) Jati, sanatarkasti syntymä. Toisin sanoen caturyonin neljästä tavasta (neljästä kohdusta) yhden mukaan, nim.

- a) Kohdusta, kuten imettäväiset
- b) Munasta
- c) Eteeriset tai nestemäiset idut (esim. kalan mäti, siitepöly jne.)
- d) Anupâdaka – nirmanakâyat, jumalat jne.

Toisin sanoen, syntymä tapahtuu yhdellä näistä tavoista. On synnyttävä johonkin kuudesta objektiivisesta olemassaolon muodosta tai seitsemänteen, joka on subjektiivinen.

Nämä neljä kuuluvat olemassaolon kuuteen ilmenemismuotoon, nim.

1. Devat	4. Ihmiset helvetissä
2. Ihmiset	5. Pretat, piinaavat demonit maan päällä
3. Asurat	6. Eläimet

Esoteerisesti:

1. Korkeammat jumalat
2. Devat (eli pitrit – kaikki luokat)
3. Nirmanakâyat
4. Bodhisattvat
5. Ihmiset myalbassa
6. Kâma-rûpalliset olemassaolot, joko ihmisten tai eläinten; kâmalokassa tai astraalivalossa
7. Elementaalit (subjektiiviset olemassaolot)

3) Bhâva – karmallinen olemassaolo, ei elämä vaan kuin moraalinen vaikuttaja, joka määrää *missä* ihminen syntyy, ts. missä trilokassa – bhûrissa, bhavarissa vai svarissa (todellisuudessa seitsemän lokaa).

Bhâvan syy eli nidâna on upâdâna, toisin sanoen, olemassaoloon takereminen; se mikä saa meidät haluamaan elämää missä tahansa muodossa. Sen seuraus on jati jossakin trilokassa ja missä tahansa olosuhteissa.

[109]

Kokous XVIII, 1.4.1891

Läsna W.R.O., I.C.-O., E.T.S., C.F.W., H.A.W.C., L.M.C., C.W.

Nidânat ovat karman lain yksityiskohtainen ilmaisutapa kahdessatoista aspektissa, tai voisimme sanoa – karman laki kahdessatoista nidânisessa aspektissa.

Skandhat

Skandhat ovat elämän ituja olemisen kaikilla seitsemällä tasolla ja muodostavat subjektiivisen ja objektiivisen ihmisen kokonaisuuden. *Jokainen tuottamamme värähtely on skandha*. Skandhat liittyvät läheisesti astraalivalon kuviin. Astraalivalo on vaikutelmien välittäjä; ja subjektiiviseen ja objektiiviseen ihmiseen yhteydessä olevat skandhat – eli värähtelyt – ovat yhdyssiteitä, jotka vetävät puoleensa jälleensyntyvän egon; ituja, jotka se on jättänyt taakseen mennessään devachaniin. Uuden persoonallisuuden on poimittava ne jälleen mukaansa ja kulutettava loppuun. Eksoteeriset skandhat ovat tekemisissä fyysisten atomien ja värähtelyjen eli objektiivisen ihmisen kanssa; esoteeriset sisäisen eli subjektiivisen ihmisen kanssa.

Mentaalinen muutos tai välähdys henkisestä totuudesta voi saada ihmisen muuttumaan totuutta kohti jopa kuoleman kynnyksellä, ja näin hän voi

luoda hyviä skandhoja seuraavaa elämää varten, mutta hänen olisi silti kärsittävä pahoista teoistaan, ja tähän perustuu ajatus ”kuolinvuoteella tapahtuvasta katumuksesta”. Menneen elämän karmallisten seurausten on kuitenkin seurattava, sillä seuraavassa syntymässään ihmisen on poimittava mukaansa ne skandhat eli *värähdysvaikutukset*, jotka hän jätti astraalivaloon; koska okkultismin mukaan tyhjästä ei synny mitään, ja elämien välillä on oltava yhdyside. Uudet skandhat syntyvät vanhoista vanhemmistaan.

On väärin puhua tanhoista monikossa. On olemassa vain yksi tanhâ – *halu elää*. Tämä kehittyy paljoudeksi tai, voisi sanoa, aatekasaumaks. Skandhat ovat karmallisia ja ei-karmallisia. Skandhat voivat synnyttää elementaaleja tiedottoman kriyashaktin avulla. Jokaisen elementaalin, jonka ihminen on lähettänyt ulos, on palattava häneen ennemmin tai myöhemmin, koska *se on hänen omaa värähtelyään*. Näin niistä tulee hänen Frankensteinsä.¹ Elementaalit ovat yksinkertaisesti seurauksia aiheuttavia seurauksia. Ne ovat ruumiittomia ajatuksia, hyviä ja pahoja. Ne jäävät kiteytyneinä astraalivaloon ja kun niiden aiheuttaja palaa maaelämään, [110] sukulaisuus vetää niitä hänen puoleensa ja sähköistää ne jälleen elämään. *Ne voidaan lamauttaa vastakkaisilla vaikutuksilla*. Elementaalit tarttuvat kuin sairaus ja ovat tästä syystä vaarallisia meille itsellemme ja muille. Tästä syystä on vaarallista vaikuttaa muihin. Ihmisen kuoleman jälkeen elävät elementaalit ovat niitä, jotka hän on istuttanut toisiin; muut pysyvät piilevinä, kunnes hänen jälleensyntymisensä jälkeen ne tulevat taas elämään hänessä.

Siten, H. P. B. sanoi, jos opetan teitä huonosti tai kannustan teitä tekemään jotakin väärää, ja jos jatkatte kuolemani jälkeen pahan tekemistä minun syystäni, minun olisi kannettava karma. Calvin² esimerkiksi on kärsivä kaikesta väärästä opetuksesta, jota hän on antanut, vaikka hän antoi sen hyvissä aikeissa. Pahinta, mitä Booth³ tekee, on estää totuuden eteneminen. Jopa Buddha teki virheitä. Hän levitti opetuksiaan ihmisille, jotka eivät olleet valmiita; ja tämä on aiheuttanut nidānat.

¹ Mary Wollstonecraft Shelley'n kirjan *Frankenstein* (1818) johtava hahmo.

² John (Jean) Calvin (1509–1564), ranskalainen kirkon uudistaja ja teologi.

³ William Booth (1829–1912), Pelastusarmeijan perustaja ja ensimmäinen kenraali.

Mâyâvi-rûpa

Kun ihminen käy toisen ihmisen luona astraaliruumiissaan, kyseessä on linga-sharira, joka lähtee, mutta tämä ei voi tapahtua kovin kaukana. Kun ihminen ajattelee toista ihmistä matkan päässä hyvin keskittyneesti, hän joskus näyttäytyy tuolle toiselle. Tässä tapauksessa kyseessä on mâyâvi-rûpa, jonka tiedoton kriyashakti saa ilmestymään, eikä ihminen itse ole tietoinen siitä. Jos näin olisi ja hän kykenisi tietoisesti lähettämään mâyâvi-rûpansa, hän olisi adepti. Kaksi ihmistä eivät voi olla samanaikaisesti tietoisia toinen toistensa läsnäolosta, ellei toinen heistä ole adepti. Dugpat käyttävät mâyâvi-rûpaa, samoin noidat. Dugpat vaikuttavat toisten linga-shariraan.

Linga-sharira

Linga-sharira pernassa on täydellinen kuva ihmisestä ja on hyvä tai paha tämän oman luonteen mukaan.

Astraaliruumis on subjektiivinen kuva tulevasta ihmisestä, ensimmäinen itu kohdussa, fyysisen ruumiin malli, jollaiseksi lapsi muodostuu ja kehittyy. Terävä väline voi vahingoittaa linga-shariraa, eikä se kestäisi miekkaa tai pistintä, vaikka sen olisi helppo mennä pöydän tai muun huonekalun läpi.

Mikään ei kuitenkaan voi vahingoittaa mâyâvi-rûpaa eli ajatusruumista, koska se on täysin subjektiivinen. Kun miekkaa käytetään linga-shariraa [111] vastaan, kyseessä on miekka eikä sen linga-sharira, joka haavoittaa. Ainoastaan terävät välineet voivat lävistää linga-shariroita eli astraaliruumiita, esim. veden alla lyönti ei vaikuta, mutta viilto vaikuttaa.

Astraaliruumiin heijastamista ei tulisi yrittää, vaan kriyashaktin voimaa olisi käytettävä mâyâvi rûpan heijastamiseen.

Tuli

Tuli ei ole alkuaine vaan jumalainen ilmennys. Fyysinen liekki on korkeimman hengen objektiivinen ilmaisuväline. Tulielementaalit ovat korkeimmat.

Kaikella tässä maailmassa on auransa ja henkensä. Kynttilän liekillä ei ole mitään tekemistä kynttilän kanssa. Kohteen aura tulee yhteyteen eetterin alimman osan kanssa. Graniitti ei voi palaa, koska sen aura on *tulta*. Tulielementaaleilla ei ole tajuntaa tällä tasolla, ne ovat liian korkeita ja heijastavat oman lähteensä jumaluutta. Muilla elementaaleilla on tajuntaa tällä tasolla heijastaessaan ihmistä ja hänen luontoaan.

Kivi- ja kasvikunnan välillä on erittäin suuri ero.

Lampun sydän esimerkiksi on negatiivinen. Tuli tekee sen positiiviseksi öljyn ollessa välittäjä. Eetteri on tulta. Eetterin alin muoto on liekki jonka näemme. Tuli on jumaluus subjektiivisessa läsnäolossaan läpi koko universumin. Muissa olosuhteissa tämä universaalinen tuli ilmenee vetenä, ilmaa ja maana. Se on näkyvän maailmankaikkeutemme ainoa elementti, joka on kaikkien elämänmuotojen kriyashakti. Siitä muodostuu valo, lämpö, kuolema, elämä jne. Se on jopa veri. Kaikissa erilaisissa ilmenemisissä se on pohjimmiltaan *yksi*. Se on ”seitsemän kosmokraattoria”. Todisteita siitä arvostuksesta, jota tuli sai (muinaisilta kansoilta), on löydettävissä *Vanhasta Testamentista*. Tulipatsas, palava pensas, Mooseksen säteilevät kasvat¹ ! kaikki tulta.

Tuli on luonteeltaan kuin peili ja se heijastaa subjektiivisten ilmenysten ensimmäisen järjestyksen säteet. Subjektiiviset ilmennykset, joiden kuvitellaan suuntautuvan luodun maailmankaikkeuden ensimmäisten luonnosten valkokankaalle, ovat alemmassa aspektissaan tulen luomuksia.

Olemuksensa karkeimmassa aspektissa tuli on ensimmäinen muoto ja se heijastaa maailmankaikkeudessa olevien ensimmäisten subjektiivisten olentojen alempia muotoja. Ensimmäiset jumalaiset kaotitiset ajatukset ovat tulielementaaleja. Maan päällä ne ottavat muodon ja kiitävät liekissä [112] salamanterien eli alempien tulielementaalien muodossa. Ilmassa on miljoonia eläviä ja tietoisia olentoja ajatustemme lisäksi, joita ne nappavat.

Tulielementaalit ovat yhteydessä näköaistiin ja imevät itseensä kaikkien muiden aistien elementaaleja. Näköaistin avulla voi siten olla tietoinen tuntemisesta, kuulemisesta, maistamisesta jne., koska ne kaikki sisältyvät näköaistiin.

Ajan mittaan ilmaan tulee yhä enemmän eetteriä. Kun eetteri täyttää ilman, silloin syntyy lapsia ilman isiä.

¹ 2. Moos. kirja, 13:21–22 ja 14:24 (tulenpatsas); 3:2–4 (palava pensas); 34:29–35 (säteilevät kasvat).

Virginiassa on erikoislaatuinen omenapuu. Se ei kuki vaan muodostaa marjan tapaisia hedelmiä ilman siemeniä. Tämä tulee ulottumaan vähitellen eläimiin ja sitten ihmisiin. Naiset synnyttävät lapsia ilman hedelmöittämistä ja seitsemännessä kierroksessa ilmenee ihmisiä, jotka voivat lisääntyä itsestään.

Neljännän kierroksen seitsemännessä rodussa ihmiset luovat nahkansa joka vuosi ja saavat uudet kynnet sormiin ja varpasiin. Ihmisistä tulee psyykkisempiä, sitten henkisiä. Lopuksi seitsemännessä kierroksessa syntyy buddhoja, ilman syntiä.

Neljäs kierros on pisin kali-yugassa, sitten viides, sitten kuudes, ja seitsemäs tulee olemaan hyvin lyhyt.

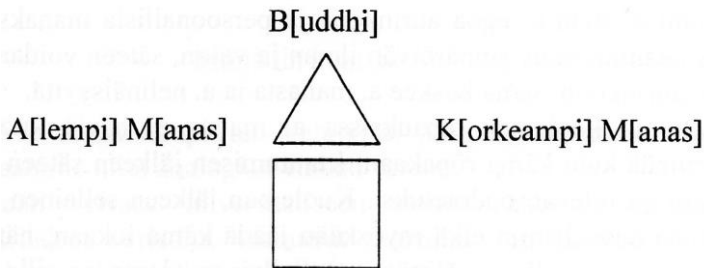
[113]

Kokous XIX, 15.4.1891

Läsnä W.R.O., H.A.W.C., L.M.C., I.C.-O., C.W., E.T.S., C.F.W.,
G.R.S.M.

Korkeampi ja alempi ego, devachan ja ”sielun kuolema”

Selitettäessä tätä piirrettiin seuraava kuvio:

Prinsiippien erotessa kuolemassa k:n egon voidaan sanoa menevän devachaniin alemman kokemuksista johtuen.

Omalla tasollaan k. ego on kumâra. Alempi nelinäisyys hajoaa; ruumis mätänee, linga-sharira kuihtuu.

Jälleensyntymässä k. ego lähettää säteen, a:n egon. Sen energiat liikkuvat ylöspäin ja alaspäin. Ylöspäin suuntautuvista pyrkimyksistä tulee sen

devachanisia kokemuksia, alemmat ovat kâmallisia. K. manas suhtautuu buddhiin kuten a. manas korkeampaan.

Mitä tulee vastuukysymykseen, sen voi ymmärtää esimerkin avulla. Jos otatte Viiltäjä Jackin muodon, teidän on kärsittävä sen rikosten takia, sillä laki rankaisee murhaajaa ja pitää häntä vastuullisena. Samalla tavoin k. ego on Kristus, alemman manaksen uhrilamppu. Ego ottaa vastuun jokaisesta elähdyttämästään ruumiista.

Lainaatte rahaa antaaksenne sen toiselle. Toinen livistää, mutta te olette vastuussa.

K:n egon tehtävä on lähettää säde, josta tulee lapsen sielu.

Ego inkarnoituu siis tuhansiin ruumiisiin ottaen harteilleen jokaisen ruumiin synnit ja vastuun. Jokaisessa inkarnaatiossa vuodatetaan uusi säde ja kuitenkin se on olemukseltaan sama säde, sama teissä ja minussa ja jokaisessa. Ruumiillistuman kuona hajoaa, hyvä menee devachaniin.

L liekki on ikuinen. K:n egon liekistä sytytetään alempi minä, tästä alempi verho jne.

[114] Ja kuitenkin a. manas on sellainen, millaiseksi se tekee itsensä. Sille on mahdollista toimia samanlaisissa olosuhteissa eri tavoin, koska sillä on järki ja itsetietoista tuntemusta oikeasta ja väärästä, hyvästä ja pahasta. Itse asiassa se omaa jumalaisen sielun kaikki ominaisuudet. Tässä säde on korkeampi manas, vastuupiste maan päällä.

Olemuksen osa on olemusta, mutta kun se on poissa itsestään, niin sanoaksemme, se voi likaantua ja turmeltua.

Säde voi ilmetä täällä maan päällä, koska se voi lähettää ulos mâyâvi rûpansa. Mutta korkeampi ei voi, ja niin sen on lähetettävä ulos säde. Voimme pitää k. egoa aurinkona ja persoonallisia manaksia sen säteinä. Jos jätämme pois ympäröivän ilman ja valon, säteen voidaan sanoa palaa- van aurinkoon, sama koskee a. manasta ja a. nelinäisyyttä.

Sielun kuoleman tapauksissa a. manas ei häviä kuoleman jälkeen enempää kuin kâma-rûpakaan. Irtautumisen jälkeen säteen voi sanoa taituvan tai tulevan pudotetuksi. Kuoleman jälkeen sellainen ihminen ei voi mennä devachaniin eikä myöskään jäädä kâma lokaan; hänen kohtalonsa on syntyä uudelleen välittömästi. Sellainen olento on silloin eläimellinen sielu plus irronneen säteen äly. Tämän älyn ilmennys seuraavassa syntymässä riippuu kokonaan aivojen fyysisestä kehityksestä ja kasvatuksesta. Sellainen sielu voi yhtyä jälleen korkeampaan egoonsa seuraavassa syntymässä, jos sen ympäristö antaa sille mahdollisuuden pyrkiä ylöspäin (tämä on kristittyjen ”armo”); tai se voi ruumiillistua pari kolme kertaa

säteen heiketessä vähitellen ja hajotessa asteittain, kunnes se syntyy synnynäiseen idioottiin ja häviää lopulta alempiin muotoihin.

Alempaan manakseen liittyy valtavia mysteereitä.

Mitä tulee joihinkin älyn jättiläisiin kuten Huxleyin,¹ Tyndalliin² jne., he ovat jossain määrin samanlaisessa tilassa kuin sieluttomat ihmiset, sillä heidän k. egonsa on lamaantunut, toisin sanoen heidän henkinen luonteensa on näivettynyt.

Manas voi siirtää olemuksensa eri verhoihin, esim. mâyâvi-rûpaan, kâma-rûpaan jne. ja jopa elementaaleihin, jotka se voi sielullistaa, kuten rosenkreutzilaiset opettivat (katsokaa ”kreivi de Gabalis”).³

[115]

Mâyâvi-rûpa

Mâyâvi-rûpa voi olla joskus niin elävöitynyt, että se menee toiselle tasolle ja yhtyy tuon tason olentoihin ja siten sielullistaa ne.

Ihmiset, jotka osoittavat suurta kiintymystä lemmikkieläimiä kohtaan, sielullistavat ne tiettyyn määrään, ja sellaiset eläinsielut edistyvät hyvin nopeasti. Nämä ihmiset saavat puolestaan eläimellistä elinvoimaa ja magnetismia. On kuitenkin vastoin luontoa painottaa siten eläimen kehitystä ja kaiken kaikkiaan se on väärin.

Monadin kehitys

Kumârat eivät ohjaa kuupitrien kehitystä. Ymmärtääksemme viime mainittuja vertaamme niitä analogian vuoksi vereen.

Verta voidaan verrata universaaliseen elonprinsiippiin, verisoluja monadeihin. Erilaiset verisolut vastaavat monadien eri luokkia ja eri luontokuntia; ei kuitenkaan siksi, että niiden olemukset ovat erilaiset, vaan sen ympäristön perusteella, missä ne ovat.

¹ Thomas Henry Huxley (1825–1895), biologi ja filosofi, Julian ja Aldous Huxleyn isoisä.

² John Tyndall (1820–1893), fyysikko.

³ *Le Comte de Gabalis*, kirjoittanut pappi Nicolas Pierre Henry de Montfaucon de Villars, Paris 1670; englanninkielisen käännöksen kohta, Lontoo 1742, sivulla 26 ja vuoden 1914 käännöksessä s. 32.

Chhâyâ on pysyvä siemen, ja Weismann¹ on perinnöllisyyttä koskevassa ituteoriassaan hyvin lähellä totuutta.

H. P. B:ltä kysyttiin, oliko yhtä pysyvää chhâyâ-siementä kohti yksi ego, joka sielullistaa sen inkarnaatioiden sarjassa? Hän vastasi: ”Ei, on taivas ja maa, jotka suutelevat toisiaan.”

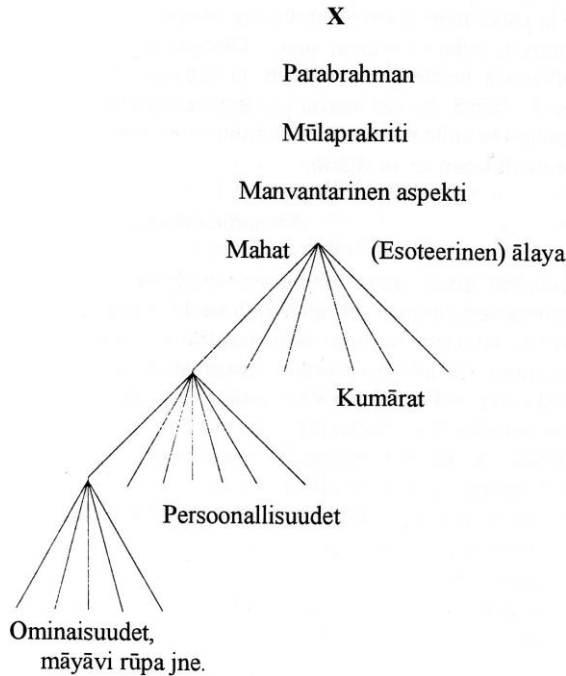
Eläinsielut ovat tilapäisissä muodoissa ja kuorissa, joissa ne saavat kokemusta ja valmistavat aineksia korkeampaa kehitystä varten.

Seitsemään ikävuoteen asti astraalinen atavistinen itu muodostaa ja muovaa ruumista. Sen jälkeen ruumis muovaa astraaliruumista.

Astraaliruumis ja mieli vaikuttavat luonnollisesti toisiinsa.

[116]

VUODATUSASTEET

Huom! Säteiden lukumäärä yllä olevassa kuviossa on sattumanvarainen.

¹ August Weismann (1834–1914), eläintieteilijä.

Kokous XX, 22.4.1891

Läsnä W.R.O., C.W., E.T.S., C.F.W., I.C.-O., E.K.,
H.A.W.C., G.R.S.M., L.M.C.

Astraaliruumis

Upanisadien kohta, jossa sanotaan jumalien ahmivan ihmisiä,¹ tarkoittaa, että k. ego saa maallista kokemusta alemman avulla.

Astraaliruumis voi poistua ihmisen tietämättä ja vaeltaa ympäri. Chhâyâ on sama kuin astraaliruumis; sen itu eli elinolemus on pernassa. ”Chhâyâ on kiertyneenä pernassa.” Tästä muodostuu astraaliruumis; se kehittyy varjomaisena, kiertyvänä kuin savu; ja ottaa vähitellen muodon kun se kasvaa. Mutta se ei heijastu fyysisestä ruumiista atomi atomilta. Tämä molekyylien välinen loppumuoto on kâma-rûpa. Kuolemassa jokainen solu ja molekyyli luopuu olemuksestaan ja siitä muodostuu kâma-rûpan astraaliruumis, mutta tämä ei voi milloinkaan tapahtua elämän aikana.

Tullakseen näkyväksi chhâyâ vetää ympäröivästä ilmakehästä atomit itseensä; linga-sharira ei voisi muodostua tyhjiössä. Totuus astraaliruumiista selittää arabialaiset ja itämaiset kertomukset džinneistä ja pulloon kahlehdituista pikkupaholaisista jne.

Spiritualistisissa ilmiöissä samannäköisyyden kuolleisiin ihmisiin aiheuttaa useimmiten mielikuviutus. Sellaisten aaveiden vaatetus muodostuu elävistä atomeista. Kyseessä ei ole todellinen vaatetus eikä sillä ole mitään tekemistä meedion vaatteiden kanssa. ”Kaikista materialisoitumisista joudutaan maksamaan.” Astraali ylläpitää elämää; se on elämän säilyttäjä ja se kokoaa sitä kaikista ympärillä olevista luontokunnista ja on välittäjä prânisen ja fyysisen elämän valtakuntien välillä. Elämä ei voi siirtyä välittömästi subjektiivisesta objektiiviseen, sillä luonto kulkee asteittain jokaisen piirin läpi.

Sen vuoksi linga-sharira on välittäjä prânan ja fyysisen ruumiimme välillä ja pumppaa siihen elämää. Perna on siis hyvin herkkä elin, mutta fyysinen perna on vain todellisen pernan peite.

¹ *Bhagavad Gita*, XI, 25–28 (B.G. on myös Upanisad).

Todellisuudessa elämä on jumaluus, Parabrahman. Mutta ilmetäkseen fyysisellä tasolla sen on sulauduttava; ja koska puhtaasti fyysinen on liian karkeaa, sillä on oltava välittäjä, nim. astraali.

Astraaliaine ei ole homogeeninen, eikä astraalivalo ole muuta kuin varjo todellisesta jumalaisesta valosta; se ei kuitenkaan ole molekyylinen.

Nuo kâma-rûpalliset olennot jotka ovat devachanisen tason alapuolella, ovat kâmalokassa. Ne omaavat vain apinamaisen älyn. Neljässä alemmassa [118] valtakunnassa ei ole mitään olentoja, joilla olisi älyä, jolla kommunikoida ihmisten kanssa, mutta elementaaleilla on vaistot kuten eläimillä. Sylfidit, ilmaelementaalit – pahin asia maailmassa – voivat kyllä kommunikoida; mutta ne vaativat lepyttämistä. Aaveet, kâma-rûpalliset olennot, voivat ilmaista vain sen, minkä näkevät välittömästi edessään. Ne näkevät asioita ihmisten aurassa, vaikka ihmiset eivät olisikaan niistä itse selvillä.

Maahan sidotut henget ovat kâmalokisia olentoja, jotka ovat olleet niin aineellisia, että ne eivät voi hajota pitkään aikaan. Niillä on ainoastaan tajunnanaavistus, eivätkä ne tiedä, miksi ovat sidotut. Jotkut nukkuvat, joillakin on säilynyt tajunnan hitunen ja ne kärsivät tuskaa. Niiden tapauksessa, joilla on hyvin lyhyt devachan, suurempi osa heidän tajunnastaan jää kâmalokaan ja voi kestää paljon kauemmin kuin tavallinen 150 vuoden ajanjakso ja jäädä sinne aina hengen seuraavaan jälleensyntymiseen asti. Tästä tulee sitten ”kynnyksenvartija”, joka taistelee uuden astraaliruumiin kanssa.

Kâman huippu on sukupuolivietti. Esim. idiooteilla on sellaisia haluja ja myös himoja ruokaan jne. eikä muuta.

Devachan on henkisellä tajunnantasolla oleva tila. Kâma loka on fyysisen tajunnan taso. Se on eläimellisen maailman varjo, joka heijastaa vaitonvaraisia tunteita. Kun tajunta ajattelee henkisiä asioita, se on henkisellä tasolla. Jos ajatukset koskevat luontoa, kukkia jne. niin tajunta on aineellisella tasolla.

Mutta jos ajatukset kohdistuvat syömiseen, juomiseen ja intohimoihin, silloin tajunta on kâmalokisella tasolla, joka on pelkkä eläimellisten vaittojen taso.

H. P. B:n antama viimeinen opetus S. R:lle.

[Kirjan sivut [119–148], Sisäisen ryhmän pöytäkirjat (Poikkeavat kohdat), puuttuvat tästä e-kirjasta, koska teksti poikkeaa lähinnä joidenkin liitesanojen osalta kirjan alkuosan teksteistä.]

[149]

OHJEET

Ohje IV

[151]

HUOMAUTUS

Ne T. I. K:n jäsenet, jotka saavat tämän ohjeen, ymmärtävät sen saatuaan, että he ovat siirtyneet T. I. K:n ensimmäiseltä koeasteelta toiselle koeasteelle. Toisen asteen oppilaat eivät saa keskustella tästä ohjeesta kenenkään ensimmäiseen asteeseen kuuluvan kanssa; heidän on ehdottomasti vaiettava siitä, paitsi sellaisten henkilöiden suhteen, joista Annie Besant tai William Q. Judge on saattanut ilmoittaa heidän kuuluvan toiseen tai kolmanteen asteeseen. Tämän vaitiolosäännön kaikki rikkomukset ovat ehdoton este lisäohjeitten saamiselle.

H. P. B. esitti tämän ohjeen aineiston suullisesti kolmannen asteen jäsenten ryhmäopetuksissa. Se annettiin siinä tarkoituksessa, että se lähetetään toisen asteen jäsenille, ja oppilaat kirjoittivat sen ylös huolellisesti tuolloin yhden heistä tehdessä pikakirjoitusmuistiinpanoja. Kaikkia silloin tehtyjä muistiinpanoja verrattiin, ja kaksi sihteeriä, Annie Besant ja George R. S. Mead, teki niistä puhtaaksi kirjoitetun kopion. Tämä kopio tarkastettiin jälleen kysymällä H. P. B:ltä, jos jokin kohta näytti epäselvältä. Hänen ohjauksessaan aineisto järjesteltiin uudelleen seuraavassa annettujen otsikoiden mukaan. Tiedot ovat usein äärimmäisen tiivistetyssä muodossa ja oppilaan on mietiskeltävä huolellisesti jokaista lausetta, jos hän tahtoo löytää siihen sisältyvän tiedon.

Tekstistä erottaakseni olen lisännyt hakasulkeisiin joitakin huomautuksia valaisemaan selityksiä, jotka näyttivät epäselviltä, tai lisätäkseni mielenkiintoista tietoa: nämä on otettu H. P. B:n esittämistä asioista keskustelujen aikana tai kysymysten vastauksista, mutta ne eivät olleet erillistä opetusta; ne kirjoitettiin ylös tuolloin hänen huuliltaan.

ANNIE BESANT

Sisäisen ryhmän pääsihteeri ja opetusten kirjaaja

[152]

Ehdottoman yksityinen
ja luottamuksellinen

Ei kenenkään jäsenen omaisuutta
ja palautettava vaadittaessa
T. I. K:n johtajan edustajalle.

[SINETTI]

OHJE IV

TIETOISUUDEN TILAT

Pienimmänkin yhteenvedon antaminen tietoisuuden tiloista on vaikein asia maailmassa, koska universumi on ruumiillistunut tietoisuus ja tietoisuuden tiloja koskeva tieto merkitsee tietoa universumin tasoista sekä kaikista Kosmoksen, aurinkokunnan ja ihmisen vastaavuuksista.

[Huomautus. – H. P. B. tarkoitti 'Kosmoksella' (kirjoitettuna isolla K-kirjaimella)* manvantarista ilmennystä kokonaisuutena; hän käyttää usein adjektiivia 'kosminen' (c:llä) aurinkokunnan ilmiöistä ja puhuu tuosta systeemistä kosmoksena [cosmos] ja universumina. Oppilas huomatkoon *Salaisen Opin*, I i, s. 57, kohdan: ”Lukijan on pidettävä mielessään...”; ja s. 64: ”Kosmisen kehityksen historia...” Valitettavasti oikolukijat unohtivat alituisesti tämän eron, ja tapaamme sanan Kosmos tarkoittamassa aurinkokuntaa, missä hän olisi kirjoittanut kosminen. Tässä noudatamme tätä hänen usein ilmaistua sääntöään ja käytämme sanaa KOSMOS ainoastaan kokonaisuudesta. *Makrokosmos* koskee aurinkokuntaa ja sen seitsemää tasoa. Sana *prakriti* kattaa aurinkokunnan objektiivisen tason alajaotuksineen. Sana *mikrokosmos* viittaa ihmiseen. Oppilaan tulisi käsittää selvästi tämä sanojen käyttö ja pitää se mielessään, koska H. P. B. tähdensi kovasti sanojen merkityksen ehdotonta omaksumista ja niiden systemaattista käyttöä. Parhaassa tapauksessa tietoisuuden tilojen opiskelu on erittäin vaikeaa ja siinä menestyminen tulee mahdottomaksi, ellei edes nimistö ole selvä.]

* Kosmos, kreik. ja cosmos, engl. Tässä käytetään muotoja Kosmos ja kosmos. – Suom. toim.

KUVIO IV¹

Kuvio A, makrokosminen. – Oppilas huomaa, että tietoisuuden tilojen opiskelu on rajoitettu tietoisuuteen, joka ilmenee aurinkokunnassa. Jokainen yritys kuvata KOSMOKSEN tietoisuutta harhauttaisi oppilasta saamaan hänet uskomaan, että tuollaista Kosmista tietoisuutta voitaisiin selittää, kun sitä vastoin jopa Kosmoksen alinta tasoa koskeva kokonaisuus on korkeimman maan päällä olevan adeptin ulottumattomissa. Mitä tulee sen selittämiseen konkreettisin sanoin, se olisi samaa kuin yrittäisi sulkea äärettömyyden pähkinänkuoreen. Yhden asian ainoastaan me tiedämme Kosmisesta tietoisuudesta, nim. että se on ehdottomasti kaikkien maapallon tietoisuutta kuvaavien sanojen ulkopuolella.

Kuvion A on sen vuoksi ymmärrettävä edustavan tietoisuuden seitsemää tasoa ainoastaan aurinkokunnassa. Näiden voidaan kuvitella olevan kuusi kuvaa seitsemännen sisällä, joka yhdistää kaiken. Nyt on aina pidettävä mielessä, että kuvat voivat esittää ainoastaan yhden puolen totuudesta ja ne on vain tarkoitettu auttamaan oppilasta ymmärtämään symboloitu puoli. Muistakaamme, että olemme tekemisissä tietoisuuden *tilojen* ja *voimien* kanssa emmekä vesitiiviin tilan kanssa. Siten Fohat sijoitettuna neljännelle tasolle on, todellisuudessa, kaikkialla; se juoksee kuin lanka kaiken lävitse ja sillä on seitseenjaotuksensa,² ja kullakin seitsemän alajaotusta; fohatinen tietoisuus on kaikkialla oleva tietoisuuden tila: kun tietoisuus siirtyy fohatiseen tilaan, se on ”fohatisella tasolla”. Jīva eli jīvinen tietoisuuden tila on kaikkialla ja samoin kaikkien muiden tilojen kanssa.³ Tietoisuus on yksi: sillä on seitsemän tilaa eli aspektia eli tasoa, ja kukin näistä on kaikkialla. Korkein, seitsemäs eli yhdistävä tila on aurisen verhon,* hiranyagarbhan, tila sisältäen âtmiset elementit ja ilmenneen makrokosmoksen karman.⁴

Tämä kuvio esittää aurinkokunnan tyypin.⁵

* Oppilasta muistutetaan vaitiolomääräyksestä aurisen munan suhteen. Jotkut esoteristit ovat rikkoneet sen.

¹ Kuviot I, II ja III kuuluvat *Ohjeisiin* I, II ja III.

² Kokous VI, s. 63, kohta ”Fohat”.

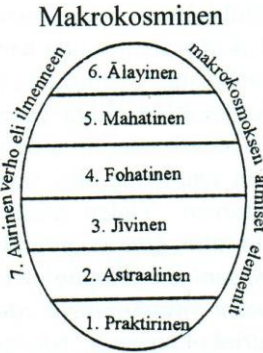
³ Kokous VI, s. 63, viimeinen lause.

⁴ Kokous VI, s. 63, teksti kuvion ympärillä; poikkeava kohta, s. 132.

⁵ Kokous VI, s. 64, kuvion II alla; poikkeava kohta, s. 133 [puuttuu e-kirjasta].

KUVIO IV
TIETOISUUDEN TILAT

Kuvio A⁶¹

KUVIO B⁶¹

Mikrokosmiset eli inhimilliset tietoisuuden tilat
jokaisella praktisellä tasolla

KUVIO C⁶¹

⁶¹[1] Kokous VI, s. 63–65, kuviot I, II ja III [poikkeava kohta, s. 132–134].

* Jokaisen planeettaketjun neljäs pallo.

Tämän tason kolme korkeampaa jaotusta ovat meille käsittämättömät ja ainoastaan korkeimman adeptin saavutettavissa samâdhissa. Esoteerisesti [155] samâdhi on korkein maan päällä saavutettava tila ruumiissa oltaessa. Tämän jälkeen vihityn on tultava nirmânakâyaksi. Korkein adepti alkaa samâdhinsa neljännellä makrokosmisella tasolla eikä voi poistua aurinkokunnasta. Kun tällainen adepti alkaa samâdhinsa, hän on joidenkin dhyan chohanien tasalla, mutta ylittää ne, kun hän nousee seitsemännelle tasolle, nirvânaan.¹

”HILJAINEN VARTIJA” [katsokaa *Salainen Oppi*, I, s. 225/e208] on neljännellä tasolla.²

Pratyeka Buddha, itsekkyyden buddha* – kutsuttu henkisen itsekkyyden vuoksi ”sarvikuonoksi”, eristetyksi eläimeksi – ei voi koskaan siirtyä yli kolmannen, jîvan, tason. Sellainen on todellakin voittanut aineelliset halunsa, mutta hän ei ole vielä vapauttanut itseään *mentaalista* ja *henkistä* kaipaustaan.³ Ainoastaan myötätunnon Buddha voi siirtyä tuolle kolmannelle makrokosmiselle tasolle.

Kuvio B, prakritinen. – Prakriti, makrokosmisen tietoisuuden alin taso, edustaa aurinkokuntien ”ruumista”, johon kuuluu seitsemän omaa alajaotusta, eli prakritisen tietoisuuden seitsemän tilaa kunkin vastatessa makrokosmisen tietoisuuden tilaa.

[Huomautus. – H. P. B. ei selittänyt prakritista tietoisuutta. Hän jätti sen oppilaan ratkaistavaksi makrokosmisten ja mikrokosmisten vastaavuuksien avulla, huomauttaen vain, että prakritisella tietoisuudella eli aurinkokuntien objektiivisen tason tietoisuudella – objektiivinen systeemien suhteen, ts. tihein aineelliseen nähden – oli seitsemän omaa vaihettaan, kunkin sellaisen alavaiheen muodostaessa yhden aurinkokunnan neljästäkymmenestäyhdeksästä alavaiheesta. On muistettava, että sana ”objektiivinen” on vastaavuussuhteessa havainnoitsijaan; prakritinen astraalitaso on objektiivinen selvänäköisille ja joillekin eläimille; korkeampien prakritisten tasojen saavuttaminen objektiivisina vaatii kehittymistä yli viidennen Rodun normaalitilan; ainoastaan adepti voi siirtyä makrokosmisille tasoille prakritisen toiselle puolelle.]

¹ Kokous VI, s. 67, kohta ”Samâdhi”; kokous XI, s. 86, kohta ”Samâdhi.

² Kokous VI, s. 67, kohta ”Hiljainen vartija”.

* Ks. *Hiljaisuuden ääni*, 1. painos, 2004, kust. Pirkko Carpelan, s. 49; 2. painos, 2015, kust. Ihmisyiden tunnustajat, s. 47.

³ Kokous V, s. 62, 3. kappale; kokous XI, s. 86, kohta ”Pratyeka Buddha”.

[156] *Kuvio C, mikrokosminen eli inhimillinen.* – Tämä kuvio esittää inhimillistä tietoisuutta, joka voi olla millä tahansa prakritin tasolla tai alatasolla. Nimet edustavat niin sanottuja inhimillisten prinssiippien vastaavuuksia prakritisten ja makrokosmisten tietoisuuden tilojen kanssa. Numerot on lisätty kaikkiin kuvioihin pelkästään mukavuus- tai viitesyistä eikä mistään muusta syystä, kuten on jo selitetty niin monta kertaa.

Erityistä huomiota pitäisi kiinnittää kolmioon, jonka kärkenä on manasinen tila ja kantana kâma-manasinen tila. Kärki on manas, korkeampi ego, Kristos. Tämä lähettäessään säteensä tulee ”ristiinnaulituksi kahden varkaan väliin”.¹ Sillä osittain puhdasta, osittain epäpuhdasta henkilökohtaista sädettä vetää kâma alas toisella puolella ja toisella se nousee ylös kohti korkeampaa manasta. Se on kaksikasvoinen entiteetti.² Toinen ”varas”, alemman manaksen puhdas osa, katu ja menee Kristoksen kanssa paratiisiin, ts. tulee persoonallisuuden, devachanisen olennon tietoisuuden, aromiksi. Toinen, epäpuhdas osa, takertuu kâmaan ja hajoaa sen kanssa kâmalokassa. Siten jälleensyntyvä säde voi erota, mukavuussyistä, kahteen osaan; alempi kâmallinen ego hajoaa kâmalokassa; manasinen osa suoritti kierroksensa ja palaa korkeampaan egoon. Tosiasiassa juuri tätä korkeampaa egoa niin sanotusti rangaistaan, se kärsii, ja tämä on Kristoksen todellinen ristiinnaulitseminen, vaikeatajuisin, mutta kuitenkin tärkein mysteeri okkultismissa, mistä sanotaan enemmän tämän jälkeen.³

Mitä tulee prakritin alemman eli maallisen tason yhteydestä inhimilliseen tietoisuuteen, voimme jakaa sen seitsemään alatasoon. Näille on annettu seuraavat nimet:¹

7.	alataso, âtminen	tietoisuus,	Para-egon	tietoisuus
6.	”	buddhinen	”	sisäisen egon
5.	”	manasinen	”	korkeamman eli yksilöllisen egon tietoisuus
4.	”	kâma-manasinen	tietoisuus	persoonallisen egon eli korkeampi psyykkinen tietoisuus
3.	”	prâninen-kâmallinen	”	eli psyykkinen
2.	”	astraalinen	”	
1.	”	objektiivinen	”	

¹ Kokous VI, s. 64, 5. kappale.

² Kokous VI, s. 64, 5. kappale.

³ Kokous XIV, s. 96, kohta ”Vastuu”.

[157] Alatasot ovat vielä jaettavissa seitsemään, mikä tekee jälleen kerran neljäkymmentäyhdeksän.²

[Huomautus. – H. P. B. omaksui sanan Para-ego alimman prakritin seitsemättä alatasoa kuvailevana tarkoittamaan, että tuo taso oli yksilöllisyyden tuolla puolen. Hän huomautti, että ”âtma-buddhi tällä prakritisella tasolla toimii ruumiin atomeissa ja sellaisissa organismeissa kuin basillit ja mikrobit enemmän kuin ihmisessä kokonaisuudessaan”.³ Siitä syystä ne ovat lähes tiedottomia tuolla tasolla, jota kutsumme hyvin hidasjärkiseksi tietoisuudeksi. ”Atomi”, hän sanoi toisessa yhteydessä, ”on alimman prakritin âtman.”⁴]

Siirrymme nyt keskustelemaan seitsemäisen tietoisuuden luonnosta prakritin kahdella alimmalla tasolla, objektiivisella ja astraalisella, nim. tietoisuuden seitsemästä tilasta objektiivisella maallisella tasolla, pallo D:llä [Salaisen Opin, I, s. 217, kuviossa]; ja myös tietoisuuden seitsemästä tilasta astraalisella prakritisella tasolla. Ennen kaikkea meidän on muistettava, että oikea havaintokykyinen elämä alkaa jokaisella tasolla astraalisella alatasolla. Fyysiset eli objektiiviset molekyylit eivät näe, kuule jne.⁵

[Huomautus. – Aistimus- eli sisäisen toiminnan keskuksat, ts. näkeminen, kuuleminen, haistaminen jne. – joita sanotaan itämaisessä järjestelmässä *indriyoiksi* – sijaitsevat astraalisessa ihmisessä, ja fyysiset molekyylit ovat ainoastaan välttämättömiä aineellisia välittäjiä impulssien saamiseksi ulkopuolelta ja niiden siirtämiseksi keskuksiin. Toiminnanelimet eli karmêndriyat (katsokaa taulukko V) ovat indriyoita eli keskuksia, jotka on hankittu karmaa (tässä tapauksessa ulkoista toimintaa) varten. Todelliset keskuksat, jotka pakottavat toimimaan, ovat astraalisessa ihmisessä, ts. kuuluvat astraaliseen tietoisuuteen.]

Varsinainen itsetietoisuus alkaa vasta kâman ja manaksen väliltä.⁶

OBJEKTIIVINEN PRAKRITINEN TIETOISUUS

Ensimmäisen eli alimman, prakritisen tason seitsemästä alatasosta ensimmäinen.

¹ Kokous V, s. 60, taulukko ”Todelliset maalliset tasot eli 7. prakritinen”.

² Kokous V, s. 60, kohta ”Prakritinen tietoisuus”.

³ Kokous VI, s. 65, 2. kappale, toinen lause.

⁴ Kokous IX, s. 73, kohta ”Atomit”; poikkeava kohta, s. 137 (2x).

⁵ Kokous VI, s. 65, kohta ”Selityksiä”.

⁶ Kokous VI, s. 65, kohta ”Selityksiä”, 2. kappale.

Elementit	Jumalaiset lokat ja tilat	Helvetilliset (maalliset) lokat eli tilat	Vastaavat hierarkiatasot	Prinsiipit
		Rupa		
<p><u>Bhutat</u></p> <p>1. <i>Maa</i> Bhumi Prithivi</p>	1. <i>Bhurloka</i> . Ajattelevien ja hyvien ihmisten asuinpaikka. Psykkinen tila	1. <i>Patala</i> . Ihmisen eläimellinen karkea ruumis ja persoonallisuus asuvat täällä	1. Ihmisten ja eläinten olinpaikka, lapsuudentila. Toisessa navassa viattomuus, toisessa vaistomainen itsekkyyys	1. <i>Ruumis</i>
2. <i>Vesi</i> Apat	2. <i>Bhuvvarloka</i> . Tila jossa ihminen ajattelee enemmän sisäistä tilaansa kuin persoonallisuuttaan. Hänen astraalinsa menee tähän piiriin samoin kuin sen aines. Korkeampi psykkinen tila	2. <i>Mahatala</i> . Ihmisen astraalin, karkean ruumiin varjon olinpaikka, joka varjo omaksuu tämän piirin ominaisuudet	2. Astraalivalon ja kama lokan alue. Elementaalien, luonnonhenkien ja elementaarien olinpaikka. Toisessa päässä rupa devat, elänmaailman vartijat. Vaiston taso	2. <i>Astraalikuva</i>
3. <i>Ilma</i> Vayu	3. <i>Svarloka</i> . Tila jolloin joogi on kadottanut kaikki aistinsa ja lähtenyt jälleenyhtymistä kohti. Pyhä tila	3. <i>Rasatala</i> . Siinä kama kaipaa kaiken aistimista (rasa).	3. Devachan-tila. Autuuden ja järjettömän onnen, puhtaan pyrkimyksen ja täyttymyksen, kama manaksen, korkeampien elementaalien olinpaikka eli taso	3. <i>Kama</i>
4. <i>Tuli</i> Agni Tejat	4. <i>Maharloka</i> . Tila missä alempi manas on kadottanut kaiken kamallisen vetovoiman. Ylipyhä tila	4. <i>Talatala</i> . Siinä alempi manas takeruu tuntevaan ja objektiiviseen elämään; on kamallinen.	4. Taso, jossa maya väistyy ja tulee heikoksi. Pyhimpien rupa devojen olinpaikka. Toisessa päässä säälin piiri ja toisessa intensiivisen itsekkyyden piiri	4. <i>Alempi manas</i>
<u>Bhutat</u>		Rupa		
Alkuaineet				
5. <i>Eeteri</i>	5. <i>Janarloka</i> . Manas on kokonaan vapautunut kamasta ja tulee yhdeksi egon kanssa. Kumartilä	5. <i>Sutala</i> . Manas tulee siinä kokonaan kaman orjaksi ja yhdistyy eläimelliseen ihmiseen.	5. Kumarojen, Mahatin eli Brahman poikien olinpaikka. Kaikkietieto kaikkeen mikä kuuluu mayan valtakuntaan ja on sen vallan alla.	Arupa 5. <i>Korkeampi manas</i>
6. <i>Jumalainen liekki</i>	6. <i>Taparloka</i> . Vaikka olento jälleensyntyy uudelleen, se on nyt tullut haavoittumattomaksi, häviämättömäksi. Synnynnäinen Kristos-tila	6. <i>Vitala</i> . Kun tämä saavutetaan, korkeampi erkanee kokonaan alemmasta. Nuora on katkaistu.	6. Ikuisen, häviämättömän aineen, jumalaisen tulen taso. Vairajien, auringon pitri devojen olinpaikka	6. <i>Buddhi</i>
7. <i>Akasa</i>	7. <i>Satyaloka</i> . Tässä tilassa joogi saavuttaa korkeimman samadhin. Hän on suuren valinnan kynnyksellä.	7. <i>Atala</i> . Ihminen kuolee vain syntyäkseen heti uudelleen. Ei-paikka tarkoittaa ei-devachania. Henkinen kuolema, tyhjäksi tuleminen	7. <i>Consummatum est</i> (se on täytetty) -taso ilmenneessä maailmankaikkeudessa: noumenaalinen	7. <i>Atminen aura</i>
Alkuaineet				Arupa

Selitykset kokoukseen X, s. [82].

TAULUKKO V⁷⁵

Aistit	Värit	Tietoisuus	Aistimus- elimet	Toimintaelimet	Henkeä vastaavat elimet ja aistimuspaikat
Tanmatrat 1. <i>Gandha</i> (Haju)	1. <i>Sininen</i>	(Jñanendriyat) 1. Objektiivisten havaintojen kautta: haju	1. <i>Nenä</i>	(Karmendriyat) 1. <i>Upastha</i> Synnytyselin	1. <i>Nenän juuri</i> , kulmakarvojen välissä. Erittäin hyvin kehittynyt erällä eläimillä.
2. <i>Rasa</i> (Maku)	2. <i>Violetti</i>	2. Vaisto- maisten havaintojen kautta: maku	2. <i>Kieli</i>	2. <i>Pani</i> Kädet	2. <i>Perna ja maksa</i> . Edellinen enemmän henkinen; jälkimmäinen aineellisella tasolla. Perna vastaa vasemman käden, maksa oikean käden pikkusormea
3. <i>Rupa</i> (Näkö)	3. <i>Punainen</i>	3. Magneettisen havainnon kautta: näkö	3. <i>Silmät</i>	3. <i>Pada</i>	3. <i>Vatsa</i> ; vastaa selkärangaa ja kummankin jalan pikkurvarpaita
4. <i>Sparsa</i> (Tunto)	4. <i>Vihreä</i>	4. Psyko- fysiologisten havaintojen kautta tunto, kosketus	4. <i>Ruumis</i> (Iho)	4. <i>Payu</i> Ulostus-, erityselimet	4. <i>Napanuoran alue</i> ; vastaa payua vieraan magnetismin poistajana
5. <i>Sabda</i> (Kuulo)	5. <i>Indigo</i>	5. Puhtaasti mentaalisten havaintojen kautta	5. <i>Korvat</i>	5. <i>Vac</i> Puhe-ein Karmendriyat	5. <i>Sydän (henkinen)</i> ja kurkku (fyysinen)
6. <i>Henkinen ymmärtäminen</i> (Jñana)	6. <i>Keltainen</i>	6. Sieiullisten havaintojen kautta	6. <i>Astraali- ruumis ja sydän</i>	6. <i>Sielu</i>	6. <i>Käpyrauhanen</i>
7. <i>Korkeampi synteettinen aisti käsittäen kaiken</i> Tanmatrat	7. <i>Täydellinen prisman seitsemäisyys</i> ; sininen ollessaan aurinen	7. Henkinen, auristen sympaattisten havaintojen kautta Jñanendriyat	7. <i>Kundalini- nin valo</i>	7. <i>Henki</i>	7. <i>Akasa</i> , joka täyttää pääkallon ja jolle kaikki sen sisältö, aivot, rauhaset jne. ovat olemattomat.

Selitykset kokoukseen X, s. [83].

[160]

1. *Objektiivinen, aistillinen tietoisuus.* – Tietoisuus, joka kuuluu viiteen fyysiseen aistiin ihmisessä ja hallitsee eläimissä, linnuissa, kaloissa, joissakin hyönteisissä jne. Täällä ovat ”oliot”, niiden tietoisuus on ätma-buddhissa; ne ovat kokonaan ilman manasta.¹

2. *Astraalinen, vaistonvarainen tietoisuus.* – Herkkätuntoisten kasvien, muurahaisten, hämähäkkien ja myös joidenkin (intialaisten yöperhosten, mutta ei mehiläisten tietoisuus. Muiden eläinten joukosta ei-imettäväiset selkärangaiset ovat ilman tätä tietoisuutta, mutta istukallisilla imettäväisillä on kaikki inhimillisen tietoisuuden mahdollisuudet, vaikka tietysti uinuvina eli piilevinä nykyään. Tällä tasolla on idioottien tietoisuus. Tavallinen ilmaisu, ”hän on kadottanut järkensä” on okkulttinen totuus; sillä kun alempi äly lamaantuu pelon tai jonkin muun syyn vuoksi, silloin tietoisuus on astraalitasolla. Mielisairauden tutkiminen valaisee hyvin tätä seikkaa. Tätä voidaan kutsua ”hermotasoksi”. Se havaitaan ”hermoaistiemme” välityksellä, mistä fysiologia ei tiedä vielä mitään. Tästä johtuen selvänäkijä voi lukea peitetyin silmin, sormenpäällään, sydänalallaan jne. Tämä tietoisuus on erikoisen kehittynyt kuuroissa ja mykissä.² Tällä tasolla kaikki on päinvastaista, heijastunut ylösalaisin.³

3. *Kâma-praninen eli fysiologis-emotionaalinen tietoisuus.* – Tämä on yleinen elämäntietoisuus, joka kuuluu objektiiviselle maailmalle, jopa kiville. Sillä elleivät kivet olisi eläviä, ne eivät voisi rapautua tai kipinöidä. Kemiallisten alkuaineiden välinen vetovoima on tämän kâma-pranisen tietoisuuden ilmennystä.⁴ Tälle tasolle kuuluvat myös elämää säilyttävät vaistot, kuten esimerkiksi se, mikä estää kissanpoikasta menemästä veteen ja hukkumasta.⁵

[Kivi ei voisi rapautua, ellei siinä olisi kauttaaltaan elämää; sillä rapautuminen ei johdu ainoastaan veden, ilman jne. hankauksesta tai pakkasen vaikutuksesta vaan siitä, että jokainen kiven hiukkanen on aktiivisessa värähtelytilassa suorittaen rytmikästä liikettä eikä liikkumattomassa tilassa. Nämä kivessä sykkivät elämänaallot heittelevät

¹ Kokous VI, s. 65, kohta ”1. Aistillinen, objektiivinen tietoisuus”; poikkeava kohta, s. 134.

² Kokous VI, s. 65-66, kohta ”Astraalinen tietoisuus.

³ Kokous V, s. 61, kohta ”Astraalinen tietoisuus”, 1. lause.

⁴ Kokous VI, s. 66, kohta ”Kâma-praninen tietoisuus”.

⁵ Kokous V, s. 60, taulukon alapuolella, 3. kohdan selitys.

sen molekyyliä erilleen siten mahdollistaen muiden aineiden ja vaikutusten tunkeutumisen niiden väliin, pakottavat ne kauemmas erilleen ja siten rapauttavat ne. Eikä tässä vielä kaikki: itse elämän värähtelevä toiminta, erillään kaikesta ulkopuolisesta, pyrkii lopulta hajottamaan kiven muodostavien molekyylien yhdistelmät.]

[161]

4. *Kâma-manasinen eli psyykkinen eli intohimollis-tunteellinen tietoisuus.* – Eläinten ja idioottien alempien aistimustasojen vaistonvarainen tietoisuus on tässä tilassa; ihmisessä nämä ovat järkiperaistyneet. Jos esimerkiksi koira suljetaan huoneeseen, sillä on vaisto päästä ulos, mutta se ei kykene pääsemään, koska tämä vaisto ei ole kyllin järkiperäinen tarttuakseen vapauttamiseen tarvittaviin keinoihin. Ihminen käsittää heti tilanteen ja vapauttaa itsensä. Tämän kâma-manasisen tietoisuuden korkeimmat asteet ovat psyykkisiä ja siinä on tämän alatasoin piirissä, kuten kaikkien muidenkin, seitsemän astetta vaistonvaraisesta psyykkiseen.¹

5. *Manasinen eli mentaalis-emotionaalinen tietoisuus.* Tältä tasolta manas suuntautuu ylöspäin mahatia kohti.²

6. *Buddhinen eli henkis-tunteellinen tietoisuus.* – Buddhin tai aurisen verhon taso. Tältä tasolta tietoisuus menee ”taivaallisen isän”, âtmanin, luo ja heijastaa kaiken, mikä on aurisessa verhossa. Manasiset ja buddhiset tilat kattavat tasot älyperäisestä jumalaiseen,*³ mutta tässä vaiheessa on mahdotonta määritellä niitä ymmärrettävästi. Kutsukaa korkeinta tasoa x:ksi, jos haluatte. Te ette voi ymmärtää sitä.⁴

¹ Kokous VI, s. 66, kohta ”Kâma-manasinen tietoisuus”.

² Kokous VI, s. 66, kohta ”Manasinen tietoisuus”.

³ Kokous VI, s. 66, kohta ”Buddhinen tietoisuus”.

* Katsokaa ”Psyykkinen ja älyperäinen toiminta”, *Lucifer*, vol. VII, lokakuu ja marraskuu 1890 [*H. P. Collected Writings*, XII, s. 350–374.]

⁴ Kokous V, s. 60, X ”maallisesta tietoisuudesta” annetussa luettelossa ja seuraavan sivun taulukossa.

ASTRAALINEN PRAKRITINEN TIETOISUUS

Objektiivinen tietoisuus. – Kaikki tällä tasolla nähty on käännettävä päinvastaiseksi tulkittaessa sitä objektiivisen tietoisuuden ilmauksiksi. Esimerkiksi luvut näkyvät ikään kuin takaperin kirjoitettuina: 591 näyttäisi olevan 195. Objektiivinen astraalinen vastaa kaikessa objektiivista maallista eli aistillista tietoisuutta.¹

1. *Astraalinen tietoisuus.* – Tämä toinen jako vastaa alemman tason toista tasoa, mutta täällä nähdyt kohteet ovat äärimmäisen hienoja, astralisoitunutta astraalia niin sanoaksemme. Tämä taso on tavalliselle meediolle näyn raja. Jotta ei-mediumistinen henkilö voisi saavuttaa sen, hänen on oltava unessa tai transsissa tai ilokaasun tai jonkin lääkkeen vaikutuksen alaisena. Tavallisessa houressa tietoisuus tulee tälle tasolle.²

[162]

2. *Kâma-praninen tietoisuus.* – Tämä on luonteeltaan intensiivisen eloisa. Korkeassa kuumeessa hourailevan tietoisuus on täällä. Juoppohulluudesta kärsivä tulee tälle tasolle ja voi jopa jatkaa seuraavalle. Mielisairaat ovat myös usein tällä tietoisuuden tasolla ja näkevät kauheita näkyjä. Tämä taso ulottuu seuraavalle, kâma-manasisen tietoisuuden tasolle.³

3. *Kâma-manasinen tietoisuus.* – Tämä on astraalitasoista pahin, kâmallinen ja kauhea. Täältä tulevat viekoittelevat kuvat; kuvat kâmalokan juopoista ja elostelijoista, jotka yllyttävät muita juomaan ja irstailemaan; kuvat kaikista himoista ja paheista, missä ihmisiä houkutellessaan rikosten tekoon. Luonteeltaan heikot ja mediumistiset ihmiset jäljittelevät näitä kuvia apinamaisella tavalla ja niin lankeavat niiden vaikutuksille. Täällä ovat siroteltuina pahe-epidemioiden, onnettomuusaaltojen ja kaikenlaisten ryhminä tulevien yleisten katastrofien – sarjamurhien, maanjäristysten ja haaksirikkojen – siemenet. Juoppohulluuden akuuteissa tapauksissa kärsivän tietoisuus on tällä tasolla.⁴

4. *Manasinen tietoisuus.* – Tälle tasolle kuuluvat ennalta varoittavat unet, heijastukset alemmasta mentaliteetista, vilahdukset menneestä ja tulevasta, se on mentaalisten mutta ei henkisten asioiden taso.⁵

¹ Kokous V, s. 61, kohdassa ”Astraalinen tietoisuus”, 1. kappale.

² Kokous V, s. 61, kohdassa ”Astraalinen tietoisuus”, 2. kappale.

³ Kokous V, s. 61, kohdassa ”Astraalinen tietoisuus”, 3. kappale.

⁴ Kokous V, s. 61, kohdan ”Astraalinen tietoisuus” 4. kappale.

⁵ Kokous V, s. 61, kohdan ”Astraalinen tietoisuus” 5. kappaleen 1. lause.

5. *Buddhinen tietoisuus.* – Tältä tasolta tulevat kaikki kauniit taiteen, runouden ja musiikin inspiraatiot, korkeatyypiset unet, neronleimaukset. Täällä voimme saada vilauksia menneistä ruumiillistumista, vaikka niitä ei ehkä ole mahdollista paikallistaa tai eritellä.¹

6. *Aurinen tietoisuus.* – Tietoisuus on tällä tasolla kuoleman hetkellä tai poikkeuksellisissa näyissä. Hukkuvan ihmisen tietoisuus on täällä, kun hän silmänräpäyksessä muistaa elämänsä menneet tapahtumat. Muisto tästä tietoisuudesta on painettava *sydämeen*, ”buddhin istuimeen”. Silloin se säilyy siellä, mutta vaikutelmia tältä ätmiseltä tasolta ei voida tehdä fyysisiin aivoihin.²

Nämä kaksi prakritista tasoa³ ovat ainoat kaksi, joita käytetään hatha-joogassa, eikä kukaan hatha-joogi voi siirtyä niiden yli.⁴

[163]

LOKAT JA TALAT TIETOISUUDEN TILOJEN YHTEYDESSÄ

Oppilaiden pitäisi perehtyä okkultismissa käytettyjen sanskritinkielisten ilmausten oikeaan merkitykseen ja olisi opiskeltava okkulttisten symbolien tulkintaa. Aluksi olisi opeteltava eksoteerissa tekstikirjoissa esiintyvien neljäntoista (7 x 2) ja seitsemän (Sapta) lokan oikea esoteerinen luokittelu. Lokat esitetään siellä erittäin epäselvästi, ja kuvaus on täynnä ”verhoja”.⁵

[Eksoteerisissa tekstikirjoissa käytetyillä ”verhoilla” on kaksinkertainen merkitys, joka kätkee okkulttiset totuudet niiden vastaanottamiseen valmistautumattomilta ja välittää tiedon vihityille. Esoteristi, joka kääntyy sellaisten kirjojen puoleen, voi saavuttaa suuren määrän tietoa, joka on harjaantumattomalta silmältä kätkeytynä. Hyvän oppitunnin ”verhojen” käytössä voi saada seuraavien luokittelujen ja selitysten huolellisesta tutkimisesta ja vertailusta.]

¹ Kokous V, s. 61, kohdan ”Astraalinen tietoisuus” 6. kappaleen 1. ja 2. lause.

² Kokous V, s. 62, kohdan ”Astraalinen tietoisuus” 7. kappale.

³ ”Objektiivisena prakritisena tietoisuutena”, s. 157, 160–161, ja ”Astraalisena prakritisena tietoisuutena”, s. 161–162, kuvatut tasot.

⁴ Kokous V, s. 62, kohdan ”Yleistä” 1. kappaleen 1. lause.

⁵ Kokous X, s. 74, toinen kappale.

¹Kolme seuraavaa lokien, ts. maailmojen, paikkojen tai talojen, luokittelua voidaan ottaa kuvaavina esimerkkeinä.

1. *Yleinen, eksoteerinen, ortodoksinen ja tântrinen luokittelu*

Bhûr-loka
Bhuvar-loka
Svar-loka
Mahar-loka
Janar-loka
Tapar-loka
Satya-loka

Toiset seitsemän ovat heijastuneita.

2. *Sânkhya-luokittelu ja joidenkin vedântistien käyttämä luokittelu*

Brahmâ-loka
Pitri-loka
Soma-loka
Indra-loka
Gandharva-loka
Râkshasa-loka
Yaksha-loka

[164] On myös kahdeksas, pisacha loka, haamujen, pikku paholaisten jne. olinpaikka.

3. *Vedântalainen, lähinnä esoteerista muistuttava luokittelu*

A-tala
Vi-tala
Su-tala
Talâ-tala (ei kara-tala)
Rasa-tala
Maha-tala
Pâ-tala²

Nämä talat – tala merkitsee paikkaa, maailmaa, palloa – määritellään seuraavasti:

¹ *Pöytäkirjojen* ja niiden poikkeavien kohtien lähde esitetään lokien ja talojen luettelon lopussa.

² Kokous X, s. 74–75, kohta ”Lokat”; poikkeava kohta, s. 138.

A-tala ei paikka

Vitala jokin muutos parempaan. Tämä ”parempi” on aineen suhteen siinä, että siihen tulee enemmän ainetta, ts. aine erilaistuu enemmän. Tämä on muinainen okkulttinen sana.

Su-tala hyvä, erinomainen paikka

Kara-tala jotakin, mihin voi tarttua ja koskettaa (sanasta *kara*, käsi); ts. tila, missä aineesta tulee kosketeltava.

Rasa-tala makuaistin paikka; paikka, joka voidaan aistia jollakin aistinelimellä.

Maha-tala eksooteerisesti ”suuri paikka”. Mutta esoteerisesti paikka, joka sisältää kaiken muun; subjektiivisesti ja mahdollisuutena sisältäen kaiken sitä edeltävän.

Pâ-tala jokin jalkojen alla (sanasta *pâda*, jalka). Jonkin upâdhi eli perusta. Antipodit, Amerikka jne.¹

Tarkasteltaessa tätä vedântalaista jaotusta ja seurattaessa sen vastaavuuksia tietoisuudentiloissa meillä on seuraava:

Atala. – Âtminen eli aurinen tila eli paikallisuus. Se virtaa suoraan ABSOLUUTIN aikakautisesta ilmennyksestä ja on maailmankaikkeuden ensimmäinen jokin. Sen vastaavuus Kosmoksessa on aineettomien alkuolentojen hierarkia, paikassa, joka ei ole mikään tila. Tämä hierarkia sisältää alkutason, kaiken mikä oli, on ja on oleva; mahâmanvantaran alusta loppuun asti; kaikki on siinä. Tätä selitystä ei kuitenkaan pidä ymmärtää väistämättömänä kohtalona, *kismetinä*; viime mainittu on kaikkien [165] okkultismin opetusten vastainen.² Täällä ovat dhyâni-buddhojen hierarkiat. Heidän tilansa on parasamâdhin, dharmakâyan, tila, jossa mikään edistys ei ole mahdollinen. Siellä olevien olentojen voidaan sanoa kristalloituvan puhtaudessa ja homogeenisuudessa.³

Vitala. – Täällä ovat taivaallisten buddhain eli bodhisattvojen hierarkiat; heidän sanotaan emanoituvan seitsemästä dhyâni-buddhasta. Se on maan päällä suhteessa samâdhiin, buddhiseen tietoisuuteen ihmisessä. Ei kukaan adepti voi mennä korkeammalle kuin tämä ja elää: paitsi jos hän

¹ Kokous X, s. 75, kohta ”Tala merkitsee paikka jne.”

² Kokous X, s. 76, kappale ”1. Atala”; poikkeava kohta, s. 138.

³ Kokous X, s. 76, kappale ”Dhyâni-buddhat”.

menee âtmiseen eli dharmakâya-tilaan (âlayaan), hän ei voi enää palata maan päälle. Nämä kaksi tilaa ovat täysin ylimetafyysisiä.¹

Sutala. – Erilaistunut tila, joka vastaa maan päällä korkeampaa manasta ja sen vuoksi shabdaa (ääntä), logosta, korkeampaa egoamme; ja myös manûsi buddha -tilaa, kuten (Gautaman tilaa maan päällä. Tämä on samâdhin (joka on seitsemäinen) kolmas vaihe. Tânnen kuuluvat kumârôjen, agnisvattojen jne. hierarkiat.²

Karatala. – Tila joka vastaa sparshaa (tuntoa) ja mânasa-manaksen ast-raaliluonnon eteeristen, puoliobjektiivisten dhyan chohanien hierarkioita – eli manaksen puhdasta sädetä, ts. alemman manaksen ennen sen sekoittumista kâmaan (kuten nuorena lapsessa). Niitä kutsutaan sparsha devoiksi, devoiksi joilla on tuntoaisti. (Nämä hierarkiat ovat progressiivisia: ensimmäisillä on yksi aisti, toisilla kaksi ja niin edelleen seitsemänteen asti; kullakin on kaikki aistit mahdollisuuksina, mutta ei vielä kehittyneinä. Sparshaa voidaan kuvata paremmin vetovoimalla, yhteydellä.³

Rasâtala eli rûpatala. – (Rasâtala on verho verhon sisällä, sillä *rasa*, maku, kuuluu seuraavaan talaan.) Tämä tila vastaa rûpa- eli näködevojen hierarkioita. Niillä on kolme aistia – näkö, kuulo ja tunto. Nämä ovat kâma-manasisia olentoja ja korkeimpia elementaaleja. Rosenkreutzilaisten mukaan ne olivat sylfidejä ja undineja. Se vastaa maan päällä sellaista keinokekoista tietoisuudentilaa, joka on aikaansaatu hypnoosilla ja lääkkeillä (morfiinilla jne.).⁴

Mahatala. – Vastaa rasa- eli makudevojen hierarkioita ja sisältää tietoisuudentilan, johon kuuluu alemmat viisi aistia ja elämän ja olemisen emanaatiot. Se vastaa kâmaa ja prânaa ihmisessä ja salamantereita ja maahisia luonnossa.⁵

[166] *Pâtala.* – Tila joka vastaa gandha (haju) -devojen hierarkioita; manalaa tai antipodeja; myalbaa. Niiden järjettömien eläinten piiri, joilla ei ole muuta tunnetta kuin itsensäilytysvaisto ja aistien tyydyttäminen; myös erittäin itsekkäiden ihmisten piiri, valveilla tai unessa. Tästä syystä Naradan sanotaan käyneen pâtalassa,⁶ kun hänet oli kirottu jälleensyntymään. Hän kertoi, että elämä siellä oli hyvin miellyttävää

¹ Kokous X, s. 76, kappale ”2. Vitala”.

² Kokous X, s. 77, kappale ”3. Sutala”.

³ Kokous X, s. 77, kappale ”4. Karatala”.

⁴ Kokous X, s. 77, kappale ”5. Rasâtala”.

⁵ Kokous nro X, s. 77, kappale ”6. Mahatala”.

⁶ Katsokaa alahuomautus 21, s. 78.

niille, ”jotka eivät olleet koskaan jättäneet synnyinseutuaan”, he olivat hyvin onnellisia. Se on maallinen tila ja vastaa hajuaistia. Täällä ovat myös eläimelliset dugpat, eläinten elementaalit ja luonnonhenget.¹

Kun nämä talat yhdistetään ihmisen aisteihin meillä on:

Atala. – Aurinen, âtminen, âlayinen, makuaisti. Siinä ovat kaikki mahdollisuudet, muttei mitään aktiivisuutta.

Vitala. – Buddhinen; taju siitä, että on yhtä maailmankaikkeuden kanssa; mahdottomuus kuvitella olevansa siitä erossa.²

[Eräs oppilas kysyi H. P. B:ltä, miksi käsite âlayinen piti antaa âtmiselle buddhisen tilan sijasta. Vast.: Nämä luokittelut eivät ole jyrkkiä ja kiinteitä jaotuksia. Termi voi vaihtaa paikkaa sen mukaan, onko luokittelu eksoteerinen, esoteerinen vai käytännöllinen. Sitä mukaa kuin oppilas edistyy, hän voisi yrittää tuoda kaikki asiat alas tietoisuudentiloihin asti. Buddhi on todellisuudessa yksi ja jakamaton. Se on sisäinen tuntemus, täysin mahdoton kuvata sanoin. On hyödytöntä selittää sitä luettelon avulla.]³

Sutala. – Shabdinen, kuuloaisti.

Karatala. – Sparshinen, tuntoaisti.

Rasâtala eli rūpatala. – Tila jossa tuntee itsensä ruumiiksi ja havaitsee sen (rūpa – muoto).

Mahatala. – Makuaisti.

Gandhinen. - hajuaisti⁴

Joka ainoa näistä taloista vastaa esoteerisesti sekä kosmisia ja dhyan chohanisia hierarkioita että inhimillisiä tietoisuuden tiloja niiden neljinekymmenineyhdeksine alajaotuksineen.⁵ Kukin vastaa viittä (eksoteerisesti) [167] ja seitsemää (esoteerisesti) tilaa eli tattvaa, joille ei ole mitään erikoisia nimiä, ja muuttuu niiksi.⁶ Nämä tattvat muuttuvat

¹ Kokous X, s. 77–78, kappale ”7. Patala”.

² Kokous X, s. 78, kappale ”Lisäselityksiä samaan luokitteluun”, kohdat 1 ja 2.

³ Kokous X, s. 78, kappale ”Lisäselityksiä samaan luokitteluun”, sulkumerkkien sisällä oleva kappale.

⁴ Kokous X, s. 78, kappale ”Lisäselityksiä samaan luokitteluun”, kohdat 3, 4, 5, 6 ja 7.

⁵ Kokous X, s. 75, 1. kappale luettelon jälkeen.

⁶ Kokous X, s. 75, kappale ”Pañcha maha bhūtat, tattvat jne.”, ensimmäinen kappale.

koko universumiksi.¹ Seitsemän lokaa tai talaa heijastuksen kautta tulevat neljäksitoista: ylhäällä, alhaalla; sisäpuolella, ulkopuolella; subjektiivinen, objektiivinen; puhdas, epäpuhdas; positiivinen, negatiivinen; jne.²

[”Vastakkaisuusparit” muodostamassa universumin.]

Ymmärtääkseen, kuinka lokat ja talat vastaavat inhimillisen tietoisuuden neljäkymmentäyhdeksää tulta, on välttämätöntä luokitella nämä tilat neljään pääosastoon: 1) Tanmâtrât eli alkiot; 2) bhûtat eli elementit; 3) jñânendriyat eli aistinelimet; 4) karmêndriyat eli toiminnanelimet.³

Kaikki kosmiset ja inhimilliset tilat ja aistit vastaavat aistinelimiämme eli jñânendriyoita, kehittymättömiä elimiä, joiden avulla saadaan tietoa suoranaisen yhteyden kautta, näkönä, kuulona jne. Nämä ovat shariran kykyjä netran (silmien), nenän, puheen jne. kautta. Ne vastaavat myös toiminnanelimiä, karmêndriyoita, käsiä, jalkoja jne.⁴

Eksoteerisesti kukin näistä neljästä pääosastosta jakautuu edelleen viiteen eli meillä on 20 ehdolliseksi sanottua. Näihin lisätään viisi buddhista, mikä tekee kaksikymmentäviisi kaikkiaan. Eksoteerisesti buddhin sanotaan tajuavan ja niin sen havainnot lisätään muihin. Esoteerisesti buddhi tajuaa vain korkeamman manaksen välityksellä, joten ainoastaan kaksikymmentä ehdollista tunnistetaan esoteerisessa luokittelussa. Mutta kukin näistä kahdestakymmenestä on olemassa positiivisena ja negatiivisena tilana, tehden siten neljäkymmentä kaiken kaikkiaan. Lisäksi on olemassa kaksi subjektiivista tilaa, jotka vastaavat kutakin jakoa, tästä syystä kahdeksan kaiken kaikkiaan. Koska nämä ovat subjektiivisia, ne eivät voi kahdentua. Siten meillä on $40 + 8 = 48$ ”havaintoa buddhista”. Nämä niihin kaikkiin sisältyvän mâyân kanssa tekevät 49. Heti kun olette saavuttaneet havainnon mâyâsta, olette adepti.⁵

¹ Kokous X, s. 76, kappale ”Pañcha maha bhûtat, tattvat jne.”, viimeinen lause.

² Kokous X, s. 76, kappale ”Lokat”.

³ Kokous X, s. 75, kappale ”Pañcha maha bhûtat, tattvat jne.”, luettelo.

⁴ Kokous X, s. 78, kappale joka alkaa: ”Kaikki kosmiset...”

⁵ Kokous X, s. 78, kaksi viimeistä kappaletta.

[168]

Yhteenvetona:

5 positiivista	+ 5 negatiivista tanmâtraa	+ 2 subjektiivista
5 ”	+ 5 ” bhûtaa	+ 2 ”
5 ”	+ 5 ” jñânendriyaa	+ 2 ”
<u>5</u> ”	<u>+ 5</u> ” karmêndriyaa	<u>+ 2</u> ”
20 ”	+ 20 ”	+ 8 ”
20 + 2 + + 8 + mâyâ = 49 ¹		

TAULUKKO V – JATKUU

Bramiinit luettelevat 14 lokaa (maa mukaan luettuna) eksoteerisesti verhoittuna. Niistä 7 on objektiivista, vaikkakaan ei näkyvää ja 7 subjektiivista, ollen kuitenkin sisäiselle ihmiselle täysin todistettavissa. Nämä ovat:²

SEITSEMÄN JUMALAISTA LOKAA	SEITSEMÄN HELVETILLISTÄ (MAALLISTA) LOKAA
1. Bhûloka, maa	1. Pâtala, maa
2. Bhuvarloka, maan ja auringon välillä (munit)	2. Mahatala
3. Svarloka, auringon ja pohjantähden välillä (joogit)	3. Rasâtala
4. Maharloka, maan ja aurinkokunnan äärimmäisen rajan välillä*	4. Talâtala (myös karatala)
5. Janarloka, aurinkokunnan ulkopuolella, tälle tasolle kuulumattomien kumâroiten asuinpaikka	5. Sutala
6. Taparloka, vielä mahâtmisen alueenkin ulkopuolella; vairâjajumaluuksien asunto	6. Vitala
7. Satyaloka, nirvânien olinpaikka	7. Atala#

* Kaikki nämä tilat merkitsevät erityisiä magneettisia virtoja, aineen tasoja ja niitä lähestymisasteita, joiden kautta joogin tai chelan tajunta pyrkii yhtäläistymään lokien asukkaiden kanssa.

Bramiinit lukevat nämä alhaalta ylöspäin.

¹ Poikkeava kohta, s. 139, katsokaa saman sivun alaviitteitä 50 ja 51.

² Kokouksen X, s. 80, tekstin ja taulukon selitykset ja alahuomautukset * ja #.

[169] Nyt kaikki nämä neljätoista ovat tasoja *ulkoa sisäänpäin* ja tajunnan-tiloja, joiden kautta ihminen voi kulkea ja hänen *täytyy* kulkea niin pian kuin hän on päättänyt läpäistä dhyânin *seitsemän polkua ja porttia*. Sitä varten ei tarvitse olla ruumiista vapautunut. Tämä kaikki saavutetaan maan päällä ja yhdessä ja useammassa ruumiillistumassa.¹

Huomatkaa järjestys: Neljä alemmaa (1, 2, 3 ja 4) ovat rûpa, ts. sisäinen ihminen kokee ne alemman manaksen jumalaisemman osan eli elementtien myötävaikutuksella ja *persoonallisen ihmisen* ollessa tietoinen. Viime mainittu ei voi saavuttaa eikä muistaa kolmea korkeampaa tilaa, paitsi jos hän on täysin vihitty adepti. Hatha-joogi ei pääse koskaan psyykkisesti maharlokaa eikä psykomentaalisesti talâtalaa (kaksinkertainen eli kahtalainen paikka) edemmäksi. Tullakseen râja-joogiksi chelan on noustava seitsemännelle portille, satyalokaan. MESTARIJOOGIT ovat kertoneet meille, että sellaisen saavutuksena on ijya eli ”uhri”. Kun bhûr, bhavar ja svarga (tilat) on kerran ohitettu, ja joogin tietoisuus on maharlokassa, se on tällöin viimeinen taso ja tila persoonallisuuden ja korkeamman manaksen täydellisen yhtymisen välillä.²

Yksi asia on muistettava: samalla kun ”helvetilliset” tai maalliset tilat ovat myös maan seitsemän jaotusta tasoille ja tiloille, yhtä paljon kuin ne ovat Kosmisia jaotuksia, jumalaiset saptalokat ovat puhtaasti subjektiivisia ja alkavat psyykkiseltä astraalivalon tasolta päättyen satya- eli jîvanmuktilaan. Nämä 14 lokaa eli ”piiriä” muodostavat koko brahmândan (maailman) alueen. Neljä alemmaa kaikkine asukkaineen ovat ohimeneviä, ja kolme korkeampaa ikuisia; ts. edelliset tilat ja tasot kohteineen kestävät vain Brahmân *päivän* ja muuttuvat jokaisen kalpan myötä; jälkimmäiset kestävät Brahmân *kauden*.³

¹ Selitykset kokoukseen X, s. 81, 1. kappale.

² Kokous X, s. 81, kohta ”Huomatkaa järjestys”, 1. kappale; poikkeava kohta, s. 140.

³ Kokous X, s. 81, kohta ”Huomatkaa järjestys”, 2. ja 3. kappale.

TAULUKON V SELITYS¹

Kaksitoista erottaa rûpan arûpa-tiloista.

Elementit. – Elementeillä on säännöllinen järjestys, mutta tuli läpäisee ne kaikki.²

Lokat ja talat. – Jumalaiset ja helvetilliset (maalliset) lokat ovat toisen heijastuksia toiseen, samoin ovat hierarkiat kussakin, vastakohtapareissa, [170] piirin kahdessa navassa. Kaikkialla on sellaisia vastakohtia; hyvä ja paha, valo ja pimeys, miehinen ja naisellinen.³

[Oppilaan olisi huolellisesti pantava merkille vastaavuudet lokien ja talojen välillä, ts. maharlokan ja talâtalan välillä. Myös vastakohtat korkeamman ja alemman välillä jumalaisissa ja helvetillisissä luokissa on pidettävä mielessä; numeroita käytetään osoittamaan vastaavuudet, mutta vain tähän tarkoitukseen; bhûrlokasta satyalokaan chela nousee henkisesti korkeammalle ja korkeammalle; pâtalasta atalaan ihminen vajoaa henkisesti alemmas ja alemmas. Talojen nimet ovat samat kuin edellä esitetyissä eksoteerisissa luokissa, mutta niihin liittyvät esoteeriset merkitykset ovat kokonaan erilaiset. Tutkikoon oppilas rinnakkain eksoteerisia ”verhoja” ja esoteerisia totuuksia, niin hän saa monia vihjeitä lukiessaan eksoteerisia teoksia yleensä.]

Lokat ja talat edustavat tajunnantasoja täällä maan päällä. Kaikkien ihmisten on kuljettava joidenkin kautta; mutta chelan on läpäistävä ne kaikki matkallaan adeptiuteen. Jokainen läpikäy alemmat lokat, muttei välttämättä vastaavia taloja. Kaikessa on kaksi napaa; jokaisessa tilassa seitsemän tilaa.⁴ Bramiinit ja buddhalaiset pitävät taloja helvetteinä, mutta sana olisi otettava vertauskuvallisesti. Olemme helvetissä aina kun kärsimme, olemme onnettomia jne.⁵ Mitä alemmaksi menee taloihin, sitä älyllisemmäksi tulee ja vähemmän henkiseksi. Ihminen voi olla siveellisesti hyvä mutta ei henkinen. Äly voi jäädä läheiseen yhteyteen kâman kanssa. Ihminen voi olla jossakin lokassa, ts. tuon lokan

¹ Katsokaa sivulta 158 ja 159 sekä alahuomautuksia 74 ja 75.

² Kokous XI, s. 85, 1. kappale, toinen lause.

³ Kokous XI, s. 85, kappale ”Vastakohtat”.

⁴ Kokous XII, s. 87, 1. kappale.

⁵ Kokous XII, s. 87, kappale ”Helvetit”, 1. ja 2. lause.

edustamalla tietoisuuden tasolla ja mennä yhteen tai kaikkiin taloihin hänen tilansa riippuessa siitä lokasta, mihin hän kuuluu. Bhûrlokassa ihminen voi siis vain siirtyä taloihin ja mennä paholaiselle. Jos hän oleskelee bhûvarlokassa, hän voi mennä taloihin mutta ei voi tulla yhtä pahaksi. Jos hän on saavuttanut satya-tilan, hän voi vaaratta mennä mihin tahansa talaan; oman puhtautensa kohottamana hän ei voi koskaan vajota alas. Talat ovat aivojen älyllisiä tiloja; kun taas lokat – eli oikeammin kolme korkeampaa – ovat henkisiä. Siten chela voisi olla maharlokan ja janarlokan välissä, kun henkisyys olisi hänessä korkein; talátalan ja sutalan välissä, kun älykkyys olisi korkein.¹

Tajunta ei voi olla samalla kertaa kokonaan kahdella tasolla, kahdessa lokassa. Korkeammat ja alemmat tasot eivät ole täysin yhteen soveltumattomat, [171] mutta jos on korkeammalla, on hajamielinen alemmalla. Jotta muistaisi korkeamman tilan kun palaa alemmalle, muisti on nostettava korkeammalle. Adepti voi ilmeisesti nauttia kaksinaisesta tajunnasta; kun hän ei halua nähdä, hän voi abstrahoida; hän voi olla korkeammassa tilassa ja kuitenkin palata hänelle osoitettuihin vastauksiin ja kysymyksiin. Mutta tässä tapauksessa hän hetkellisesti palaa aineelliselle tasolle kohoten jälleen korkeammalle. Tämä on hänen ainoa pelastuksensa vastakkaisissa tiloissa.²

Oppilaan, joka ei ole luonnostaan psyykinen, olisi kohdistettava nelinkertainen tajuntansa korkeammalle tasolle ja kiinnitettävä se sinne. Sitokoon hän yhteen neljä alempaa ja kiinnittäköön ne korkeampaan tilaan. Hänen olisi keskityttävä tähän korkeampaan ja yritettävä olla antamatta ruumiin ja älyn vetää häntä alas ja viedä hänet pois;* hän voi käyttää vapaasti ruumistaan, syödä, juoda ja nukkua, mutta eläen aina ihanteessa.³ Epäröivät ihmiset siirtyvät yhdestä tajunnantilasta toiseen ilman itseohjausta ja valvontaa.⁴

[Oppilas ei saa lisätä tähän selitykseen, että ruumiilliset paheet, intohimot jne. ovat merkityksettömiä. H. P. B. toi usein esiin tämän selityksen mitä

¹ Kokous XII, s. 88, kappale ”Äly ja henkisyys”.

² Kokous XII, s. 88, 2. kappale.

* [Kiinnittäköön hän mielensä itseen, ajattelematta enää mitään muuta. Ja aina kun ajatus, tuo vallaton, häilyväinen, karkaa pois – tiukatkoön hän ohjaksia, hillitköön sen sekä saattakoon tottelemaan Itseä.” – *Bhagavad Gita*, VI, 25–26.]

³ Kokous XII, s. 89, kappale ”Oppilaan tehtävä”.

⁴ Kokous XII, s. 89, kappale ”Epäröinti”.

vahingollisimpana ja sanoi sen olevan täysin okkultismin vastainen. Puh-
taus on tärkeää ensimmäisenä askeleena ja pysyy tärkeänä viimeiseen asti,
jos dugpuutta on määrä välttää. Mutta ruumista on kohdeltava välinpitä-
mättömästi, sen mieltymykset jätettävä huomioon ottamatta ja niitä jopa
vastustettava, kunnes niiden äänet eivät enää kuulu häiritsevänä elementti-
nä.]

LOKAT

[Tässä mainitsemattomia lokia jne. varten, katsokaa taulukkoa.]

Bhûrloka. – Bhûrloka on valvetila, jossa yleensä elämme; se on tila,
jossa eläimet ovat myös aistiessaan ruokaa, vaaran jne.¹ Se alkaa alemmal-
la manaksella. Eläimet eivät tunne samoin kuin ihmiset. Koira ajattelee
enemmän vihaisena olevaa isäntäänsä kuin piiskan aiheuttamaa todellista
[172] tuskaa. Eläin ei kärsi muistissaan eikä mielikuvituksessaan, koska se
ei tunne mennyttä eikä tulevaa yhtä hyvin kuin todellista nykyistä tuskaa,
niin kuin ihminen tekee.²

Svarloka. – Svarlokassa oleminen on täydellistä abstrahoisista tällä ta-
solla, jolloin vain vaisto jää toimimaan niin, että aineellisella tasolla voi
käyttäytyä eläimen tavoin. On olemassa joogea, jotka ovat kristalloituneet
tässä tilassa, ja muiden on ruokittava heitä silloin. Lähellä Allahâbâdia
eräs joogi oli istunut 53 vuotta kivellä. Joka ilta hänen chelansa veivät
hänet joelle ja toivat sitten takaisin kiville. Päivisin hänen tietoisuutensa
palasi bhûrlokaan, ja hän puhui ja opetti. Eräällä saarella lähellä Kalkuttaa
oli joogi, jonka raajojen ympärille oli kasvanut puun juuria. Hänet irrotet-
tiin niistä ja yrityksissä herättää hänet häntä vahingoitettiin niin pahoin,
että hän kuoli.³

Rasâtala. – Äidinrakkaus vaistona on rasâtalan ja talâtalan välissä.⁴

Vitala. – Vitala edustaa korkeaa samoin kuin helvetillistä tilaa. Se tila,
joka kuolevaiselle on egon täydellinen ero persoonallisuudesta, on Budd-
halle pelkkä lyhytaikainen ero. Buddhalle se on kosminen tila.⁵

¹ Kokous XII, s. 87, kappale ”Tajunnantilat”, 1. ja 2. lause.

² Kokous XIII, s. 93, kappale ”Bhûrloka”.

³ Kokous XII, s. 87–88, kappale ”Tajunnantilat”, 3. virkkeestä lähtien.

⁴ Kokous XII, s. 89, kappale ”Äidinrakkaus”, viimeinen lause.

⁵ Kokous XII, s. 87, kappale ”Vitala”.

HIERARKIOITA VASTAAVAT TASOT¹

”2.” – Astraalivalon elementaalit ovat heijastuksia. Kaikki maan päällä heijastuu niihin. Juuri niistä saadaan joskus valokuvia meidioiden välityksellä. Tietämättään meidiot tuottavat niitä kuin hahmoja. Adeptit synnyttävät niitä tietoisesti kriyashaktin avulla tuoden ne alas menetelmällä, jota voidaan verrata valonsäteiden keskittämiseen polttolasin avulla.²

”6.” – *Vairâjat* kuuluvat toiseen manvantaraan ja ovat sen tulisia egoja. Ne ovat jo puhdistuneet himojensa tulesa. Juuri ne kieltäytyvät luomasta. Ne ovat saavuttaneet seitsemännen portin ja ovat kieltäytyneet nirvânasta, ollen jäljellä tulevia manvantaroja.³

[173]

PRINSIIPIT

Ruumis, astraali, kâma, alempi manas, korkeampi manas, buddhi ja âtminen aura tai aurinen muna esitetään prinssiipeinä. Elämä on universaalinen Kosminen prinssiippi eikä kuulu yksilöille enempää kuin âtmankaan.⁴ Prâna ja aurinen verho ovat oleellisesti sama ja edelleen, jîvana, se on sama kuin kaikkiallinen jumaluus.⁵ Antahkaranan seitsemän askelta vastaa lokia.⁶

AISTIT

Tunnolla ja maulla ei ole mitään järjestystä. Jokainen aisti läpäisee jokaisen muun, ja todellisuudessa on vain yksi aisti, joka toimii eri aistinelinten kautta. Kaikki aistit ovat vain yhden aistitietoisuuden erilaistumia. Tästä syystä voimme tuntea värejä ja nähdä ääniä. Ei ole olemassa mitään yleistä järjestystä. Kullakin on se aisti ensimmäisenä, joka on eniten kehittynyt.⁷

¹ Katsokaa s. 158 olevan taulukon neljättä saraketta ja 2. ja 6. solua ja lähdetaulukoa, s. 82.

² Kokous XII, s. 87, kappale ”Astraalivalon muodot”.

³ Kokous XI, s. 85, kappale ”Vairâjat”.

⁴ Selitykset kokoukseen X, s. 81, viimeinen kappale.

⁵ Kokous V, s. 62, kohta ”Yleistä”, toinen kappale.

⁶ Kokous XI, s. 86, kappale ”Antahkarana”.

⁷ Kokous XI, s. 85, 1. kappale”.

VÄRIT

[Kysyttiin, miksi sininen, aurisen verhon väri, pitäisi esittää taulukossa maata vastaavana.¹ H. P. B. sanoi ainoastaan vastauksena, että sininen on väri itsessään, perusväri; että indigo on myös väri, ei sinisen vivahtus; ja niin on myös violetti.²] Oppilaiden pitäisi opetella kaikki taulukossa esitetyt vastaavuudet, niin että mikä tahansa loka, aisti, väri jne. palauttaisi heti vaivatta mieleen niiden kaikki vastaavuudet.³

[Huomautus! – Oppilaita, opiskelevat he sitten yksin tai ryhmässä, pyydetään panemaan muistiin vaikeudet, jotka syntyvät opiskelun kuluessa. Jos he huolellisen harkinnan jälkeen pitävät tällaisia vaikeuksia ylipääsemättöminä, heitä pyydetään kirjoittamaan ne ylös huolellisesti, selvästi ja ymmärrettävässä muodossa ja lähettämän selostus Annie Besantille [174] tai William Q. Judgelle sen mukaan, missä asuvat. Se toimitetaan eteenpäin kaikille toisen asteen jäsenille ennen seuraavan ohjeen lähettämistä.]

ANNIE BESANT
WILLIAM Q. JUDGE

Lontoo heinäkuussa 1891

[SINETTI]

Painettu H. P. B. Pressissä Lontoossa ja Aryan Pressissä New Yorkissa.

¹ Katsokaa taulukko, s. 159, 2. sarake, viimeinen rivi.

² Kokous XI, s. 85, kappale ”Sininen”.

³ Kokous XI, s. 85, kappale ”Tajunnantilat ja -elimet”, 1. lause.

Ohjeen IV

ensimmäinen täydentävä kirje

[176]

EHDOTTOMAN YKSITYINEN JA LUOTTAMUKSELLINEN

Ei kenenkään jäsenen omaisuutta ja palautettava
Vaadittaessa T. I. K:n johtajan edustajalle.

OHJEEN IV ENSIMMÄINEN TÄYDENTÄVÄ KIRJE

Ohjeen IV kahdella ensimmäisellä sivulla huomautetaan, että H. P. B. aikoi omaksua tiettyjä sanoja, kuten *Kosmos* erillään *kosmoksesta*, täsmällisen nimistön ottamiseksi käyttöön, ja oppilaita muistutettiin, että hän ”tähdensi kovasti sanojen merkityksen ehdotonta omaksumista ja niiden systemaattista käyttöä”. Kun nyt oppilas huomaa samalla kertaa siellä täällä julkaistuissa kirjoituksissa ja joissakin ensimmäisen asteen papereissa tämän täsmällisyyden puuttumisen, on välttämätöntä kiinnittää huomiota siihen, että se on nyt – tässä asteessa – täysin eri asia, ja tähän asteeseen kuuluvien on oltava yhtä huolellisia sanojen suhteen kuin pyydetään edellä mainitussa kohdassa. Maailmalle ja aloittelijoille puhuttaessa ei ole välttämätöntä eikä hyödyllistä olla ylitarkka sanojen suhteen sellaisissa kielissä kuin englanti, joka ei ole tieteellisen tarkka kieli, niin kauan ajatukset ilmaistaan niin että ne tulevat ymmärretyiksi aloittelijoille heidän näkökulmastaan.

Tämän täsmällisyyden tähdentämisen ja s. 160-169¹ ja taulukossa V käytettyjen sanojen *loka* ja *tala* käytön välillä ei ole ristiriitaa, niin kuin jotkut ovat olettaneet. Jälkimmäisessä tapauksessa H. P. B. ensin antaa tiettyjä hyväksytyjä eksoteerisia termejä ja selityksiä; sitten hän valitsee sarjan nimiä ja käyttää niitä kuvatessaan tietoisuuden tilojen kahta vastakkaista äärimmäisyyttä. Mutta annettuaan ne kerran hän käyttää niitä täysin määrättyllä tavalla.

¹ *H. P. Blavatsky Collected Writings*, osa XII, s. 662–668.

Jatkaaksemme siitä, mitä tässä sanotaan kuvioiden ja kaavioiden puutteellisuudesta ja myös tietoisuuden suhteen, olisi huomattava ja muistettava aina:

- a) Kuviot ja kaaviot ovat aina taso- ja kerroskuvia eivätkä voi olla muuta.

[177]

- b) Lähes jokainen luonnollinen ja okkulttinen tosiasia ja laki on yhteydessä keskenään sulautuviin ja läpitunkeutuviin tiloihin ja asioihin.
- c) Tietoisuus, joka sisältää astraalisen havainnoinnin, ei näe ainoastaan kohteita rajoineen, vaan voi yhdellä silmäyksellä nähdä monia kohteita ja ajatuksia siinä määrin, että se on mahdotonta viidelle aistille.
- d) Sen vuoksi mikään kuvio tai kaavio ei voi täysin kuvata näitä ajatuksia ja lakeja.

Ottakaamme esimerkiksi, miten näkijä astraalisin aistein havainnoi viisi- tai useampikärkisen tähden, joka on A:n, toisen henkilön, pään päällä. Tämä tähti, vaikka se on kasvokkain näkijään, voi näkyä toisille näkijöille, jotka ovat A:n vieressä eikä edessä. Siitä seuraa ilmeisesti, että joko a) on yhtä monta tähteä kuin näkijää, jokainen tähti linjoiheen eri kulmassa toisesta; tai b) on vain yksi tähti. Mutta itse asiassa sekä a) että b) ovat oikea vaihtoehto. Jos on vain yksi näkijä mutta yksi tähti; lisääkää näkijöitä, niin tähdet lisääntyvät, vaikka kukin näkijä näkee vain yhden.

Selitys osoittaa, kuinka mahdotonta kuviossa on esittää näitä opetuksia täydellisesti, ja myös ilmaisee erään seikan okkultismin opiskelijoille. Se on tämä:

Otettaessa esimerkkitapaus, âkâshan säteet ja niiden järjestely, joka aiheuttaa tähden näkymisen, ovat läsnä henkilön joka puolella ja *joka ja missä tahansa kohdassa auraa* missä on yksi tähti, mutta kun havainnoija on eri henkilö kuin se jonka edessä tähti on, hän voi nähdä ainoastaan yhden tähden ja näkee sen siinä kohdassa, missä hänen astraalisen näkökykynsä elimet leikkaavat âkâshan säteet. Sama pätee muihin kuviin, jotka voivat olla jonkun toisen aurassa. Jokainen kuva on koko aurassa häiritsemättä mitään toista, ja samalla kertaa joka ainoa kuva on

¹ H. P. Blavatsky *Collected Writings*, XII, s. 657.

täydellinen joka kohdassa tai paikassa samaa auraa. Tästä syystä kaksi näkijää voi nähdä ja usein näkee kaksi erilaista kuvaa astraalivalon samasta kohdasta.

Muihin asioihin pätee sama laki okkultismissa, ovatpa ne sitten yhteydessä sellaisiin jotka ovat ainoastaan inhimillisiä tai eivät. Esimerkiksi, ego voi olla devachanin tilassa jossakin paikassa, missä inhimilliset olennot ovat elossa ja toimivat tällä tasolla, mutta ei silti tiedä siitä.

Sen vuoksi kaikkien tämän asteen oppilaiden on ehdottoman välttämättömä perehtyä tähän lakiin ja tehdä se osaksi itseään, samalla kertaa unohtamatta ja hukkaamatta saavutettua tietoa toisten asioiden ja ajattelutapojen yhteydessä.

[178]

SIVU 155¹

Että ”H. P. B. ei selittänyt prakritista tietoisuutta”. Hän viittasi siihen niin, että oppilas voisi tietää sen olemassaolosta, mutta ei antanut selitystä, koska sen tietäminen nyt, ennen kuin on suojeltu korkeammalla tiedolla, olisi vaarallista. Se koskee elementaaleja muiden muassa, ja on hyvin tunnettua, että niitä koskevia ohjeita on aina pidätetty. Koska se edustaa koko aurinkojärjestelmää, oppilaan kannattaa etsiä *Salaisesta Opista* planeetoista ja auringosta. Jos tästä annettaisiin opetusta, tuona hetkenä opetuksen parissa työskentelevien oppilaitten mentaalinen voima heijastaisi heidän tietoisuutensa tuohon valtakuntaan. Sillä yhdessä toimivalla mielellä ja tietoisuudella on kyky erottaa eri tasot toisistaan; ja näin myös ihan vastaalkajien tapauksessa. Palatkaa tässä sivulle 154² esitettyihin kuviin tasojen läpituoneutumisen ja sekoittumisen suhteen. Niin kauan kuin mieltä ei ole ohjaamassa määrätty opetus tai määrätty vihjeet, se harvoin menee tälle alueelle, ja tästä syystä oli turvallista sanoa, niin kuin tehtiin, että oli olemassa tämä prakritinen tietoisuus, selittämättä sitä enempää.

Vaara piilee siinä, että manaa esiin olennot, jotka ovat aivan liian voimakkaita ja epähenkisiä tavallisille ihmisille, jotta niiden kanssa voisi olla tekemisissä.

¹ H. P. Blavatsky *Collected Writings*, XII, s. 659.

² H. P. Blavatsky *Collected Writings*, XII, s. 658.

Missä sanotaan, että âtma-buddhi on tekemisissä mikrobien jne. kanssa. Tässä käsitellyt âtma-buddhi eivät ole ihmiselle kuuluvia âtma-buddhin periaatteita vaan yleislähde âtma-buddhin kosmokselle. Sillä vastaavuuk-
sien lain alaisena âtma-buddhilla ja manaksella on ihmisessä oltava proto-
tyyppinsä eli suuri lähteensä kosmoksessa. Toisin sanoen, samanlaisilla
periaatteilla on oltava toimintaa kosmoksessa. Nyt jokaisella ihmisellä on
erikoistunut *manas*, niin että âtma-buddhin toiminta tulee mahdolliseksi
sen kautta tällä tasolla, mutta seitsemänteen Rotuun saakka manas-
periaatteen ei ole kehittänyt kosmosta varten niin kuin se nyt on ihmisessä,
ja tästä syystä yksi tasoista, joissa toimii tämä âtma-buddhin yleisperiaatteen
– ilman että manas myös toimii –, on mikrobien jne. tasolla, ja siten yhdes-
tä [179] näkökulmasta se on *tiedoton*, sikäli kuin se etenee suuren yleislain
alaisena eikä tee mitään tietoista valintaa.

SIVUT 160 JA 161²

Sivulla 160 olevan huomautuksen, että idioottien tietoisuus on astraalisella
vaistonvaraisella tasolla, ja sivulla 161 olevan huomautuksen, että ”idioo-
tteissa vaistonvarainen tietoisuus alemmilla aistimustasoilla on kâma-
manasisessa tai psyykkisessä tilassa”, välillä ei ole sekaannusta, koska
huomautus sivulla 161 lisää ”alemmilla aistimustasoilla”. Sivulla 160 esi-
tetään yleislaki idiootteja varten ja s. 161 sitä laajennetaan koskemaan
heidän tietoisuuttaan tietyillä aistimustasoilla. Tämä selitys esitetään, kos-
ka jotkut ovat poimineet nämä kaksi osaa ja vaatineet niiden sovittelua,
minkä oppilaat näyttävät voineen tehdä käyttämällä analyysia ja harkintaa
ja vapauttamalla mentaalisen toiminnan yhteen kuuluvien aiheitten koko
alaa kohtaan.

Tuossa kappaleessa, missä sanotaan ”Astraalisen prakritisen tietoisuuden”
alla, että kohteet ovat päinvastaiset, olisi muistettava edelleen, että vaikka
kohteet, luvut jne. ovat itse asiassa vastakkaiset tällä tasolla, monet
selvänäkijät tietämättään usein kääntävät vastakkaisen kuvan, niin että
näkevät luvut ja kohteet oikein. Tämä kuvaa jälleen tämän tason harhaan
johtavaa luonnetta, koskapa tavallinen näkijä ei tunne tosiasioita niin kuin

¹ H. P. Blavatsky *Collected Writings*, XII, s. 660.

² H. P. Blavatsky *Collected Writings*, XII, s. 661, 662.

ne ovat ja toimii tietämättömänä, mitä hänen järkeensä tulee, olematta selvillä siitä, että hän on kääntänyt vastakkaisen kuvan aivan niin kuin me teemme fyysisellä silmällä.

SIVULTA 163 ETEENPÄIN TAULUKKO V MUKAAN LUETTUNA

Kokonaisuus koskee lokia ja taloja tietoisuuden tiloina tai tasoina, missä tietoisuus toimii. Maa ja ruumis esimerkiksi muodostavat paikan tai tarkkaan ottaen lokan, josta tietoisuus voi mennä mihin tahansa lokaan tai talaan. Ja puhuttaessa siitä, että ihminen menee tähän tai tuohon lokaan tai talaan tai on siinä, tarkoitetaan, että elävän, ruumiin omaavan tai sitä käyttävän ihmisen tietoisuus voi muuttaa ja siten mennä lokasta lokaan tai talasta talaan tai lokasta talaan. Tuossa tapauksessa hänen normaali heräävä [180] tietoisuutensa on sellaisessa lokassa tai talassa – tapauksesta riippuen – joka edustaa oikein hänen kehitystään.

Taulukko V on sekä tietoisuuksien että vastakkaisuuksien luettelo. Sillä vastakkaisuuden tai ”muun äärimmäisyyden” kautta voi olla vastaavuus. Tämä tunnettaisiin ”vastaavuutena vastakkaisuuden kautta”.

Lokat määritellään sanalla ”jumalainen” ja talat sanalla ”helvetillinen” sanojen erottamiseksi, koska joskus tala voi tarkoittaa samaa kuin loka, ellei sitä ole määritelty. Kuten siis on osoitettu sivuilla 163–164, sänkyhyassa käytetään lokaa, kun taas vedântassa on tala. Selitettyään talat vedântalaisesta näkökulmasta ja esitettyään niiden vastaavat tietoisuuden tilat H. P. B. ryhtyy laatimaan yksityiskohtaisesti esoteerista opetusta ja sitten hän – tarvitessaan kaksi sarjaa sanoja osoittamaan vastakkaiset tilat yhden tietoisuuden tilan sisällä – otti käyttöön lokan kuvaamaan korkeaa napaa ja talan kuvaamaan alennettua napaa eli jumalaisen ja helvetillisen. Ottakaa mikä tahansa vastaava loka ja tala. Kaksi yhdessä kuvaavat tietoisuuden tilaa, jossa ihminen on; korkeimmalla hetkellään tuossa tilassa hän on jumalaisessa navassa, lokassa; alimmalla hetkellään hän on helvetillisessä navassa eli talassa. Tässä taulukossa sanaa käytetään kuvaamaan alempaa tilaa tai paikkaa ja sitä kutsutaan siten ”helvetilliseksi”.

Verratkaa nyt toista ja kolmatta saraketta 4:nteen. Nämä ovat vastatusten ja tästä syystä mikä tahansa tietoisuus missä tahansa niistä on vastakkain toiseen tai on sen äärimmäisessä päässä. Bhûrloka, ajattelevan

ja hyvän ihmisen asuinpaikka on vastatusten pätalaan, eläimelliseen karkeaan ruumiiseen ja astraaliseen persoonallisuuteen sellaisena. Tästä johtuen sijoitettaessa ihminen hyvien ihmisten joukkoon, jos hänen tietoisuutensa on kiinnittynyt eläimelliseen karkeaan ruumiiseen, hän on todellisuudessa pätalassa.

Bhuvarloka on tietoisuuden tila, missä hän ajattelee enemmän sisäistä elämäänsä ja on vastakkain mahatalaan, koska se on astraalisen varjon asuinpaikka. Se ei ole erillään ruumiista, vaan erottaa astraalisen varjon tilan tai värähtelyn, kun ajattelija vaikuttaa bhuvarlokassa.

3:nnessa, svarlokassa, halut ja intohimot on miltei kokonaan voitettu ja se on vastakkain rasätalaan eli siihen tilaan, missä haluilla ja intohimoilla on täydellinen valta. Rasätala on oikeastaan nimi viime mainitulle, sikäli kuin se on tuoksu tai maku asioille ja aistimuksille, jotka halut tuovat esiin, kun niitä ei ole voitettu.

Neljäs, maharloka, on kohta kehityksessä, missä kâma on voitettu ja antahkarana voi olla hävitetty. Tästä syystä se on vastakkain, toisessa äärimmäisyydessä, talätalaan, missä kâma on niin usein imaissut mukaansa alemman manaksen, että antahkarana on näivettynyt ja sielun menettäminen seuraa. Tämä on selvästi ja havainnollisesti osoitettu neljännen sarakkeen otsikossa ”Vastaavat hierarkiatasot”. Sillä kaksi vastakkaista napaa [181] esitetään siinä loppusanoin: ”*Toisessa päässä säälin piiri ja toisessa intensiivisen itsekkyyden piiri.*” Salaisissa opetuksissa esitetään *voimakas itsekkyyks* aina *voimakkaan myötätunnon* vastakkaisuutena.

Viittä ensimmäistä saraketta voidaan käyttää yhdessä kaksoisviivaan asti. Mutta toisella sivulla kuutta kaksoisviivan yläpuolella olevaa saraketta ei voida panna vastaamaan edellisiä täysin. Sillä katsokaa sivulta 173, että aisteilla ei ole säännöllistä järjestystä tai etusijaa, koska ne ovat vallitsevina toisiinsa nähden ja ovat ainoastaan yhden aistin erilaistumia. Mutta vastaavuus voi olla tietyissä tapauksissa. Sikäli kuin tiedetään erittäin hyvin lääketieteessä, hypnotismissa ja yleisestä kokemuksesta, on aivan ilmeistä, että aisteilla sellaisina kuin me tunnemme ne, on muutettavissa oleva järjestys. Lisäksi, kuten mestarit, T. I. K:n johtaja ja monet oppilaat tietävät henkilökohtaisesta kokemuksesta, jokainen ääni saa aikaan värinää, havaittiinpa se sitten tai ei. Silloin voisi olla kykenemätön *kuulemaan ääntä*, mutta voisi *nähdä värin*, joka kuuluu saadulle äänelle.

Bhûrlokasta maharlokaan mainitaan metafysiset tilat; pätalasta talâtalaan fyysiset ja metafysiset paikat ja tilat. Ja sanoja 'alue', 'asuipaikka', 'tila' ja 'taso' on käytettävä ymmärtäen, ettei tarkoituksena ole osoittaa fyysisiä avaruuden rajoja, koska "astraalinen seutu" voi olla yhtä aikaa olemassa fyysisen ruumiin tai seudun kanssa tuossa yhdessä paikassa. Tämä osoitetaan seitsemännen sarakkeen viimeisessä solussa, missä sanotaan, että kun on kyse âkâshasta pääkallossa, siinä ei ole olemassa eri ruumiita ja soluja. Tämä tarkoittaa, että siellä missä tietoisuutemme on kiinnittynyt yksinomaan tuohon âkâshaan omassa pääkallossanne, te ette näkisi mitään kallon sisällyksestä, vaikka kyseessä on paikka, missä se olisi näkyvissä ulommalle silmälle.

Nämä sanat johtavat meidät nyt taulukon V kaksoisviivan alapuolelle (katsokaa s. 169 alhaalla). Tuon linjan yläpuolella viitataan tietoisuuden rûpa-tiloihin eli niihin, kun ollaan ruumiissa; sen alla esitetään arûpa- eli muodottomat tilat. Ja tässä pätee edellä annettu sääntö, joka koskee *vastakkaisuuksia*. Janar on korkea henkinen tila, sutala vastaava matala aineellinen tila, kun käytetään tässä sanaa *aineellinen* näkymättömän aineen merkityksessä; vitalassa sielun menetys on täydellinen ja on siten vastakkain Kristus-tilan kanssa; atala on vitalan jatkuminen fyysisesti, koska fyysinen voima on käytettävä loppuun; se kuvaa oikeastaan seuraavaa jälleensyntymää sen jälkeen, missä sielu menetettiin, ja sen vuoksi se on vastakkain satyalokan kanssa, jossa tehdään suuri valinta, kun taas vitalassa minkäänlainen valinta ei ole mahdollinen.

Mitään ristiriitaisuutta ei ole, kuten jotkut ovat hätäisesti ajatelleet, tämän ja sivun 172 *Vitala*-kappaleen välillä, missä vitala voi myös edustaa korkeampaa tilaa. Kummassakin on sitä, mitä tavalliset ihmiset sanovat tyhjäksi tulemiseksi, koska ego on häipynyt olemattomiin. Mutta korkeammassa [182] egon olemattomiin häipyminen on tilapäistä tai kosmista uuteen esiin tuloon asti, kun sitä vastoin alemmassa se on häipynyt olemattomiin ainaaksi henkilön kyseessä ollen. Ja sivulla 172 H. P. B. teki nuo huomautukset ainoastaan valaisumielessä eikä sekoittaakseen nimistöä. Sillä jos sanoista vitala ja muut luovutaan kokonaan, tuolla sanalla ennen osoitettu tietoisuuden tila on laadittava täsmälliseen muotoon sarjalla sanoja, jotka ilmaisevat asiaan liittyvän ajatuksen. Esimerkiksi, jos hävitämme sanan atala, kuvaamme silloin tilaa näin: "se missä erilaisten tasojen molekyyliden yhdistelmä jatkuu elävään

muotoon vailla sielua, joka oli paennut edellisessä elämässä; ja se voi olla joko henkisistä tai epähenkisistä syistä”.

Tämä tulee nyt selväksi tiedettäessä seuraava tosiasia okkultismista: Pyhä ja korkea joogi voi jättää ruumiinsa ja alemmat prinsiippinsa, kun hän on saapunut taparloka-tilaan, mutta tällä tasolla synnytettyt voimat voivat saada aikaan ruumiin joka on ilman sielua, mutta ei millään tavalla paha. Se on kuin pyörimistään jatkava pyörä, kun savenvalaja on vetänyt jalkansa pois. Todellinen ihminen on silloin satyalokassa tehdäkseen suuren valinnan väistämättömästi. Mutta vitalassa sielu on mennyt, ja fyysisellä tasolla voimat tuovat esiin ruumiin atala-tilassa tai sieluttoman ja pahan, pakosta valinnan tuolla puolen kummassakin tapauksessa. Tämä pitäisi tehdä täysin selväksi, miksi H. P. B. puhui niin kuin on esitetty sivulla 172.

Käsitelläksemme asiaa laajemmin luopukaamme hetkeksi sanoista taparloka ja vitala sekä satyaloka ja atala kuvaamalla näitä vastakkaisia tiloja sanoin.

Taparloka. Egon tila, joko ruumiillistunut tai ei, jolloin ego on monien uhrautuvien jne. elämien kautta haavoittumaton jne. Aineellisen tason voimilla, jotka aikaansaavat tuollaisen joogin käyttämän ruumiin, on voima, joka voi johtaa uuden ruumiin synnyttämiseen vailla sielua mutta suojeltuna kaikenlaisten pahojen vaikutusten pääsylvältä. Sellainen ruumis on hyvä, mutta ollen ilman sielua on vitala-tilassa.

Vitala. Koska tämä viittaa niihin, joiden elämä on ollut paha, sielu kadotetaan elämässä, jolloin tämä tila saavutetaan ja koko kehityksen kulku siinä, mikä jätetään fyysisesti, astraalisesti ja mentaalisesti, on paha ja ilkeä. Mutta voimat on kulutettava loppuun ja ne aikaansaavat uuden ruumiin, joka on sieluton syntymästä lähtien ja täysin paha.

Satyaloka. Se on tuo seuraava askel tai vaihe joogia varten, joka oli saavuttanut taparlokan, eikä siinä tarvita jokaisessa tapauksessa uutta egon ruumiillistumista. Tässä tehdään suuri valinta yhtä väistämättömästi kuin atala seuraa vitalaa. Joogista tulee nirmânakâya.

Atala. Niiden voimien loppuun kuluttaminen, jotka on aikaansaanut hellittämätön paha ja joiden kautta synnytetään uusi, sieluton ja paha ruumis, johon viitattiin edellä vitala-kappaleessa.

[183] Nro 7 kohdassa ” Hierarkioita vastaavat tasot” on linjassa satyalokan ja vitalan kanssa. Se on noumenaalinen, maailmankaikkeuden

consummatum est, sillä täällä äärimmäisyydet kohtaavat. Atala on kohta, missä fyysinen katoaa tai on katoamassa noumenaaliseen, koska satyaloka on tila, missä joogi on todella yhdistynyt Kaikkeen. Tästä syystä me voimme, tähänastisesta näkökulmasta, tehdä vastaavuuden âkâshan, satyalokan, atalan, seuraavan nimettömän tilan ja arûpan kanssa, sillä tässä kohdassa muoto, määrätäkseen mitään rajoja havainnoille, on kadonnut.

On monia niin sanottuja elämän mysteerejä, jotka ovat lisäksi mystisiä tämän päivän mielelle, mikä johtuu niin monien vuosisatojen materialistisesta kasvatuksesta, mutta kaikki niin sanotut mysteerit ovat tosiasioita. Monet niistä ovat askarruttamassa ajatustavasta, joka niin monilla on vaatimassa mielessään, ellei sanoin, että kaikki pitää saada sopimaan heidän oppimiensa sääntöjen tai heidän oman kehityksensä kanssa. Ja oppilaat välttävät monet tosiasiat pelosta, että ne näyttävät siltä kuin usko niihin rajoittuisi taikauskoon. Jotkut näistä koskevat juuri edellä viitattuja asioita. On hyvin tunnettua tietyille oppilaille, ja H. P. B. on usein kertonut heille, että adeptit joissakin tapauksissa hylkäävät kokonaan ruumiinsa, jotka jatkavat elämäänsä tuosta hetkestä ruumiin kuolinpäivään asti kokonaan vailla sielua; mutta adeptin vaikutus atomeihin ja niin muodoin kaikkiin tuohon muotoon tuleviin uusiin fyysisiin atomeihin on sellainen, ettei mikään paha vaikutus astu niihin, ja tuon ruumiin viettämä elämä on vaaraton ja usein aktiivisen hyvä. Edelleen, joskus tuollainen ruumis voidaan antaa jollekulle kehittymättömälle mutta sen ansaitsevalle egolle, joka käyttää sitä siihen, mikä siitä voidaan saada irti. Tuo ego ei kuitenkaan voi saada sellaista ruumista, paitsi missä sen karma sallii. Mutta ne adeptit, joita H. P. B. on kutsunut mestareiksi, eivät ole hylänneet ruumiitaan, ja tunnemme olevamme pakotettuja varautumaan tätä selitystä koskevaan kysymykseen etukäteen, koska voi sattua, että jotkut koulusta voisivat ihmetellä – antamatta aikaa kysymyksen harkitsemiseen – voisivatko nuo olennot olla sellaisia, joista olemme juuri puhuneet.

Mutta jos musta maagikko hylkää ruumiin, asia on aivan erilainen, sillä siinä koko edellisten elämien linja on ollut niin ehdottoman paha, että jäljelle jääneet atomit ja kaikki jälkeinpäin muodon saavat, tulevat atomit ovat ja tulevat olemaan kokonaan pahoja, ja siten sellainen sieluton olento tulee olemaan kauhistus rodulle. Mutta samalla kertaa atala- tai vitalatilassa on monia, jotka ovat toimeittoman pahoja, tekemättä ylipäänsä paljon mitään ja toteuttaen ainoastaan luonnon lakia, joka ylläpitää

oikealla tiellä kaikkien niiden elementtien haaskaamista, jotka on, niin sanoaksemme, täytynyt jauhaa kovalla vaivalla ulos jumalien suuresta myllystä.

Menkää nyt sivulle 165, missä sanotaan, että rasâtala on verho verhon sisällä. Tässä ei ole mitään sekaannusta todellisuudessa. Saman nimen [184] tilalle antava taulukko viittaa ihmiseen, kuten hän on nyt sekä fyysisesti että mentaalisesti, kun taas muistutukset edellä mainitulla sivulla viittaavat toisiin olemisen tasoihin meidän alapuolellamme ja yläpuolellamme, ja tästä syystä on käytettävä samanlaisia termejä, koska meillä ei ole noiden tasojen sanoja ja kieltä. Tässä *Ohjeet* puhuvat korkeammista elementaaleista, jotka rosenkretzilaiset ja muinaiset kansat usein mainitsevat näködevoina. Jotkut niistä ovat ihmisen alapuolella ja jotkut hänen yläpuolellaan siinä merkityksessä, että ne kuuluvat toiseen kehitysjärjestelmään; ja sen vuoksi niiden voidaan sanoa olevan joko rûpa- tai rasâtalassa. Vain kolmen aistin omistaminen osoittaa, että tällä ei ole yhteyttä taulukkoon, joka soveltuu ihmiseen. Nämä elementaalit kuuluvat niihin, joista olemme sanoneet, että ihmiselle on vaarallista olla missään tekemisissä niiden kanssa, kunnes hän on täysin sovelias hallitsemaan niitä joka merkityksessä.

SIVUT 163–166

Missä talâtalaa sanotaan myös karatalaksi ja rasâtalaa rûpatalaksi. Tämä johtuu vain kielen asettamista ehdoista. Talâtala on talan toisto tehden sen voimakkaammaksi ja tarkoittaen aistiemme yhteydessä, että aine on tullut konkreettiseksi ja sitä voidaan käsitellä, sillä kara on 'käsi'. Palatessamme edellä analysoituun taulukkoon huomaamme, että alempi manas tarrautuu täällä asioihin ja tästä johtuu vastaavuus metafyyssisen ja fyysisen tilan välillä.

Rasa- on myös rûpatala, koska minkä tahansa fyysisen muodon tajuamiseksi ja tuntemiseksi tarvitaan tunto-, maku- ja näköaistia. Ensi silmäyksellä ei ehkä näytä, että makuaistilla olisi mitään tekemistä muodon havaitsemisen kanssa, mutta sillä on, koska fyysinen muoto on mukana prithivissä eli maassa, ja tämän erottavat ominaispiirteet ovat maku tai aromi ja tuoksu, kaikkien ollessa keskinäisessä suhteessa. Ja palataksemme jälleen taulukkoon, missä nyt katsomme takertuneen itsen

vastaavaa tilaa, huomaamme, että rasâatalan alla kâma-prinsiippi kaipaa kaiken makua.

Seuraava sivuilla 165–166 viittaa mahatalaan elementaalien yhteydessä, jotka kuuluvat myös edelliseen. Täällä nämä olennot tulevat lähemmäksi ihmistä, sillä huomaamme, että kuten on sanottu tuolla sivulla, niillä on jossain määrin kyky elää ihmisen viidessä alemmassa aistissa ja niiden kautta, ja ne vastaavat kâmaa ja prânaa inhimillisessä asteikossa. Mutta koska ne ovat ilman muotoa, ne ovat ihmisten alapuolella eivätkä ne ole kehittäneet manasta. Niille ihminen näyttää jumalalta, sillä hän loistaa heidän näköpiirissään. Ne ovat myös vaarallisia ihmisille. Niillä on valtaa [185] ja tietynlaista tietoa, jota hänellä ei ole, mutta ne ovat vailla sitä, mikä antaa ihmiselle omantunnon.

Nämä kahdenlaiset olennot ovat jossain määrin hereillä, kun henkilö on hypnotisoitu tai huumeiden vaikutuksen alainen, sillä tietoisuus on silloin saatettu keinotekoisesti keinotekoiseen tilaan ja on sekavampi kuin koskaan, vaikka osoittaen tietoa normaalissa tilassa tuntemattomista asioista. Muun muassa tästä syystä H. P. B. vastusti huumaavien ja narkoottisten aineiden käyttöä tupakkaa lukuun ottamatta. Huumeet ja alkoholi vievät tähän tilaan suuremmassa tai pienemmässä määrin ja siten vaikuttavat vastakkaiseen suuntaan kuin henkisen ymmärryksen kehitys, mutta tupakalla kohtuullisesti käytettynä ei ole tällaista vaikutusta.

SIVU 173, ”VÄRIT”

Tällä sivulla esitetty selitys ei ole täydellinen, koska H. P. B. ei antanut joka ainoaa sanaa selvityksestä yhdellä kertaa eikä sitä kirjoitettu joka kerta sanatarkasti ylös; mutta se on seuraavassa antaen ymmärtää samalla, että paljon enemmän voidaan sanoa oikealla ajalla. Sillä näissä asioissa vastaavuudet ovat lähes loputtomat ja niiden käsittämiseksi täydellisesti vaaditaan mieleltä suurta analyttistä kykyä ja muistia, joka ei ole vielä kehittynyt tässä sivilisaatiossa.

Kyseessä ei ole sinisen yhteys Maahan vaan maahan eli prithiviin, ja sille annettu väri on tumman sininen, joka oikein tiedettynä on nähtävä, koska sitä ei ole mahdollista kuvata värivivahtein. Se on sama väri, jolla Krisna on usein maalattu, ja siinä mielessä kuin se esitetään tässä, se –

käytön mukaisesti – vastaa aurista verhoa. Sillä yhdessä mielessä A.V. on maa egolle, joka menee kehitysvirran läpi.

Nenä ja seuraava lohko vastaavat toisiaan samalla tavoin siitä syystä, että haju, prithivin ominaispiirre, havaitaan erityisesti nenän avulla, vaikka, kuten sanottu edellä, aistit voivat vaikuttaa oman luokkansa ulkopuolella. Mutta on täysin selvää, että synnyttäminen vastaa maata ja metafyyminen vastaavuus voidaan tehdä A. V:hen, sillä tuon periaatteen suojaavan voiman kautta tulemme maan päälle yhä uudelleen kehityksemme aikana. Ottamalla kappaleen viimeisen osan meidän on nyt tultava osaan astraalista ja sisäistä fysiologiaa, mikä ei ole selvä mielille, jotka eivät itse asiassa ymmärrä edes niin paljon kuin tänään tiedetään fyysisen anatomian ja fysiologian maailmassa. Kuinka sitten selittää täydellisesti muut ja kätkeyt aistit ja elimet? Aisti, jonka sanottiin olevan korkeasti kehittyneen eläimissä, ei aiheuta sekaannusta, koska tuossa valtakunnassa alkaa kehitys, ja tästä syystä tuossa kehityksessä tapahtuvat yksittäisten aistien erilaistumiset [186] ja nopeutumiset; ihmisessä ne ovat piileviä ja mahdollisia sen suuremman voiman kautta, joka eräillä toisilla on, ja sen suuren yhdistelmän kautta, joka hänen on käytettävä. Tätä voidaan kuvata millä tahansa ihmisen tekemällä, monista osista koostuvalla monimutkaisella koneella. Sellaisessa koneessa pienin vipu on yhtä tärkeä kuin muut ja on vinyt sen valmistaneelta ihmiseltä ajan, ajatuksen ja energian, mutta kun valmis kone on käynnissä, jonkin yksittäisen osan toiminta ei ole havaittavissa, ja me näemme, että kokonaisuus tekee suuren yhdistelmän suorittaessaan tietyn työn.

Mekaaninen laite, joka tunnetaan epäkeskona, on mitä hyödyllisin, välttämättömin ja yleisin, joskin se toisinaan näyttää karkeatekoiselta ja kömpelöltä, mutta se on tullut tunnetuksi monista mahdollisuuksistaan monien vuosien mittaan ja monien ihmisten kautta. Kuitenkaan ilman konetta, jossa sitä käytetään, se ei ole paljonkaan arvoinen.

SIVU [171], 2. KAPPALE

Tämä on yksi kirjan tärkeimmistä kappaleista. Se sisältää paljon sellaista, mikä vie oppilaalta pitkän ajan tehdä ja paljon vaivannäköä.

Niitä, jotka eivät ole luonnostaan erittäin psyykkisiä, suositellaan sitomaan yhteen neljä alemmaa tietoisuuden tasoa ja kiinnittämään korkeampaan. Näin on tehtävä taukoamatta, jos haluaa saada hyödyn, ja samalla ruumiillisista tarpeista on huolehdittava, sillä sanoilla ”voi käyttää vapaasti” H. P. B. tahtoi viitata siihen, joka huolehtii ruumiista askeettisesti ja yrittää pakottaa sen noudattamaan tiettyjä mielen määräämiä sääntöjä.

Mutta jos joku viettää aikaa jatkuvassa alempien tarpeiden ja sääntöjen tarkkailussa, ylempi laiminlyödään varmasti ja mieli vajoaa lopulta tuollaisissa alemmissa tavoissa. Korkeampia tiloja on silloin ajateltava ja yritys kiinnitettävä tähän ajattelemiseen. Kova yritys tämän tekemiseksi johtaa mielen luonnolliseen kohoamiseen aiottuun kohtaan, ja jos tätä jatketaan, silloin mentaalinen tottumus seuraa niin että vaihe vaiheelta mieli kohoaa yhä korkeammalle kohti sitä, mitä se on päättänyt etsiä. Jos pitää itsepintaisesti kiinni, silloin tulee aikoja, jolloin saavutetaan päämäärä, josta tulee olemaan tilapäinen putoaminen, mutta ei alimpaan kohtaan. Tämä on luonnon laki ja kun sen tietää, oppilas, joka pelkää epäonnistuvansa, on epäviisas ja huonomuistinen, sillä kaikki nämä varoitukset annetaan, ei vain tiedoksi, vaan myös noudatettavaksi ja rohkaisuksi.

ANNIE BESANT
WILLIAM Q. JUDGE

[187]

OHJE V

[188]

EHDOTTOMAN YKSITYINEN JA LUOTTAMUKSELLINEN

Ei kenenkään jäsenen omaisuutta ja palautettava
vaadittaessa T. I. K:n johtajan edustajalle.

OHJE V

Tietoisuuden tutkimisen on jatkettava edelleen. Meidän on sen vuoksi opittava ymmärtämään täydellisemmin ihmisen seitsemäinen kokoonpano ja tietoisuuden liikkeet sen joka puolelta.

Oppilas suuntautuu tässä *Ohjeessa* ymmärtämään alemmaa nelinäisyyttä, niin kuin on määritelty taulukossa V, ja alemman nelinäisyyden kautta ilmenneitä tietoisuuden liikkeitä. Korkeamman kolminaisuuden tutkiminen kuuluu lisäohjeisiin ja sen ymmärtämiseksi on tarpeen, että alempi nelinäisyys on jossain määrin tullut ymmärretyksi. Aluksi oppilas tajutkoon selvästi, että hän ei voi nähdä henkisiä asioita lihan silmin ja että tutkiessaan jopa ruumista hänen on käytettävä henkisen ymmärryksen silmiä, muuten hän epäonnistuu ja hänen opiskelunsa on turhaa. Sillä kasvu tapahtuu sisältä ulospäin, ja aina sisempi pysyy täydellisempänä. Jopa fyysisen aistin kehittymistä edeltää aina mentaalinen tunto, joka alkaa kehittyä fyysiseksi aistiksi.¹ Kuten sanottu (s. 173),² kaikki aistit ovat vain yhden aistitietoisuuden erilaistumia ja ne erilaistuvat siten astraalitasolla, missä alkaa oikea havaintokykyinen elämä (s. 157);³ siltä jatkuu erilaistuminen prakritisen tason alimmalle alatasolle, minne ruumiidemme fyysiset molekyylit kuuluvat. Esimerkiksi syvässä maanalaisissa vesissä elävät kalat ovat sokeita; mutta jos ne siirretään lammikkoon, ne kehittävät muutamassa sukupolvessa silmät. Vaikka niillä ei ollut alkuperäisessä tilassaan fyysisen

¹ Kokous XIII, s. 92, kappale ”Mentaalinen ja fyysinen aisti”, 1. lause.

² Kappale ”Aistit”.

³ 2. kappale, viimeinen lause.

näkökyvyn elimiä, niillä oli kuitenkin näköaisti. Miten muuten ne voisivat löytää pimeydessä tiensä ja saaliinsa sekä välttää vaarat?¹

Mitä harvemmat peitteet aistitietoisuuden yllä, sitä selvempi näkö, sillä jokainen kuori lisää jonkinlaista harhaa. Vasta kun todellinen näkemään tai erottamaan pystyvä kyky vapautetaan, on harha voitettu, ja tuon kyvyn vapauttaminen merkitsee manaksen yhtymistä buddhiin – adeptiuden [190] saavuttamista. Tästä syystä olento on devachanissa vielä harhan vallassa, sillä mieli on sen mieli, joka ruumiissa ollessaan ei ollut yhtynyt täydentäkseen kolminaisuuden. Vasta kun tuo yhtymä on täydellinen elävässä inhimillisessä olennossa, aistiharha on lopussa. Siihen asti jokainen askel alemmalle tasolle lisää harhaa.²

Tehdäkseen sisemmän näkökyvyn aktiiviseksi oppilaan on puhdistettava koko moraalinen, mentaalinen ja fyysinen luontonsa. Mielen puhdistaminen on tärkeämpää kuin ruumiin puhdistaminen.³ Ellei upādhi* ole täysin puhdas, se ei voi säilyttää korkeammalta tulevia mieleen palautumisia. Jokin tehtävä, johon kohdistuu vähän tai ei mitään huomiota, voidaan suorittaa loppuun, ja se merkitsee suhteellisen vähän. Mutta jos sitä ajatellaan, jos sitä haudotaan mielessä, vaikutus on tuhat kertaa suurempi. Sen vuoksi on kaikkein tärkeintä, että ajatukset pidetään puhtaina.⁴ Muistakaa, että teidän on niin sanoakseni suljettava neliö kolmioon; toisin sanoen, teidän on niin puhdistettava alempi nelinäisyys, että se värähtelee sopusoinnussa ylemmän kolminaisuuden kanssa.⁵

Eikä tämä ole helppo tehtävä. Liha, ruumis, inhimillinen olento aineelliselta puoleltaan on, tällä tasolla, vaikeimmin alistettavissa. Korkeimmankin adeptin, joka on saanut uuden ruumiin, on taisteltava alistaakseen sen ja hän huomaa sen nujertamisen olevan vaikeaa.⁶ Mutta tämä on peräisin

¹ Kokous XIII, s. 92, kappale ”Mentaalinen ja fyysinen aisti”, 2. ja 3. lause; poikkeava kohta, s. 144, 1. ja 3. kappale.

* Upādhi tarkoittaa sitä, minkä kautta voima toimii. Sanaa ’käyttöväline’ käytetään joskus ilmaisemaan samaa ajatusta. Jos ”voimaa” pidetään toimivana, ”aine” on upādhi, jonka kautta se toimii. Siten alempi manas on upādhi, jonka kautta korkeampi voi vaikuttaa; linga-sharira on upādhi, jonka kautta prāna voi toimia. Sthūla-sharira on upādhi kaikkia prinssiipejä varten ja toimii fyysisellä tasolla.

² Lähde tuntematon.

³ Lähde tuntematon.

⁴ Kokous XI, s. 86, kappale ”Puhtaus”.

⁵ Kokous XX, s. 44, viimeinen kappale; poikkeava kohta, s. 125, kaksi viimeistä kappaletta.

⁶ Kokous XI, s. 86, kappale ”Ruumis”.

ruumiin konemaisesta toiminnasta; alkuperäiset impulssit ovat tulleet ajatuksesta. Ajatus nousee ennen halua. Sillä, mitä kutsumme ruumiin haluiksi, on alkuperänsä ajatuksessa.¹ Ajatus vaikuttaa aivoihin, alemman manaksen ollessa välittäjä, aivot vaikuttavat fyysisiin elimiin ja sitten halu herää. Ulkoinen ärsyke ei herätä ruumiin elimiä, vaan ajatuksen vaikuttamat aivot. Väärä ajatus on sen vuoksi tapettava ennen kuin halun voi sammuttaa.² Halu on seuraus erillisyydestä ja tähtää itsen tyydytykseen [191] aineessa.³ Liha taas on tottumusasia; se toistaa mekaanisesti hyvän yhtä hyvin kuin huononkin impulssin siihen tehdyn vaikutuksen mukaisesti ja jatkaa sen toistamista. Ei liha ole aina alkuperäinen kiusaaja, vaikka se voi toistaa automaattisesti sille annettuja liikkeitä ja tuoda siten kiusaukset takaisin; yhdeksässä tapauksessa kymmenestä alempi manas mielikuviansa avulla johtaa lihan kiusaukseen.⁴ Siten ruumis saa automaattisesti aikaan toistamisen.

Tästä syystä ei ole totta, että pahassa voimakas ihminen voisi äkkinäisen muuttumisen kautta tulla yhtä voimakkaaksi hyvässä kuin hän oli aikaisemmin pahassa. Hänen käyttövälineensä on liian tahriintunut, ja hän voi parhaassa tapauksessa vain neutraloida pahaa tasoittamalla karmallisia syitä, jotka hän on pannut liikkeelle, ainakin tämän ruumiillistuman ajan. Emme voi ottaa tyhjää sillitynnyriä ja käyttää sitä ruusuöljyä varten; puuhun on imeytynyt sillivettä. Kun pahat impulssit ja pyrkimykset ovat painautuneet fyysiseen luontoon, niitä ei voi heti muuttaa päinvastaisiksi. Ruumiin molekyylit ovat kohdistuneet kâmalliseen suuntaan, ja vaikka niillä on riittävästi ymmärrystä huomata ero oman tasonsa asioitten välillä, ts. välttää itselleen vahingollisia asioita, ne eivät voi ymmärtää suunnanmuutosta, johon impulssi tulee toiselta tasolta. Jos niitä pakotetaan liian rajusti, sairaus, mielenvikaisuus tai kuolema on seurauksena.⁵

Ruumiin konemainen toiminta – mistä joskus puhutaan tapana – mahdollistaa sen, että meillä on sekä hyviä että pahoja kokemuksia unissa. Tämä on toinen syy, miksi meidän olisi varottava ruumiille tekemiämme vaikutuksia, erikoisesti niitä vaikutuksia, joissa kâma on mukana.⁶

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous XII, s. 89, kappale ”Ajatus ja vaikutus”, 1., 2. ja 3. lause.

³ Kokous XVI, s. 105, kappale ”Tahto ja halu”, 4. lause.

⁴ Kokous VI, s. 67, kohta ”Selityksiä”, 1. kappale.

⁵ Kokous XVI, s. 107, kappale ”Muuttuminen”, poikkeava kohta, s. 147.

⁶ Lähde tuntematon.

Aistiunissa alempi manas on unessa; kun halu on vaikuttanut aistilliseen taipumukseen, kâman on helpompi vaikuttaa eläimelliseen tietoisuuteen astraalivalon kuvilla, ja siten tuollaisen aistiunen suunta on aina kohti eläimellistä.¹ Meidän olisi sen vuoksi opeteltava heräämään heti, kun aloitamme unen, joka pyrkii aistilliseen suuntaan; ja epäpuhtaiden ajatusten pikainen hylkääminen heräävän tietoisuuden aikana pyrkii vakiinnuttamaan hylkäämistävän, joka toimii automaattisesti unessa. Unissa ja myös istuessamme tyynesti minkäläisessä meditaatiossa tahansa ensimmäiseksi tapahtuu se, että elementaalit alkavat esittää sisäisille silmillemme kaikenlaisia kuvia, ja esitetyn kuvan laatu johtuu aikaisemmista ajatuksista ja myös siitä tilasta, missä olemme sekä mentaalisesti että fyysisesti. Sillä jos meitä häiritään tai kiusataan kuinka tahansa ajatuksissa, kuvat ovat itse [192] asiassa yhä sekavampia, vaikka joskus ne eivät näytä päällisin puolin sekavilta.²

Oppilaan on sen vuoksi vartioitava ajatuksiaan ja pidettävä niitä vaikutusten synnyttäjinä. *Viiden minuutin ajatus voi pilata viiden vuoden työn.* Ja vaikka viiden vuoden työ kuluu nopeammin toisella kerralla kuin ensimmäisellä kerralla, aikaa on kuitenkin menetetty.³

Oppilas tulee löytämään seuraavasta erilaisia luokitteluja ja seitsemäisiä jaotuksia. Hänen on pidettävä mielessään, että ihmisen jokaisella periaatteella on seitsemän aspektia, ja jokaisella solulla ja elimellä seitsemät osatekijänsä. Periaatteella voi olla ruumiissa elin, johon se on erityisesti yhteydessä, kuten perna linga-shariraan; kuitenkin linga-shariralla on vastaavuutensa jokaisessa ruumiin solussa samoin kuin muissa suurissa elimissä. Siten aivoilla on seitsemän osastoa kunkin vastatessa periaatteita, vaikka ne vastaavat kokonaisuutena psykoälyllistä ihmistä. Tässä ei ole mitään ristiriitaa, niin kuin oppilas aluksi kuvittelee, kun hän löytää erilaisia vastaavuuksia, jotka on annettu samalle periaatteelle, vaan kyseessä on ainoastaan sen suuren totuuden valaiseminen esimerkein, että jokainen molekyyli on universumin peili, jokainen mikrokosmos makrokosmos peili.⁴

Ihmisen fyysisessä ruumiissa on seitsemän aspektia, kunkin niistä edustaessa periaatteita; sitten kullakin näistä on oma seitsemänjakonsa, kunkin alajaon vuorostaan edustaessa periaatteita; ja meillä on

¹ Kokous XVII, s. 107, kappale ”Unet”, 1., 2. ja 3. lause.

² Lähde tuntematon.

³ Kokous XII, s. 89, kappale ”Ajatus ja vaikutus”, viimeinen lause.

⁴ Lähde tuntematon.

”neljäkymmentäyhdeksän tulta” nähtävänä sthûla-sharirassa. Tästä monimutkaisesta, yksityiskohdissaan toteutuneesta vastaavuudesta johtuen ihminen kykenee lopulta pääsemään yhteyteen olemisen jokaisen valtakunnan kanssa maailmankaikkeudessa. Tämä, yksin tämä tekee räjajoogan mahdolliseksi.¹

STHÛLA SHARIRA

Ruumis ei ole mikään prinssiippi esoteerisessa kielenkäytössä; se on upâdhi mieluummin kuin prinssiippi. Mutta se on tietoisuuden käyttöväline ja sen vuoksi otettava huomioon tietoisuutta tutkittaessa. Tätä lukuun ottamatta sitä voidaan pitää pelkästään linga-shariran tiiviimpänä aspektina, sillä ruumis ja linga-sharira ovat molemmat samalla tasolla, ja linga-sharira on molekyylinen rakenteeltaan, kuten ruumis. Maa ja sen astraalivalo ovat [193] yhtä läheisessä yhteydessä toisiinsa kuin ruumis ja sen linga-sharira, maan ollessa astraalivalon upâdhi. Meidän tasomme alin osa on maa; korkein astraali. Maallista astraalivaloa ei tietenkään pitäisi sekoittaa universaaliseen astraalivaloon.²

SYDÄN

Puhtaasti eläimellinen tajunta koostuu ruumiin kaikkien muiden solujen paitsi sydänsolujen tajunnasta.³ Sillä sydän on henkisen tietoisuuden elin; se vastaa todellakin prânaa,⁴ mutta ainoastaan, koska prâna ja aurinen verho ovat oleellisesti sama ja koska taas jîvana se on sama kuin universaalinen jumaluus (s. 173).⁵ Sydän edustaa korkeampaa kolminaisuutta, kun taas maksa ja perna edustavat nelinäisyttä, kokonaisuutena käsitettynä.⁶ Sydän on henkisen ihmisen asunto, kun taas psykoälyllinen ihminen on

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous IV, s. 54, kohdat ”Ruumis ja astraaliruumis” sekä ”Astraalivalo”.

³ Kokous nro XVI, s. 103, kappale ”Tajunta”, 1. lause.

⁴ Lähde tuntematon.

⁵ Kohta ”Prinssiipit”.

⁶ Kokous XVI, s. 103, kappale ”Elimet, \triangle ja \square ”, 1. lause.

päässä, missä on seitsemän porttia.¹ Sillä on seitsemät aivot, seitsemän hierarkian upâdhit ja symbolit,² ja tämä on eksoteerisesti neljä-, mutta esoteerisesti seitsemänlehtinen lootus, saptaparna, Buddhan luola, seitsemine osastoineen.³

Sydän on ruumiin kuningas, sen kaikkein tärkein elin. Vaikka pää irrottettaisiin vartalosta, sydän jatkaa lyömistään puoli tuntia. Jos se kääritään puuvillavanuun ja pannaan lämpimään paikkaan, sen sykintä jatkuu muutamia tunteja.

Sydämessä on kohta, joka kuolee viimeisenä, kohta, jossa näkyy pieni violetti valo. Tämä on elämän istuin, kaiken keskus, Brahmâ. Se on ensimmäinen kohta, joka elää sikiössä, ja viimeinen joka kuolee. Kun joogi haudataan transsissa, tämä kohta elää, vaikka muu ruumis näyttäisi kuolleelta, ja niin kauan kuin se pysyy elävänä, joogi voidaan herättää henkiin. Tämä kohta sisältää mahdollisuutena mielen, elämän, energian ja tahdon. Elämän aikana se säteilee prisman värein liekehtivänä ja helmiäisenä.

Sydän on henkisen tietoisuuden keskus, kuten aivot ovat älyn keskus. Mutta ihminen ei voi ohjata tätä henkistä tietoisuutta eikä johtaa sen energiaa, ennen kuin hän on täydellisesti yhtynyt buddhi-manakseen. Siihen [194] asti se ohjaa häntä – jos voi, toisin sanoen, yrittää saavuttaa hänet, vaikuttaa alempaan tietoisuuteen. Näitä yrityksiä auttaa hänen kasvunsa puhtaudessa. Tästä johtuvat omantunnon pistokset, katumuksen puuskat väärinteosta, moitteet pahasta ja kehotukset hyvään. Ne tulevat sydäimestä, eivät päästä. Sydämessä on ainoa *ilmennyt* jumala, muut kaksi ovat näkymättömiä. Ja tämä ilmennyt jumala edustaa kolminaisuutta, âtma-buddhi-manasta.⁴

Jokaisen, joka voi yltää kuulemaan henkisen tietoisuuden kuiskauksia, on oltava yhtä manaksen kanssa, ts. hänen on täytynyt saavuttaa adeptius. Mutta korkeampi manas ei voi suoraan ohjata tavallista ihmistä. Sen täytyy toimia alemman manaksen kautta ja siten saavuttaa alempi tietoisuus. Yritystä olisi kuitenkin lakkaamatta jatkettava keskittämällä tietoisuus sydämeen ja kuuntelemalla henkisen tietoisuuden kuiskauksia, sillä vaikka menestys olisikin vielä kaukana, aloitus on tehtävä ja tie avattava.⁵

¹ Kokous XVI, s. 104, kappale ”Pää ja sydän”, 1. lause; poikkeava kohta, s. 147, 3. ja 4. kappale.

² Kokous XIV, s. 98, kappale ”Sydän”.

³ Kokous XIII, s. 94, kappale ”Sydän”, 2. lause.

⁴ Kokous XVI, s. 103, kappale ”Tajunta”.

⁵ Kokous XVI, s. 103, 2. kappale.

Ihmisen ruumiissa on kolme pääkeskusta: sydän, pää ja napa.¹ Sydän, kuten sanottu, on henkisen tietoisuuden keskus, pää on psyykkisen tietoisuuden keskus, ja napa on kâamisen tietoisuuden keskus.² Mikä tahansa pari näistä kolmesta saattaa olla positiivinen toisilleen prinssiippien suhteellisen vallitsevuuden mukaan ja sen vuoksi myös niiden elin tällä tasolla ilmetessään.³ Sanojen positiivinen ja negatiivinen merkitys tässä on sähköpillinen. Virta kulkee positiivisesta negatiiviseen eli positiivinen vaikuttaa negatiiviseen.

Esimerkiksi käpyrauhaseen aura värähtelee tietoisuuden toiminnan aikana aivoissa ja näyttää seitsemän värin leikin.⁴ Tämän valon seitsemäinen sekoittuminen ja leikki käpyrauhaseen ympärillä heijastuvat sydämeen tai paremminkin sydämen auraan, joka on negatiivinen tavallisen ihmisen aivoille. Tämä aura sitten värähtelee ja valaisee sydämen seitsemät aivot, samoin kuin käpyrauhaseen aura valaisee seitsemää aivokeskusta.⁵ Jos sydän voisi vuorostaan tulla positiiviseksi ja vaikuttaa aivoihin, henkinen tietoisuus saavuttaisi alemman tietoisuuden. Henkinen tietoisuus on aktiivinen syvän unen aikana, ja jos sydän voisi vaikuttaa ns. unettomassa unessa esiintyvien ”unien” aikana aivoihin, teidän tajuntanne ei enää rajoittuisi henkilökohtaiseen elämäänne.⁶ Jos voisitte muistaa syvässä unessa näkemänne unet, pystyisitte muistamaan kaikki menneet [195] inkarnaatioinne.⁷ Tämä on ”sydämen muisti”, ja kyky painaa se aivoihin, niin että siitä tulee osa tietoisuutta, johtaa ”kolmannen silmän avautumiseen”. Syvässä unessa kolmas silmä aukeaa,⁸ mutta se ei jää avoimeksi. Kuitenkin jotkut vaikutelmat henkisestä tietoisuudesta saavuttavat kyllä aivot jossain määrin, tehden siten alemman egon vastuulliseksi. Näiden joukossa on joitakin aivojen kautta saatuja vaikutelmia, jotka eivät kuulu aikaisempaan henkilökohtaiseen kokemukseemme. Adeptin tapauksessa aivot ovat harjaantuneet säilyttämään tällaiset vaikutelmat.⁹

¹ Kokous XVI, s. 103, kappale ”Kolme keskusta, 1. lause.

² Lähde tuntematon.

³ Kokous XVI, s. 103, kappale ”Kolme keskusta”.

⁴ Kokous XIII, s. 93–94, ”Käpyrauhanen”, 3. lause; poikkeava kohta, s. 145.

⁵ Kokous XIII, s. 94, ”Sydän”, 1. lause; poikkeava kohta, s. 146, 2. kappale.

⁶ Lähde tuntematon.

⁷ Kokous XVII, s. 107, ”Unet”, viimeinen lause.

⁸ Kokous XIV, s. 98–99, kappale ”Tulet”, 2. lause.

⁹ Kokous XIV, s. 95–96, kappale ”Korkeampi ja alempi manas; A.V. ja astraalivalo”, viimeiset lauseet.

Idän salainen koulu tuntee pienimmätkin kohdat sydämessä ja sillä on nimi joka kohdalle. Se antaa niille jumalien nimiä, sellaisia kuin Brahmân sali, Vishnun sali jne. Jokainen näistä vastaa jotakin osaa aivoista.¹ Oppilas alkaa nyt ymmärtää, miksi niin paljon huomiota on kiinnitetty sydämeen mietiskelyn yhteydessä ja miksi vanhassa hindukirjallisuudessa on niin monia viittauksia purushaan sydämessä. Ja siunattu MESTARI Koot Hoomi.: kirjoittaa keskittymisestä:²

Paras menetelmänne on keskittyä Mestariin elävänä ihmisenä sisällänne. Tehkää hänen kuvastaan sydämeenne sellainen keskittymisen keskipiste, että kadotatte ajatuksistanne kaiken aistimuksen ruumiillisesta olemassaolostanne.

Edelleen hän sanoo:

On erittäin vaikea saavuttaa korkeamman itsen tietoisuus fyysisellä tasolla. Tämän toteuttamiseksi fyysiset aivot on tehtävä täysin tyhjiksi kaikelle muulle paitsi korkeammalle tietoisuudelle.

Kun aivot on näin saatettu tyhjiksi, vaikutelma sydäimestä saattaa tavoittaa ne ja säilyä. Ja tästä juuri puhutaan sivulla 618,³ mitä tulee chelaan, joka kykenee pidättämään vain osia saavuttamastaan tiedosta. Yllä mainitussa kirjeessä sanotaan:

Kun on saavutettu keskittymisen voima, ensimmäinen askel on tyhjiys. Sitten seuraa asteittainen tietoisuus ja lopulta kulku kahden tilan välillä tulee niin nopeaksi ja helpoksi, ettei sitä juuri huomaakaan.

[196] Siitä, joka voi tehdä tämän tahtoessaan, on tullut adepti ja hän voi ”säilyttää näin saavuttamansa tiedon fyysisessä muistissaan”.⁴

Tällainen on sydämen kuninkaallinen toiminta ihmisruumiissa ja sen suhde aivoihin, jotka kokonaisuutena ovat ”kâma-rûpan korottaman alemman manaksen käyttöväline”.⁵

¹ Kokous III, s. 50, kappale ”Anatomia ja okkultismi”, 4., 5. ja 6. lause.

² Katsokaa s. 25 *Historiallisesta johdannosta* tätä kirjettä.

³ *E. O:n ohjeissa*, III, H. P. Blavatsky *Collected Writings*, XII sekä *Esoteeriset ohjeet*, s. 115.

⁴ Lähde tuntematon.

⁵ *E. O:n ohjeissa*, III, H. P. Blavatsky *Collected Writings*, XII, s. 634–5 sekä *Esoteeriset ohjeet*, s. 131–132.

AIVOT

Aivot tietoisuuden eliminä toimivat alemman manaksen objektiivisen tason käyttövälineenä, joka manas vaikuttaa niiden aineellisiin molekyyleihin tavalla, jota selitetään tämän jälkeen. Niiden alaosastot vastaavat alemman manaksen alajaotusta ja ovat niiden elimet, ja niiden poimut muodostuvat ajatuksista, vilkkaan ajattelevan käytön aiheuttaessa yhä enemmän monimutkaisia poimuja.¹

Aivoissa on seitsemän onteloa, jotka ovat elämän aikana tyhjä, sanan tavallisessa merkityksessä. Todellisuudessa ne ovat âkâshan täyttämät, kunkin ontelon ollessa omanvärisensä sen tajunnantilan mukaan, missä ihminen on. (Värit ovat tietysti näkyvissä ainoastaan puhdistuneelle näölle.) Näitä onteloita kutsutaan okkultismissa ”seitsemäksi harmoniaksi”, jumalaisten harmonioiden asteikoksi, ja näkyjen on heijastuttava niihin jäädäkseen aivomuistiin.² Nämä ovat ne aivojen osat, jotka saavat vaikutuksensa sydäimestä ja mahdollistavat sydänmuistin painumisen aivomuistiin.³

Neljäs näistä onteloista on aivolisäke,⁴ joka vastaa manas-antahkaranaa,⁵ siltaa korkeampaan älyyn; se sisältää erilaisia olemuksia. Viides ontelo on kolmas kammio, tyhjä elämän aikana paitsi sykkivää valoa, vaikka täynnä nestettä kuoleman jälkeen.⁶ Kuudes ontelo on käpyrauhanen, joka on myös ontto ja tyhjä elämän aikana; jyväset saostuvat kuoleman jälkeen.⁷ Käpyrauhanen vastaa manasta, kunnes se tulee kosketuksiin kundalinin värähtelevän valon kanssa, joka lähtee buddhista, [197] jolloin siitä tulee buddhi-manas.⁸ Kun manas on yhtynyt buddhiin tai kun buddhi – ja sen vuoksi myös âtman – on keskittynyt manakseen, se aktivoi kolme ylempää onteloa säteilemään ja työntämään esiin valokehän, jollainen on joskus näkyvissä hyvin pyhän henkilön tapauksessa.⁹ Tulet väreilevät käpyrauhanen ympärillä; mutta kun kundalini valaisee niitä lyhyen

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous XVI, s. 104, kappale ”Aivojen seitsemän keskusta”, 2., 3. ja 4. lause.

³ Lähde tuntematon.

⁴ Kokous XVI, s. 104, kappale ”Aivojen seitsemän keskusta”, 5. lause.

⁵ Kokous IV, s. 57, 5. rivi.

⁶ Kokous XVI, s. 104, kappale ”Aivojen seitsemän keskusta”, 1. ja 5. lause.

⁷ Kokous XVI, s. 104–105, ”Pikkuaivot jne.”, 8. ja 9. lause.

⁸ Kokous IV, s. 57, 5., 6. ja 7. rivi.

⁹ Kokous XVI, s. 104, kappale ”Aivojen seitsemän keskusta”, viimeinen lause.

hetken, koko maailmankaikkeus näkyy. Näin tapahtuu joskus syvässä unessa, kun kolmas silmä avautuu. Tämä avautuminen on hyvä manakselle, joka hyötyy siitä, vaikkei se saavuta alempaa manasta emmekä sen vuoksi voi muistaa.¹ Seitsemäs ontelo on kaiken synteesi,² itse pääkallon ontelo âkâshan täyttämänä (katsokaa taulukko V). Tämä vastaa âtmista auraa, pyhää aurista munaa.³

Havaitseminen, aivohavaitseminen, on paikallistunut käpyrauhaseen, kun taas itse käpyrauhanen, valaistunut, vastaa jumalaista ajatusta.⁵ Aivolisäke on psyykkisen tason elin itsessään.⁶ Puhdas psyykinen näkö* aiheutuu aivolisäkkeen molekyyliiikunnosta. Tällä elimellä on suora yhteys näköhermoon ja se vaikuttaa siten näkemiseen ja aiheuttaa hallusinaatioita. Sen liikunto voi helposti aikaansaada päässä nähtyjä valon leimahduksia, jollaisia voidaan saada aikaan painamalla silmämunia ja siten aiheuttaa molekyyliiikuntaa näköhermossa.⁷ Kun molekyyliiikunta alkaa aivolisäkkeessä, näkyy näitä leimahduksia, ja lisätoiminta antaa psyykkisen näön, kuten samanlainen liikunto käpyrauhaseen aiheuttaa henkisen selvänäön. Juoppous ja kuumetauti aiheuttavat sekavaa liikettä aivolisäkkeessä ja siten saavat aikaan näköharhoja, näkyjä ja hallusinaatioita. Juoppous vaikuttaa elimeen joskus niin, että se lamaanuu,⁸ ja kaikkia okkultismin oppilaita koskeva ehdoton alkoholijuomien kieltö johtuu tästä syystä, minkä alkoholi saa aikaan aivolisäkkeeseen ja käpyrauhaseen.⁹

[198] Käpyrauhanen on henkisen, tästä syystä epäorganisen sensoriumin keskus. Sen toiminnalla ei ole mitään tekemistä verenkierron kanssa, mutta se liittyy verestä lähtöisin olevaan henkiseen tulisäteilyyn.¹⁰ Lisäksi: Käpyrauhanen, ihmisruumiin ylemmässä navassa, vastaa kohtua (naisessa ja sen vastaavuutta miehessä) alemmassa navassa; käpyrauhaseen varret vastaavat kohdun munajohtimia. Aivolisäke on vain käpyrauhaseen palvelija, sen soihdunkantaja, kuten palvelijat, jotka valoa kantaen

¹ Kokous XIV, s. 98-99, kappale ”Tulet”.

² Kokous XVI, s. 104, kappale ”Aivojen seitsemän keskusta”, 5. lause.

³ Kokous X, s. 83, 6. sarake, 7. solu (katsokaa myös s. 159).

⁴ Kokous XIII, s. 93, kappale ”Käpyrauhanen”, 1. lause; poikkeava kohta, s. 145.

⁵ Kokous IV, s. 57, 9. rivi; poikkeava kohta, s. 127.

⁶ Poikkeava kohta, s. 127.

* Tavallisessa selvänäössä ei käytetä tätä elintä.

⁷ Kokous IV, s. 57, kappale ”Psyykinen näkö ja aivolisäke”.

⁸ Kokous IV, s. 57, kappale ”Juoppous ja kuumetauti”.

⁹ Lähde tuntematon.

¹⁰ Lähde tuntematon.

juoksivat aikoinaan prinsessan vaunujen edellä. Ihminen on siis androgyyni, mitä hänen päähänsä tulee.¹

Nelikukkulat vastaavat kâma-manasta,² tuoden siten kâman ihmisaivojen manasiseen jaotukseen.

Itse kâmalla on vastaavuutensa pikkuaivoissa, jotka ovat voimakeskus ja -varasto.³ Pikkuaivot antavat aineiston aatteiden muodostamiseen. Isojen aivojen otsalohkot täydentävät ja viimeistelevät tämän pikkuaivojen hankkiman materiaalin, mutta ne eivät voi luoda itse.⁴

Kâmaa vastaa ruumiin alemmassa osassa maksa,⁵ vatsan alueella.

Yhteenvetona, meillä on:⁶

Kâma	vastaa	pikkuaivoja
Kâma-manas	”	nelikukkuloita
Manas-antahkarana	”	aivolisäkettä
Manas	”	käpyrauhasta
Manas-buddhi	”	” kun se tulee kosketuksiin kundalinin kanssa
Aurinen muna	”	âkâshan täyttämää pääkallon onteloa.

Siten aivoilla, alemman manaksen käyttövälineellä kâman kanssa, kuten sanottu, on alajaotuksensa vastaten manaksen alaosastoja eli aspekteja toiminnassa, ja niissä on myös sydämeen yhteydessä olevat onkalot, jotka mahdollistavat vaikutusten tekemisen fyysiseen tietoisuuteen sekä näissä onkaloissa tapahtuvan toiminnan kautta buddhi-manaksen toiminnan fyysisellä tasolla ja henkisen selvänäön kehittymisen.⁷

¹ Kokous XVI, s. 104, kappale ”Pikkuaivot jne.”, 2. ja 3. lause.

² Kokous IV, s. 57, 4. rivi.

³ Kokous XVI, s. 104, kappale ”Pikkuaivot jne.”, 1. lause.

⁴ Kokous XVI, s. 105, kappale ”Pikkuaivot jne.”, 2. kappale.

⁵ Kokous IV, s. 57, 2. rivi.

⁶ Kokous IV, s. 56–57, kappale ”Vastaavuudet”.

⁷ Lähde tuntematon.

MAKSA JA VATSA

Maksa ja vatsa, kuten sanottu, vastaavat kâmaa vartalossa ja tähän luokkaan on myös sijoitettava napa ja lisääntymiselimet. Maksa on läheisessä yhteydessä pernaan, kuten kâma on linga-shariraan, ja näillä molemmilla on osuutta veren tuotannossa.¹ Maksa on kenraali ja perna adjutantti. Kaiken, minkä maksa jättää suorittamatta, perna ottaa vastaan ja suorittaa loppuun.²

PERNA

Perna vastaa linga-shariraa ja toimii sen asuinpaikkana, jossa se on kietoutuneena.³ Koska linga-sharira on elämänlähde ruumiille, prânan käyttöväline ja välittäjä, perna toimii prânan keskuksena ruumiissa, josta elämä pumpataan ulos kiertämään.⁴ Se on sen vuoksi hyvin herkkä elin, vaikka fyysinen perna on vain todellisen pernan peite.⁵

VERI

Elämän, prânan, virtaaminen ruumiin läpi tapahtuu veren kautta.⁶ Se on elinvoima meissä, prâninainen mieluummin kuin prâna, ja liittyy läheisesti kâmaan ja linga-shariraan. Veren olemus on kâma, se on tällä tasolla universaalisen prânan täyttämä. Kun kâma jättää veren, se hyytyy.⁷ Niin että verta voidaan pitää kâma-rûpana, ”kâman muotona” eräessä mielessä.⁸ Samalla kun kâma on veren olemus, punaiset verisolut ovat sähköfluidumin pisaroita, kaikkien elinten hikeä, jota valuu joka solusta, tihkumaan aikaansaatuja sähköistä toimintaa. Ne ovat peräisin fohatisesta periaatteesta.⁹

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous XI, s. 86, kappale ”Maksa ja perna”.

³ Kokous XX, s. 117, 2. kappale, 2. ja 3. lause.

⁴ Lähde tuntematon.

⁵ Kokous XX, s. 117, 5. kappale.

⁶ Lähde tuntematon.

⁷ Kokous XIII, s. 95, kappale ”Kâma”.

⁸ Kokous XIV, s. 98, kappale ”Kâma-rûpa”, viimeinen lause.

⁹ Kokous XIV, s. 98, ”Valkoiset ja punaiset verisolut”, 5. ja 6. lause.

Anatomit alkavat löytää haarautumia ja uusia muunnoksia ihmisruumiista, ja joskus he pääsevät hyvin lähelle totuutta pääsemättä siitä ihan perille. He ovat väärässä esimerkiksi pernan suhteen sanoessaan sitä valkoisten [200] verisolujen valmistajaksi, sillä, kuten sanottu, todellisuudessa se on linga-shariran käyttöväline.¹ Mutta nämä valkoiset verisolut – jotka ovat ihmisruumiin nielijöitä, puhtaanapitäjiä – valuvat linga-sharirasta, joka, kuten sanottu, on kietoutuneena pernassa. Ne ovat chhâyân hiestäsyntyneitä.²

Veri toimii siten kâman, prânan ja linga-shariran fyysisenä upâdhina, ja oppilas ymmärtää, miksi se esittää niin suurta osaa animaalisessa rakenteessa. Pernasta – rikastettuna prânan elonaineiksella, linga-shariran verisolujen toimiessa tämän prânisen aineksen käyttövälineenä, nielijöinä, jotka muodostavat ja hävittävät ihmisruumiin – se kulkee kaikkialle ruumiiseen jakaen kaikkialle näitä prânisia kantajia. Punasolut edustavat ruumiissa fohatista energiaa, joka on läheisessä yhteydessä kâmaan ja prânaan, kun taas kaikkialla ruumiissa olevan veren olemus on kâma.³

SYMPAATTINEN HERMOSTO

Sympaattinen hermosto lähtee pyhästä pisteestä selkäydinjatkeen yläpuolelta, nimeltään trivenî. Tästä pisteestä alkavat idâ ja pingalâ, sympaattisen hermoston ja aivoselkäydinakselin ylemmän liittymän muodostuessa siten.⁴

Sympaattinen hermosto tavataan vasta eläimellisen kehityksen tiettyssä vaiheessa ja se on yhteydessä toisen selkäytimen kehittymisen kanssa. Seuraavan kierroksen lopussa ihmiskunnasta tulee jälleen kerran hermafrodiitti, miehis-naisellinen, ja silloin ihmiskehossa on kaksi selkäydintä. Seitsemännessä Rodussa nuo kaksi sulautuvat yhdeksi.⁵ Ihmisen seksuaalinen luomisvoima ei ole luonnollinen, tai oikeastaan ei ollut alussa. Se oli epänormaali poikkeama inhimillisen tai jumalallisen luonnon kulusta, ja

¹ Kokous III, s. 50, kappale ”Anatomia ja okkultismi”, 1., 2. ja 3. lause.

² Kokous XVI, s. 98, kappale ”Valkoiset ja punaiset verisolut”, 1. ja 2. lause.

³ Lähde tuntematon.

⁴ Kokous IV, s. 54, kappale ”Shivan vina; trivenî”, 2. lause ja osa 3. lauseesta.

⁵ Kokous III, s. 50, kappale ”Sympaattinen hermosto”, kysymys nro 16 ja vastauksen 1. ja 2. lause; kokous IV, s. 58, kappale ”Sympaattinen hermosto”, kysymys 32 ja vastaus.

kehitys kulkee siitä eroon pääsemiseen. Ihmisellä ei ole kuudennen ja seitsemännän Rodun lopussa sukupuolielimiä.¹ Fyysisen ruumiin kehitys vastaa rotuja, ja rotujen kehittyessä sympaattinen hermosto kehittyy todelliseksi selkäytimeksi kahden ytimen kasvaessa yhteen ja muodostaessa yhden. Me olemme palaamassa kaarta ylöspäin itsetietoisuus lisänämme. Kuudes Rotu vastaa ”vanukaspusseja”, ensimmäistä juurirotua, [201] mutta sillä tulee olemaan muodon täydellisyys yhtyneenä korkeimpaan ymmärrykseen ja henkisyteen.²

Sympaattinen järjestelmä on yhteydessä linga-shariraan, prânaan ja kâmaan enemmän kuin manakseen.³ Tântrikot käyttävät sitä ja kutsuvat sitä Shivan vinaksi,⁴ (luutuksi) eli Kâlin vînâksi,⁵ ja sitä käytetään hathajoogassa.⁶ Sen tärkein pleksus, solar pleksus, on vatsan aivot,⁷ ja tunteet koetaan siinä kâman vastaavuudesta johtuen.⁸ Siten psyykinen selvänäköinen havainto toimii usein tällä alueella, kuten kirjeiden lukeminen, esineiden psykometrisoiminen jne.⁹

SELKÄRANKA

Selkärankaa kutsutaan brahmadandaksi eli Brahmân sauvaksi. Tätä symboloi askeettien kantama bambusauva, joogien seitsensolmuinen keppi.¹⁰ Seitsemän solmua ovat seitsemän pitkin selkäydintä kulkevaa nâdîa.¹¹ Himalajan takaiset joogit, jotka kokoontuvat säännöllisesti Mânasarovarajärven rannalla, pitävät kolminkertaista yhteen solmittua bambusauvaa; ja heitä kutsutaan tridandoiksi.¹² Kolme solmua merkitsee kolmea tuulta, jotka kulkevat selkärangassa, ja tätä symboloi myös kolminkertainen

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous III, s. 50, kappale ”Sympaattinen hermosto”, vastaus kysymykseen 16, 3., 4. ja 5. lause.

³ Lähde tuntematon.

⁴ Kokous III, s. 51, kappale ”Anatomia ja okkultismi”, viimeinen lause.

⁵ Kokous IV, s. 54, kappale ”Shivan vînâ: triveni”, 1. lause.

⁶ Lähde tuntematon.

⁷ Kokous XVI, s. 103, kappale Elimet, \triangle ja \square ”, viimeinen lause.

⁸ Lähde tuntematon.

⁹ Kokous XVI, s. 105, kappale ”Pikkuaiivot jne.” 3. kappale, 1. lause.

¹⁰ Kokous VI, s. 54, kappale ”Brahmananda”.

¹¹ Lähde tuntematon.

¹² Kokous IV, s. 54, kappale ”Brahmadanda”.

brahmalainen lanka. Kolminkertaisella punoksella on myös muita merkityksiä, siitä voidaan mainita ohimennen: esimerkiksi se symboloi brahmaanin kolmea vihkimystä. Ensimmäinen tapahtuu syntymässä, kun hän saa salanimensä – hindu kuolee mieluummin kuin paljastaa tämän nimen – perheastrologilta, jonka oletetaan saaneen sen devoilta. Lapsen sanotaan siis myös olevan devojen vihkimä. Toinen vihkimys tapahtuu hänen ollessaan seitsenvuotias, jolloin hän saa nuoran. Kolmas on vihkimys hänen kastiinsa, seremonia, joka suoritetaan hänen ollessaan yksitoista- tai kaksitoistavuotias.¹ Mutta tämä vain ohimennen sanottuna.

[202] Seitsemän fyysistä nādîa ulottuu selkärankaan pitkin ristiluusta kannattajanikamaan. Ylifyysiset ovat päässä, ja näistä neljäs on aivolisäke.² Fyysiset nadit vastaavat anatomien tuntemia selkäytimen alueita. Pitkin selkäydintä on kuusi tai seitsemän nādîa eli pleksusta. Termi 'nadi' ei kuitenkaan ole tekninen; sitä käytetään kuvaamaan mitä tahansa solmua, keskusta, gangliota tai samanlaista ruumista. Pyhät nadit sijaitsevat sushumnan päällä, pitkin sen pituutta. Tiede tuntee kuusi niistä, mutta seitsemäs, kannattajanikaman lähellä, on tuntematon. Târaka râja -joogit puhuvat myös vain kuudesta eivätkä halua mainita pyhää seitsemättä.³

Sushumna on keskikäytävä, idân ollessa vasemmalla puolella selkäydintä ja pingalân oikealla. Kun sympaattiset hermosäikeet kasvavat yhteen muodostaakseen uuden selkäytimen, kuten sanottu edellä, idâ ja pingalâ yhtyvät sushumnaan ja niistä tulee myös yksi.⁴ Siten sympaattinen hermosto, joka on tekemisissä niin suuressa määrin rauhasjärjestelmän kanssa ja kehittyi enemmän naisessa kuin miehessä, ja aivoselkäydinakselli, joka on yhteydessä lihaksistoon ja kehittyi enemmän miehessä kuin naisessa, tulevat saavuttamaan tasapainon, ja tätä myöten androgyynistä tulee tyypillinen ihmiskunta.⁵

Puhdas âkâsha liikkuu sushumnaa pitkin ylöspäin; sen kaksi aspektia pitkin idâa ja pingalâa.⁶ Idâ ja pingalâ kulkevat pitkin selkäytimen kaarevaa reunaa, jonka sisällä on sushumna. Ne ovat puoliaineellisia, toinen positiivinen ja toinen negatiivinen, toinen aurinko ja toinen kuu, ja nämä kaksi saavat sushumnan vapaan ja henkisen virran toimimaan. Niillä on

¹ Kokous IV, s. 54, kappale ”Brahmaani-vihkimys”.

² Kokous I, s. 38, toinen kappale, 1. lause; poikkeava kohta, s. 121.

³ Kokous IV, s. 53, kappale ”Nadit”, vastaus kysymykseen 25.

⁴ Kokous IV, s. 58, kappale ”Sympaattinen hermosto”, vastaus kysymykseen nro 32.

⁵ Lähde tuntematon.

⁶ Kokous I, s. 38, kappale ”Kolme elämäntuulta”, 1. lause; poikkeava kohta, s. 121.

omat tietyt tiensä, muuten ne säteilisivät yli koko ruumiin. Keskittymällä idään ja pingalään synnytetään ”pyhä tuli”,¹ ja nämä ovat ”vartijat kummallakin puolella”,² joiden toiminnan avulla ainoastaan sushumninen virta voidaan saada liikkeelle. [Mutta tätä keskittymistä ei voida suorittaa ilman yksityiskohtia, joita ei ole vielä annettu.]³

Sushumna, idä ja pingalä ovat kolme elämäntuulta ja niitä symboloidaan brahmalaisella langalla. Kun nämä elämäntuulet ovat aktiivisia, alkaa kiertokulku, joka kulkee koko ruumiin läpi lähtien keskuskanavasta ja palaten siihen. Tästä syystä ihmistä edustaa puu, jonka kierto-prosessi kohoaa [203] sisempiä ja laskeutuu ulompia puun osia pitkin. Tästä johtuvat symbolina käytetyt puut ja dhyan-chohanisen ruumiin kuvaaminen puulla.⁴

Oppilas ymmärtää nyt ehkä, miksi kukaan ei voi oikein tai turvallisesti ryhtyä opiskelemaan käytännön okkultismia sanan todellisessa merkityksessä, ellei hän elä selibaatissa, ja miksi jokaisen, joka saa käsiinsä joitakin hatha-joogan harjoituksia ja joka alkaa harjoittaa niitä tavallisen perhe-elämän keskellä tai eläessään vapaasti seksuaalisesti, on vähänkin onnekaana välttämättä aiheuttava itselleen fyysisiä sairauksia, mutta hyvin todennäköisesti hulluutta. Selkäydin yhdistää aivot ja sukupuolielimet, ja sympaattinen hermosto vielä vahvistaa tätä yhteyttä. Selkäydin antaa kuitenkin vapaan kulun, joka johtaa aivojen tärkeisiin onteloihin. Sukupuolielinten kiihottaminen lähettää ylös impulsseja ja hienoja olemuksia aivoihin selkäydinkanavien kautta.⁵ Tahto hallitsee elämäntuulia, ja tahto ja halu ovat yhden ja saman asian korkeampi ja alempi puoli. Nämä tuulet, kuten sanottu, toimivat kanavissa ja tästä johtuu niiden puhtauden tärkeys. Sillä jos ne liikaavat tahdon voimistamat elämäntuulet, seurauksena on parhaimmillaan sairaus ja pahimmillaan musta magia. Sen vuoksi kaikki sukupuoliyhteys on kielletty käytännön okkultismissa.⁶

Käytännön okkultismin opetusta varten on tarpeen, että on saavuttanut keskittymiskyvyn ja sitten saa tiettyjä, täsmällisiä ohjeita. Viime mainitusta on vähän hyötyä oppilaalle, joka ei ole vielä oppinut keskittämään mieltään ja tahtoaan. Tätä kykyä olisi harjoiteltava ja kehitettävä alemmissa

¹ Kokous IV, s. 53, kappale ”Idä ja pingalä”.

² *E.S. Instructions No III, H. P. Blavatsky Collected Writings, XII, s. 616, Esoteeriset ohjeet, s. 113.*

³ Lähde tuntematon.

⁴ Kokous I, s. 38, viimeinen kappale.

⁵ Lähde tuntematon.

⁶ Kokous I, s. 38, kappale ”Kolme elämäntuulta”, lauseet 3-6.

asteissa, ja tätä tarkoitusta varten laadittiin sääntö, joka määräsi päivittäiseen meditaatioon. Tätä keskittymiskykyä ei saavuteta mitään toista tietä, ja ilman tätä pitkälle kehittynyttä kykyä ei voida edistyä käytännön okkultismissa eikä sen aloittaminen ole edes mahdollista.¹

RUUMISTA KOSKEVIA YLEISSELITYKSIÄ

Sthûla-sharira muodostuu molekyyleistä, joita atomit elähdyttävät. Molekyylissä on siinä seitsemän prinssiippiä prakritisessa ilmennyksessään.² Koska ihmisessä kokonaisuutena on kaikki elementit, jotka ovat löydettävissä maailmankaikkeudesta, ja koska makrokosmoksessa ei ole mitään, [204] mikä ei ole mikrokosmoksessa;³ niin jokainen molekyyli vuorostaan on maailmankaikkeuden, Ihmisen, peili. Ainoastaan tämä tekee mahdolliseksi sen että ihminen käsittää maailmankaikkeuden tällä olemassaolon tasolla; hänessä on makrokosmos ja mikrokosmos.⁴

Atomi sisältää esoteerisesti kuusi prinssiippiä ja on molekyylissä, molekyylin ollessa atomin ruumis eli sthûla-sharira, kuten âtman sisältää kaiken ja on aineellisessa maailmankaikkeudessa. Korkeimmassa aspektissaan se on alimman prakritisen tason seitsemännellä alatasolla ja on siten objektiivisen kosmoksen âtman.⁵ Se on siten henkinen ja on ikuisesti näkymätön tällä tasolla,⁶ ja ensimmäisissä ilmennyksissään se jää atomiseksi, niin kuin âtma-buddhi-manas molekyylissä. Siten alhaisimmalla prakritisella alatasolla saadaan aikaan aineellinen upâdhi, jonka kautta korkeammat prinssiipit voivat toimia ruumiissa.⁷ Ego on atominen, henkinen,⁸ ja niin ovat atomit, jotka selvästi muodostavat molekyyliden kolme korkeampaa prinssiippiä, samoin kuin epäsuorasti sisältävät alemmat. Molekyylit muodostuvat atomin ympärille, ja nämä molekyylit ovat yhteydessä kâma-manakseen, kâmaan ja linga-shariraan ja

¹ Lähde tuntematon.

² Lähde tuntematon.

³ Kokous XVI, s. 104–105, kappale ”Pikkuaiivot jne.”. 6. ja 7. lause.

⁴ Lähde tuntematon.

⁵ Kokous IX, s. 73, kappale ”Atomit”; poikkeava kohta, s. 137 (2 kappaletta).

⁶ Kokous XIII, s. 94, 3. kappale ”Astraali ja ego”.

⁷ Lähde tuntematon.

⁸ Kokous XIII, s. 94, kappale ”Astraali ja ego”, toisen virkkeen toinen osa; poikkeava kohta, s. 146.

lopulta ulompana peitteenä esiintyvät sthûla-shariran molekyyleinä.¹ Astraaliruumiit ovat molekyyllisiä, kuinka eterisoitunut niiden rakenne sitten onkin, kun taas ego on atominen. Tämä on ero astraaliruumiiden ja egon luonnon ja olemuksen välillä.² Nämä atomit muodostavat jumalan 33 creora hindukirjoissa.³ Mutta tästä kaikesta huolimatta egon varsinaista luonnetta ei voida ymmärtää rajallisen mielen avulla. Oppilas voi nyt paremmin ymmärtää esityksen (s. 157 ja 160),⁴ että aistitietoisuus ollen molekyylien tietoisuutta on âtma-buddhissa ja ilman manasta. Manasinen upâdhi ei kehity molekyyllissä, mistä syystä seitsemäisen âtmanin manasinen aspekti ei voi ilmetä siinä, eikä molekyyllissä tai molekyyleistä muodostuneissa soluissa ole itsetietoisuutta.⁵ Siten jalkojen tai muiden osien solut ovat tietoisia, mutta ne ovat niille lähetetyn ajatuksen tai tahdonilmauksen orjia ja tottelevat sitä. Ne eivät ole itsetietoisia eivätkä voi synnyttää ajatusta. Kun ne ovat väsyneet, ne voivat välittää aivoille uupumuksesta tai prânisen energian [205] vähenemisestä tukalan aistimuksen. Näin ne saavat aikaan aivoissa ajatuksen väsymyksestä alemman manaksen kääntäessä kâmallisen soluaistimuksen uupumuksesta ajatukseksi väsymyksestä.⁶

Vankka ruumiillinen terveys on este näkökyvyille – kuten voidaan havaita Swedenborgin tapauksessa.⁷ Se on prânan liikakäyttöä, mikä käynnistää voimakkaan molekyyllisen värähtelyn ja siten hukuttaa atomisen.⁸

Linga-sharira eli ruumiin eeterinen kaksoispuoli on molekyylinen rakenteeltaan, mutta molekyyylit ovat fyysiselle silmälle näkymättömiä. Se ei ole sen vuoksi homogeeninen.⁹ [Astraalivalo ei ole muuta kuin varjo todellisesta jumalaisesta valosta eikä ole molekyylinen.]¹⁰

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous XIII, s. 94, kappale ”Astraali ja ego”, 2. ja 1. lause; poikkeava kohta, s. 146.

³ Kokous III, s. 50–51, ”Anatomia ja okkultismi”, 1. kappaleen viimeinen lause.

⁴ Kappale ”Objektiivinen prakritinen tietoisuus”.

⁵ Lähde tuntematon.

* *Salainen Oppi*, osa I, s. 240.

⁶ Kokous XIII, s. 90, ”Itsetietoisuus”, 11. lause; poikkeava kohta, s. 141 (2 kappaletta).

⁷ Kokous V, s. 62, viimeinen lause.

⁸ Lähde tuntematon.

⁹ Lähde tuntematon.

¹⁰ Kokous XX, s. 117, viimeistä edellinen kappale.

LINGA SHARIRA

Kuten usein on edellä sanottu, linga-sharira on prânan käyttöväline ja se tukee elämää ruumiissa. Se on elämän säilyttäjä ja se kokoaa sitä kaikista ympärillä olevista luontokunnista ja on välittäjä prânisen ja fyysisen elämän valtakuntien välillä. Elämä ei voi siirtyä välittömästi ja suoraan subjektiivisesta objektiiviseen, sillä luonto kulkee asteittain piiristä toiseen jättämättä mitään väliin.¹ Linga-sharira toimii välittäjänä prânan ja sthûla-shariran välillä vetäen elämää jïvamerestä ja pumpaten sitä fyysiseen ruumiiseen prânanä.² Sillä todellisuudessa elämä on jumalallisuus, Parabrahman, universaalinen jumaluus. Mutta voidakseen ilmetä fyysisellä tasolla sen on sulauduttava tuon tason aineeseen; tätä ei voida tehdä suoraan, koska puhdas fyysinen on liian karkeaa ja siksi se tarvitsee käyttövälineen – linga-shariran.³

Linga-sharira on eräässä mielessä ihmisen sthûla-shariran pysyvä siemen, eikä Weismann perinnöllisyysteorioineen* ollut kaukana totuudesta. Mutta [206] olisi väärin sanoa, että inkarnaatioiden sarjassa on yhden egon sielullistava yksi pysyvä siemen.⁴ Yhden inkarnation linga-sharira kuihtuu pois, koska sthûla-sharira, johon se kuuluu, mätänee.⁵ Aurinen muna antaa uuden linga-shariran perustan, ja tanhiset elementaalit muodostavat sen⁶ aurisessa verhossa, jatkuvuuden näin säilyessä; se on uinuvana sikiötilassa sen entiteetin devachanin aikana, jolle se kuuluu ja siirtyy aikanaan naisen kohtuun.⁷ Se on ensin kohdussa, ja sitten tulee maskuliiniselta vanhemmalta siemen, joka hedelmöittää sen. Se on tulevan ihmisen subjektiivinen kuva, fyysisen ruumiin malli, jossa lapsen on määrä muodostua ja kehittyä. Se verhotaan sitten aineeseen, kuten kuupitrit, ja sitä kutsutaan sen vuoksi usein chhâyäksi.⁸ Seitsemään ikävuoteen asti se muodostaa ja muovaa ruumista; tuon iän jälkeen ruumis muovaa linga-shariraa. Mieli ja linga-sharira molemminpuolisesti vaikuttavat toinen

¹ Kokous XX, s. 117, 4. kappale, 5. ja 6. lause.

² Kokous XX, s. 117, 5. kappale, 1. lause.

³ Kokous XX, s. 117, 6. kappale.

⁴ Kokous XIX, s. 115, ”Monadin kehitys”, 4. kappale.

⁵ Kokous XIX, s. 113, 2. kappale kuvion jälkeen, 2. lause.

⁶ *E.S. Instruction No III, H. P. Blavatsky Collected Writings, XII, s. 609, Esoteeriset ohjeet, s. 106.*

⁷ Katsokaa alahuomautusta nro 283; lisälähde tuntematon.

⁸ Kokous VI, s. 67, kappale ”Astraaliruumis”.

toisiinsa ja niin valmistuu muotti seuraavaa inkarnaatiota varten.¹ Se on täydellinen kuva ihmisestä, hyvä tai paha hänen oman luonteensa mukaisesti.² Sen vuoksi ei voida sanoa, että egon inkarnaatiossa on yksi pysyvä linga-shariran siemen; siinä seuraa alituisesti tuhoaminen ja uudistuminen manaksen antaessa aurisen munan avulla pysyvän siemenen; ”se on taivas ja maa, jotka suutelevat toisiaan.”³

Inkarnaation aikana linga shariran siemen eli elinolemus on, kuten sanottu, pernassa; chhâyâ on kiertyneenä siinä.⁴ Ja nyt oppilas välttykään paljolta sekaannukselta tehden eron eri astraaliruumiiden ja todellisen astraalin välillä. Astraali, ennen kaikkea ihmisen toinen prinssiippi vastaten kosmoksen toista prinssiippiä, on kuupitrien chhâyân ja siihen sulautuneen aurisen olemuksen jälkeläinen.⁵ Tämä on lapsen ruumiin muovaaja, edellä mainittu malli. Tällä on fyysistä elintään varten perna ja ruumiillistuman aikana sillä on siinä paikkansa. Se antaa perustan kaikille astraaliruumiille, linga-shariralle ja mâyâvi-rupille, joita on käytetty käyttövälineinä eri prinssiipeille.⁶ Kutsukaamme sitä nyt chhâyäksi sen alkuperän vuoksi. Kun astraaliruumis on muodostettava, chhâyâ kehittää varjomaisen, [207] kiertävän olemuksen kuin savu ottaen asteittain muodon, kun se tulee esiin.⁷ Jotta tämä olemus voisi tulla näkyviin, chhâyâ vetää ympäröivästä ilmakehästä itseensä siinä ajelehtivia tiettyjä pienen pieniä hiukkasia, ja niin linga-sharira eli toinen astraalinen käyttöväline muodostuu fyysisen ruumiin ulkopuolella. Tämä prosessi on usein havaittu spiritualistisissa istunnoissa, joissa on tapahtunut materialisoituminen.⁸ Esoteristi on nähnyt chhâyân tulevan näkyviin Eglintonin kyljestä ja muodostuvan tässä kuvatulla tavalla.⁹

Tämä eterinen ruumis, joka on muodostunut sthûla-shariran ulkopuolella, on oikein kutsuttuna linga-sharira;¹⁰ se ei voisi muodostua tyhjiössä;¹¹ se on kehittynyt tilapäisesti chhâyâ perustuksenaan ja hajoaa, kun

¹ Kokous XIX, s. 115, kaksi viimeistä kappaletta.

² Kokous XVIII, s. 110, kappale ”Linga-sharira”.

³ Kokous XIX, s. 115, 4. kappale.

⁴ Kokous XX, s. 117, 2. kappale, 3. lause.

⁵ *E.S. Instruction No III, H. P. Blavatsky Collected Writings, XII, s. 608, Esoteeriset ohjeet, s. 105.*

⁶ Katsokaa alahuomautusta 290, lisälähde tuntematon.

⁷ Kokous XX, s. 117, 2. kappale, 2., 3. ja 4. lause.

⁸ Kokous XX, s. 117, 3. Kappale, 1. lause ja 4. kappale, 1., 2. ja 3. lause.

⁹ Lähde tuntematon.

¹⁰ Lähde tuntematon.

¹¹ Kokous XX, s. 117, 3. kappale, 1. lauseen loppuosa.

chhâyân perusta vetäytyy ruumiiseen. Tämä linga-sharira yhdistyy fyysiseen ruumiiseen napanuoran, aineellisen nuoran, avulla eikä voi sen vuoksi kulkea kauas siitä.¹ Terävä väline voi vahingoittaa sitä eikä se kestäisi miekkaa tai pistintä, vaikka se voi helposti mennä pöydän tai muun huonekalun läpi.² Kun miekka isketään varjoihin, kyseessä on miekka eikä sen linga-sharira tai astraali joka haavoittaa. Ainoastaan terävät välineet voivat lävistää tuollaisia astraaleja; siten veden alla isku tylpällä esineellä ei voisi vaikuttaa niin paljon kuin viilto.³

Spiritualistisissa istunnoissa meedion linga-sharira materialisoituu mielikuvituksen aiheuttaessa usein samannäköisyyden kuolleisiin ihmisiin, mutta joskus sen aiheuttaa elementaali, joka heittää linga-shariraan heijastuksen kuolleen kuvasta astraalivalossa saaden siten aikaan yhdennäköisyyden. Sellaisten aaveiden vaatetus muodostuu meedion elävistä osasista. Kyseessä ei ole todellinen vaatetus eikä sillä ole mitään tekemistä meedion vaatteiden kanssa. Kaikista materialisoitumisista on jouduttu maksamaan.⁴ Materialisoidut muodot on toistaiseksi jaettava kahteen luokkaan: a) ne joissa on määrätty muoto, jonka on aikaansaanut sellaisen henkilön alitajunta tai muu ajatus, jolle muoto kuuluu eli kuten edellä esitettiin, ja b) ne joiden muoto tai ulkonäkö tai ilmeneminen johtuu sen henkilön, jolle se kuuluu, ja sen henkilön, joka näkee sen, yhteisestä ajatuksesta, niin että ulkoinen ilmaantuminen johtuu näiden henkilöiden toinen toisilleen suorittamasta ajatus- tai mielikuvitusprosessista. Näissä tapauksissa [208] mielikuvitus ja ajatus tapahtuvat tai vaikuttavat samalla kertaa liian lyhyessä ajassa tullakseen havaituiksi.⁵ Totuus astraaliruumiista selittää arabialaiset ja itämaiset kertomukset dšinneistä ja pulloon kahlehdituista pikkupaholaisista jne.⁶ Dugpat voivat vaikuttaa muiden ihmisten linga-shariroihin.⁷ Kun ihminen käy toisen ihmisen luona astraaliruumiissaan, kyseessä on linga-sharira, joka lähtee, mutta tämä ei voi tapahtua kovin kaukana.⁸ Siten myös linga-sharira nähdään henkilöiden lähellä heidän ”kaksoisruumiinaan”. Ja tätä linga-shariraa

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous XVIII, s. 110, viimeistä edellinen kappale, toinen lause.

³ Kokous XVIII, s. 110, viimeinen kappale.

⁴ Kokous XX, s. 117, 4. kappale, lauseet 1-4.

⁵ Lähde tuntematon.

⁶ Kokous XX, s. 117, 3. kappale, 2. lause.

⁷ Kokous XVIII, s. 110, ”Mâyâvi rûpa”, viimeinen lause.

⁸ Kokous XVIII, s. 110, ”Mâyâvi-rûpa”, 1. lause.

käytetään siirtämään esineitä ilman näkyvää kosketusta. Vuotava chhâyâ voi muodostaa linga-shariran ilman että henkilö tietää sen virtaamisesta, ja se voi vaeltaa ympäriinsä, mutta sillä ei ole silloin täyttä tietoisuutta. Sellaista astraaliruumiin heijastamista ei pitäisi yrittää.¹

Tärkeämmän laatuinen astraaliruumis on mâyâvi-rûpa eli harharuumis, jossa on erilaisia asteita. Kaikissa on chhâyâ upâdhina, mutta ne voivat olla tiedottomia tai tietoisia.² Jos ihminen ajattelee toista ihmistä matkan päässä hyvin keskittyneesti, hänen mâyâvi-rûpansa voi ilmestyä tuolle toiselle ilman, että heijastaja tietää siitä mitään. Tämä mâyâvi-rûpa muodostuu kriyashaktin tiedottoman käytön avulla, kun ajatus on voimakkaassa ja keskittyneessä työssä. Se muodostuu ilman ajatusta tietoisesta heijastuksesta, ja se on itse tietämätön, ajatteleva ruumis, mutta ei tietoisuuden käyttöväline. Mutta kun ihminen heijastaa tietoisesti mâyâvi-rûpansa ja käyttää sitä tietoisuuden käyttövälineenä, hän on adepti. Ketkään kaksi ihmistä eivät voi olla samanaikaisesti tietoisia toinen toistensa läsnäolosta, ellei toinen heistä ole adepti.³

Mâyâvi-rûpan muodostamisessa, kuten on jo sanottu, chhâyâ, ”kaikkien muotojen perusta”, varustaa upâdhin. Kun adepti heijastaa mâyâvi-rûpansa, sen elähdyttävä ohjaava äly tulee sydäimestä, manaksen olemuksen tullessa siihen; ominaisuudet otetaan aurisesta verhosta.⁴ Mikään ei voi vahingoittaa mâyâvi-rûpaa – ei terävä esine tai ase – koska tällä tasolla se on puhtaasti subjektiivinen.⁵ Sillä ei ole mitään aineellista yhteyttä fyysiseen ruumiiseen, ei mitään napanuoraa. Se on henkinen ja eteerinen ja liikkuu kaikkialla viivytyksettä ja esteettä. Siten se eroaa täysin [209] linga-sharirasta, joka vahingoittuneena vaikuttaa takaisin fyysiseen ruumiiseen.⁶ Mâyâvi-rûpa on manasinen eikä sitä pitäisi sekoittaa linga-shariraan; sen heijastuskuva on aina manasinen teko, koska sitä ei voida muodostaa ilman kriyashaktin toimintaa.⁷ Mâyâvi-rûpa voi olla joskus niin voimakkaasti elävöitynyt, että se voi mennä toiselle tasolle ja siellä yhtyä tuon tason olentoihin ja siten sielullistaa ne.⁸ Mutta vain adepti voi tehdä

¹ Lähde tuntematon.

² Lähde tuntematon.

³ Kokous XVIII, s. 110, kappale ”Mâyâvi-rûpa”, 2., 3., 4. ja 5. lause.

⁴ Kokous VI, s. 68, 3 viimeistä riviä.

⁵ Kokous XVIII, s. 110, viimeinen kappale, ensimmäinen lause.

⁶ Kokous III, s. 51, 1. kappale kysymyksen ja vastauksen nro 18 jälkeen.

⁷ Lähde tuntematon.

⁸ Kokous XIX, s. 115, ”Mâyâvi-rûpa”.

tämän.¹ Dugpat ja noidat, vasemman puolen polun adeptit, voivat luoda oman mâyâvi-rûpansa ja käyttää sitä.²

Kuten sanottu, linga-shariran heijastumista ei pitäisi yrittää, vaan oppilaan olisi yritettävä harjoittaa kriyashaktin voimaa mâyâvi-rûpan tietoiseen heijastamiseen.³

KÂMA JA KÂMA-RÛPA

Vaikka oppilas ei voi enää pitää prânaa yhtenä seitsemästä periaatteesta, koska se on universaalinen elämä, hän ei saa unohtaa, että se elävöittää kaiken prânisena energiana.⁴ Jokainen periaate on jîvan erilaistuma, ja *elämäntiete jokaisessa* on prâna, ”elämähengitys”.⁵ Se on nefesh; ja jîva tulee prânaksi vasta kun lapsi on syntynyt.⁶ Siten kâma riippuu prânasta, jota ilman ei olisi mitään kâmaa. Prâna herättää kâmalliset idut elämään ja se tekee kaikki halut elinvoimaisiksi ja eläviksi.⁷

On muistettava, että prâna ei ole aikaansaannos lukemattomista ”elämistä”, jotka muodostavat ihmisruumiin, eikä ruumiin solujen ja atomien kokoelma. Se on ”elämien” vanhempi, ei niiden tuote. Esimerkkinä, sieni voidaan upottaa valtameren. Sienen sisällä olevaa vettä voidaan verrata prânaan, ulkopuolella oleva vesi on jîva. Prâna on elämän liikeperiaate. Ruumis jättää prânan, prâna ei jätä sitä. Jos sienen ottaa pois vedestä, se kuivuu ja kuvaa näin kuolemaa.⁸

Kâma ei elämän aikana muodosta ruumista, joka voidaan erottaa fyysisestä ruumiista. Se on molekyylien välinen vastaten molekyyli molekyyliltä [210] fyysistä ruumista ja ollen siitä erottamaton molekyyllisesti. Siten se on muoto, mutta ei kuitenkaan muoto; muoto fyysisen ruumiin sisällä, mutta kykenemätön tulemaan heijastetuksi havaittavana muotona. Tämä on sisäinen eli astraalinen ihminen, jossa sijaitsevat aistimuskeskukset ja psyykkiset tuntemukset ja jonka molekyylien välisestä suhteesta fyysiseen ruumiiseen riippuvat kaikki

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous XVIII, s. 110, Mâyâvi-rûpa”.

³ Kokous XVIII, s. 111, toinen kappale.

⁴ Lähde tuntematon.

⁵ Kokous IV, s. 57–58, kohta ”Prâna”, vastaus kysymykseen nro 31, 7. lause.

⁶ Kokous III, s. 51, kappale ”Prâna”, vastaus kysymykseen nro 17.

⁷ Kokous IV, s. 57, kohta ”Prâna”, vastaus kysymykseen nro 31, 3 viimeistä lausetta.

⁸ Kokous IV, s. 57–58, kappale ”Prâna”, kysymys nro 31 ja vastauksen lauseet 1-6.

aistimukset ja määrätietoinen toiminta.¹ Kuolemassa jokainen solu ja molekyyli luopuu tästä olemuksesta ja siitä muodostuu aurisen verhon jäännösten myötä erillinen kâma-rûpa, mutta tämä ei voi milloinkaan tapahtua elämän aikana.² Veri kuvaa hyvin kâma-rûpaa, sillä ruumiissa ollessaan, täyttäen jokaisen osan mutta suoniin rajoitettuna, se ottaa ruumiin muodon ja sillä on muoto, vaikka se on sinänsä muodoton. Jos sanaa kâma-rûpa käytetään osoittamaan tätä intermolekyylistä rakennetta, joka on psyykinen ihminen, silloin kuoleman jälkeistä erillistä muotoa on kutsuttava kâma-rûpa-astraaliksi eli kâma-rûpan astraaliksi.³

Elämän aikana alempi manas toimii tämän kâma-rûpan kautta ja tulee siten yhteyteen sthûla-shariran kanssa; tästä syystä alemman manaksen sanotaan ”sijaitsevan kâma-rûpassa”.⁴ Kuoleman jälkeen se elävöittää kâma-rûpan joksikin aikaa, kunnes korkeampi kolminaisuus sulaututtuaan uudelleen alempaan manakseen tai sellaiseen osaan siitä, mihin se voi sulautua uudelleen, siirtyy devachaniin.⁵ Normaali aika, jonka aikana osa tietoisuudesta jää kâma-lokaan, on sataviisikymmentä vuotta.⁶ Lopulta kâma-rûpa hajoaa ja tanhisten elementaalien jäädessä kâmalokaan⁷ sen jälkeen jääneet osat menevät eläimiin, joista kuumaveriset ovat peräisin ihmisestä. Kylmaveriset ovat menneisyydestä.⁸

Olemme jo nähneet, että ruumiissa kâma on erityisesti yhteydessä vereen, maksaan, vatsaan, napaan ja lisääntymiselimiin, jättäen nyt pois päässä sijaitsevat elimet, jotka ovat yhteydessä sen psyykkiseen mielummin kuin sen eläimelliseen puoleen. Ollen niin voimakkaasti yhteydessä elimiin, jotka ylläpitävät ja lisäävät elämää,⁹ kâman huippu on sukupuoli-vietti. Idioteilla on sellaisia haluja ja myös himoja ruokaan jne., [211] mutta ei mitään korkeampaa.¹⁰ Niinpä vapautuaksenne kâmasta teidän on

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous XX, s. 117, 2. kappale., viimeinen lause.

³ Lähde tuntematon.

⁴ *E. S. Instruction No III, H. P. Blavatsky Collected Writings, XII, s. 635, Esoteeriset ohjeet, s. 132.*

⁵ Lähde tuntematon.

⁶ Kokous XX, s. 118, 2. kappale, 4. lause.

⁷ *E. S. Instruction No III, H. P. Blavatsky Collected Writings, XII, s. 609, Esoteeriset ohjeet, s. 106.*

⁸ Kokous XIV, s. 98, ”Kâma-rûpa”.

⁹ Lähde tuntematon.

¹⁰ Kokous XX, s. 118, 3. kappale.

vapauduttava kaikista aineellisista vaistoistanne – ”murskattava aine”.¹ Mutta samalla teidän on muistettava, että kâma, josta osa on pahoja intohimoja ja mielenliikutuksia, eläimellisiä vaistoja, auttaa kuitenkin teitä kehittymään antamalla myös kohoamiseen tarvittavan halun ja kiihokkeen.² Sillä kâma-prânassa ovat fyysiset elementit, jotka pakottavat kasvuun sekä fyysisesti että psyykkisesti, ja ilman näitä voimakkaita ja mylertäviä elementtejä edistystä ei voisi tapahtua.³ Auringon vaikutus ihmiseen on sekä fyysinen että mentaalinen ja tämä auringon vaikutus ihmiskuntaan on yhteydessä kâma-prânaan, näihin kaikkein fyysisimpiin k-mallisiin elementteihin, sillä auringosta virtaa elinvoimaa, joka lankeaa niihin ja pakottaa kasvuun.⁴ Tästä syystä oppilaan on opittava hallitsemaan ja puhdistamaan kâmaa, kunnes ainoastaan sen energia jää jäljelle liikkeelle panevana voimana ja tuota energiaa ohjaa kokonaan manasinen tahto.⁵

ALEMPI MANAS ELI KÂMA-MANAS

Alempaa manasta on monessa suhteessa vaikeinta ymmärtää.⁶ Siihen liittyy valtavia mysteereitä.⁷ Meidän pitää tässä ottaa se huomioon periaattina tarkastellen myöhemmin tietoisuuden liikkeitä nelinäisyydessä ja sen joka osassa.⁸

Tärkeätä on käsittää sen suhde korkeampaan manakseen.⁹

Manas on ikään kuin puhdas jumalainen valopallo, säde maailmansielusta, yksikkö korkeammasta piiristä, jossa ei ole mitään erilaistumista. Laskeutuessaan erilaistumisen tasolle se vuodattaa säteen, joka on se itse, jota se voi ilmentää vain jo erilaistuneen persoonallisuuden kautta. Tämä säde on alempi manas,¹⁰ kun taas jumalainen valopallo, kumâra omalla

¹ Kokous VI, s. 66–67, kappale ”Selityksiä”, 2. lause.

² Kokous XI, s. 86, ”Kâma”.

³ Lähde tuntematon.

⁴ Kokous IX, s. 73, ”Aurinko”.

⁵ Lähde tuntematon.

⁶ Lähde tuntematon.

⁷ Kokous XIX, s. 114, 5. kappale.

⁸ Lähde tuntematon.

⁹ Lähde tuntematon.

¹⁰ Kokous XIV, s. 97, kappale ”Korkeamman egon vastuu”, 1. ja 2. sekä ensimmäinen osa 3. lausetta; katsokaa myös kokous XVI, s. 106, 2. kappale, 1. rivi.

[212] tasollaan, on korkeampi ego eli korkeampi manas, oikea manas.¹ Mutta ei saa koskaan unohtaa, että alempi manas on olemukseltaan sama kuin korkeampi.²

Ruumiillistumisessa tämä korkeampi ego työntää ulos säteen, alemman egon.³ Jokaisessa ruumiillistumisessa lähetetään uusi säde ja kuitenkin se on olemukseltaan sama säde, sillä olemus on aina yksi, sama teissä ja minussa ja jokaisessa. Siten korkeampi ego inkarnoituu tuhansiin ruumiisiin.⁴ Liekki on ikuinen. Korkeamman egon liekistä sytytetään alempi, ja tästä alempi käyttöväline ja niin edelleen.⁵ Sillä tämä säde voi ilmetä täällä maan päällä ja lähettää ulos mâyâvi-rûpansa. Korkeampi ego on aurinko, voimme sanoa, ja persoonalliset manakset ovat sen säteitä;⁶ korkeamman egon tehtävä on työntää ulos säde, josta tulee lapsen sielu.⁷ Vain siten voi korkeampi ego ilmetä, sillä siten se ilmenee ominaisuuksiensa kautta.⁸ Vain siten se voi myös kerätä kokemuksia; ja *Upanishadien* kohta, jossa sanotaan jumalien ravitsevan itseään ihmisillä, tarkoittaa, että korkeampi ego saa maallisen kokemuksensa alemman kautta.⁹

Nämä suhteet voidaan käsittää paremmin tutkimalla seuraavaa kuviota.¹⁰

¹ Kokous XIX, s. 113, 2. kappale kuvion jälkeen, 1. lause.

² Kokous XVI, s. 104, ”Kristos”, 3. lause.

³ Kokous XIX, s. 113, 3. kappale kuvion jälkeen, 1. lause.

⁴ Kokous XIX, s. 113, viimeistä edellinen kappale, 1. ja 2. lause.

⁵ Kokous XIX, s. 113, viimeinen kappale.

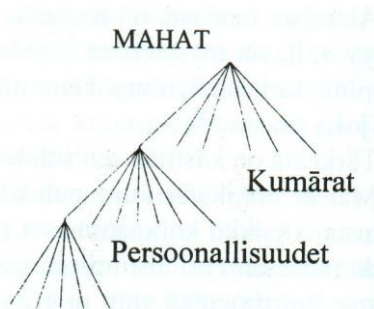
⁶ Kokous XIX, s. 114, 3. kappale, 1. ja 3. lause; poikkeava kohta, s. 148.

⁷ Kokous XIX, s. 113, kolmanneksi viimeinen kappale.

⁸ Poikkeava kohta, s. 148, 2. kappale.

⁹ Kokous XX, s. 117, 1. kappale.

¹⁰ Kokous XIX, s. 116, kuvio.

Ominaisuuudet, mâyâvi-rûpat jne.

Huom. Säteiden lukumäärä on tässä kuviossa sattumanvarainen.

[213] Kun säde lähtee eteenpäin, se verhoutuu astraalivalon korkeimpaan asteeseen ja sitten se on valmis ruumiillistumaan;¹ siitä on puhuttu tässä vaiheessa chhâyâna eli korkeamman mielen varjona, mikä se todella on.² Tämä itsensä verhoaminen aineen alempaan muotoon on välttämätöntä ruumiissa toimimiselle;³ sillä korkeamman manaksen ja saman luonnon vuodatuksena se ei voi tuossa luonnossa tehdä mitään vaikutusta tällä tasolla eikä vastaanottaa mitään. Arkkienkeli, jolla ei ole mitään kokemusta, olisi aistiton tällä tasolla eikä voisi antaa eikä vastaanottaa vaikutuksia. Siten alempi manas pukeutuu astraalivalon olemukseen, ja tämä astraaliverho eristää sen vanhemmastaan, muttei antahkaranasta.⁴ Antahkarana on sen vuoksi se osa alempaa manasta, joka on yhtä korkeamman kanssa, se olemus, joka säilyttää puhtautensa; siihen painautuvat kaikki hyvät ja jalot pyrkimykset ja siinä ovat alemman manaksen ylöspäin suuntautuvat energiat – voimat ja taipumukset, joista tulevat sen devachaniset kokemukset. Inkarnaation koko kohtalo riippuu siitä, voiko tämä puhdas olemus, antahkarana, hillitä kâma-manaksen vai ei.⁵ Se on ainoa pelastus. Jos katkaisee tämän, tulee eläimeksi.¹

¹ Lähde tuntematon.

² Kokous VI, s. 68, ”Chhâyâ”, 1. lause.

³ Lähde tuntematon.

⁴ Kokous XIII, s. 95, kappale ”A[lempi] manas”, 1., 2. ja 3. lause (osittain).

⁵ Kokous XIV, s. 97–98, kappale ”Korkeamman egon vastuu”, viimeinen lause ja osa kappaleesta ”Antahkarana”.

Mutta samalla kun korkeamman egon sisin olemus on puhdas, se osa, josta voidaan puhua sen ulompana pukuna, se säteen osa, joka ottaa mukaan astraaliaineen, voi olla likainen.² Tämä osa siitä muodostaa alemman manaksen alaspäin johtavat energiat, ja nämä menevät kohti k~maa, ja tämä osa voi, elämän aikana, niin kristalloitua ja tulla yhdeksi kâman kanssa, että se pysyy sulautuneena aineeseen.³

Siten alempi manas, käsitettynä kokonaisuutena, on jokaisessa maa-elämässä sellainen, millaiseksi se tekee itsensä. Sille on mahdollista toimia eri tavoin erilaisissa olosuhteissa, vaikka sitä ympäröisi joka kerta samat olosuhteet, koska sillä on järki ja itsetietoista tuntemusta oikeasta ja väärästä, hyvästä ja pahasta. Itse asiassa se omaa jumalaisen sielun kaikki ominaisuudet, ja yksi näistä ominaisuuksista on tahto. Tässä säde on korkeampi manas. Olemuksen osa on olemusta, mutta kun se on poissa [214] itsestään, niin sanoaksemme, se voi likaantua ja turmeltua, kuten edellä on selitetty.⁴ Niin se voi myös emanoitua, kuten edellä on sanottu, ja voi siirtää olemuksensa eri verhoihin, esim. mâyâvi-rûpaan, kâma-rûpaan jne. ja jopa elementaaleihin, jotka se voi sielullistaa, kuten rosenkreutzilaiset opettivat.*⁵

Tämä olemuksen yhteys jumalaiseen vanhempaansa mahdollistaa sen sulautumisen lähteeseensä sekä maaelämän aikana että devachanisena väliaikana.⁶

Korkeimmassa mietiskelyssä tulee hetki, jolloin alempi manas vetäytyy kolminaisuuteen, josta tulee siten nelinäisyys, Pythagoraan tetraktys, kaikista symboleista korkein ja pyhin. Tämä alemman manaksen vetäytyminen ylöspäin jättää sen mikä oli aikaisemmin nelinäisyys alempana kolminaisuutena, joka sitten kääntyy. Ylempi kolminaisuus heijastuu alempaan manakseen. Korkeampi manas ei voi itse heijastua, mutta kun vihreä kohoaa ylöspäin, siitä tulee peili korkeammalle; se ei ole silloin enää vihreä, kun se on eronnut yhteyksistään. Siten kâmasta eronnut

¹ Kokous XIII, s. 95, kappale ”A[lempi] manas”, 3. lause (viimeinen osa) ja viimeinen lause.

² Kokous XIV, s. 96, kappale ”Isänmaallisuus jne.”, 4. lause; poikkeava kohta, s. 121, kaksi kappaletta.

³ Kokous XIV, s. 97, kappale, ”Korkeamman egon vastuu”, 3. lause.

* Katsokaa *Le Comte de Gabalis*, Abbé de Montfaucon de Villars [ks. alahuomautus 3, s. [114] (kirjassa ah. 41).]

⁴ Kokous XIX, s. 114, 1. ja 2. kappale.

⁵ Kokous XIX, s. 114, viimeinen kappale.

⁶ Lähde tuntematon.

psykye yhtyy korkeampaan kolminaisuuteen ja siitä tulee henkinen; kolminaisuus heijastuu neljännessä, ja tetraktys on muodostunut. Niin kauan kuin ette ole kuolleita, on oltava jotakin, missä korkeampi kolminaisuus on heijastuva; sillä täytyy olla jotakin, mikä tuo tiedon valvetajunnalle korkeammalla tasolla läpikäydyistä kokemuksista. Alempi manas on taulu, jolle tallentuu transsin aikana saatu, siten toimien lähettinä korkeamman manaksen ja päivätajunnan välillä. Tämä alemman manaksen vetäytyminen alemmasta nelinäisyydestä ja tetraktyksen muodostuminen on turîya-tila; sille astutaan neljännellä polulla¹ ja sitä on kuvattu *Hiljaisuuden äänen* selityksessä korkean henkisen tietoisuuden tilana, joka on unia vailla olevaa tilaa tuonnempana.²

Kuten sanottu, auringon vaikutus ihmiseen on yhteydessä kâma-prânaan;³ kuun vaikutus on pääasiallisesti kâma-manasinen eli [215] psykofysiologinen. Se vaikuttaa psykologiseen puoleen aivoissa, aivojärkeen.⁴

ANNIE BESANT
WILLIAM Q. JUDGE

Otettu H. P. B:n .: jättämästä aineistosta tähän käyttöön.

HUOMAUTUS

[Teksti alkuperäisessä ohjeessa]

Neliosaisen tietoisuuden liikettä jokaisessa jäsenessä ja kysymystä skandhoista käsitellään OHJEESSA VI.

[Teksti *H. P. Blavatsky Collected Writings* -teoksesta, XII, s. 712]

Neliosaisen tietoisuuden liikkeitä jokaisessa jäsenessä ja kysymystä skandhoista käsitellään tulevissa ohjeissa.

¹ Kokous III, s. 48, kysymyksen nro 10 vastauksen 1. ja 2. kappale.

² *Hiljaisuuden ääni*, s. 93, selitys nro 15.

³ Katsokaa s. 211.

⁴ Kokous IX, s. 73, kappale ”Aurinko” ja ”Kuu”; poikkeava kohta, s. 137, kappale ”Kuu” (2 kappaletta).

[217]

OHJE VI

[219]

HUOMAUTUS

Ohje VI on osittain koottu, kuten IV ja V, muistiinpanoista, jotka sisäinen ryhmä teki H. P. B:n suullisista opetuksista ja myöhemmin korjasi ja täydensi. Kuudenteen ohjeeseen ei ole kuitenkaan yritetty tehdä minkäänlaisia muutoksia tai lisäyksiä, ja vaikka se ehkä tekee tutkimuksen jotenkin vaikeammaksi, pidettiin viisaimpana antaa aineisto niin tarkkaan kuin mahdollista sellaisena kuin H. P. B. sen jätti. Nykyinen ulkoinen johtaja¹ tahtoi sitä erityisesti, jotta, kuten hän ilmaisi sen, ”H. P. B:n opetus koululle säilyisi täydellisenä ja muuttumattomana”.²

¹ On ehkä useampi kuin yksi tulkinta siitä, kehen viittasi ”nykyinen ulkoinen johtaja” yllä olevassa huomautuksessa. Jos se kirjoitettiin W. Q. Judgen elinaikana, sanonta olisi tietysti viitannut häneen. Mutta jos huomautus kirjoitettiin vuonna 1901, tämän kirjan julkaisemisen aikoihin, silloin ”nykyinen ulkoinen johtaja” viittaisi henkilöön, joka oli T. I. K:n (N.Y., N.Y.) ulkoinen johtaja vuonna 1901. Eri asiakirjojen mukaan, jotka T. I. K., P.O. Box 1584, New York, N.Y., julkaisi, ulkoinen johtaja ei ollut esoteerisen koulun jäsenten tiedossa: ”...Koulu on juuri uudelleen järjestetty... Ulkoinen johtaja on jäävä ehdottomasti tuntemattomaksi...” *E. S. T. Circular* nro 8, 1.3.1899, s. 2.

Eräässä toisessa T. I. K:n asiakirjassa sanotaan selvästi, että E. T. Hargrove ei ollut ulkoinen johtaja tuolloin: ”Haluan... ilmoittaa... että Mr. Hargrove siirrettiin tältä työkentältä toiseen yhtä tärkeään tehtävään... Hänen siirtonsa sekä nykyisen ulkoisen johtajan – minun itseni – tuntemattomuus säästää koulun ristiriidoilta, paitsi sen itsensä tekemiltä.”

Lisätietoa varten katsokaa *Historiallisen johdantomme* alahuomautusta 29, s. 25.

² Kirjamme tämän osan teksti (s. 220–234) on otettu teoksesta, jonka nimi on *E.S.T. Instructions: Nos. IV, V and VI*. Otsikkosivu sisältää myös seuraavan: ”Painettu uudelleen T. I. K:n toimesta New Yorkissa 1901.” *E. S. T. Circularissa* nro 8 (1.3.1899, s. 1), jonka on julkaissut kirjastotoimikunta T. I. K:ta varten N. Y:ssä, on seuraava selostus: ”...on ehdotettu, että niin pian kuin varat ovat käytössä *Ohjeet I – V* painetaan uudelleen ja *Ohje VI* julkaistaan. *Ohjeet I, II ja III* painettiin myöhemmin uudelleen yhtenä teoksena. Sitten vuonna 1901 julkaistiin edellä mainittu teos ja se sisälsi *Ohjeet IV, V ja VI*. *Ohjeen VI* teksti voidaan löytää vuoden 1901 painoksen sivuilta 191–241; osa sisäisen ryhmän opetusten tekstistä voidaan löytää samasta vuoden

Ei kenenkään jäsenen omaisuutta ja palautettava
vaadittaessa T. I. K:n johtajan edustajalle.

OHJE VI

TAJUNTA

H. P. B. aloitti asettamalla lännen käsitykset tajunnasta kyseenalaisiksi ja huomautti määrittelyn vajavuudesta johtavissa filosofioissa. Tajunnan ja itsetietoisuuden välillä ei ole tehty mitään eroa, ja kuitenkin juuri tässä piilee ero ihmisen ja eläimen välillä. Eläin on vain tajuinen, ei itsetietoinen; eläin ei tunne egoa subjektina, kuten ihminen tuntee. Sen vuoksi linnun, hyönteisen, kotieläimen ja ihmisen tajunnan välillä on valtava ero.¹

ITSETIETOISUUS

Mutta ihmisen täydellinen tajunta on itsetietoisuutta, joka saa meidät sanomaan: ”minä teen sen”. Jos on olemassa mielihyvä, on löydettävä joku joka kokee sen. Ihmisen ja eläimen tajunnan välinen ero on siinä, että vaikka eläimellä on itse, se ei ole siitä tietoinen. Spencer pohtii tajuntaa, mutta kun hän kohtaa kuilun, hän vain hyppää sen yli. Samoin myös Hume sanoessaan, että itsehavainnossa hän näkee pelkästään tunteita eikä voi koskaan havaita mitään ”minää”, unohtaa, että ilman ”minää” mikään tunteiden havainnointi ei olisi mahdollista. Mikä sitten tutkii tunteita? Eläin ei ole tietoinen tunteesta ”minä olen minä”. Sillä on vaisto, mutta vaisto ei ole itsetietoisuus. Itsetietoisuus on mielen ominaisuus, ei sielun, animan,

1901 teoksesta *Ohjeesta VI* sivuilta 193–206. Sikäli kuin voidaan päätellä, *Ohje VI ei* ollut minkään vanhemman teoksen uusintapainos vaan uusi (aikaisemmin julkaisematon) julkaisu. Vuoden 1901 painoksen sivunumerot esitetään hakasulkeissa. Aukko tekstissä verrattuna *Pöytäkirjojen* tekstiin on osoitettu merkinnällä [...].

¹ Kokous XIII, s. 90, kappale ”Tajunta”.

josta seuraa sana animal, eläin. Ihmiskunnalla ei ollut itsetietoisuutta, ennen kuin mânasaputrat tulivat kolmannessa Rodussa. Tajunta, aivotajunta, on egon, aurisen munan, korkeamman manaksen, valokenttä. [...] Ihmisellä on tietoisuus, joka lävistää hänen seitsemäisen tajuntansa neljä alempaa nuottiavainta; hänen tajunnassaan on seitsemän tietoisuusasteikkoa, mutta tajunta on kuitenkin pohjimmiltaan yksi, yksikkö. [...] On olemassa miljoonittain lehtiä; mutta kuten ei voi olla kahta [221] samanlaista lehteä, ei voi myöskään olla kahta samanlaista tajunnantilaa; yksi tila ei koskaan toistu täsmällisesti.¹

MUISTI JA MIELI

Onko muisti meissä syntynyt asia, siksi että se voi synnyttää egon? Tieto, tunne ja tahto ovat mielen kollegoja, eivät siitä lähteviä kykyjä. Muisti on keinotekoinen asia, hyvämuistisuuden ominaisuus; sitä voidaan teroittaa tai se voidaan jättää huonoksi, ja se riippuu kaikki vaikutelmat varastoitujen aivosolujen tilasta. Tietoa, tunnetta ja tahtoa ei voi saattaa vastavuussuhteeseen, tekipä mitä tahansa. Niitä ei synnytetä toisistaan eikä mielestä, vaan ne ovat lähtökohtia, kollegoja. Teillä ei voi olla tietoa ilman muistia, sillä muisti varastoi kaikki asiat varustellen ja järjestellen. Ellei lapselle opeteta mitään, se ei tiedä mitään. Aivotajunta riippuu korkeamman manaksen levittämän valon voimakkuudesta alempaan ja aivojen sekä tämän valon välisen vetovoiman suuruudesta. Aivojärki riippuu aivojen herkkyydestä tälle valolle; se on manaksen tajunnanalue. Eläimellä on monadi ja manas piilevänä, mutta sen aivot eivät voi vastata; kaikki mahdollisuudet ovat olemassa, mutta ne ovat uinuvia. Lännessä on tiettyjä tunnustettuja virheitä, jotka pilaavat kaikki sen teoriat.²

SAMANAIKAISET VAIKUTELMAT

Kuinka monta vaikutelmaa ihminen voi vastaanottaa samanaikaisesti tajuntaansa ja muistiinsa? Länsimaalaiset sanovat: yhden. Okkultistit sanovat: yleensä seitsemän ja poikkeuksellisesti 14, 17, 19, 21, aina 49:än

¹ Kokous XIII, s. 90, ”Itsetietoisuus”; poikkeava kohta, s. 141, 1. ja 2. kappale.

² Kokous XIII, s. 91, ”Muisti jne. ja mieli”; poikkeava kohta, s. 141–142, kolme kappaletta otsikon ”Muisti jne. ja mieli” alla.

vaikutelmaan asti voidaan vastaanottaa samanaikaisesti. Okkultismissa opetetaan, että tajunta vastaanottaa aina seitsenkertaisen vaikutelman, jonka se varastoi muistiin. Sen voi todistaa soittamalla yhtä aikaa sävelasteikon seitsemää säveltä; seitsemän säveltä saavuttaa tajunnan samanaikaisesti, mutta harjaantumaton korva voi tunnistaa ne vain yksi kerrallaan; ja jos haluaa, voi mitata intervallit. Harjaantunut korva kuulee seitsemän säveltä yhtä aikaa, samanaikaisesti. Ja kokemus on osoittanut, että kahdessa tai kolmessa viikossa ihminen voi harjaantua [222] vastaanottamaan 17 tai 18 värivaikutelmaa, välierojen kavetessa harjoituksen myötä.¹

MUISTI

Muisti opitaan tätä elämää varten ja sitä voidaan kehittää. Nerous on aivojen ja aivomuistin suurinta herkkyyttä korkeamman manaksen vaikutukselle. Kaikki aistivaikutelmat varastoituvat muistiin.²

MENTAALINEN JA FYYSINEN AISTI

Ennen kuin fyysinen aisti kehittyy, on olemassa mentaalinen tunto, joka alkaa tulla fyysiseksi aistiksi. [...] Mieli ottaa vastaan ja varastoi kaikenlaisia asioita mekaanisesti ja tiedostamatta ja lähettää ne muistiin tiedostamattomina havaintoina. Jos huomio on johonkin hyvin kiinnittynyt, jostakin loukkaantumisesta aiheutuvaa aistihavaintoa ei tunneta sillä kertaa, vaan kärsimys tulee myöhemmin tietoisuuteen. Mutta palatkaamme esimerkkiin, jossa soitettiin samanaikaisesti seitsemää säveltä. Meillä on yksi vaikutelma, mutta korvaan vaikuttaa peräkkäin sävel sävelen jälkeen niin, että ne varastoituvat järjestyksessä aivotajuntaan, sillä harjaantumaton tajunta ei voi rekisteröidä niitä samanaikaisesti. Kaikki riippuu harjoituksesta ja tarkkaavuudesta. Siten jonkin elimen välittämän aistihavainnon siirtyminen tajuntaan on miltei samanaikainen, jos huomionne kiinnittyy siihen, mutta jos jokin melu kääntää huomionne pois, se ottaa hiukkasen enemmän toisesta äänestä ennen kuin se saavuttaa tajuntanne. Okkultistin

¹ Kokous XIII, s. 91, ”Samanaikaiset vaikutelmat”; poikkeava kohta, s. 142–143, kolme eri kappaletta ”Samanaikaiset vaikutelmat”.

² Kokous XIII, s. 91, ”Muisti”

olisi harjoiteltava vastaanottamaan ja lähettämään tajuntansa seitsenasteikkoa pitkin jokainen vaikutelma – tai vaikutelmat – samanaikaisesti. Se joka pienentää fyysisen ajan tauot eniten, on edistynyt eniten.¹

[223]

TAJUNTA, SEN SEITSEMÄN ASTETTA

Tajuntaan kuuluu seitsemän astetta eli vivahdetta, esim. mielihyvän tai tuskan hetkellä neljä alemmaa ja kolme korkeampaa.

1. Fyysinen havainto	Solun havainto; lomaannustapauksessa aisti on olemassa, vaikka ei sitä tunne.
2. Itsehavainto eli apperseptio	se on, solun itsehavainto.
3. Psykkinen apperseptio	astralisesta kaksoispuolesta, doppelgängeristä, joka vie sen korkeammalle
4. Vitaalinen havainto	fyysiseen tuntemukseen, mielihyvän ja tuskan – laadun – aistimukseen.

Nämä ovat neljä alemmaa astetta, jotka kuuluvat psykofysiologiselle ihmiselle.

5. Manasinen huomiokyky	Alemman manaksen manasinen itsehavainto
6. Tahtohavainto	Tahdon havainto, ajatuksen vapaaehtoinen vastaanottaminen; esim. fyysisestä tuskasta voi välittää tai olla välittämättä.
7. Henkinen, täysin tietoinen apperseptio	koska se saavuttaa korkeamman, itsetietoisensa manaksen.

¹ Kokous XIII, s. 92, ”Mentaalinen ja fyysinen aisti”; poikkeava kohta, s. 143–144, kolme eri kappaletta ”Mentaalinen ja fyysinen aisti”.

(Apperseptio merkitsee itsehavaintoa, tietoista vaikutusta; eikä kuten Leibnitz on määritellyt sen, vaan huomion kiinnittämistä havaintoon.)

Voitte tarkastella näitä millä tasolla tahansa; esim. huono uutinen välittyy neljän alemman vaiheen kautta ennen kuin se tulee sydämeen. Tai otetakaan ääni:

1. Se kantautuu korviin.
2. Korvan itsehavainto.
3. Psykkisellä tai mentaalisisällä, joka johtaa sen
4. Vitaaliseen (karkea, pehmeä, vahva, heikko jne.)¹

[224]

EGO

Se mikä todistaa parhaiten egon, todellisen tajunnankentän, olemassaolosta, on se jo aiemmin mainittu tosiasia, ettei tajunnantilaa voi koskaan täsmällisesti toistaa, vaikka eläisi sata vuotta ja kokisi miljardeja tiloja. Miten monta tilaa ja alitilaa onkaan aktiivisena päivänä; olisi mahdotonta omata riittävästi soluja kaikkea varten. Tämä auttaa teitä ymmärtämään, miksi mentaaliset tilat ja abstraktiset asiat seuraavat egoa devachaniin ja miksi toiset vain häviävät avaruuteen. Se mikä koskettaa olentoa, vetää puoleensa sitä – jalona toimintana – on kuolematon ja menee sen mukana devachaniin muodostaen hajoavan persoonallisuuden elämäkerrasta olennaisen osan. Korkea tunne läpäisee seitsemän vaihetta ja koskettaa egoa, ymmärrystä, joka soittaa sävelensä ajatussoluissa.²

MINUUS

Korkeampi ja alempi manas, aurinen muna ja astraalivalo

Laatuseikat määräävät minuuden ominaisuudet.

Korkeamman egon tajunnanalue ei koskaan heijastu astraalivaloon. Aurinen verho vastaanottaa sekä korkeamman että alemman manaksen vaikutelmat, jotka viime mainitut heijastuvat myös astraalivaloon. Sitä vastoin henkisten asioitten ydin, kaikki se mikä saavuttaa korkeamman

¹ Kokous XIII, s. 92–93, ”Tajunta, sen seitsemän astetta”; poikkeava kohta, s. 144–145.

² Kokous XIII, s. 93, ”Ego”; poikkeava kohta, s. 145, kaksi kappaletta ”Ego”.

egon eli mitä se ei torju, ei heijastu astraalivaloon, koska viime mainittu on liian alhaisella tasolla. Mutta ihmiselämän aikana tämä ydin painautuu karmallisissa tarkoituksissa auriseen verhoon ja yhdistyy kuoleman ja prinssiippien eron jälkeen universaaliseen mieleen (toisin sanoen niihin ”vaikutuksiin”, jotka ovat korkeammat kuin jopa devachaninen taso) odottaakseen siellä karmallisesti siihen päivään asti, jolloin egon on määrä jälleensyntyä. (Siten on olemassa nämä kolme sarjaa vaikutuksia, joita voimme kutsua kāmallisiksi, devachanisiksi ja manasisiksi.) Sillä olivatpa olennot kuinka korkeita tahansa, heillä on oltava karmalliset palkinnot ja rangaistukset maan päällä. Nuo henkiset vaikutukset ovat enemmän tai vähemmän aivoissa, muuten alempi ego ei olisi vastuullinen. On kuitenkin olemassa joitakin aivojen kautta vastaanotettuja vaikutuksia, jotka eivät ole aikaisempia kokemuksiamme. Adeptin tapauksessa aivot harjaantuvat säilyttämään nämä vaikutukset.¹

[225]

VASTUU

Jälleensyntyvä säde voidaan sopivuussyistä erottaa kahdeksi aspektiksi: alempi kāmallinen ego hajoaa kāma-lokassa; manasinen osa suorittaa kierroksensa ja palaa [198] korkeamman egon luo. Todellisuudessa korkeampaa egoa rangaistaan, niin sanoaksemme, se kärsii. Tämä on Kristoksen todellinen ristiinnaulitseminen, vaikeatajuisin, mutta kuitenkin tärkein mysteeri okkultismissa; elämiemme koko kierros riippuu siitä. Korkeampi ego on todella kärsijä. Sillä muistakaa, että korkeamman persoonallisen tajunnan abstrakti tietoisuus säilyy egoon painuneena, koska se muodostaa olennaisen osan sen ikuisuudesta. Kaikki suurimmat innoituksemme painautuvat korkeampaan egoon, koska ne ovat saman luonteiset kuin se.²

ISÄNMAALLISUUS

Isänmaallisuus ja suuret teot kansallisessa palveluksessa eivät korkeimmasta näkökulmasta ole kokonaan hyvät. Ihmiskunnan osan hyödyttäminen on hyvä asia, mutta sen tekeminen muun osan kustannuksella on paha.

¹ Kokous XIV, s. 95, ”Eläinten ’Itse’ jne.” ensimmäinen lause sekä kappale ”Korkeampi ja alempi manas, A.V. ja astraalivalo”.

² Kokous XIV, s. 96, ”Vastuu”.

Sen vuoksi isänmaallisuudessa jne. hyvään sisältyy myös paha. Sillä vaikka korkeamman egon sisin olemus on puhdas, ulkoinen puoli voi olla likainen. Siten tuollaisten ajatusten ja toimintojen sisältämä hyvä ja paha painautuvat auriseen verhoon, ja korkeampi ego ottaa pahan karman, vaikka se on täysin syytön siihen. Niinpä kummatkin vaikutukset hajoavat kuoleman jälkeen universaaliseen mieleen, ja jälleensyntymässä ego lähettää uuteen persoonallisuuteen säteen, joka on se itse, ja kärsii siinä. Se kärsii itsetietoisuudessa, jonka se on luonut omien karttuneiden kokemustensa avulla.¹

KORKEAMPI EGO

Jokaisella egollamme on menneitten manvantaroitten karma takanaan. On olemassa seitsemän hierarkiaa egoja, joista joidenkin – esim. alemmissa heimoissa – voidaan sanoa olevan vasta alussa nykyisellä kierroksella. Ego aloittaa jumalaisella tajunnalla; ei menneisyyttä, ei tulevaisuutta, ei eroa. Kestää kauan ennen kuin se tajuaa, että se on itse. Vasta monien syntymien jälkeen se alkaa huomata tuon kollektiivisen kokemuksen avulla, että se on yksilö. Jälleensyntymiskierroksensa lopussa se on yhä sama [226] jumalainen tajunta, mutta siitä on nyt tullut yksilöitynyt itsetietoisuus.²

VASTUU

Korkeamman egon valon läsnäolo herättää [199] tunteen vastuusta. Koska ego yksilöityy yhä enemmän jälleensyntymiskierroksessaan, se oppii kärsimyksen avulla yhä enemmän tiedostamaan oman vastuunsa, joten lopulta se saavuttaa itsetietoisuuden, koko universumin kaikkien egojen tajunnan. Omatakseen ajatuksen tai tuntemuksen kaikesta tästä absoluuttisen olennon on läpikäytävä kaikki kokemukset yksilöllisesti eikä universaalisesti niin, että kun se palaa, sen olisi oltava yhtä kaikkitietävä kuin universaalinen mieli plus muisti kaikesta kokemastaan.³

¹ Kokous XIV, s. 96, ”Isänmaallisuus jne.”; poikkeava kohta, s. 146–147, kaksi kappaletta ”Isänmaallisuus jne.”.

² Kokous XIV, s. 96–97, ”Korkeampi ego”.

³ Kokous XIV, s. 96, ”Vastuu”.

Meidän olisi sen vuoksi aina pyrittävä korostamaan vastuutamme.¹ Vastuuntunne on viisauden alku, osoitus siitä että ahamkâra alkaa heiketä; alku erontunteen katoamiselle.²

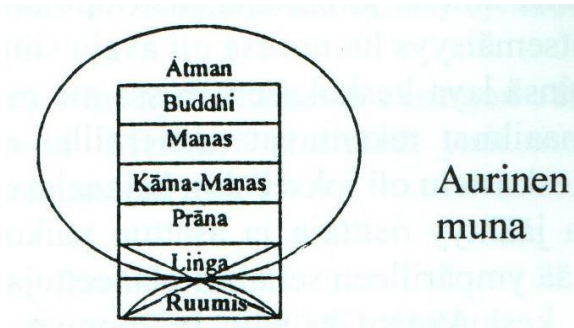
OLE LUONAMME -PÄIVÄ

”Ole luonamme” -päivänä jokaisen egon on muistettava menneitten jälleensyntymiensä kaikki kierrokset manvantarojen ajan. Ego joutuu koskeuksiin tämän maan kanssa, kaikki seitsemän prinssiippiä tulevat yhdeksi, se näkee kaiken mitä se on tehnyt täällä. Se näkee menneitten jälleensyntymiensä virran tietyn jumalaisen valon avulla. Se näkee koko ihmiskunnan samalla kertaa, mutta kuitenkin on olemassa ikään kuin virta, joka on aina ”minä”.³

INHIMILLISET PRINSSIIPIT

H. P. B. piirsi kaksi kuviota, jotka kuvaavat eri tavoin ihmillisiä prinssiipejä. Ensimmäisessä:

[227]

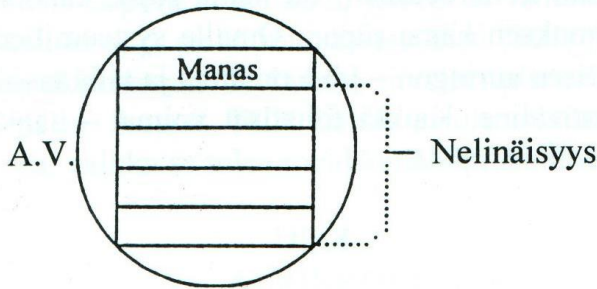

kaksi alempaa on jätetty huomioon ottamatta, ne jäävät pois, hajoavat, ovat vailla merkitystä. Jäljelle jäävät viisi ovat âtman säteilyn alaisena. Toisesa:

¹ Kokous XIV, s. 97, ”Ole luonamme -päivä”, viimeinen lause.

² Kokous XIV, s. 97, ”Vastuu”.

³ Kokous XIV, s. 97, ”Ole luonamme’ -päivä”, 1., 2., 3. ja 4. lause.

alempaa nelinäisyyttä pidetään pelkkänä aineena, objektiivisena harhana, ja jäljelle jää manas ja aurinen muna, korkeampien periaatteiden heijastuksessa aurisessa munassa. Kaikissa näissä järjestelmissä muistettakoon pääperiaate: hengen laskeutuminen ja nouseminen jälleen ihmisessä samoin kuin kosmoksessa. Henki vedetään alaspäin ikään kuin henkisen painovoiman avulla.

Oppilaita kiellettiin tutkimasta enempää syytä tähän, ja H. P. B. antoi vain vihjeen kolmesta logoksesta:

1. Järjen mahdollisuus (ehdoton ajatus)
2. Ajatus idulla
3. Aatteilu toiminnassa.*

* Kokous VII, s. [69–70].

AURINKO JA PLANEETAT

(Keskustelu syntyi H. P. B:n aiemmin viikolla tekemästä huomautuksesta, että aurinko oli paljon nuorempi kuin kuu; että aurinkomanvantaran lopussa aurinko hajoaisi lukemattomiin palasiin, joista kukin lentäen pois [228] avaruuteen kokoaisi uutta ainetta ja muodostaisi lopulta planeetan uuteen aurinkosysteemiin. Seitsemäisyys luonnossa oli avain siihen, että kuu, joka oli lähettänyt periaatteensa laaja-keskukseen, missä me muodostuimme, oli seitsemäinen. Muut maailmat rakentuvat numeroille: esim. aurinko rakentuu kymmenelle. Keskustelu oli jokseenkin hajanaista.)¹

Jokin komeetta jäähtyy osittain ja asettuu paikoilleen aurinkona. Sitten se vähitellen vetää ympärilleen sellaisia planeettoja, jotka eivät vielä ole sidotut mihinkään keskukseen; ja näin miljoonien vuosien kuluessa

¹ Kokous VIII, s. 71, 1. kappale.

muodostuu aurinkokunta. Loppuun kulunut planeetta tulee jonkin muun systeemin kuuksi.¹

Aurinko, jonka näemme, on todellisen auringon heijastus. Tämä heijastus, ollen ulospäin konkreettinen, on kâma-rûpa, kaikkien aurinkojen muodostaessa Kosmoksen kâma-rûpan. Omalle systeemilleen aurinko on buddhi, ollen todellisen auringon – joka on âma ja tällä tasolla näkymätön – heijastus ja käyttöväline. Kaikki fohatiset voimat – sähkö jne. – ovat tässä heijastuksessa.²

KUU

Pallomme kehityksen alussa kuu oli paljon lähempänä maata ja suurempi kuin se on nyt. Se on vetäytynyt meistä pois päin ja kutistunut paljon kooltaan. (Kuu antoi *kaikki* prinssioppinsa maalle, kun taas pitrit antoivat ainoastaan chhâyânsa ihmisille.)³

Kuun vaikutukset ovat kokonaan psykofysiologisia. Se on kuollut ja lähettää ulos vahingollisia virtauksia kuin kuollut ruumis. Se vampyrisoi maata ja sen asukkaita niin, että jokainen, joka nukkuu sen valossa, kärsii ja menettää elinvoimaansa. Valkoinen kangas suojaa siltä, säteet eivät kulje sen lävitse, ja pään erityisesti pitäisi olla sillä suojattu. Sen vaikutus on voimakkaimmillaan täyden kuun aikana. Se lähettää hiukkasia, joita me imemme itseemme, ja se on asteittain hajoamassa. Siellä missä on lunta, kuu näyttää ruumiilta ja se on kykenemätön vampyrisoimaan tehokkaasti valkean lumen läpi. Tästä syystä lumen peittämät vuoret ovat sen pahalta vaikutukselta vapaat. Kuu on fosforoiva.⁴

Lankan rakshasoiden ja atlantislaisten sanotaan saaneen kuun valtaansa. Thessalialaiset oppivat heiltä magiansa.

[229] Esoteerisesti kuu on alemman manaksen symboli; se on myös astraalitason symboli.

Kasvit, jotka ovat hyvää tekeviä auringon säteilyssä, ovat vahingollisia kuun säteilyssä. Myrkyä sisältävät yrtit ovat voimakkaimmillaan, kun ne on kerätty kuun valossa.⁵

¹ Kokous VIII, s. 71, 1. kappale ”Aurinko ja planeetat”.

² Kokous VIII, s. 71, 2. kappaletta ”Aurinko ja planeetat”.

³ Kokous VIII, s. 71, 1. kappale ”Kuu”.

⁴ Kokous VIII, s. 71–72, 2. kappaletta ”Kuu”.

⁵ Kokous VIII, s. 72, 2., 3. ja 4. kappale.

UUSI KUU

Uusi kuu ilmestyy seitsemännen kierroksen aikana, ja meidän kuumme hajoaa ja katoaa lopullisesti. Kuun takana on nyt ”mysteeriplaneetta” ja se kuolee vähitellen. Lopulta tulee aika, jolloin se lähettää prinsiippinsä uuteen laya-keskukseen, ja siellä muodostuu uusi [202] planeetta, joka kuuluu toiseen aurinkokuntaan. Nykyinen mysteeriplaneetta tulee toimimaan tämän uuden pallon kuuna. Tällä kuulla ei ole mitään tekemistä meidän maamme kanssa, vaikka se tulee meidän näköpiiriimme.¹

AURINKOKUNTA

Kaikki näkyvät planeetat, jotka astronomit ovat sijoittaneet aurinkokuntaamme, kuuluvat siihen Neptunusta lukuun ottamatta. Siihen kuuluu myös joitakin muita, joita tiede ei tunne, ja lisäksi ovat ”kaikki kuut, jotka eivät vielä ole näkyvissä”.²

NIDÂNAT

Buddhalaisuuden perusopin mukaan on olemassa kaksitoista nidânaa, eksoteeriset ja esoteeriset. Myös buddhalaisuuden kahtatoista eksoteerista suttaa nimitetään nidânoiksi ja jokainen sisältää yhden nidânan.

Nidânoilla on kaksinainen merkitys. Ne ovat:

- (1) Tuntevan olemassaolon kaksitoista syytä subjektiivisen ja objektiivisen luonnon kahdentoista yhdyssiteen välityksellä
- (2) Syiden ja seurausten ketju.

[230] Jokainen syy aiheuttaa seurauksen, ja tästä seurauksesta tulee vuorostaan syy. Kullakin näistä on upâdhina (perustana) jonkin nidânan jokin alataso ja myös seuraus.

¹ Kokous VIII, s. 72, ”Uusi kuu”.

² 391 Kokous VIII, s. 72, ”Aurinkokunta”.

Sekä syyt että seuraukset kuuluvat johonkin nidânaan ja kullakin nidânalla on kolmesta seitsemääntoista, kahdeksaantoista tai kahteenkymmeneenyhteen alajakoa.

Kahdentoista nidânan nimet ovat:

1. Jarâmârana	7. Sparsha
2. Jâti	8. Sadâyatana
3. Bhâva	9. Nama-rûpa
4. Upâdâna	10. Vijñâna
5. Trisnâ	11. Samskâra
6. Vedanâ	12. Avidyâ

1. *Jarâmarana*, sananmukaisesti kuolema vanhuudenheikkouden johdosta. Huomatkaa, että ensimmäisenä nidânana on kuolema eikä elämä. Tämä on buddhalaisen filosofian ensimmäinen pääperiaate; joka hetki syntymästään lähtien jokainen atomi alkaa kuolla.

Viisi skandhaa on löydettävissä siitä. Ne ovat sen seurauksia eli tuote. Lisäksi se perustuu vuorostaan viiteen skandhaan. Ne ovat vastavuoroisia, toinen aiheuttaa toisen.

2. *Jati*, sanatarkasti syntymä.

Toisin sanoen, syntymä caturyonin neljästä tavasta (neljästä kohdusta) yhden mukaan, nimittäin:

- (I) Kohdusta, kuten imettäväiset
- (II) Munasta
- (III) Eteeriset eli nestemäiset idut (esim. kalan mäti, siitepöly, hyönteiset jne.
- (IV) Anupâdaka – nirmanakâyat, jumalat jne.

Toisin sanoen, syntymä tapahtuu yhdellä näistä tavoista. On synnyttävä johonkin kuudesta objektiivisesta olemassaolon muodosta tai seitsemänteen, joka on subjektiivinen. Nämä neljä kuuluvat olemassaolon kuuteen ilmenemismuotoon, nimittäin:

Eksoteerisesti

- (I) Devat
- (II) Ihmiset
- (III) Asurat
- (IV) Ihmiset helvetissä
- (V) Pretat, piinaavat demonit maan päällä
- (VI) Eläimet

Esoteerisesti

- (I) Korkeammat jumalat
- (II) Devat eli pitrit (kaikki luokat)
- (III) Nirmânakâyat
- (IV) Bodhisattvat
- (V) Ihmiset myalbassa
- (VI) Kâma-rûpalliset olemassaolot, joko ihmisten tai eläinten; kâma-lokassa tai astraalivalossa
- (VII) Elementaalit (subjektiiviset olemassaolot)

3. Bhâva – sanatarkasti karmallinen olemassaolo, ei elämä vaan kuin moraalinen vaikuttaja, joka määrää *missä* ihminen syntyy, ts. missä trilokassa – bhûrissa, bhuvârissa vai svarissa (todellisuudessa seitsemän lokaa).

Bhâvan syy eli nidâna on upâdhi, toisin sanoen, olemassaoloon takereminen; se mikä saa meidät haluamaan elämää missä tahansa muodossa. Sen seuraus on jati jossakin trilokassa ja missä tahansa olosuhteissa.¹

Nidânat ovat karman lain yksityiskohtainen ilmaisutapa kahdessatoista aspektissa, tai voisimme sanoa – karman laki kahdessatoista nidânisessa aspektissa.²

SKANDHAT

Skandhat ovat elämän ituja olemisen kaikilla [204] seitsemällä tasolla ja muodostavat subjektiivisen ja objektiivisen ihmisen kokonaisuuden. Jokainen tuottamamme värähtely on skandha. Skandhat liittyvät läheisesti astraalivalon kuviin. Astraalivalo on vaikutelmien välittäjä; ja subjektiiviseen ja objektiiviseen ihmiseen yhteydessä olevat skandhat – eli värähtelyt – ovat yhdyssiteitä, jotka vetävät puoleensa jälleensyntyvän egon; ituja, jotka se on jättänyt taakseen mennessään devachaniin. Uuden persoonallisuuden on poimittava ne jälleen mukaansa ja kulutettava loppuun. Eksooteeriset skandhat ovat tekemisissä fyysisten atomien ja värähtelyjen eli objektiivisen ihmisen kanssa; esoteeriset sisäisen eli subjektiivisen ihmisen kanssa.³

¹ Kokous XVII, s. 107, kappale ”Nidânat”.

² Kokous XVIII, s. 109, 1. kappale.

³ Kokous XVIII, s. 109, ”Skandhat”, 1. kappale.

[232] Mentaalinen muutos tai henkisen totuuden pilkahdus voi saada ihmisen muuttumaan totuutta kohti jopa kuoleman kynnyksellä, ja näin hän voi luoda hyviä skandhoja seuraavaa elämää varten. Ihmisen viimeisillä teoilla tai ajatuksilla on valtavan suuri vaikutus hänen tulevaan elämäänsä, mutta hänen olisi silti kärsittävä pahoista teoistaan, ja tähän perustuu ajatus kuolinvuoteella tapahtuvasta katumuksesta. Menneen elämän karmallisten seurausten on kuitenkin seurattava, sillä seuraavassa syntymässään ihmisen on poimittava mukaansa ne skandhat eli värähdysvaikutukset, jotka hän jätti astraalivaloon, koska okkultismin mukaan tyhjästä ei synny mitään, ja elämien välillä on oltava yhdysside. Uudet skandhat syntyvät vanhoista vanhemmistaan.¹

On väärin puhua tanhoista monikossa. On olemassa vain yksi *tanhâ – halu elää*. Tämä kehittyy paljoudeksi tai, voisi sanoa, aatekasaumaksii. Skandhat ovat karmallisia ja ei-karmallisia. Skandhat voivat synnyttää elementaaleja tiedottoman kriyashaktin avulla. Jokaisen elementaalin, jonka ihminen on lähettänyt ulos, on palattava häneen ennemmin tai myöhemmin, koska se on hänen omaa värähtelyään. Näin niistä tulee hänen Frankensteininsa. Elementaalit ovat yksinkertaisesti seurauksia aiheuttavista seurauksista. Ne ovat ruumiittomia ajatuksia, hyviä ja pahoja. Ne jäävät kiteytyneinä astraalivaloon ja kun niiden aiheuttaja palaa maaelämään, sukulaisuus vetää niitä hänen puoleensa ja sähköistää ne jälleen elämään. Ne voidaan lamauttaa vastakkaisilla vaikutuksilla. Elementaalit tarttuvat kuin sairaus ja ovat tästä syystä vaarallisia meille itsellemme ja muille. Tästä syystä on vaarallista vaikuttaa muihin. Ihmisen kuoleman jälkeen elävät elementaalit ovat niitä, jotka hän on istuttanut toisiin; muut pysyvät piilevinä, kunnes hänen jälleensyntymisensä jälkeen ne tulevat taas elämään hänessä.²

”Siten”, H. P. B. sanoi, ”jos opetan teitä huonosti tai kannustan teitä tekemään jotakin väärää, ja jos te jatkatte kuolemani jälkeen pahan tekemistä minun syystäni, minun olisi kannettava karma. Calvin esimerkiksi on kärsivä kaikesta väärästä opetuksesta, jota hän on antanut, vaikka hän antoi sen hyvissä aikeissa. [...] Jopa Buddha [205] teki virheitä. Hän levitti opetuksiaan ihmisille, jotka eivät olleet valmiita; ja tämä on aiheuttanut *niđânat*.³

¹ Kokous XVIII, s. 109, ”Skandhat”, 2. kappale; poikkeava kohta, s. 148.

² Kokous XVIII, s. 109–110, ”Skandhat”, 3. kappale.

³ Kokous XVIII, s. 110, 2. kappale.

TULI

Tuli ei ole alkuaine vaan jumalainen ilmennys. Fyysinen liekki on korkeimman hengen objektiivinen ilmaisuväline. Tulielementaalit ovat korkeimmat. Kaikella tässä maailmassa on aurasensa ja henkensä. Kynttilän liekillä ei ole mitään tekemistä kynttilän kanssa. Kohteen aura tulee yhteyteen eetterin alimman osan kanssa. Graniitti ei voi palaa, koska sen aura on tulta. Tulielementaaleilla ei ole tajuntaa tällä tasolla, ne ovat liian korkeita ja heijastavat oman lähteensä jumaluutta. Muilla elementaaleilla on tajuntaa tällä tasolla heijastaessaan ihmistä ja hänen luontoaan. Kivi- ja kasvikunnan välillä on erittäin suuri ero. Lampun sydän esimerkiksi on negatiivinen. Tuli tekee sen positiiviseksi öljyn ollessa välittäjä. Eetteri on tulta. Eetterin alin muoto on liekki jonka näemme. Tuli on jumaluus subjektiivisessa läsnäolossaan läpi koko universumin. Muissa olosuhteissa tämä universaalinen tuli ilmenee vetenä, ilmaana ja maana. Se on näkyvän maailmankaikkeutemme ainoa elementti, joka on kaikkien elämänmuotojen kriyashakti. Siitä muodostuu valo, lämpö, kuolema, elämä jne. Se on jopa veri. Kaikissa erilaisissa ilmenemisissään se on pohjimmiltaan *yksi*. Se on ”seitsemän kosmokraattoria”.¹

Todisteita siitä arvostuksesta, jota tuli sai [...] on löydettävissä *Vanhasta Testamentista*. Tulipatsas, palava pensas, Mooseksen säteilevät kasvot – kaikki tulta. Tuli on luonteeltaan kuin peili ja se heijastaa subjektiivisten ilmennysten ensimmäisen järjestyksen säteet. Subjektiiviset ilmenykset, joiden kuvitellaan suuntautuvan luodun maailmankaikkeuden ensimmäisten luonnosten valkokankaalle, ovat alemmassa aspektissaan tulen luomuksia.²

Olemuksensa karkeimmassa aspektissa tuli on ensimmäinen muoto ja se heijastaa maailmankaikkeudessa olevien ensimmäisten subjektiivisten olentojen alempia muotoja. Ensimmäiset jumalaiset kaotitiset ajatukset ovat tulielementaaleja. Maan päällä ne ottavat muodon ja kiittävät liekissä salamanterien eli alempien tulielementaalien muodossa. Ilmassa on miljoonia eläviä ja tietoisia olentoja ajatustemme lisäksi, joita ne nappaavat. Tulielementaalit ovat yhteydessä näköaistiin ja imevät itseensä kaikkien muiden aistien elementaaleja. Näköaistin avulla voi siten olla tietoinen

¹ Kokous XVIII, s. 111, kohta ”Tuli”, 1., 2. ja 3. kappale sekä 4. kappaleen alkuosa.

² Kokous XVIII, s. 111, ”Tuli”, 4. kappaleen viimeiset lauseet ja koko 5. kappale.

tuntemisesta, kuulemisesta, maistamisesta jne., koska ne kaikki sisältyvät näköaistiin.¹

[234]

MONENLAISTA

Muuntelu. Suojelevan muuntelun, esimerkkinä sama väri hyönteisellä ja sillä mitä se syö, selitettiin olevan luonnonelementaalien työtä.

Muoto. Muoto on eri tasoilla, ja yhden tason muoto voisi olla muodoton toisen tason asukkaille. Kosmokraattorit rakentavat jumalaisen Mielen tasoilla, jotka ovat näkyviä heille vaikka eivät meille. Rajoituksen periaate – *principium individuationis* – on muoto; tämä periaate on jumalainen laki ilmenneenä kosmisessa aineessa, joka on sisimmältä olemukseltaan rajaton. Aurinen muna on ihmisen raja, kuten hiranyagarbha on Kosmoksen raja.

Kriyashakti. Ensimmäinen askel kohti kriyashaktin toteuttamista luovan mielikuvituksen käyttö. Jonkin asian ”kuvittelemineen” on tarkkan, yksityiskohtaisen mallin muodostamista siitä mitä haluaa täydellisenä kaikissa yksityiskohdissaan. Tahto otetaan sen jälkeen käyttöön, ja muoto siirtyy objektiiviseen maailmaan. Tämä on luomista kriyashaktin avulla.*

* Kokous VII, s. 70, kappaleet ”Muuntelu”, ”Muodot” ja ”Kriyashakti”.

¹ Kokous XVIII, s. 111, viimeinen kappale ja s. 112, ensimmäinen kappale.

[235]

Kirjeitä H. P. B:ltä

[237]

Kirjeitä H. P. B:ltä

C. Jinarâjadâsan selostus okkulttisesta huoneesta¹

Tätä okkulttista huonetta² ei saatu koskaan valmiiksi. Muistan sen hyvin päämajasta, 19, Avenue Road, missä asuin kolme vuotta. Seuraavassa kirjeessä mainittu ”esoteerinen työhuone” oli minun aikani Euroopan osaston toimisto, josta puinen väliseinä jakoi noin 180 senttimetriä leveän osan Laura Cooperin (myöhemmin Mrs. G. R. S. Meadin) T. I. K:n toimistoksi. T. I. K:n toimistosta laskeuduttiin neljää tai viittä porrasta pitkin (muistini on hämärä) pieneen seitsemän- tai kahdeksankulmaiseen huoneeseen, joka oli läpimitaltaan vajaa 2,5 metriä. Siinä oli lasikatto – sininen, jos muistan oikein. Huoneen jokaista seinää oli määrä peittää erityinen metalli. Peilit – joista muistan nähneeni yhden noin 30 cm levyisen ja koveran astiakaapissa – oli tarkoitettu jotenkin sekä keskittämään valoa että vaikuttamaan okkulttisesti esoteeriseen oppilaaseen, jonka oli määrä istua huoneen keskellä ”kehitymässä”. Minulle on kerrottu, että H. P. B:n huoneesta okkulttiseen huoneeseen oli aukko, ikkuna, niin että hän saattoi tarkkailla joogaavaa oppilasta. Vuonna 1899 tri Besant järjesti talon vuokraamisen. Sen oltua jonkin aikaa tyhjänä rva Katherine Tingley otti sen haltuunsa Lontoon keskuksenaan. Talo purettiin myöhemmin ja uudenaikaisempi pystytettiin tilalle. – C. J.

¹ *The Theosophist*, huhtikuu 1932, s. 20–21.

² Katsokaa s. 14–15, *Historiallinen johdanto*, missä Alice Leighton Cleather mainitsee okkulttisen huoneen.

**Kaksi okkulttista huonetta käsittelevää kirjettä
H. P. B:ltä Annie Besantille¹**

Esoteerinen

17, LANDSDOWNE ROAD

Holland Park, W.

[Ei päiväystä]

Rakas Annie

Huomaan, että rakentajat ovat unohtaneet pikku ikkunat – venttiilit okkulttisen huoneen yläosasta. Olen varma, että ennen kuin olemme saaneet rakentamisen päätökseen, virheitä on viisikymmentä. Kuluta, tee siitä loppu. [238] Anna kaikkien työmiesten työskennellä jossain muualla ennen kuin minä itse olen talossa. Siirrä heidät tekemään katettua kuistia ja saamaan kaikki valmiiksi jättäen O.H:n nykyiseen tilaan. Muut virheet saattavat olla kohtalokkaita eivätkä niin helposti korjattavissa. Ole kiltti ja pane avain taskuusi äläkä anna sitä kenellekään. Kun minä olen paikalla, voin johtaa itse. Peilit eivät ole valmiita, *tavarani* eivät ole vielä tulleet Intiasta, ja jos O.H. saataisiin nyt valmiiksi ulkoisesti, se olisi silti hyödytön eikä sitä voida käyttää ennen muun valmistumista. Ole kiltti, kultaseni, ja tee niin. Pelkään että sekaannuksesta on tullut vielä pahempi määrätystä päivästä lähtien. Tiedän kaiken johtuvan siitä, että en voinut olla siellä. Anna siunatun Arch[ibald Keightley]in katsoa, että minun huoneeni ovat valmiit ja kuivat ja sen jälkeen tulen kuin laukaus.

Annie, olen *täysin epätoivoinen*. *Miksi*, sitä tuskin ymmärtäisit. Uskon vain *yhteen* henkilöön Englannissa, ja se olet *SINÄ*.

Hyvästi, kuluta

Sinun aina

H. P. B.

MAANANTAI AAMU

17, Landsdowne Road

Holland Park, W.

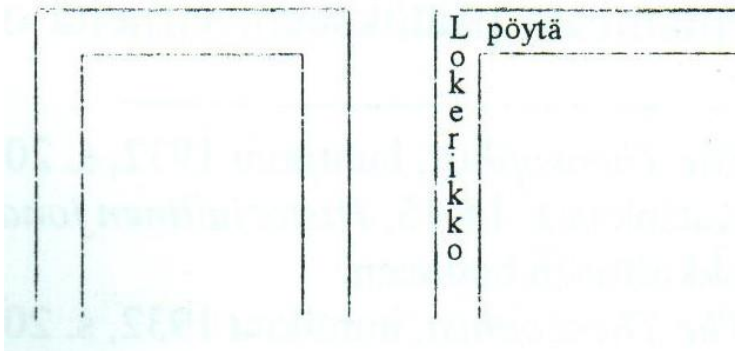
¹ *The Theosophist*, huhtikuu 1932, s. 20–21 ja 21–23.

RAKAS PENELOPENI

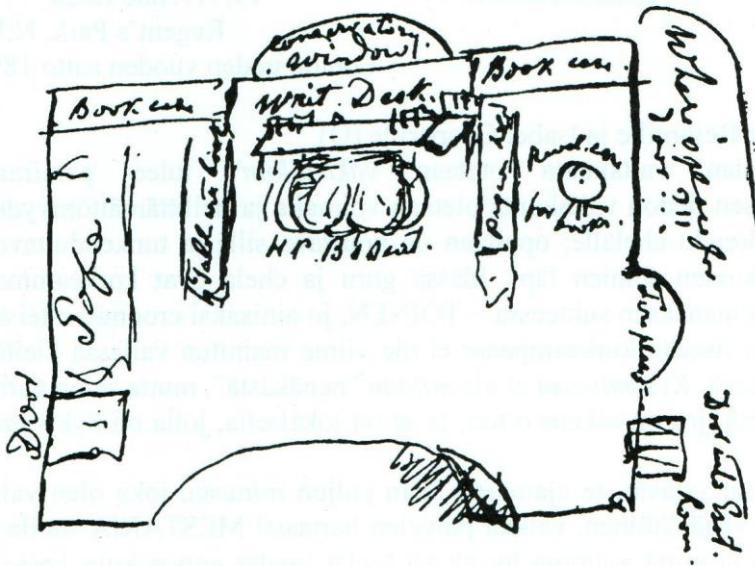
Älä nyt syytä vanhaa ”okkulttista hoitajaasi”, ettei hän tiedä mitä tahtoo, mutta olen *nähty unta* kauheasta asiasta. Näin, että jos ovi minun huoneestani avattaisiin esoteeriseen työhuoneeseen takan oikealta puolelta – ts. kohti ja oikealle puolelle työpöytäni, se sulloo minut täysin estäen sijoittamasta kirjoituspöytäni lokerotasoa oikealle puolelleni, eikä liikkumiselle jää yhtään tilaa. Olen siis muodostanut tulevaisuudenkuvan eteeni ja huomaan, että ainoa tapa tehdä asioista mukavat olisi avata se (ovi) vasemmalle puolelle, sinne, minne tahdoin sijoittaa suuren vaatekaappini (20 guineaa yksi).

Vastahakoisesti luovun sitten ajatuksesta ja sijoitan sen makuuhuoneeseeni sisäseinälle ja varjellakseni itseäni saamasta kylmää sisääntulo-ovesta kiinnitän korkean verhon vuoteen pätyyn ja sivulle.

Sinä tiedät, kuinka haluan levittäytyä kunnolla kirjoitusnurkkauksessani ja kuinka tarvitsen kaiken mahdollisen tilan sitä varten. Jos nyt sijoitan kirjoituspöytäni lähelle ikkunaa [239] (kukkapenkkeineen) ja sen suuntaisesti, minulla on ehkä tilaa sijoittaa lokeropöytäni jne. vasemmalle puolelle, jolloin ei ole tilaa panna mitään oikealle ja sen sijaan että tulen

suljetuksi kolmesivuiseen neliöön, siten tuomitsen itseni kurjuuteen kaksisivuiseen sekamelskaan ja tuntisin oikean puoleni ikään kuin halvaantuneelta. Näin päätin sen sitten ratkaista – katso Michelangelo-freskoani tässä alla.

Niin että tämä on *ratkaistu* lopullisesti. Tehkää ovi sinne, mihin vaatekaapin oli määrä mennä, ja minä järjestän itselleni kiinteän irtoseinän kätkeämään vuoteeni ja suojelemaan itseäni vedolta (ei vekseliltä*, mikä olisi kyllä tervetullut).

Sinun [symboli] sinun
 Naispuolinen Odysseus
 H. P. B.

* Veto, engl. draughts, vekseli draft, äännetään samoin dra:ft. Suom. toim.

[240]

**Kirje H. P. B:ltä Annie Besantille ja
Isabel Cooper-Oakleylle
Kirjoitettu samana iltana kuin kokous IX¹**

T. S. I. K.

Ehdottoman salainen

TEOSOFINEN PÄÄMAJA

19, Avenue Road

Regent's Park, N.W.

Lontoo uuden vuoden aatto 1891

Annie Besantille ja Isabel Cooperille (O)

”Jumalan valtakunta otetaan *väkivalloin*” tulee parafrasista ”jumalaisen tiedon valtakunta otetaan voimalla ja hellittämättömyydellä”, se ei laskeudu chelalle; oppilaan on noustava sille ja tunkeuduttava sen timantinkovien seinien läpi. Idässä guru ja chela ovat korkeamman ja alemman manaksen suhteessa – TOINEN, jo ainiaaksi eronnut, ellei alempi *pakota* itseään korkeampaan: ei ole viime mainitun vallassa kieltäytyä tai hyväksyä. *Kysymisessä* ei ole *mitään* ”nenäkästä”, mutta se on varmasti hyödyttöntä, jos on oikeus *ottaa*; ja se on jokaisella, jolla on kyky *saavuttaa*.²

Rakkaat ystävät, te ajattelette liian paljon minusta, joka olen vain arvon ja vähäpätöinen, vaikka palvelen hartaasti MESTARIA tuolla puolen. Hän ja minä voimme hyväksyä teidät, mutta ennen kuin *korkeampi egonne sitä* valaisevine korkeamman ITSEN valoineen hyväksyy, ensimmäinen kolmio ei tule koskaan täydelliseksi *tetraktykseksi*. Jos *tunnette olevanne* valmiita, jatkakaa, ja tulette pian keksimään sen. Saavuttaakseen *Sânaviitan* on ensin tavoitettava kasvi; ja ohdakkeiset ovat polut, jotka johtavat chelan pyhään paikkaan.

Olen kuitenkin todellinen ystävä vapautukseni siunattuun päivään asti.

H. P. B. .:

¹ *The Theosophist*, huhtikuu 1932, s. 19–20. Kokous IX oli uuden vuoden aattona, katsokaa s. 72.

² C. Jinarâjadâsa kirjoittaa alahuomautuksessa: ”Tämä kappale on Mrs. Cooper-Oakleyn käsialalla. Se mikä seuraa on H. P. B:n käsialalla, vaikka epätavallisen pienellä.”

H. P. B:n meditaatiokaava

SAAVUTTAMISEN KOHTEET

Ikuinen läsnäolo ajassa ja paikassa

Tästä seuraa sellaisen muistin perusta, joka ei lakkaa unessa eikä valveilla. Sen ilmennys on rohkeus.

Kaiken universaalisuuden muistaminen hävittää pelot vaarojen ja koetelemusten aikana.

Jatkuva yritys pitää mielen asenne kaikkia asioita kohtaan sellaisena, ettei siinä ole kiintymystä, vastenmielisyyttä eikä välinpitämättömyyttä.

Ulkoisessa toiminnassa erilaisuutta jokaista kohtaan, koska kukin on erilainen kyvyiltään. Mentaalisesti sama asenne kaikkia kohtaan.

Tästä seuraa tasapaino ja alituisen tyynyys. On helpompi harjoittaa ”hyveitä”, jotka itse asiassa ovat seurausta viisaudesta, sillä hyvyys, myötätunto, oikeudenmukaisuus jne. syntyvät intuitiivisesta kyvystä asettua toisen asemaan, vaikka persoonallisuus on siitä tietämätön.

Kaikkien ruumiillistuneiden olentojen rajallisuuden tajuaminen.

Arvostelukyky, johon ei sisälly kiitosta eikä moitetta.

Huomautus: Saavuttaminen tapahtuu, kun ymmärtää, että ”minä olen koko avaruus ja aika”. Sen tuolla puolen... (Sitä ei voi sanoa).

IRROTTAUTUMISEN KOHTEET

Eroamiset ja tapaamiset. Aikaan, paikkaan ja muotoihin liittyvät asiat.

Turhat kaipaukset, odotukset, ikävät muistot, sydänsurut.

Eron tekeminen ystävän ja vihamicheen välillä

Sen lakatessa viha ja epäluulo lakkaavat. (Tilalle syntyy oikea arvostelukyky.)

Omaisuus

Persoonallisuus

Turhamaisuus
Katumus

Ahneus
Itsekkyys
Kunnianhimo

Aistillisuus

Kyltymättömyys
Himo jne.

Huomautus: Nämä irrottautumiset saadaan aikaan pitämällä jatkuvasti mielessä ajatus – ilman itsepetosta* – ”minä olen vapaa näistä” muistaen samalla, että ne ovat sidonnaisuuden, tietämättömyyden ja ristiriitojen aiheuttajia. ”Irrottautuminen” saavutetaan mietiskelyllä: ”Minä olen ilman ominaisuuksia.”

* Itsepetoksen vaaraa ei ole jos persoonallisuus unohdetaan tarkoituksellisesti.

Yleishuomautus: Kaikki intohimot ja hyveet ovat sekoittuneet toisiinsa. Siitä syystä kaava antaa vain yleisviitteitä.